

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

Prop. 108 S

(2021–2022)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til godtakelse av forordning
(EU) 2019/1896 om den europeiske grense-
og kystvaktet (videreutvikling av
Schengen-regelverket)

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

Prop. 108 S

(2021–2022)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til godtakelse av forordning
(EU) 2019/1896 om den europeiske grense-
og kystvakt (videreutvikling av
Schengen-regelverket)

Innhold

1	Innledning	5	Forslag til vedtak om samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2019/1896 om den europeiske grense- og kystvakten (videreutvikling av Schengen-regelverket)	15	
2	Generelt om Frontex og forordningen	6			
3	Norges tilknytningsavtale til Byrået av 1. februar 2007	6	Vedlegg		
4	Nærmere om innholdet i forordning (EU) 2019/1826 ...	6	1	Europaparlaments- og Rådsforordning (EU) 2019/1896 av 13. november 2019 om Den europeiske grense- og kystvakt og om oppheving av forordning (EU) nr. 1052/2013 og (EU) 2016/1624	16
5	Forholdet til norsk rett	12			
6	Økonomiske og administrative konsekvenser	12			
7	Vurdering og tilrådning	13			

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

Prop. 108 S

(2021–2022)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2019/1896 om den europeiske grense- og kystvakten (videreutvikling av Schengen-regelverket)

*Tilråding fra Utenriksdepartementet 6. mai 2022,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Støre)*

1 Innledning

Europaparlamentet og EUs råd vedtok 13. november 2019 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 2019/1896 om Den europeiske grense- og kystvakt og om oppheving av forordning (EU) nr. 1052/2013 og (EU) nr. 2016/1624. Forordningen innebærer en videreutvikling av Schengen-regelverket. Den oppretter Det europeiske grense- og kystvaktbyrået (the European Border and Coast Guard – EBCG – «Byrået»), også kalt Frontex, og erstatter og opphever forordning 1052/2013 om opprettelse av det europeiske grenseovervåkingssystemet EUROSUR og forordning 2016/1624 om Den europeiske grense- og kystvakt.

Migrasjonskrisen i 2015 og det vedvarende presset mot Schengen yttergrenser har aktualisert behovet for ytterligere å styrke den kollektive grenseforvaltningen i regi av Den europeiske grense- og kystvakt. Hensikten med forordningen er å videreutvikle Den europeiske grense- og kystvakts mandat og styrke kapasiteten til å bistå medlemsstater som opplever utfordringer på sine yttergrenser. Blant annet skal det i perioden 2021–2027 bygges opp en mannskapsstyrke på 10 000 operative

personell. Rettsakten videreutvikler systemet for helhetlig grenseforvaltning. Elementene i denne er blant annet grensekontroll, søk og redning og trusselvurderinger knyttet til så vel trusler mot indre sikkerhet som mot yttergrensene.

Det skal også etableres mekanismer for informasjonsutveksling og samarbeid mellom medlemsstatene og mellom medlemsstatene og Byrået. Dette inkluderer ulike etater med ansvar for grenseforvaltning i medlemsstatene, relevante institusjoner i EU, og samarbeid med tredjeland. Grenseovervåkingssystemet EUROSUR blir også innlemmet i rettsakten. Arbeidet med retur av tredjelandsborgere uten lovlig opphold og Schengen evalueringsmekanismer og solidaritetsmekanismer er også elementer som omfattes av den helhetlige grenseforvaltningen.

Norge er tilknyttet Schengen-samarbeidet gjennom avtale av 18. mai 1999 om Norges og Islands tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og videreutviklingen av Schengen-regelverket. Norge skal på selvstendig grunnlag avgjøre om innholdet i rettsakter som er en videreutvikling av Schengen-regelverket, skal godtas fra norsk side og innarbeides i norsk rett. Gjennomføring av rettsakten krever bevilgningsvedtak og

anses også å være en sak av særlig stor viktighet. Stortingets samtykke til godtakelse av rettsakten er derfor nødvendig etter Grunnloven § 26, andre ledd.

I henhold til tilknytningsavtalen artikkel 8 nr. 2 bokstav a, jf. bokstav c, underrettet Norge 27. januar 2022 Rådet for Den europeiske union og Kommissjonen om godtakelse av forordning (EU) nr. 2019/1896 om Den europeiske grense og kystvakten, med forbehold om Stortingets samtykke.

Rettsakten i norsk oversettelse følger som trykt vedlegg til proposisjonen.

2 Generelt om Frontex og forordningen

Grensebyrået Frontex ble opprettet i 2004 for å bistå Schengen-statene i å ivareta sitt ansvar for de felles yttergrensene. Det er avgjørende for Schengen-området funksjon som et område uten indre grensekontroll, at yttergrensekontrollen fungerer som forutsatt. Effektiv yttergrensekontroll, herunder kampen mot organisert grensekryssende kriminalitet, er videre viktig for å ivareta Schengen-områdets indre sikkerhet. Det er i medlemsstatenes interesse at alle gjennomfører yttergrensekontrollen i tråd med felles regler og standarder.

Siden migrasjonskrisen i 2015 har Kommissjonen tatt viktige initiativer og foreslått en rekke tiltak for å styrke kontrollen av de ytre grensene og gjenopprette Schengen-områdets normale funksjon. Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/164 om Den europeiske grense- og kystvakt trådte i kraft 6. oktober 2016, jf. Prop. 71 S (2018–2019).

Det er imidlertid fortsatt behov for å forbedre de rettslige rammene for kontroll på de ytre grensene, migrasjon, retur og bekjempelse av grensekryssende kriminalitet. Det var derfor et ønske om å reformere Den europeiske grense- og kystvakt ved å gi den og Byrået sterkere mandat.

På denne bakgrunn ble Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 2019/1896 om Den europeiske grense- og kystvakt vedtatt den 13. november 2019. Forordningen etablerer en europeisk grense- og kystvakt. Denne består av Det europeiske grense- og kystvaktbyrået («Byrået»), også kalt Frontex. En egen operativ mannskapsstyrke, bestående av ansatte i Byrået og utstasjonerte fra medlemsstatene, inngår som del av Byrået. Denne styrken skal bygges opp til 10 000 personell innen 2027. Byrået skal også anskaffe eget utstyr. Det får også et styrket mandat til å støtte medlems-

statene i deres arbeid med å beskytte yttergrensene, på returområdet og når det gjelder samarbeid med tredjeland. EUROSUR gjøres til del av forordningen og styrker dermed Byråets funksjon.

Den europeiske grense- og kystvakt består videre av medlemsstatenes nasjonale myndigheter med ansvar for grensekontroll, inkludert kystvakt så langt denne utfører grensekontrolloppgaver og nasjonale myndigheter med ansvar for retur. Det presiseres i rettsakten at hovedansvaret for grensekontroll på yttergrensene fortsatt tilligger den enkelte medlemsstat.

3 Norges tilknytningsavtale til Byrået av 1. februar 2007

I henhold til St.prp. nr. 71 (2004–2005) samtykket Stortinget 15. juni 2005 til 1) godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (rådsforordning (EF) nr. 2007/2004 om opprettelse av et europeisk byrå for forvaltning av det operative samarbeidet ved de ytre grensene til medlemsstatene i EU) og 2) inngåelse av avtale om Norge og Islands deltakelse i det europeiske byrå for forvaltning av det operative samarbeidet ved de ytre grensene til medlemsstatene i EU.

Avtalen om Norge og Islands deltakelse i det europeiske byrå for forvaltning av det operative samarbeidet ved de ytre grensene til medlemsstatene i EU, tilknytningsavtalen, ble undertegnet 1. februar 2007, og fastsetter de nærmere betingelsene for Norges tilknytning til grensebyrået Frontex, som ble etablert gjennom Rådsforordning (EF) 2007/2004. Gjennom denne avtalen reguleres blant annet Norges stemmerett i Byråets styre, Norges økonomiske bidrag til Byrået og Byråets rettslige status.

Det er i Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 2019/1826 lagt til grunn at det nye grense- og kystvaktbyrået trer inn i Frontex' rettslige posisjon. Det vil dermed ikke være nødvendig for Norge å inngå en ny avtale med EU om tilknytning til Frontex.

4 Nærmere om innholdet i forordning (EU) 2019/1826

Forordningen inneholder fem kapitler. Enkelte av disse er inndelt i avsnitt. *Kapittel I* gir generelle bestemmelser. Den europeiske grense- og kystvakt (EBCG) opprettes for å sikre en europeisk helhetlig grenseforvaltning av de ytre grensene

for å oppnå en effektiv forvaltning av disse grensene med full overholdelse av de grunnleggende rettighetene og for å øke effektiviteten av EUs returpolitikk. Den skal sikre et høyt nivå av indre sikkerhet samtidig som den frie bevegeligheten for personer ivaretas.

I kapittel I gis det videre definisjoner. Her fremgår blant annet at EUROSUR er rammen for informasjonsutveksling og samarbeid mellom medlemsstatene og Byrået. Grenseforvaltningsgrupper er grupper fra Den europeiske grense- og kystvakts stående styrke som skal utplasseres under fellesoperasjoner på de ytre grensene og raske grenseinnsatser i medlemsstater og tredjestater. Støttegrupper for migrasjonshåndtering er grupper av eksperter som yter teknisk og operativ forsterkning til medlemsstatene, herunder i hot-spotområder. Et hot-spotområde er et område som er opprettet på anmodning fra vertsstaten, der vertsstaten, Kommisjonen, vedkommende unionsbyråer og deltakende medlemsstater samarbeider for å håndtere en eksisterende eller potensiell uforholdsmessig stor migrasjonsutfordring, som kjennetegnes ved en betydelig økning i antallet migranter som ankommer på de ytre grensene. En returoperasjon er en forsterkning til medlemsstaters returarbeid hvor Byrået organiserer eller koordinerer arbeidet, og som kan inkludere teknisk og operativ bistand til medlemsstaters returarbeid.

I kapittel I introduseres også Den europeiske helhetlige grenseforvaltning. Denne består blant annet av grensekontroll, lete- og redningsaksjoner for personer i havsnød, analyse av risikoene for den indre sikkerhet og analyse av truslene som kan påvirke de ytre grensenes funksjon eller sikkerhet. Videre inkluderes informasjonsutveksling og samarbeid mellom medlemsstat og mellom medlemsstatene og Byrået. Tverrinstitusjonelt samarbeid mellom medlemsstatenes nasjonale myndigheter, samarbeid mellom relevante institusjoner i EU, og samarbeid med tredjeland omfattes også. Arbeidet med retur av tredjelandsborgere uten lovlig opphold og Schengen evalueringsmekanismer og solidaritetsmekanismer er ytterligere elementer som omfattes av den helhetlige grenseforvaltningen. Grunnleggende rettigheter, utdanning og opplæring samt forskning skal være overordnede komponenter i gjennomføringen av den helhetlige grenseforvaltningen.

Den europeiske grense- og kystvakt består av medlemsstatenes nasjonale myndigheter med ansvar for grenseforvaltning, nasjonale myndigheter med ansvar for retur og Byrået. Den stående

styrken med kapasitet på opptil 10 000 operativt personell er en del av Byrået.

Ansvar for den helhetlige grenseforvaltningen er felles mellom Byrået og medlemsstatene. Medlemsstatene beholder hovedansvaret for forvaltningen av sine respektive grensestrekninger. Disse skal forvalte yttergrensene og returarbeidet i nært samarbeid med Byrået og i full overensstemmelse med unionsretten. Byrået skal på sin side bistå medlemsstatene ved å yte teknisk og operativ bistand.

Den europeiske helhetlige grenseforvaltningen forankres gjennom en flerårig strategisk politisk prosess som tar utgangspunkt i en risikovurdering som danner grunnlag for et strategisk politisk dokument for grenseforvaltningen. Byrået utarbeider på grunnlag av dette en teknisk og operativ strategi som skal fremme og støtte ivaretagelsen av en helhetlig grenseforvaltning i medlemsstatene. Medlemsstatene skal på grunnlag av dette fastsette sin nasjonale strategi.

Med utgangspunkt i disse vurderingene skal medlemsstatene og Byrået vedta operative planer for grenseforvaltning og retur. Medlemsstatene skal herunder fastsette kapasitetsutviklingsplaner.

Kapittel II handler om Den europeiske grense og kystvakts funksjon. Kapitlet er delt i 11 avsnitt. Første avsnitt gir en oversikt over byråets oppgaver, som inkluderer å overvåke migrasjonsstrømmer og utføre risikoanalyser i alle spørsmål som gjelder helhetlig grenseforvaltning. Byrået skal overvåke medlemsstatenes operative behov ved gjennomføring av returer. Det skal videre gjennomføre sårbarhetsvurderinger, vurdere medlemsstatenes kapasitet og beredskap til å håndtere trusler og utfordringer på de ytre grensene, samt overvåke forvaltningen av disse, herunder overvåke overholdelsen av grunnleggende rettigheter. Byrået skal støtte utvikling og drift av EUROSUR og bistå medlemsstater i omstendigheter som krever teknisk og operativ bistand ved å koordinere og organisere fellesoperasjoner, og ved å sette inn rask grenseinnsats på de ytre grensene til medlemsstater som står overfor særlige og uforholdsmessig store utfordringer. Det skal kunne yte teknisk og operativ bistand til medlemsstater og tredjestater i forbindelse med lete- og redningsaksjoner etter personer i havsnød. Videre skal byrået utplassere den stående styrken og opprette en teknisk utstyrspark. Det skal kunne utplassere støttegrupper for migrasjonshåndtering som skal kunne yte bistand til screening, debriefing, identifikasjon og opptak av fingeravtrykk. Byrået skal også kunne bistå i alle faser av returprosessen, sette opp en gruppe

observatører for tvangsretur og utplassere returgrupper i forbindelse med returinnsatser.

I *avsnitt 2* gis bestemmelser om informasjonsutveksling og samarbeid. Byrået, nasjonale myndigheter, samt kystvakt i den grad den utfører grensekontrolloppgaver, skal utveksle nødvendige opplysninger og skal etablere nasjonale kontaktpunkter for dette formål. Medlemsstatene skal også utpeke kontaktpersoner til byrået. Byrået skal etablere et kommunikasjonsnettverk til utveksling av informasjon med og mellom de nasjonale kontaktpunktene.

Avsnitt 3 gir bestemmelser om EUROSUR. EUROSUR skal brukes til overvåking av de ytre land-, sjø- og luftgrensene. Dette inkluderer overvåking, oppdagelse, identifikasjon, sporing, forebygging og pågripelse i forbindelse med uautoriserte grensepasseringer for å oppdage, forebygge og bekjempe ulovlig innvandring og grensekryssende kriminalitet og bidra til å sikre beskyttelsen av migranter og redde deres liv. EUROSURs elementer omfatter nasjonale koordineringssentra, nasjonale situasjonsbilder, europeiske situasjonsbilder, særlige situasjonsbilder, EUROSUR fusjonstjenester, samt integrert planlegging. Hver medlemsstat skal ha et nasjonalt koordineringssenter som skal være kontaktpunktet for informasjonsutveksling og for operativt samarbeid med andre nasjonale koordineringssentre og med Byrået.

Avsnitt 4 handler om situasjonsforståelse. Det skal utarbeides situasjonsbilder på nasjonalt og europeisk nivå. Elementene i slike situasjonsbilder omfatter episoder og hendelser, opplysninger om operasjoner, samt analyser. Det gis herunder nærmere bestemmelser om nasjonale situasjonsbilder hvor det fremgår hvilke kilder som skal ligge til grunn for disse og en terminologi for hvordan hendelsers alvorlighetsgrad skal beskrives. Det europeiske situasjonsbildet utarbeides av Byrået. Dette skal gi nasjonale koordineringssentre og Kommisjonen opplysninger og analyser av situasjonen på de ytre grensene. Det fastsettes hvilke kilder som skal ligge til grunn for situasjonsbildet og hvordan rapporteringen skal struktureres. Så vel byrået som medlemsstater kan utarbeide spesielle situasjonsbilder. Slike kan blant annet utarbeides for å støtte særlige operative aktiviteter ved de ytre grensene.

Avsnitt 5 handler om risikoanalyser. Byrået skal overvåke migrasjonsstrømmene til Unionen og i Unionen når det gjelder migrasjonstendenser, -antall og -ruter og andre tendenser eller mulige utfordringer ved de ytre grensene og med hensyn til retur. Generelle årlige risikoanalyser skal frem-

legges for Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen. Disse skal også motta en strategisk risikoanalyse for europeisk helhetlig grenseforvaltning som Byrået i samarbeid med medlemsstatene skal utarbeide annethvert år.

Avsnitt 6 handler om forebygging og reaksjonskapasitet. Byrået skal overvåke medlemsstatenes forvaltning av de ytre grensene og arbeid med retur ved hjelp av Byråets kontaktpersoner. Disse skal handle på vegne av byrået og deres rolle skal bestå i å fremme samarbeid og dialog mellom byrået og de nasjonale myndighetene som har ansvar for grenseforvaltning og for retur.

Byrået skal med utgangspunkt i en felles metodikk utarbeide sårbarhetsvurderinger. Målet med disse er at Byrået skal vurdere kapasiteten og beredskapen i medlemsstatene til å møte nåværende og fremtidige utfordringer på de ytre grensene. På bakgrunn av sårbarhetsvurderingen kan det bli anbefalt tiltak som har som mål å fjerne sårbarhetene som er identifisert ved vurderingen.

For å sikre et bedre situasjonsbilde av hvordan Schengen-området fungerer, skal synergiene mellom sårbarhetsvurderingen og Schengen-evalueringsmekanismen maksimeres. Dette skal blant annet gjøres ved informasjonsutveksling mellom sårbarhetsvurderingene og evalueringsmekanismen. Kommisjonen skal på sin side dele resultatene av sårbarhetsvurderingene med alle medlemmene i evalueringsgruppene for Schengen som er involvert i evalueringen av den berørte medlemsstaten. Til gjengjeld skal mangler som identifiseres ved evalueringsmekanismen, formidles Byrået slik at dette er i stand til å foreslå egnede tiltak for å støtte de berørte medlemsstatene.

På bakgrunn av risikoanalysene og sårbarhetsvurderingene skal Byrået etter avtale med aktuelle medlemsstater fastsette i hvilken grad ulovlig migrasjon eller grensekryssende kriminalitet innvirker på sikkerheten for de enkelte grensestrekningene. Medlemsstatene skal sikre at grensekontrollen som utføres er i samsvar med dette.

Avsnitt 7 handler om tiltak fra Byråets side på de ytre grensene. En medlemsstat kan anmode Byrået om bistand til å oppfylle sine forpliktelser med hensyn til kontroll på de ytre grensene. Byrået skal på bakgrunn av slike anmodninger organisere egnet teknisk og operativ bistand til medlemsstaten. En medlemsstat kan også be om at det iverksettes fellesoperasjoner for å håndtere kommende utfordringer på de ytre grensene. En medlemsstat som står overfor en situasjon med spesifikke og uforholdsmessig store utfordringer på de ytre grensene, kan be Byrået

sette inn en rask grenseinnsats for et begrenset tidsrom.

En medlemsstat som står overfor uforholdsmessig store migrasjonsutfordringer kan også be om teknisk og operativ forsterkning fra støttegrupper for migrasjonshåndtering. Dette kan blant annet være bistand til screening av tredjestatsborgere ved ankomsten til de ytre grensene, herunder identifikasjon, registrering og debriefing og opptak av fingeravtrykk. Gruppene skal også kunne bistå med å gi innledende opplysninger til personer som ønsker å be om internasjonal beskyttelse, samt yte teknisk og operativ bistand på returområdet.

Byråets direktør kan på bakgrunn av en sårbarhetsvurdering, eller hvor det er konstatert et kritisk påvirkningsnivå på en eller flere ytre grensestreknings, anbefale en medlemsstat å innlede, gjennomføre eller tilpasse fellesoperasjoner, raske grenseinnsatser eller enhver annen relevant innsats fra byråets side.

Dersom kontrollen ved de ytre grensene blir så ineffektiv at den kan sette Schengen-området i fare, kan Rådet beslutte at det skal gjennomføres risikoreduserende tiltak. Slike tiltak kan blant annet være å organisere og koordinere rask grenseinnsats. Det kan videre dreie seg om å utplassere den stående styrken i forbindelse med støttegruppene for migrasjonshåndtering, eller organisere returinnsatser. Medlemsstatene skal overholde slike rådsbeslutninger og treffe nødvendige tiltak for å legge til rette for at de kan gjennomføres. Hvis medlemstaten ikke overholder rådsbeslutningen, vil indre grensekontroll mot medlemsstaten kunne bli innført.

Når grupper for grenseforvaltning, returgrupper eller bistandsgrupper for migrasjonshåndtering utstasjoneres, skal vertsstaten gi instruksjoner til disse. Byrået skal kunne gi sin uttalelse til instruksene som blir gitt av vertslandet.

Avsnitt 8 i forordningen handler om byråets tiltak på returområdet. Returvedtak hører under medlemsstatenes eneansvar. Ut over dette skal Byrået bidra med teknisk og operativ bistand til medlemsstatene. Dette kan dreie seg om innsamling av de opplysninger som er nødvendige for å treffe returvedtak, anskaffelse av reisedokumenter, organisering og koordinering av returoperasjoner, samt yte bistand ved frivillige returer. En teknisk og operativ bistand til medlemsstatene kan også bestå i chartring av luftfartøyer med tanke på slike operasjoner og organisering av returer på ruteflygninger eller med andre transportmidler.

Byrået skal etablere en styrke av observatører ved tvangsreturer. Observatører ved tvangsretur med særlig fagkunnskap om vern av barn skal inngå i reserven.

Byrået kan videre utplassere returgrupper som del av returinnsatser innenfor rammene av støttegrupper for migrasjonshåndtering eller i det omfang som er nødvendig for å yte ytterligere teknisk og operativ bistand på returområdet.

Avsnitt 9 handler om kapasiteter. Den europeiske grense- og kystvaks stående styrke er delt inn i fire kategorier. Kategori 1 består av byråansatte. Dette er personell som ansettes av Byrået for å kunne bistå medlemsstatene. Kategori 2 består av personell fra medlemsstatene som er utstasjonert langvarig til Byrået som del av den stående styrken, mens kategori 3 består av personell fra medlemsstatene som er parat til å bli stilt til rådighet for Byrået for kortvarig utplassering som del av den stående styrken. Kategori 4 er reserven for rask innsats bestående av personell fra medlemsstatene som er parat til å bli utplassert med tanke på raske grenseinnsatser. Utplasseringen av personell fra de ulike mannskapskategoriene skal fungere som supplement til vertsstatens innsats. Det er en forutsetning av vertsstaten samtykker i utplasseringen.

Personell i kategori 1 som skal utplasseres som gruppemedlemmer, skal etter ansettelsen gjennomgå den nødvendige opplæringen som grensevakter eller vedrørende retur, herunder om grunnleggende rettigheter. Det skal tas hensyn til tidligere oppnådde kvalifikasjoner og yrkeserfaring på de relevante områdene. Byråets styre skal opprette en egnet tilsynsmekanisme for overvåking av bestemmelsene om personellets bruk av makt. Styret skal også fastsette regler for direktørens adgang til å tillate mannskapene å bære og bruke våpen. Byråansatte som utplasseres skal etter fullmakt fra vertsstaten blant annet kunne kontrollere personers identitet, tillate og nekte innreise, stemple reisedokumenter, utstede eller avslå søknad om visum på grensen. De skal også kunne brukes til grenseovervåking, registrere fingeravtrykk, ivareta kontakten med tredjestater for å identifisere og få reisedokumenter til personer som er gjenstand for returvedtak, samt ledsage tredjestatsborgere som er gjenstand for tvangsretur.

Utplasseringene av personell i kategori 2 skal vare 24 måneder med mulighet til forlengelse med opptil 24 måneder. Personell i kategori 3 skal stå til rådighet i en periode på opptil fire måneder innenfor et kalenderår. Medlemsstatene kan imidlertid beslutte å utplassere en enkelt ansatt i mer

enn fire måneder. Mannskapene i kategori 4 skal kunne aktiveres til raske grenseinnsatser. Hver operativ ansatt skal stå til rådighet i en periode på opptil fire måneder innenfor et kalenderår.

Senest 31. desember 2023 skal Kommisjonen fremlegge en evaluering til Europaparlamentet og Rådet av den stående styrkens samlede antall og sammensetning, herunder størrelsen på de enkelte medlemsstatenes bidrag til den stående styrken, og av den stående styrkens operative personells fagkunnskap og profesjonalitet og av den opplæring den mottar. Evalueringen skal også undersøke om det er nødvendig å opprettholde reserven for rask innsats (kategori 4) som del av den stående styrken.

Byrået kan med samtykke fra vertslandet, det være seg medlemsstat eller tredjestat, etablere lokalkontorer for å forenkle og forbedre koordineringen av operative aktiviteter.

Byrået skal utvikle særlige opplæringsverktøy og skal sikre at alle byråansatte som skal utplasseres som gruppedlemmer har mottatt fullstendig opplæring blant annet i relevant unionsrett og folkerett, herunder om de grunnleggende rettighetene, før de utplasseres i forbindelse med de operative aktivitetene som Byrået organiserer. Opplæringen skal kunne foregå ved spesialiserte utdanningsinstitusjoner i medlemsstatene. Byrået kan også opprette et eget opplæringscenter.

Byrået kan kjøpe eller lease utstyr enten på egenhånd eller i fellesskap med en medlemsstat. Medlemsstatene skal bidra til den tekniske utstyrsparken. Disse bidragene og utplassering av teknisk utstyr i forbindelse med oppdrag, skal planlegges på grunnlag av årlige bilaterale forhandlinger og avtaler mellom Byrået og medlemsstatene. Byrået skal følge og bidra til relevant forsknings- og nyskappingsaktivitet som er av betydning for den integrerte grenseforvaltning. Byrået skal herunder bistå medlemsstatene og Kommisjonen i å identifisere viktige forskningsområder.

Avsnitt 10 gir byrået ansvaret for å etablere og drive sentralenheten til det europeiske systemet for innreiseautorisasjon (ETIAS).

Avsnitt 11 handler om samarbeid. Byrået skal samarbeide med andre EU-organer og kan også samarbeide med andre internasjonale organisasjoner. Dette omfatter FN via dets relevante kontorer, byråer, organisasjoner og enheter, INTERPOL, OSSE, Europarådet og Maritime Analysis and Operations Centre – Narcotics (MAOC-N). Byrået skal også støtte nasjonale myndigheter som utfører kystvaktoppgaver.

Samarbeid med tredjestater er en del av den europeiske helhetlige grenseforvaltningen. Slik samarbeid kan skje i form av teknisk og operativ bistand. Dette inkluderer utplassering av grenseforvaltningsgrupper fra den stående styrken. Ved slik utplassering skal det inngås en statusavtale med berørte tredjestat. Denne skal blant annet fastsette operasjonens omfang og ha bestemmelser om sivil- og strafferettslig ansvar. Byråets samarbeid med tredjestater skal skje innen rammen av EUs politikk for opptreden utad, herunder vern av grunnleggende rettigheter og personopplysninger, non-refoulement-prinsippet, forbudet mot vilkårlig frihetsberøvelse og forbudet mot tortur og umenneskelig eller nedverdiggende behandling eller straff.

Også medlemsstatene kan samarbeide med tredjestater på områdene omfattet av forordningen.

Nasjonale kontaktpunkt og Byrået kan også utveksle informasjon med tredjestater innen rammen av EUROSUR. Slik informasjonsutveksling kan foregå på bakgrunn av bi- eller multilaterale avtaler som omhandler særlige situasjonsbilder som deles med tredjestater, opplysninger fra tredjestater som kan utveksles i det europeiske situasjonsbildet.

Byrået kan også utplassere kontaktpersoner i tredjestater. De tredjestatene som utgjør størst risiko for å være opprinnelsesland eller transittland for ulovlig innvandring, skal prioriteres ved slik utplassering.

Etter avtale med de berørte medlemsstatene, kan Byrået invitere observatører fra unionsinstitusjoner eller internasjonale organisasjoner til å delta i Byråets aktiviteter. Etter avtale med de berørte medlemsstatene, kan også observatører fra tredjestater inviteres til å delta i dets aktiviteter ved de ytre grensene, returoperasjoner, returinnsatser og opplæring.

Rettsaktens *kapittel III* foreskriver at Byrået skal overta og drive systemet for falske og ekte dokumenter på nett (FADO).

Kapittel IV i rettsakten gir alminnelige bestemmelser. Kapitlet består av fire avsnitt. I avsnitt 1 fremgår at Byrået når det utfører sine oppgaver skal sikre vern av grunnleggende rettigheter i samsvar med relevant unionsrett og folkeretten. Byrået skal for dette formålet utarbeide, gjennomføre og vedlikeholde en strategi og en handlingsplan for grunnleggende rettigheter.

Det skal utarbeides og videreutvikles adferdsregler som gjelder for alle grensekontrolloperasjoner som koordineres av Byrået og for alle personer som deltar i Byråets aktiviteter. Disse skal

fastsette prosedyrer for å sikre prinsippet om rettsstaten og om overholdelse av de grunnleggende rettighetene, med særlig vekt på sårbare personer, herunder barn og mindreårige uten ledsager og andre sårbare personer samt personer som søker internasjonal beskyttelse. Det skal også utarbeides og videreutvikles adferdsregler for returoperasjoner og returinnsatser.

Grupped medlemmenes oppgaver og utøvelse av fullmakter, særlig dem som krever utøvende myndighet, skal kreve tillatelse fra vertsstaten på dens område og med overholdelse av gjeldende unionsrett, nasjonal rett og folkerett. Byråets personell skal bare utføre oppgaver og utøve fullmakter i henhold til instruksene av og som hovedregel under tilstedeværelse fra, grensevakter eller personale som er involvert i vertsstatens returrelaterte oppgaver. De skal videre bære den stående styrkens uniform, mens personell som er utstasjonert fra medlemsstatene skal bære egen uniform. Samtlige skal imidlertid bære identifikasjon og Byråets insignier på sin uniform.

Personell skal ha tillatelse av både vertsstaten og hjemstaten til å kunne utføre oppgaver som krever bruk av makt, herunder bære og bruke tjenestevåpen. Personell som er ansatt av Byrået (kategori 1) må, i tillegg til tillatelsen fra vertsstaten, ha slik tillatelse fra Byrået. Bruken av makt, herunder bære og bruke tjenestevåpen, skal utøves i samsvar med vertsstatens nasjonale rett og under tilstedeværelse av vertsstatens grensevakter. Beslutninger om å nekte innreise og beslutninger om avslag på søknad om visum på grensen skal bare treffes av grupped medlemmer dersom vertsstaten har gitt tillatelse til å handle på dens vegne.

Når grupped medlemmer utfører oppgaver i en vertsstat er denne medlemsstaten i henhold til sin nasjonale rett ansvarlig for den skade de måtte forvalde. Vertsstaten kan anmode hjemstaten om å godtgjøre ethvert beløp vertsstaten har ubetalt til skadelidte som følge av forsett eller grov uaktsonhet. Hvis skaden er forvoldt av personell i kategori 1 rettes anmodningen til Byrået. Grupped medlemmer sidestilles med tjenestemenn fra vertsstaten når det gjelder eventuelle straffbare forhold som begås enten mot eller av disse.

Avsnitt 2 handler om Den europeiske grense- og kystvakts behandling av personopplysninger.

Byrået skal vedta interne regler om Byråets anvendelse av forordning (EU) 2018/1725 om behandling av personopplysninger i EU-institusjoner, herunder om hvilke unntak som gjøres fra forordningen. Slike unntak kan eksempelvis gjøres hvis returprosedyrer settes i fare dersom det

ikke gjøres unntak. Det fremgår videre at overføring av personopplysninger til tredjestater ikke skal berøre rettighetene til søkere om internasjonal beskyttelse og til personer med internasjonal beskyttelse. Det skal herunder sikres at opplysninger som overføres eller utleveres til tredjestater ikke videresendes.

Rettsakten angir også for hvilke formål personopplysninger kan behandles. Dette inkluderer blant annet at Byrået skal kunne utføre sine oppgaver med å organisere og koordinere fellesoperasjoner, ved returaktiviteter, og for å fremme informasjonsutveksling med medlemsstatene, Kommisjonen, den europeiske tjenesten for utenriksforbindelser og andre EU-byråer. Medlemsstatene, Kommisjonen og andre EU-organer som gir opplysninger til Byrået, skal bestemme for hvilke formål opplysningene skal behandles. De kan også gi begrensninger i tilgangen til disse opplysningene generelt eller for hvordan disse kan brukes. Byrået kan behandle opplysninger om personer som ulovlig passerer de ytre grensene, personopplysninger som er nødvendige for å bekrefte en persons identitet og nasjonalitet i forbindelse med returaktiviteter, herunder passasjerlister og registreringsnumre, kjøretøyers understellnumre eller identifiseringsnumre for fartøyer eller luftfartøyer knyttet til disse personene og som er nødvendige for å analysere ruter og metoder som brukes til ulovlig innvandring.

Det gis videre bestemmelser om behandling av opplysninger gjennom EUROSUR. Dersom det nasjonale situasjonsbildet krever behandling av personopplysninger, skal disse behandles i samsvar med personvernforordningen (GDPR).

Når Byrået samarbeider med Europol eller Eurojust for å bekjempe grensekryssende kriminalitet, skal Byrået behandle personopplysninger i samsvar med forordning (EU) 2018/1725 om behandling av personopplysninger i EU-institusjoner. Slike opplysninger skal slettes så snart de formål de er samlet inn for er oppnådd. Byrået skal løpende vurdere om det er nødvendig å lagre slike opplysninger, særlig ofres og vitners opplysninger.

Byrået skal slette personopplysningene så snart de er blitt overført til vedkommende myndigheter i medlemsstatene eller andre unionsorganer. Lagringstiden skal under ingen omstendigheter overstige 90 dager etter datoen for innsamling av opplysningene. Opplysninger som behandles for returrelaterte oppgaver skal slettes så snart formålet de er samlet inn for er oppnådd, og senest 30 dager etter disse oppgavene er avsluttet.

Avsnitt 3 handler om Byråets allmenne ramme og organisering. Byrådet skal være et unionsorgan med hovedkontor i Warszawa. Personell ansettes i henhold til ansettelsesreglene som unionsinstitusjonene i fellesskap har vedtatt. Reglene om privilegier og immunitet i EU gjelder for Byrådet og dets ansatte. Det gis bestemmelser om hvordan Byrådet skal være organisert og ledet. Byråets styre skal utnevne en ansvarlig for grunnleggende rettigheter. Det skal herunder ansettes observatører som løpende skal vurdere om de operative aktivitetene overholder de grunnleggende rettighetene. Disse skal blant annet fungere som observatører ved tvangsreturer. Den ansvarlige for grunnleggende rettigheter skal utnevne minst en observatør av grunnleggende rettigheter til hver operasjon. Det gis videre bestemmelser om klageordning knyttet til grunnleggende rettigheter.

Avsnitt 4 gjelder finansieringsordning, hvor det gis regler om Byråets inntektskilder og budsjettarbeid og om kontrollen med dette. Det gis også bestemmelser om bedrageribekjempelse, regler om forebygging av interessekonflikter og om administrative undersøkelser. Det fremgår også at Kommisjonen fire år etter forordningen er trådt i kraft, og deretter hvert fjerde år, skal evaluere forordningen.

Kapittel V gir sluttbestemmelser, herunder om ikrafttredelse.

Forordningen har seks vedlegg. *Vedlegg I* gir en tabell om utviklingen av kapasiteten fordelt på de ulike mannskapskategorier i den stående styrken frem til 2027. *Vedleggene II, III og IV* tallfester medlemsstatenes bidrag til mannskapsstyrken. *Vedlegg V* gir regler for bruk av makt, herunder opplæring og levering, kontroll og bruk av tjenestevåpen og annet utstyr, som får anvendelse på byråansatte som er utplassert som gruppelemmer. *Vedlegg VI* gir en sammenligningstabell med oversikt over plassering av bestemmelser i foreliggende, samt tidligere rettsakter.

5 Forholdet til norsk rett

Lov om grensetilsyn og grensekontroll av personer § 8 stadfester at europeiske grensekontrollteam etter anmodning kan bistå politiet med gjennomføring av grensekontroll, i tråd med Norges deltakelse i Den europeiske grense- og kystvakten. Lov om grensetilsyn og grensekontroll av personer trådte i kraft 1. mai 2022 (Prop. 161 L (2016–2017)).

EUs personvernregelverk; personvernforordningen og personverndirektivet, er allerede gjennomført i norsk rett gjennom personopplysningsloven og politiregisterloven.

Det er ikke ansett nødvendig med ytterligere reguleringer i norsk rett for gjennomføring av forordning 2019/1896. Politiloven § 20 a) annet ledd åpner for at politimyndighet unntaksvis kan gis utenlandsk tjenestemann. Dette vil også inkludere de tilfellene der det vil være behov for å gi politimyndighet til personell i kategori 1.

6 Økonomiske og administrative konsekvenser

Forordningen innebærer at Norges bidrag til Frontex' budsjett øker og vi må stille større personellbidrag enn tidligere. Bidraget til arbeidet med en helhetlig politisk planleggingssyklus vil også innebære merarbeid. Dette gjelder blant annet arbeidet med risikovurderinger og sårbarhetsanalyser, herunder rapportering på beredskapsarbeid og kapasitetsbygging. Etableringen av en nasjonal styrings-, ledelses- og koordineringsfunksjon for helhetlig grenseforvaltning på strategisk og operativt nivå vil også innebære merkostnader.

I statsbudsjettene for 2021 og 2022 ble det bevilget totalt 565 mill. kroner til innbetaling av Norges kontingenter til Frontex. Kontingentene for 2023–2025 er p.t. anslått til om lag 119 mill. euro, tilsvarende om lag 1,2 mrd. kroner (gitt en kurs 10,2278 per 15.12.2021). Kontingentens størrelse er en andel (beregnet etter nøkkelen i vår tilknytningsavtale) av Frontex' budsjett som fastsettes av EU. Norge kan derfor i liten grad påvirke nivået på kontingenten. Videre kommer utgifter til personellavgivelse tilsvarende 23 årsverk i 2021, med en gradvis oppbygging til 44 årsverk i 2027. Det ble ifb. statsbudsjettene for 2021 og 2022 bevilget totalt 83 mill. kroner til tiltaket. Utgiftene knyttet til personellavgivelse er beregnet til å utgjøre 311 mill. kroner for perioden 2023–2027 (2021-kroner).

Det er usikkerhet knyttet til kostnadsanslaget, blant annet ved at Frontex' budsjett fastsettes årlig av Europaparlamentet, samt at mannskapsstyrken skal evalueres i 2023. Utgiftene budsjetteres under Justis- og beredskapsdepartementets budsjett. Forslag fra regjeringen som krever budsjettendringer vil bli fremmet for Stortinget i de årlige budsjettfremleggene.

7 Vurdering og tilråding

Det er positivt at forordningen styrker de kapasitetene som er tilgjengelige for å kunne møte det økte presset mot Schengens yttergrenser.

Etableringen av mer forpliktende, systematisk og helhetlig grenseforvaltning i hele Schengen-området vil gi et betydelig bidrag til reduksjon i ulovlig migrasjon, grensekryssende kriminalitet og til en styrket sikkerhet i Schengen-området. Dette styrker også Norges sikkerhet.

Det er i Norges interesse at mangler ved Schengen-medlemsstatenes yttergrensekontroll oppdages på et så tidlig tidspunkt som mulig slik at ukontrollert innpassering over yttergrensene unngås. Pågående evalueringer av medlemsstatenes gjennomføring av helhetlig grenseforvaltning bekrefter at det fortsatt er behov å øke ressurstilgangen. En styrket yttergrensekontroll og en stor mannskapsstyrke som kan settes inn på steder som står overfor utfordringer når det gjelder ulovlig migrasjon eller grensekryssende kriminalitet, vil gi et betydelig bidrag til en styrking av yttergrensene. Videre er det i Norges interesse at yttergrensekontrollen tilføres ressurser, organiseres og gjennomføres på en måte som sikrer at de internasjonale forpliktelsene overholdes.

Byrået skal i henhold til forordningen legge til rette for en flerårig strategisk politisk prosess for den europeiske integrerte grenseforvaltningen. Dette vil gi relevante aktører på unionsplan og nasjonalt plan retningslinjer for deres arbeid med grenseforvaltning og retur, noe som vil bidra til å styrke en enhetlig grenseforvaltning i Schengen-området. Etableringen av et kommunikasjonsnettverk hvor også informasjonsutvekslingen over EUROSUR vil inngå, vil lette utvekslingen av informasjon mellom medlemsstatene og mellom medlemsstatene og Byrået. Dette vil bidra til en bedre og mer helhetlig oversikt over situasjonen på yttergrensene, og vil også bidra til å systematisere arbeidet med forvaltningen av yttergrensene i Schengen-området. En ytterligere systematisering av arbeidet med risiko- og sårbarhetsvurderinger bidrar også til dette.

Etableringen av en mannskapsstyrke på 10 000 operative personell vil i betydelig grad styrke Byråets kapasitet til å bistå medlems-

statene. Forordningen forutsetter at mannskaper som tilbys skal inneha den nødvendige kompetanse til å kunne utøve den myndighet som oppdraget krever. Forordningen inneholder imidlertid sikkerhetsmekanismer som sikrer at medlemsstatene uttrykkelig må gi sin autorisasjon til de oppdrag som gis, og at oppdragene som hovedregel skal utføres under tilstedeværelse av, og instruksjon fra, personell fra vertsstaten. Dette ansees å være tilstrekkelig til å sikre at personell som tilbys kan utelukkes fra tjeneste i Norge dersom de etter en norsk vurdering ikke ansees kvalifiserte. En medlemsstat kan motsette seg å ta imot den bistanden som blir tilbudt. I ytterste konsekvens kan dette innebære at indre grensekontroll blir gjeninnført mot angjeldende medlemsstat. Den nasjonale suvereniteten vil imidlertid være ivaretatt.

Det ansees positivt at medlemsstatenes bidrag til mannskapsstyrken i den nye forordningen gjøres mer forpliktende. Dette vil gi bedre forutsigbarhet med hensyn til hvilke personellbidrag den enkelte medlemsstat skal gi, samt betingelsene for disse bidragene. Det vil også gi Byrået en større forutsigbarhet når det gjelder hvilke ressurser det kan trekke på.

Byråets styrkede rolle på returområdet vil videre kunne gi et viktig bidrag til at antallet personer som oppholder seg ulovlig i Schengen-området reduseres. Det vil også kunne bidra til en koordinert tilnærming til tredjestater i arbeidet med tilrettelegging og gjennomføring av returer. Det ansees i denne forbindelse positivt at samarbeidet med tredjestater blir styrket. Dette vil kunne lette arbeidet med så vel å hindre ulovlig migrasjon til Schengen-området, som å lette arbeidet med retur av personer uten lovlig opphold.

Samlet sett innebærer den nye rettsakten at Schengen-områdets yttergrenser blir styrket, både ved at en mer systematisk tilnærming til sikkerheten ved grensene og ved at arbeidet med å returnere personer uten lovlig opphold blir styrket.

Justis- og beredskapsdepartementet tilrår godtakelse av forordning (EU) nr. 2019/1896 om den europeiske grense- og kystvakten. Utenriksdepartementet slutter seg til dette.

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2019/1896 om den europeiske grense- og kystvakten (videreutvikling av Schengen-regelverket)

Utenriksdepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et fremlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2019/1896 om den europeiske grense- og kystvakten (videreutvikling av Schengen-regelverket).

Vi **HARALD**, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2019/1896 om den europeiske grense- og kystvakten (videreutvikling av Schengen-regelverket), i samsvar med et vedlagt forslag.

Forslag

**til vedtak om samtykke til godtakelse av forordning (EU)
2019/1896 om den europeiske grense- og kystvakten
(videreutvikling av Schengen-regelverket)**

I

Stortinget samtykker i godtakelse av forordning (EU) 2019/1896 om den europeiske grense- og kystvakten (videreutvikling av Schengen-regelverket).

Vedlegg 1

Europaparlaments- og Rådsforordning (EU) 2019/1896 av 13. november 2019 om Den europeiske grense- og kystvakt og om oppheving av forordning (EU) nr. 1052/2013 og (EU) 2016/1624

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 77 nr. 2 bokstav b) og d) og artikkel 79 nr. 2 bokstav c),

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité¹,

under henvisning til uttalelse fra Regionkomiteen²,

etter den ordinære regelverksprosedyren³ og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Formålet med Unionens politikk på området forvaltning av ytre grenser er å utvikle og gjennomføre en europeisk helhetlig grenseforvaltning på nasjonalt plan og unionsplan, noe som er en nødvendig følge av den frie bevegelse for personer i Unionen og en grunnleggende del av et område med frihet, sikkerhet og rettferdighet. En europeisk helhetlig grenseforvaltning er av stor betydning for en bedre migrasjonshåndtering. Målet er å forvalte passeringen av de ytre grensene effektivt og håndtere migrasjonsutfordringer og potensielle framtidige trusler på disse grensene, og dermed bidra til å bekjempe grov kriminalitet med en grensekryssende dimensjon og sikre et høyt nivå av indre sikkerhet i Unionen. Samtidig er det nødvendig å handle med full overholdelse av de grunnleggende rettighetene og på en måte som sikrer fri bevegelse for personer i Unionen.

¹ EUT C 110 av 22.3.2019, s. 62.

² EUT C 168 av 16.5.2019, s. 74.

³ Europaparlamentets holdning av 17. april 2019 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og Rådets beslutning av 8. november 2019.

- 2) Det europeiske byrå for forvaltning av det operative samarbeidet på de ytre grensene til medlemsstatene i Den europeiske union ble opprettet ved rådsforordning (EF) nr. 2007/2004⁴. Etter at det begynte å utøve sin virksomhet 1. mai 2005, har det lyktes godt med å bistå medlemsstatene med å gjennomføre de operative aspektene av forvaltning av de ytre grensene gjennom fellesoperasjoner og raske grenseinnsatser, risikoanalyser, informasjonsutveksling, forbindelser med tredjestater og retur av personer som er gjenstand for returvedtak.

- 3) Det europeiske byrå for forvaltning av det operative samarbeidet på de ytre grensene til medlemsstatene i Den europeiske union har fått det nye navnet Det europeiske grense- og kystvaktbyrå («Byrået»), vanligvis kalt Frontex, og dets oppgaver er utvidet med full kontinuitet i alle dets aktiviteter og prosedyrer. Hovedoppgavene for Byrået bør være å fastsette en teknisk og operativ strategi som en del av gjennomføringen av den flerårige strategiske politiske prosessen for en europeisk helhetlig grenseforvaltning, føre tilsyn med at grensekontrollen på de ytre grensene er effektiv, utføre risikoanalyser og sårbarhetsvurderinger, yte økt teknisk og operativ bistand til medlemsstatene og tredjestater gjennom fellesoperasjoner og raske grenseinnsatser, sikre praktisk gjennomføring av tiltak i en situasjon som krever hastetiltak på de ytre grensene, gi teknisk og operativ støtte ved lete- og redningsaksjoner for personer i havsnød og organisere, koordinere og gjennomføre returoperasjoner og returinnsatser.

⁴ Rådsforordning (EF) nr. 2007/2004 av 26. oktober 2004 om opprettelse av et europeisk byrå for forvaltning av det operative samarbeidet på de ytre grensene til medlemsstatene i Den europeiske union (EUT L 349 av 25.11.2004, s. 1).

- 4) Siden migrasjonskrisen begynte i 2015, har Kommisjonen tatt viktige initiativer og foreslått en rekke tiltak for å styrke beskyttelsen av de ytre grensene og gjenopprette Schengen-området normale funksjon. Et forslag om en betydelig styrking av mandatet til Det europeiske byrå for forvaltning av det operative samarbeidet på de ytre grensene ble lagt fram i desember 2015 og raskt forhandlet i 2016. Den resulterende forordning, europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/1624⁵, trådte i kraft 6. oktober 2016.
- 5) Det er imidlertid fortsatt behov for å forbedre Unionens rettslige ramme for kontroll på de ytre grensene, retur, bekjempelse av grensekryssende kriminalitet og asyl. For dette formål og for ytterligere støtte til de nåværende og framtidige operative tiltakene bør Den europeiske grense- og kystvakt reformeres ved at Byrået får et sterkere mandat og særlig den nødvendige kapasitet i form av Den europeiske grense- og kystvaks stående styrke («den stående styrken»). Den stående styrken bør gradvis, men raskt, nå det strategiske kapasitetsmålet på 10 000 operativt personell som fastsatt i vedlegg I, med fullmakter, om nødvendig, for effektivt å støtte medlemsstatene i felten i deres arbeid for å beskytte de ytre grensene, bekjempe grensekryssende kriminalitet og betydelig øke den faktiske og varige returen av irregulære migranter. Denne kapasiteten på 10 000 operativt personell utgjør den høyeste tilgjengelige kapasiteten for effektivt å håndtere eksisterende og framtidige operative behov for grense- og returoperasjoner i Unionen og tredjestater, herunder en rask reaksjonskapasitet for håndtering av framtidige kriser.
- 6) Kommisjonen bør gjennomgå den stående styrkens samlede antall og sammensetning, herunder størrelsen på de enkelte medlemsstatenes bidrag til styrken og styrkens opplæring, fagkunnskap og profesjonalitet. Kommisjonen bør senest i mars 2024 ved behov oversende egnede forslag til endring av vedlegg I, II, III og IV. Dersom Kommisjonen ikke framlegger forslag, bør den forklare årsaken til dette.
- 7) Gjennomføringen av denne forordning, særlig opprettelsen av den stående styrken, herunder etter Kommisjonens gjennomgåelse av den stående styrken, bør skje innenfor den flerårige finansielle rammen.
- 8) I sine konklusjoner av 28. juni 2018 etterlyste Det europeiske råd en ytterligere styrking av Byråets støttende rolle, herunder i samarbeidet med tredjestater, gjennom økte ressurser og et styrket mandat for å sikre en effektiv kontroll på de ytre grensene og betydelig øke den faktiske returen av irregulære migranter.
- 9) Det er nødvendig å overvåke passeringen av de ytre grensene effektivt, håndtere migrasjonsutfordringer og potensielle framtidige trusler på de ytre grensene, sikre et høy nivå av indre sikkerhet i Unionen, beskytte Schengen-området funksjon og respektere det overordnede solidaritetsprinsippet. Disse tiltakene og målene bør ledsages av en proaktiv migrasjonshåndtering, herunder nødvendige tiltak i tredjestater. Det er for dette formål nødvendig å konsolidere Den europeiske grense- og kystvakt og ytterligere utvide Byråets mandat.
- 10) Når europeisk helhetlig grenseforvaltning gjennomføres, bør det sikres sammenheng med andre politiske mål.
- 11) Europeisk helhetlig grenseforvaltning basert på en firedelt modell for adgangskontroll omfatter tiltak i tredjestater som ved den felles visumpolitikken, tiltak med nabo-tredjestater, grensekontrolltiltak på de ytre grensene, risikoanalyse og tiltak innenfor Schengen-området og retur.
- 12) Europeisk helhetlig grenseforvaltning bør gjennomføres som et felles ansvar mellom Byrået og de nasjonale myndighetene med ansvar for grenseforvaltning, herunder kystvakter i det omfang de utfører grenseovervåkingsoperasjoner til sjøs og andre grensekontrolloppgaver, og de nasjonale myndighetene med ansvar for retur. Selv om medlemsstatene fortsatt har hovedansvaret for å forvalte sine ytre grenser i sin egen og de andre medlemsstatenes interesse og for å gjøre returvedtak, bør Byrået støtte anvendelsen av unionstiltak for å forvalte de ytre grensene og retur ved å styrke, vurdere og koordinere medlemsstatenes arbeid med å gjennomføre disse tiltakene. Byråets aktiviteter bør supplere medlemsstatenes innsats.

⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/1624 av 14. september 2016 om Den europeiske grense- og kystvakt og om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/399 og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 863/2007, rådsforordning (EF) nr. 2007/2004 og rådsbeslutning 2005/267/EF (EUT L 251 av 16.9.2016, s. 1).

- 13) For å sikre en effektiv gjennomføring av europeisk helhetlig grenseforvaltning og øke effektiviteten av Unionens returpolitikk bør det opprettes en europeisk grense- og kystvakt. Den bør ha nødvendige økonomiske og menneskelige ressurser og nødvendig utstyr. Den europeiske grense- og kystvakt bør bestå av Byrået og de nasjonale myndighetene med ansvar for grenseforvaltning, herunder kystvakter i det omfang de utfører grensekontrolloppgaver, og de nasjonale myndighetene med ansvar for retur. Den vil som sådan basere seg på felles bruk av opplysninger, kapasitet og systemer på nasjonalt plan og Byråets arbeid på unionsplan.
- 14) Europeisk helhetlig grenseforvaltning endrer ikke Kommisjonens og medlemsstatenes respektive kompetanse på tollområdet, særlig når det gjelder kontroller, risikostyring og informasjonsutveksling.
- 15) Utformingen av politikken og regelverket for kontroll på de ytre grensene og for retur, herunder utformingen av en flerårig strategisk politikk for europeisk helhetlig grenseforvaltning, er fortsatt unionsinstitusjonenes ansvar. Det bør sikres et nært samarbeid mellom Byrået og disse institusjonene.
- 16) Den europeiske grense- og kystvaks effektive gjennomføring av europeisk helhetlig grenseforvaltning bør sikres ved hjelp av en flerårig strategisk politisk prosess. Den flerårige prosessen bør fastsette en integrert, enhetlig og kontinuerlig prosess for å gi alle relevante aktører på unionsplan og på nasjonalt plan strategiske retningslinjer for grenseforvaltning og retur, slik at disse aktørene kan gjennomføre europeisk helhetlig grenseforvaltning på en enhetlig måte. Den bør også omfatte Den europeiske grense- og kystvaks relevante interaksjoner med Kommisjonen og andre unionsinstitusjoner, -organer, -kontorer og -byråer og samarbeid med andre relevante partnere, herunder tredjestater og tredjeparter dersom det er relevant.
- 17) Europeisk helhetlig grenseforvaltning krever integrert planlegging mellom medlemsstatene og Byrået av grense- og returoperasjoner for å forberede reaksjoner på utfordringer på de ytre grensene, beredskapsplanlegging og koordinering av den langsiktige kapasitetsutviklingen når det gjelder så vel rekruttering og opplæring som kjøp og utvikling av utstyr.
- 18) Byrået bør utarbeide tekniske standarder for informasjonsutveksling som fastsatt i denne forordning. For en effektiv gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/399⁶ bør det dessuten utarbeides felles minstestandarder for overvåking av de ytre grensene. Byrået bør for dette formål kunne bidra til å utarbeide felles minstestandarder i samsvar med medlemsstatenes og Kommisjonens respektive kompetanse. Disse felles minstestandardene bør utarbeides med hensyn til grensetype, påvirkningsnivået som Byrået tildeler hver definert del av de ytre grenser og andre faktorer som geografiske særtrekk. Når disse felles minstestandardene utarbeides, bør det tas hensyn til mulige begrensninger som følge av nasjonal rett.
- 19) De tekniske standardene for informasjonsystemer og programvare bør tilpasses til standardene som Den europeiske unions byrå for driftsforvaltning av store it-systemer innenfor området frihet, sikkerhet og rettferdighet (eu-LISA) bruker til andre it-systemer innenfor området frihet, sikkerhet og rettferdighet.
- 20) Gjennomføringen av denne forordning berører verken kompetansefordelingen mellom Unionen og medlemsstatene eller medlemsstatenes forpliktelser i henhold til De forente nasjoners havrettskonvensjon, Den internasjonale konvensjon om sikkerhet for menneskeliv til sjøs, Den internasjonale konvensjon om ettersøking og redning til sjøs, FN-konvensjonen mot grensekryssende organisert kriminalitet og dens protokoll mot smugling av mennesker over land, sjøveien og luftveien, Konvensjonen av 1951 om flyktingers stilling, dens protokoll av 1967, Den europeiske konvensjon om beskyttelse av menneskerettighetene og de grunnleggende friheter, FN-konvensjonen om statsløse personers stilling og andre relevante internasjonale instrumenter.
- 21) Gjennomføringen av denne forordning berører ikke europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 656/2014⁷. Operasjoner til sjøs bør gjennomføres slik at de ivaretar sikkerheten for personer som anholdes eller red-

⁶ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/399 av 9. mars 2016 om innføring av et unionsregelverk som regulerer bevegelse av personer over grensene (Schengen-grenseregelverk) (EUT L 77 av 23.3.2016, s. 1).

- des, enheter som deltar i den aktuelle operasjonen til sjøs, og tredjeparter.
- 22) Byrået bør utføre sine oppgaver i samsvar med nærhetsprinsippet og uten at det berører medlemsstatenes ansvar for å opprettholde lov og orden og beskytte den indre sikkerheten.
- 23) Byrået bør utføre sine oppgaver uten at det berører medlemsstatenes kompetanse på forsvarsområdet.
- 24) Som motvekt til Byråets utvidede oppgaver og kompetanse bør det innføres et styrket vern av de grunnleggende rettighetene og økt ansvarlighet og ansvar, særlig når det gjelder myndighetsutøvelse for byråansatte.
- 25) Byrået er avhengig av samarbeidet med medlemsstatene for å kunne utføre sine oppgaver på en effektiv måte. Det er derfor viktig at Byrået og medlemsstatene handler i god tro og utveksler korrekte opplysninger i rett tid. Ingen medlemsstat bør være forpliktet til å gi opplysninger som den anser å være i strid med dens vesentlige sikkerhetsinteresser.
- 26) Medlemsstatene bør også i sin egen og de andre medlemsstatenes interesse bidra med relevante opplysninger som er nødvendige for Byråets aktiviteter, herunder for situasjonsforståelse, risikoanalyse, sårbarhetsvurderinger og integrert planlegging. De bør også sikre at disse opplysningene er korrekte, ajourført og innhentet og lagt inn på lovlig vis. Dersom disse opplysningene omfatter personopplysninger, bør unionsretten om datasikkerhet gjelde fullt ut.
- 27) Kommunikasjonsnettverket opprettet i henhold til denne forordning bør være basert på og erstatte EUROSURs kommunikasjonsnettverk utviklet i forbindelse med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1052/2013⁷. Kommunikasjonsnettverket opprettet i henhold til denne forordning bør brukes til all sikret informasjonsutveksling innenfor Den europeiske grense- og kystvakt. Kommunikasjonsnettverkets akkrediteringsnivå bør settes opp til nivået CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL for å forbedre informasjonssikkerheten mellom medlemsstatene og med Byrået.
- 28) EUROSUR er nødvendig for Den europeiske grense- og kystvakt for å kunne tilby en ramme for informasjonsutveksling og operativt samarbeid mellom medlemsstatenes nasjonale myndigheter og med Byrået. EUROSUR stiller til rådighet for de nasjonale myndighetene og Byrået den infrastrukturen og de redskapene som de trenger for å forbedre situasjonsforståelsen og høyne reaksjonskapasiteten på de ytre grensene for å oppdage, forebygge og bekjempe ulovlig innvandring og grensekryssende kriminalitet og dermed bidra til å redde migranters liv og sikre beskyttelse av dem.
- 29) Medlemsstatene bør opprette nasjonale koordineringssentre for å forbedre informasjonsutveksling og samarbeid mellom medlemsstatene og med Byrået om grenseovervåking og gjennomføring av inn- og utreisekontroll. For at EUROSUR skal kunne fungere tilfredsstillende, er det nødvendig at alle nasjonale myndigheter med ansvar for overvåking av de ytre grensene i henhold til nasjonal rett samarbeider via nasjonale koordineringssentre.
- 30) Det nasjonale koordineringssenterets oppgave når det gjelder å koordinere og utveksle opplysninger mellom alle myndigheter med ansvar for kontroll på de ytre grensene på nasjonalt plan, berører ikke kompetansen fastsatt på nasjonalt plan for planlegging og gjennomføring av grensekontroll.
- 31) Denne forordning bør ikke hindre at medlemsstatene gir sine nasjonale koordineringssentre ansvar også for koordinering av informasjonsutveksling og samarbeid om andre deler av europeisk helhetlig grenseforvaltning.
- 32) Kvaliteten på opplysningene utvekslet mellom medlemsstatene og Byrået og den rettidige utvekslingen av disse opplysningene er avgjørende for at europeisk helhetlig grenseforvaltning kan fungere på en tilfredsstillende måte. Som følge av EUROSURs suksess bør denne kvaliteten sikres gjennom standardisering, automatisering av informasjonsutveksling mellom nettverk og systemer, informasjonssikkerhet og kvalitetskontroll av opplysningene som overføres.

⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 656/2014 av 15. mai 2014 om fastsettelse av regler for overvåking av de ytre sjøgrensene innenfor rammen av det operative samarbeidet som koordineres av Det europeiske byrå for forvaltning av det operative samarbeidet på de ytre grensene til medlemsstatene i Den europeiske union (EUT L 189 av 27.6.2014, s. 93).

⁸ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1052/2013 av 22. oktober 2013 om opprettelse av det europeiske system for overvåking av grenser (EUROSUR) (EUT L 295 av 6.11.2013, s. 11).

- 33) Byrået bør yte nødvendig bistand til utvikling og drift av EUROSUR, herunder driftskompatibiliteten mellom systemer, særlig ved opprettelse, vedlikehold og koordinering av EUROSUR.
- 34) EUROSUR bør gi et uttømmende situasjonsbilde ikke bare på de ytre grensene, men også i Schengen-området og området før grensene. Det bør omfatte overvåking av land-, sjø- og luftgrensene og inn- og utreisekontroll. Den situasjonsforståelsen som gis om Schengen-området, bør ikke føre til at Byrået utfører operative aktiviteter på medlemsstatenes indre grenser.
- 35) Overvåking av luftgrensene bør være en del av grenseforvaltningen ettersom både kommersielle og private flygninger og fjernstyrte luftfartøysystemer brukes til ulovlige aktiviteter knyttet til innvandring og grensekryssende kriminalitet. Overvåking av luftgrensene har som mål å oppdage og overvåke mistenkelige flygninger som krysser eller har til hensikt å krysse de ytre grensene, og utføre tilknyttede risikoanalyser for å iverksette reaksjonskapasiteten hos Unionens og medlemsstatenes vedkommende myndigheter. Samarbeid mellom byråene på unionsplan bør fremmes for dette formål mellom Byrået, nettadministratoren for Det europeiske nett for lufttrafikkstyring (EATMN) og Det europeiske flysikkerhetsbyrå (EASA). Dersom det er relevant, bør medlemsstatene kunne få opplysninger om mistenkelige tredjestatsflygninger og reagere i samsvar med dette. Byrået bør overvåke og støtte forsknings- og nyskappingsaktiviteter på dette området.
- 36) Rapportering av hendelser i forbindelse med uautoriserte sekundære bevegelser i EUROSUR vil bidra til Byråets overvåking av migrasjonsstrømmene til og i Unionen med tanke på risikoanalyse og situasjonsforståelse. Gjennomføringsrettsakten om fastsettelse av detaljene i situasjonsbildenes informasjonssjikt og reglene for utarbeidelse av særlige situasjonsbilder bør ytterligere definere hva slags rapportering som best oppnår dette målet.
- 37) EUROSURs fusjonstjenester levert av Byrået bør være basert på en felles anvendelse av overvåkingsverktøy og samarbeid mellom byråene på unionsplan, herunder levering av Copernicus-sikkerhetstjenester. EUROSURs fusjonstjenester bør gi medlemsstatene og Byrået informasjonstjenester med merverdi for europeisk helhetlig grenseforvaltning. EUROSURs fusjonstjenester bør utvides til å støtte inn- og utreisekontroll, overvåking av luftgrensene og overvåking av migrasjonsstrømmer.
- 38) Bruken av små, sjødyktige fartøyer har ført til en dramatisk økning av antallet migranter som drukner på de sørlige ytre sjøgrensene. EUROSUR bør vesentlig forbedre Byråets og medlemsstatenes operative og tekniske mulighet til å oppdage slike små fartøyer og forbedre medlemsstatenes reaksjonskapasitet og dermed bidra til å redusere antallet omkomne migranter, herunder i forbindelse med lete- og redningsaksjoner.
- 39) Det anerkjennes i denne forordning at migrasjonsruter også brukes av personer med behov for internasjonal beskyttelse.
- 40) Byrået bør utarbeide allmenne og skreddersydde risikoanalyser på grunnlag av en felles integrert risikoanalysemodell som Byrået selv og medlemsstatene skal benytte. Byrået bør, også på grunnlag av opplysninger fra medlemsstatene, stille til rådighet tilstrekkelige opplysninger som dekker alle relevante aspekter for europeisk helhetlig grenseforvaltning, særlig grensekontroll, retur, fenomenet med tredjestatsborgeres uautoriserte sekundære bevegelser i Unionen med hensyn til tendenser, omfang og ruter, forebygging av grensekryssende kriminalitet, herunder hjelp til uautoriserte grensepasseringer, menneskehandel, terrorisme og trusler av sammensatt art samt situasjonen i relevante tredjestater, slik at det blir mulig å treffe egnede tiltak eller håndtere identifiserte trusler og risikoer med sikte på å forbedre den integrerte forvaltningen av de ytre grensene.
- 41) Byrået bør, med tanke på sine aktiviteter på de ytre grensene, bidra til å forebygge og oppdage grensekryssende kriminalitet, som smugling av migranter, menneskehandel og terrorisme, når det er hensiktsmessig for Byrået å handle, og når det gjennom sine aktiviteter har fått relevante opplysninger. Byrået bør koordinere sine aktiviteter med Europol, som har ansvar for å understøtte og styrke medlemsstatenes innsats og samarbeid for å forebygge og bekjempe grov kriminalitet som berører to eller flere medlemsstater. Den grensekryssende dimensjonen kjennetegnes av kriminalitet som er direkte knyttet til ulovlig passering av de ytre grensene, herunder menneskehandel eller smugling av migran-

- ter. I samsvar med rådsdirektiv 2002/90/EF⁹ kan medlemsstatene beslutte ikke å ilegge sanksjoner når målet med handlingene er å gi humanitær bistand til migranter.
- 42) På bakgrunn av et delt ansvar bør Byrået ha som oppgave regelmessig å overvåke forvaltningen av de ytre grensene, herunder hvorvidt de grunnleggende rettighetene overholdes i forbindelse med Byråets grenseforvaltning og returaktiviteter. Byrået bør sikre egnet og effektiv overvåking, ikke bare ved situasjonsforståelse og risikoanalyse, men også ved tilstedeværelse av eksperter fra Byråets eget personell i medlemsstatene. Byrået bør derfor kunne utplassere kontaktpersoner i medlemsstatene i en periode der kontaktpersonen rapporterer til direktøren. Kontaktpersonenes rapporter bør inngå som en del av sårbarhetsvurderingen.
- 43) Byrået bør utføre en sårbarhetsvurdering basert på objektive kriterier for å vurdere medlemsstatenes kapasitet og beredskap når det gjelder å håndtere utfordringer på de ytre grensene og bidra til den stående styrken og den tekniske utstyrsparken. Sårbarhetsvurderingen bør omfatte en vurdering av medlemsstatenes utstyr, infrastruktur, personell, budsjett og økonomiske ressurser samt deres beredskapsplaner for mulige kriser på de ytre grensene. Medlemsstatene bør treffe tiltak for å avhjelpe mangler som er identifisert i denne vurderingen. Direktøren bør identifisere de tiltakene som skal treffes, og anbefale dem til den berørte medlemsstaten. Direktøren bør også fastsette en frist for når disse tiltakene skal treffes, og nøye overvåke at de gjennomføres i rett tid. Dersom de nødvendige tiltakene ikke treffes innen den fastsatte fristen, bør saken henvises til styret for ny beslutning.
- 44) Dersom Byrået ikke i rett tid får korrekte opplysninger som er nødvendige for å kunne utføre en sårbarhetsvurdering, bør det kunne ta hensyn til dette når det utfører sårbarhetsvurderingen, med mindre det er gitt gode begrunnelser for at opplysningene holdes tilbake.
- 45) Sårbarhetsvurderingen og evalueringsmekanismen for Schengen opprettet ved rådsforordning (EU) nr. 1053/2013¹⁰ er to supplerende mekanismer for å garantere Unio-
- nens kvalitetskontroll av Schengen-områdets tilfredsstillende funksjon og for å sikre fast beredskap på både unionsplan og nasjonalt plan for å håndtere utfordringer på de ytre grensene. Evalueringsmekanismen for Schengen er den primære metoden til å evaluere gjennomføring og overholdelse av unionsretten i medlemsstatene, men synergiene mellom sårbarhetsvurderingen og evalueringsmekanismen for Schengen bør maksimeres for å skape et bedre situasjonsbilde av Schengen-områdets funksjon, så vidt mulig unngå dobbeltarbeid på medlemsstatenes side og sørge for mer koordinert bruk av Unionens relevante finansielle instrumenter for å støtte forvaltningen av de ytre grensene. Det bør for dette formål opprettes en regelmessig informasjonsutveksling mellom Byrået og Kommissjonen om resultatene av de to mekanismene.
- 46) Ettersom medlemsstatene oppretter grensestrekninger som Byrået tildeler påvirkningsnivåer for, og medlemsstatenes og Byråets reaksjonskapasitet bør knyttes til disse påvirkningsnivåene, bør det fastsettes et fjerde påvirkningsnivå – kritisk påvirkningsnivå – som skal tildeles en grensestrekning midlertidig dersom Schengen-området er utsatt for risiko, og dersom Byrået bør gripe inn.
- 47) Dersom et høyt eller kritisk påvirkningsnivå tildeles en sjøgrensestrekning på grunn av en økning i den ulovlige innvandringen, bør de berørte medlemsstatene ta hensyn til denne økningen ved planlegging og gjennomføring av lete- og redningsaksjoner, ettersom en slik situasjon kan føre til en økning i anmodningene om bistand til personer i havsnød.
- 48) Byrået bør organisere egnet teknisk og operativ bistand til medlemsstatene for å styrke kapasiteten til å gjennomføre forpliktelsene i forbindelse med kontroll på de ytre grensene og håndtere utfordringene på de ytre grensene som følge av ankomst av et økt antall irregulære migranter eller grensekryssende kriminalitet. Slik bistand bør ikke

⁹ Rådsdirektiv 2002/90/EF av 28. november 2002 om definisjon av hjelp til ulovlig innreise, transitt og opphold (EFT L 328 av 5.12.2002, s. 17).

¹⁰ Rådsforordning (EU) nr. 1053/2013 av 7. oktober 2013 om opprettelse av en evaluerings- og overvåkingsmekanisme for å kontrollere anvendelsen av Schengen-regelverket og om oppheving av styringskomiteens beslutning av 16. september 1998 om nedsettelse av en fast komité for evaluering og gjennomføring av Schengen (EUT L 295 av 6.11.2013, s. 27).

berøre vedkommende nasjonale myndigheters kompetanse til å innlede strafferettslige etterforskninger. Byrået bør derfor enten på eget initiativ og med den berørte medlemsstatens samtykke eller på denne medlemsstatens anmodning organisere og koordinere fellesoperasjoner for én eller flere medlemsstater, utplassere grenseforvaltningsgrupper, støttegrupper for migrasjonshåndtering og returgrupper (heretter sammen kalt «grupper») fra den stående styrken og stille til rådighet nødvendig teknisk utstyr.

- 49) Dersom det er en særlig og uforholdsmessig stor utfordring på de ytre grensene, bør Byrået enten på eget initiativ og med den berørte medlemsstatens samtykke eller på denne medlemsstatens anmodning organisere og koordinere raske grenseinnsatser og utplassere begge grupper fra den stående styrken og teknisk utstyr, herunder fra utstyrsparken for rask innsats. Utstyrsparken for rask innsats bør inneholde et begrenset antall enheter av utstyr som er nødvendig for mulige raske grenseinnsatser. Raske grenseinnsatser bør sikre forsterkning i et begrenset tidsrom i situasjoner der det er behov for umiddelbar reaksjon, og der en slik innsats vil utgjøre en effektiv reaksjon. For å sikre at en slik innsats er effektiv, bør medlemsstatene stille personell som de utstasjonere til Byrået, stiller til rådighet for kortvarig utplassering og utplasserer med tanke på reserven for rask innsats, til rådighet for å danne relevante grupper og levere nødvendig teknisk utstyr. Når mannskapet utplassert med en medlemsstats tekniske utstyr kommer fra denne medlemsstaten, bør det regnes som en del av denne medlemsstatens bidrag til den stående styrken. Byrået og den berørte medlemsstaten bør komme til enighet om en operativ plan.
- 50) Når en medlemsstat står overfor særlige og uforholdsmessig store migrasjonsutfordringer i særlige områder av sine ytre grenser kjennetegnet av store innkommende blandede migrasjonsstrømmer, bør medlemsstatene kunne regne med økte tekniske og operative forsterkninger. Disse forsterkningene bør ytes i hotspotområder gjennom støttegrupper for migrasjonshåndtering. Disse gruppene bør bestå av operativt personell som skal utplasseres fra den stående styrken, og eksperter fra Det europeiske asylstøttekontor (EASO), Europol og eventuelt

eksperter fra Den europeiske unions byrå for grunnleggende rettigheter, andre unionsorganer, -kontorer og -etater og medlemsstatene. Kommisjonen bør sikre nødvendig koordinering av vurderingen av behov som medlemsstatene har framlagt. Byrået bør bistå Kommisjonen med koordinering mellom de forskjellige byråene i feltet. Kommisjonen bør i samarbeid med vertsstaten og vedkommende unionsbyråer fastsette vilkårene for samarbeid i hotspotområder. Kommisjonen bør sikre samarbeid mellom vedkommende byråer innenfor deres respektive mandater og ha ansvar for koordinering av aktivitetene til støttegruppene for migrasjonshåndtering.

- 51) Medlemsstatene bør sikre at alle myndigheter som kan forventes å motta søknader om internasjonal beskyttelse, som politiet, grensevakter, innvandringsmyndigheter og personell ved forvaringsinstitusjoner, har relevante opplysninger. De bør også sikre at personellet hos slike myndigheter mottar nødvendig opplæring for å kunne utføre sine oppgaver og ivareta sine ansvarsområder, og ansvar og instruksjoner om å underrette søkerne om hvor og hvordan søknader om internasjonal beskyttelse kan innleveres, og instruksjoner om hvordan personer i en sårbar situasjon kan henvises til relevante henvisningsmekanismer.
- 52) I sine konklusjoner av 28. juni 2018 bekreftet Europarådet igjen hvor viktig det er å benytte en overordnet strategi for migrasjon og ga uttrykk for at migrasjon er en utfordring ikke bare for den enkelte medlemsstat, men for Europa som helhet. Det framhevet derfor at det er viktig for Unionen å gi full støtte for å sikre en ordnet forvaltning av migrasjonsstrømmene.
- 53) Byrået og EASO bør samarbeide nært om effektivt å håndtere migrasjonsutfordringer kjennetegnet av store innkommende blandede migrasjonsstrømmer, særlig på de ytre grensene. Byrået og EASO bør særlig koordinere sine aktiviteter og støtte medlemsstatene for å legge til rette for prosedyrer for internasjonal beskyttelse og returprosedyrer for tredjestatsborgere som får avslag på sine søknader om internasjonal beskyttelse. Byrået og EASO bør også samarbeide i andre felles operative aktiviteter, som delt risikoanalyse, innsamling av statistiske data, opplæring og støtte til medlemsstatene i forbindelse med beredskapsplanlegging.

- 54) Nasjonale myndigheter som utfører kystvaktoppgaver, er ansvarlige for en lang rekke oppgaver, som kan omfatte sjøsikkerhet, sikkerhet, lete- og redningstjenester, grensekontroll, fiskerikontroll, tollkontroll, generell håndheving av loven og miljøvern. Byrået, Det europeiske fiskerikontrollbyrå (EFCA) og Det europeiske sjøsikkerhetsbyrå (EMSA) bør derfor styrke samarbeidet både med hverandre og med de nasjonale myndighetene som utfører kystvaktoppgaver for å forbedre situasjonsforståelsen til sjøs og støtte en sammenhengende og kostnadseffektiv innsats. Synergiene mellom de forskjellige aktørene i det maritime miljøet bør være i tråd med europeisk helhetlig grenseforvaltning og strategier for sjøsikkerhet.
- 55) I hotspotområdene bør medlemsstatene samarbeide med vedkommende unionsbyråer, som bør handle innenfor sine respektive mandater og fullmakter, og under Kommisjonens koordinering. Kommisjonen bør i samarbeid med vedkommende unionsbyråer sikre at aktivitetene i hotspotområdene overholder gjeldende unionsrett og grunnleggende rettigheter.
- 56) Når det er begrunnet på grunnlag av resultatene av sårbarhetsvurderingen eller risikoanalyser, eller når et kritisk påvirkningsnivå midlertidig er blitt tildelt én eller flere grensestrekninger, bør Byråets direktør anbefale den berørte medlemsstaten å innlede og gjennomføre fellesoperasjoner eller raske grenseinnsatser.
- 57) Dersom kontrollen på de ytre grensene blir så ineffektiv at den kan sette Schengenområdet funksjon i fare, enten fordi en medlemsstat ikke treffer nødvendige tiltak i tråd med en sårbarhetsvurdering, eller fordi en medlemsstat som står overfor særlige og uforholdsmessig store utfordringer på de ytre grensene, ikke har bedt Byrået om tilstrekkelig støtte eller ikke iverksetter denne støtten, bør dette foranledige en samlet, rask og effektiv reaksjon på unionsplan. For å redusere disse risikoene og sikre en bedre koordinering på unionsplan bør Kommisjonen framlegge et forslag til beslutning for Rådet som identifiserer tiltakene Byrået skal gjennomføre, og som krever at den berørte medlemsstaten samarbeider med Byrået om gjennomføring av disse tiltakene. Gjennomføringsmyndigheten til å vedta en slik beslutning bør tillegges Rådet, ettersom tiltakene som skal besluttes, kan være potensielt politisk følsomme og sannsynligvis kan berøre nasjonale utøvende og håndhevende myndigheter. Byrået bør deretter fastsette hvilke tiltak som skal treffes for den praktiske gjennomføringen av tiltakene angitt i rådsbeslutningen. Byrået bør utarbeide en operativ plan sammen med den berørte medlemsstaten. Den berørte medlemsstaten bør legge til rette for gjennomføringen av rådsbeslutningen og den operative planen ved blant annet å oppfylle sine forpliktelser som fastsatt i denne forordning. Dersom en medlemsstat ikke overholder denne rådsbeslutning innen 30 dager og ikke samarbeider med Byrået om gjennomføring av tiltakene i denne beslutning, bør Kommisjonen kunne iverksette den særlige prosedyren fastsatt i artikkel 29 i forordning (EU) 2016/399 for å håndtere de ekstraordinære omstendighetene som truer områdets generelle funksjon uten kontroll på de indre grensene.
- 58) Den stående styrken bør bestå av fire kategorier operativt personell, nemlig byråansatte, personell utstasjonert til Byrået fra medlemsstatene for en lengre periode, personell fra medlemsstatene for kortvarige utplasseringer og personell som inngår i reserven for rask innsats for raske grenseinnsatser. Operativt personell bør bestå av grensevakter, ledsagere ved retur, eksperter på retur og annet relevant personell. Den stående styrken bør utplasseres som grupper. Det faktiske antallet operativt personell utplassert fra den stående styrken bør avhenge av operative behov.
- 59) Operativt personell utplassert som gruppe-medlemmer bør ha all nødvendig myndighet til å utføre grensekontroll og returoppgaver, herunder oppgaver som krever myndighetsutøvelse som fastsatt i relevant nasjonal rett eller i denne forordning. Når byråansatte utøver myndighet, bør Byrået ha ansvar for eventuell skade dette kan forårsake.
- 60) Medlemsstatene bør bidra til den stående styrken i samsvar med vedlegg II for langvarige utstasjoneringer og vedlegg III for kortvarige utplasseringer. De enkelte bidrag fra medlemsstatene bør fastsettes på grunnlag av fordelingsnøkkelen avtalt under forhandlingene i 2016 om forordning (EU) 2016/1624 for reserven for rask innsats og fastsatt i vedlegg I til nevnte forordning. Denne fordelingsnøkkelen bør forholdsmessig tilpasses størrelsen på den stående styrken. Disse

- bidragene bør også fastsettes på en forholdsmessig måte for de Schengen-assosierte landene.
- 61) Ved valg av personellantall og -profiler som skal angis i styrets beslutning, bør direktøren anvende prinsippene om likebehandling og forholdsmessighet, særlig når det gjelder medlemsstatenes nasjonale kapasitet.
- 62) Den nøyaktige tidsplan for kortvarige utplasseringer fra den stående styrken og for å stille til rådighet teknisk utstyr som samfinansieres i forbindelse med særlige tiltak innen Fondet for indre sikkerhet eller andre øremerkede unionsmidler, bør avtales mellom hver medlemsstat og Byrået gjennom årlige bilaterale forhandlinger, der det tas hensyn til kapasitet og forholdsmessighet. Direktøren bør ved anmodning om nasjonale bidrag til den stående styrken som hovedregel anvende prinsippene om forholdsmessighet og likebehandling av medlemsstatene for å hindre situasjoner som i vesentlig grad ville påvirke utførelsen av nasjonale oppgaver i en medlemsstat ved å anmode den aktuelle medlemsstaten om å yte sine årlige bidrag innenfor en bestemt periode på fire måneder. Slike ordninger bør omfatte mulighet til at medlemsstatene kan oppfylle sine forpliktelser når det gjelder utplasseringsperioder ved hjelp av ikke-sammenhengende perioder. Når det gjelder kortvarige utplasseringer fra den stående styrken, bør medlemsstatene også kunne oppfylle sine forpliktelser når det gjelder kortvarig utplassering på en kumulativ måte ved å utplassere mer personell i kortere perioder eller ved å utplassere enkelte ansatte i mer enn fire måneder i samsvar med planleggingen avtalt gjennom årlige bilaterale forhandlinger.
- 63) Uten at det berører rettidig utarbeidelse av den operative planen for operasjoner til sjøs, bør Byrået på et så tidlig stadium som mulig gi deltakende medlemsstater særlige opplysninger om relevant jurisdiksjon og gjeldende rett, særlig om fullmaktene for fartøysjefer, vilkårene for bruk av makt og bruken av restriktive eller frihetsberøvende tiltak.
- 64) Den langsiktige utviklingen av menneskelige resurser for å sikre medlemsstatenes bidrag til den stående styrken bør støttes gjennom et system for økonomisk støtte. Byrået bør for det formål gis fullmakt til å tildele tilskudd til medlemsstatene uten oppfordring til å framsette forslag under finansi-

ering som ikke er knyttet til kostnader, forutsatt at vilkårene fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) 2018/1046¹¹ er oppfylt. Den økonomiske støtten bør gjøre det mulig for medlemsstatene å rekruttere og lære opp ytterligere personell for å gi dem nødvendig fleksibilitet for å etterleve de obligatoriske bidragene til den stående styrken. Systemet for økonomisk støtte bør ta hensyn til nødvendig tid for rekruttering og opplæring, og det bør derfor være basert på N+2-regelen. Det særlige finansieringssystemet bør sørge for riktig forhold mellom risiko for uregelmessigheter og bedrageri og kontrollkostnader. I denne forordning fastsettes de vesentlige vilkårene for økonomisk støtte, særlig rekruttering og opplæring av nødvendig antall grensevakter eller andre spesialister som svarer til antallet tjenestemenn som er langvarig utstasjonert til Byrået, eller den faktiske utplasseringen av tjenestemenn under Byråets operative aktiviteter i en sammenhengende eller ikke-sammenhengende periode på minst fire måneder eller forholdsmessig beregnet for utplasseringer i en sammenhengende eller ikke-sammenhengende periode på mindre enn fire måneder. Ettersom det mangler relevante og sammenlignbare opplysninger om faktiske kostnader i medlemsstatene, vil utarbeidelse av en kostnadsbasert finansieringsordning være altfor komplisert og ikke tilfredsstillende behovet for en enkel, rask, effektiv og virkningsfull finansieringsordning.

For å fastsette omfanget av en slik finansiering til forskjellige medlemsstater bør årslønnen til en kontraktsansatt i unionsinstitusjonenes ansettelsesgruppe III lønnsklasse 8 lønnstrinn 1 benyttes, justert med en korrekjonskoeffisient for hver medlemsstat i samsvar med prinsippene om forsvarlig økonomisk forvaltning og i likebehandlingens ånd. Når slik økonomisk støtte gjennomføres, bør Byrået og medlemsstatene sikre at prinsippene om samfinansiering og ingen dobbeltfinansiering overholdes.

¹¹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) 2018/1046 av 18. juli 2018 om de finansielle reglene som får anvendelse på Unionens alminnelige budsjett, om endring av forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og beslutning nr. 541/2014/EU og om oppheving av forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 av 30.7.2018, s. 1).

- 65) Det bør for å redusere den mulige påvirkningen på de nasjonale myndighetene i forbindelse med rekrutteringen av byråansatte til den stående styrken ytes støtte til medlemsstatenes vedkommende myndigheter for å dekke investeringer i opplæring av nytt personell som erstatter personell som fratrer sin stilling.
- 66) Når det gjelder utplassering av den stående styrken på tredjestaters territorium, bør Byrået utvikle kapasitet for sine egne kommando- og kontrollstrukturer og en prosedyre for å sikre at gruppe medlemmene kan stilles sivil- og strafferettslig til ansvar.
- 67) For å muliggjøre effektive utplasseringer fra den stående styrken fra og med 1. januar 2021 bør visse beslutninger og gjennomføringstiltak vedtas og innføres så snart som mulig. Derfor bør Byrået sammen med medlemsstatene og Kommisjonen delta i forberedelsen av slike gjennomføringstiltak og beslutninger som skal vedtas av styret. En slik forberedende prosess bør omfatte Byråets og medlemsstatenes relevante rekruttering som nevnt i denne forordning.
- 68) For å sikre kontinuitet i støtten til de operative aktivitetene som Byrået organiserer, bør alle utplasseringer, herunder under reserven for rask innsats, som skal foretas innen 31. desember 2020, planlegges og gjennomføres i samsvar med forordning (EU) 2016/1624 og i samsvar med de årlige bilaterale forhandlingene gjennomført i 2019. De relevante bestemmelsene i nevnte forordning bør for dette formål oppheves med virkning først fra og med 1. januar 2021.
- 69) Byråets ansatte bør bestå av personell som utfører oppgavene som tildeles Byrået, enten ved Byråets hovedkontor eller som en del av den stående styrken. Byråansatte i den stående styrken bør primært utplasseres som gruppe medlemmer. Det bør være mulig å rekruttere bare et begrenset og klart definert antall byråansatte for å utføre støttende funksjoner for opprettelse av den stående styrken, særlig ved hovedkontoret.
- 70) For å avhjelpe vedvarende mangler til frivillige bidrag av teknisk utstyr fra medlemsstatene, særlig for store ressurser, bør Byrået ha sitt eget nødvendige utstyr som kan utplasseres i fellesoperasjoner eller raske grenseinnsatser eller andre operative aktiviteter. Disse ressursene bør godkjennes av medlemsstatene som ressurser som brukes i statens tjeneste. Selv om Byrået rettslig har kunnet kjøpe eller leie sitt eget tekniske utstyr siden 2011, har denne muligheten vært betydelig hemmet av mangelen på budsjettmidler.
- 71) For å samsvare med ambisjonsnivået som ligger til grunn for opprettelsen av den stående styrken, avsatte Kommisjonen derfor i den flerårige finansielle rammen for perioden 2021–2027 en betydelig finansieringsramme, slik at Byrået kan kjøpe, vedlikeholde og betjene det nødvendige luft-, sjø- og landutstyr som svarer til dets operative behov. Selv om kjøp av nødvendige ressurser kan være en langvarig prosess, særlig for stort utstyr, bør Byråets eget utstyr i siste instans bli ryggraden i de operative utplasseringene, der det under ekstraordinære omstendigheter kan innkalles supplerende bidrag fra medlemsstatene. Byråets utstyr bør i vid utstrekning betjenes av Byråets tekniske mannskap som inngår i den stående styrken. For å sikre at de foreslåtte økonomiske ressursene brukes effektivt, bør innkjøp av nødvendig utstyr være basert på en flerårig strategi som styret fastsetter så tidlig som mulig. Det er nødvendig at Byråets bærekraft sikres ved hjelp av framtidige flerårige finansielle rammer, og at det opprettholdes omfattende europeisk helhetlig grenseforvaltning.
- 72) Byrået og medlemsstatene bør ved gjennomføring av denne forordning gjøre best mulig bruk av de eksisterende kapasiteter med hensyn til menneskelige ressurser og teknisk utstyr både på unionsplan og nasjonalt plan.
- 73) Den langsiktige utviklingen av ny kapasitet i Den europeiske grense- og kystvakt bør koordineres mellom medlemsstatene og Byrået i samsvar med den flerårige strategiske politiske prosessen for europeisk helhetlig grenseforvaltning, idet det tas hensyn til aktuelle prosessers lange varighet. Dette omfatter rekruttering og opplæring av nye grensevakter som i løpet av karrieren kan arbeide både i medlemsstatene og som en del av den stående styrken, kjøp, vedlikehold og disponering av utstyr som det bør etterstrebes mulig interoperabilitet og stor driftsfordeler for, og utvikling av nytt utstyr og tilhørende teknologier, herunder gjennom forskning.

- 74) Kapasitetsveikartet bør samordne medlemsstatenes kapasitetsutviklingsplaner og den flerårige planleggingen av Byråets ressurser for å optimere langsiktige investeringer og beskytte de ytre grensene best mulig.
- 75) I betraktning av Byråets utvidede mandat, opprettelsen av den stående styrken og den styrkede tilstedeværelsen i felten på de ytre grensene og det økte engasjementet på returområdet bør Byrådet kunne opprette lokalkontorer i nærheten av sine vesentlige operative aktiviteter så lenge disse aktivitetene varer, slik at de kan fungere som forbindelsesledd mellom Byrådet og vertsstaten, ivareta koordinerings-, logistikk- og støttefunksjoner og forenkle samarbeidet mellom Byrådet og vertsstaten.
- 76) Etersom samarbeid mellom byråer er en del av europeisk helhetlig grenseforvaltning, bør Byrådet samarbeide tett med alle vedkommende unionsorganer, -kontorer og -byråer, særlig Europol og EASO. Et slikt samarbeid bør finne sted på vertsstatsplan, i operative områder og eventuelt på lokalkontorplan.
- 77) Byrådet og medlemsstatene, særlig opplæringscentrene deres, bør samarbeide nært om opplæring av den stående styrken, og samtidig sikre at opplæringsprogrammene er harmonisert og fremmer de felles verdiene nedfelt i traktatene. Byrådet bør med styrets forutgående godkjenning kunne opprette et opplæringscenter under Byrådet for ytterligere å forenkle inkludering av en felles europeisk kultur i den tilbudte opplæringen.
- 78) Byrådet bør videreutvikle felles grunnleggende opplæringsprogrammer og tilstrekkelige opplæringsverktøy for grenseforvaltning og retur, herunder særlig opplæring om beskyttelse av sårbare personer, herunder barn. Det bør også tilby videregående opplæringskurs og seminarer i tilknytning til integrerte grenseforvaltningsoppgaver, herunder for ansatte i vedkommende nasjonale organer. Byrådet bør tilby medlemmene av den stående styrken spesialisert opplæring som er relevant for deres oppgaver og fullmakter. Dette bør omfatte opplæring i relevant unionsrett og folkerett og i grunnleggende rettigheter. Byrådet bør ha myndighet til å organisere opplæringsaktiviteter i samarbeid med medlemsstatene og tredjestater på deres territorium.
- 79) Retur av tredjestatsborgere som ikke oppfyller eller ikke lenger oppfyller vilkårene for innreise, opphold eller bosted i medlemsstatene i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/115/EF¹², utgjør en vesentlig del av det omfattende arbeidet med å håndtere ulovlig innvandring og er et viktig spørsmål av vesentlig offentlig interesse.
- 80) Byrådet bør trappe opp sin bistand til medlemsstatene ved retur av tredjestatsborgere, med forbehold om Unionens returpolitikk og i samsvar med direktiv 2008/115/EF. Byrådet bør særlig koordinere og organisere returoperasjoner fra én eller flere medlemsstater og organisere og gjennomføre returinnsatser for å styrke retursystemene i medlemsstater som har behov for økt teknisk og operativ bistand for å oppfylle plikten til å returnere tredjestatsborgere i samsvar med dette direktiv.
- 81) Byrådet bør med full overholdelse av de grunnleggende rettighetene, og uten at det berører medlemsstatenes ansvar for å utstede returvedtak, yte medlemsstatene teknisk og operativ bistand i forbindelse med returprosessen, herunder ved identifikasjon av tredjestatsborgere og medlemsstatenes andre returforberedende og -relaterte aktiviteter. I tillegg bør Byrådet, i samarbeid med myndighetene i de relevante tredjestatene, bistå medlemsstatene med å anskaffe reisedokumenter for retur.
- 82) Byrådet bør, med forbehold om den berørte medlemsstatens samtykke, tillate at Den europeiske komité om forebygging av tortur og umenneskelig eller nedverdiggende behandling eller straff under Europarådet avlegger besøk der det utfører returoperasjoner, i forbindelse med overvåkingssystemet opprettet av Europarådets medlemmer i henhold til Den europeiske konvensjon om forebygging av tortur og umenneskelig eller nedverdiggende behandling eller straff.
- 83) Bistanden til medlemsstatenes gjennomføring av returprosedyrer bør omfatte levering av praktiske opplysninger om retur-tredjestater som er relevante for gjennomføring av denne forordning, som kontaktopplysninger eller andre logistikkopplysninger som er nødvendige for en smidig og

¹² Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/115/EF av 16. desember 2008 om felles standarder og prosedyrer for retur av tredjestatsborgere med ulovlig opphold (EUT L 348 av 24.12.2008, s. 98).

- verdig gjennomføring av returoperasjonene. Bistanden bør også omfatte drift og vedlikehold av en plattform for informasjonsutveksling som er nødvendig for at Byrået kan yte teknisk og operativ bistand i henhold til denne forordning. Denne plattformen bør ha en kommunikasjonsinfrastruktur som muliggjør automatisert overføring av statistiske data fra medlemsstatenes returforvaltningssystemer.
- 84) En eventuell avtale mellom en medlemsstat og en tredjestat fritar ikke Byrået eller medlemsstaten for forpliktelser eller ansvar i henhold til unionsretten eller folkeretten, særlig når det gjelder overholdelse av non-refoulement-prinsippet og forbud mot tortur og umenneskelig eller nedverdiggende behandling.
- 85) Medlemsstatene bør kunne samarbeide på operativt plan med andre medlemsstater eller tredjestater på de ytre grensene, herunder når det gjelder militære operasjoner for å ivareta offentlig orden, i den grad et slikt samarbeid er forenlig med Byråets oppgaver.
- 86) Byrået bør forbedre informasjonsutvekslingen og samarbeidet med andre unionsorganer, -kontorer og -byråer, som Europol, EASO, EMSA, Den europeiske unions satellittsenter, EASA og nettadministratoren for EATMN for å gjøre best mulig bruk av opplysninger, kapasitet og systemer som allerede står til rådighet på europeisk plan, f.eks. Copernicus, Unionens jordobservasjons- og jordovervåkingsprogram.
- 87) Samarbeid med tredjestater er en viktig del i europeisk helhetlig grenseforvaltning. Det bør tjene til å fremme europeiske grenseforvaltnings- og returstandarder, utveksle opplysninger og risikoanalyse og forenkle gjennomføringen av returer for å øke deres effektivitet og støtte tredjestater på grenseforvaltnings- og migrasjonsområdet, herunder gjennom utplassering av den stående styrken, dersom en slik støtte er nødvendig for å beskytte de ytre grensene og sikre en effektiv forvaltning av Unionens migrasjonspolitik.
- 88) Dersom Kommisjonen anbefaler at Rådet gir den tillatelse til å forhandle en statusavtale med en tredjestat, bør Kommisjonen vurdere situasjonen for de grunnleggende rettighetene for områdene omfattet av statusavtalen i den aktuelle tredjestaten og underrette Europaparlamentet om dette.
- 89) Samarbeidet med tredjestater bør finne sted i forbindelse med Unionens opptreden utad og i samsvar med prinsippene og målene fastsatt i artikkel 21 i traktaten om Den europeiske union (TEU). Kommisjonen bør sikre samsvar mellom europeisk helhetlig grenseforvaltning og annen unionspolitikk for Unionens opptreden utad og særlig den felles sikkerhets- og forsvarspolitikken. Kommisjonen bør bistås av Unionens høyrepresentant for utenrikssaker og sikkerhetspolitikk. Dette samarbeidet bør særlig finne sted med hensyn til Byråets aktiviteter på tredjestaters territorium eller ved involvering av tredjestaters tjenestemenn på områder som risikoanalyse, planlegging og gjennomføring av operasjoner, opplæring, informasjonsutveksling og samarbeid.
- 90) For å sikre at opplysningene i EUROSUR er så fullstendige og ajourført som mulig, særlig når det gjelder situasjonen i tredjestater, bør Byrået samarbeide med tredjestatsmyndigheter enten ved bilaterale og multilaterale avtaler mellom medlemsstatene og tredjestater, herunder regionale nettverk, eller ved samarbeidsordninger inngått mellom Byrået og de relevante tredjestatsmyndighetene. For disse formål bør den europeiske tjeneste for utenriksforbindelser og unionsdelegasjoner og -kontorer gi alle opplysninger som kan være relevante for EUROSUR.
- 91) Denne forordning inneholder bestemmelser om samarbeid med tredjestater fordi velstrukturert og permanent informasjonsutveksling og samarbeid med slike land, herunder blant annet nabotredjestater, er nøkkelfaktorer for å nå målene for europeisk helhetlig grenseforvaltning. Det er avgjørende at enhver informasjonsutveksling og ethvert samarbeid mellom medlemsstatene og tredjestater finner sted med full overholdelse av de grunnleggende rettighetene.
- 92) Bistanden til tredjestater bør supplere Byråets støtte til medlemsstatene ved anvendelse av unionstiltak for gjennomføring av europeisk helhetlig grenseforvaltning.
- 93) Det bør være mulig at bilaterale og multilaterale avtaler som medlemsstatene inngår med tredjestater på områder omfattet av europeisk helhetlig grenseforvaltning, inneholder sikkerhetsfølsomme opplysninger. Dersom Kommisjonen underrettes om disse opplysningene, bør Kommisjonen behandle

- dem i samsvar med gjeldende sikkerhetsregler.
- 94) For å gi et omfattende situasjonsbilde og en omfattende risikoanalyse som omfatter området før grensen, bør Byrået og de nasjonale koordineringssentrene samle inn opplysninger og koordinere med kontaktpersoner for innvandringssaker som medlemsstatene, Kommisjonen, Byrået eller andre unionsorganer, -kontorer og -byråer har utplassert til tredjestater.
- 95) Systemet for falske og ekte dokumenter på nett («FADO») ble opprettet ved Rådets felles handling 98/700/JIS¹³ innenfor Generalsekretariatet for Rådet, slik at medlemsstatenes myndigheter har tilgang til opplysninger om nye forfalskningsmetoder som er blitt oppdaget, og om nye ekte dokumenter som er i omløp.
- 96) I sine konklusjoner av 27. mars 2017 opplyste Rådet at forvaltningen av FADO-systemet er foreldet, og at det er behov for å endre dets rettslige grunnlag for fortsatt å oppfylle kravene i politikken for justis- og innenrikssaker. Rådet fastslo også at det derfor kan oppnås synergier ved å utnytte Byråets fagkunnskap på området dokumentfalsk og arbeidet som Byrået allerede har utført på dette området. Det er derfor hensikten at Byrået overtar administrasjonen og den operative og tekniske forvaltning av FADO-systemet fra Generalsekretariatet for Rådet så snart Europaparlamentet og Rådet har vedtatt den relevante rettsakten om FADO-systemet som erstatning for handling 98/700/JIS.
- 97) Før den relevante rettsakten om FADO-systemet vedtas, er det ønskelig å sikre at FADO-systemet er fullt ut operativt inntil overføringen faktisk er gjennomført og de eksisterende opplysningene er overført til det nye systemet. Eierskapet til de eksisterende opplysningene vil deretter bli overdratt til Byrået.
- 98) All behandling av personopplysninger som utføres av Byrået innenfor rammen av denne forordning, bør utføres i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1725¹⁴.
- 99) All behandling av personopplysninger som utføres av medlemsstater innenfor rammen av denne forordning, bør utføres i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/679¹⁵ eller europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/680¹⁶, dersom det er relevant.
- 100) Ved retur har tredjestatsborgere ofte ikke identitetsdokumenter og samarbeider ikke om å fastslå identiteten ved å holde tilbake opplysninger eller gi feil personopplysninger. Med tanke på det særlige politiske behovet for formålstjenlige returprosedyrer må Byrået kunne begrense visse rettigheter for registrerte for å hindre at misbruk av slike rettigheter hemmer en korrekt gjennomføring av returprosedyrerne og en vellykket håndheving av medlemsstatenes returvedtak eller hindrer Byrået i å utføre dets oppgaver effektivt. Særlig kan utøvelsen av retten til begrensnings av behandlingen betydelig forsinke og hindre utførelsen av returoperasjoner. Dessuten kan tredjestatsborgerens rett til innsikt i noen tilfeller sette en returoperasjon i fare ved å øke risikoen for at tredjestatsborgeren forsvinner, dersom tredjestatsborgeren blir kjent med at Byrået behandler vedkommendes opplysninger i forbindelse med en planlagt returoperasjon. Retten til retting kan øke risikoen for at den aktuelle tredjestatsborgeren vil vilde myndighetene ved å gi feilaktige opplysninger. For at Byrået skal kunne begrense visse rettigheter for registrerte, bør det kunne vedta interne regler om slike begrensninger.

¹³ Felles handling 98/700/JIS av 3. desember 1998 vedtatt av Rådet på grunnlag av artikkel K.3 i traktaten om Den europeiske union om opprettelse av et europeisk system for arkivering av bilder (FADO) (EFT L 333 av 9.12.1998, s. 4).

¹⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1725 av 23. oktober 2018 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger i Unionens institusjoner, organer, kontorer og byråer og om fri utveksling av slike opplysninger og om oppheving av forordning (EF) nr. 45/2001 og beslutning nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 av 21.11.2018, s. 39).

¹⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/679 av 27. april 2016 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger samt om oppheving av direktiv 95/46/EF (generell personvernforordning) (EUT L 119 av 4.5.2016, s. 1).

¹⁶ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/680 av 27. april 2016 om vern av fysiske personer i forbindelse med vedkommende myndigheters behandling av personopplysninger med henblikk på å forebygge, etterforske, oppdage eller rettsforfølge straffbare forhold eller iverksette straffettslige sanksjoner og om fri utveksling av slike opplysninger og om oppheving av rådsrammebeslutning 2008/977/JIS (EUT L 119 av 4.5.2016, s. 89).

- 101) For å kunne utføre sine oppgaver korrekt på returområdet, herunder ved å bistå medlemsstatene med korrekt gjennomføring av returprosedyrer og vellykket håndheving av returvedtak, og for å forenkle returoperasjoner, kan Byrået ha behov for å overføre til tredjestater personopplysninger om personer som er gjenstand for returvedtak. Tredjestatene som mottar personene som er gjenstand for returvedtak, er ofte ikke omfattet av beslutninger om tilstrekkelig beskyttelsesnivå vedtatt av Kommisjonen i henhold til artikkel 45 i forordning (EU) 2016/679 eller artikkel 36 i direktiv (EU) 2016/680, og de har ofte ikke inngått eller har ikke til hensikt å inngå en tilbaketakingsavtale med Unionen eller på annen måte fastsette nødvendige garantier som nevnt i artikkel 48 i forordning (EU) 2018/1725 eller i de nasjonale bestemmelsene for innarbeiding av artikkel 37 i direktiv (EU) 2016/680. Tross Unionens omfattende innsats for å samarbeide med de viktigste opprinnelseslandene for tredjestatsborgere med ulovlig opphold omfattet av en plikt til å vende tilbake er det imidlertid ikke alltid mulig å sikre at disse tredjestatene systematisk oppfyller plikten i henhold til folkeretten til å ta tilbake egne statsborgere. Tilbaketakingsavtaler som er inngått eller er i ferd med å bli forhandlet av Unionen eller medlemsstatene, og som gir nødvendige garantier for personopplysninger, omfatter et begrenset antall slike tredjestater. Dersom det ikke finnes slike avtaler ennå, bør Byrået overføre personopplysninger for å forenkle Unionens returoperasjoner, forutsatt at vilkårene fastsatt i artikkel 50 nr. 1 bokstav d) i forordning (EU) 2018/1725 er oppfylt.
- 102) Overføring av personopplysninger fra medlemsstatene til tredjestater bør gjennomføres i samsvar med forordning (EU) 2016/679 og eventuelt direktiv (EU) 2016/680. Dersom det ikke finnes tilbaketakingsavtaler, og som et unntak fra kravet om at beslutninger om tilstrekkelig beskyttelsesnivå skal være vedtatt eller nødvendige garantier skal være stilt, bør det være mulig for medlemsstater å overføre personopplysninger til tredjestatsmyndigheter for gjennomføring av Unionens returpolitikk. Det bør være mulig å bruke unntaket for særlige situasjoner i artikkel 49 i forordning (EU) 2016/679 og eventuelt artikkel 38 i direktiv (EU) 2016/680, med forbehold om vilkårene i disse artikler.
- 103) Denne forordning overholder de grunnleggende rettighetene og prinsippene som anerkjennes i artikkel 2 og 6 i TEU og i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter («pakten»), særlig respekten for menneskeverdet, retten til liv, forbudet mot tortur og umenneskelig eller nedverdiggende behandling eller straff, forbudet mot menneskehandel, retten til frihet og sikkerhet, retten til vern av personopplysninger, retten til innsyn, asylretten og retten til beskyttelse mot utsendelse og utvisning, non-refoulement, likebehandling og barnets rettigheter.
- 104) Denne forordning bør opprette en ordning for behandling av klager i samarbeid med den ansvarlige for grunnleggende rettigheter, for å sikre overholdelse av grunnleggende rettigheter innen alle aktiviteter ved Byrået. Dette bør være en administrativ ordning der den ansvarlige for grunnleggende rettigheter bør være ansvarlig for å behandle klager som Byrået har mottatt i samsvar med retten til god forvaltning. Den ansvarlige for grunnleggende rettigheter bør kontrollere om en klage kan behandles, registrere klager som kan behandles, oversende alle registrerte klager til direktøren, oversende klager som gjelder gruppedlemmer til hjemstaten, og registrere Byråets eller medlemsstatens oppfølging av klagen. Ordningen bør være effektiv og sikre at klagen følges opp på riktig måte. Ordningen for behandling av klager bør ikke berøre tilgangen til administrative midler og rettsmidler, og ikke utgjøre et vilkår for å kunne utøve slike rettsmidler. Det er medlemsstatene som bør gjennomføre strafferettslige etterforskninger. For å øke innsynet og ansvarligheten bør Byrået rapportere om ordningen for behandling av klager i sin årsberetning. Rapporten bør særlig omfatte antallet klager Byrået har mottatt, typene av overtredelser av grunnleggende rettigheter, de berørte operasjonene og, når det er mulig, oppfølgingstiltakene truffet av Byrået og medlemsstatene. Den ansvarlige for grunnleggende rettigheter bør ha tilgang til alle opplysninger om overholdelse av grunnleggende rettigheter i alle Byråets aktiviteter. Den ansvarlige for grunnleggende rettigheter bør tildeles ressurser og personell som er nødvendig for at vedkommende effektivt kan utføre alle sine

- oppgaver i samsvar med denne forordning. Personalet som stilles til rådighet for den ansvarlige for grunnleggende rettigheter, bør ha ferdigheter og ansiennitet som svarer til utvidelsen av Byråets aktiviteter og fullmakter.
- 105) Byrådet bør være uavhengig når det gjelder tekniske og operative forhold, og ha rettslig, administrativ og økonomisk handlefrihet. For dette formål er det nødvendig og hensiktsmessig at dette er et unionsorgan som er en juridisk person og utøver gjennomføringsmyndighet som det har fått tildelt ved denne forordning.
- 106) Kommisjonen og medlemsstatene bør være representert i et styre, slik at de kan føre tilsyn med Byrådet. Styret bør, dersom det er mulig, bestå av de operative lederne for de nasjonale myndighetene som har ansvar for grenseforvaltningen eller deres representanter. Partene som er representert i styret, bør arbeide for å begrense utskiftningen av deres representanter for å sikre kontinuitet i styrets arbeid. Styret bør gis de nødvendige fullmakter til å utarbeide Byråets budsjett, kontrollere gjennomføringen av det, vedta hensiktsmessige finansielle regler, utarbeide åpne arbeidsprosedyrer for Byråets beslutningstaking og utnevne direktør og tre stedfortredende direktører, som hver bør tildeles et ansvar innenfor et bestemt kompetanseområde i Byrådet, f.eks. forvaltning av den stående styrken, tilsyn med Byråets oppgaver med hensyn til retur eller forvaltning av Byråets deltakelse i store it-systemer. Byrådet bør styres og drives etter prinsippene i den felles holdning fra Unionen om desentraliserte byråer vedtatt 19. juli 2012 av Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen.
- 107) Ettersom Europaparlamentet deltar i saker omfattet av denne forordning, bør styrelederen kunne invitere en ekspert fra Europaparlamentet til å delta i styrets møter.
- 108) Styret bør hvert år utarbeide et samlet programdokument. Når dette dokumentet utarbeides, bør styret ta hensyn til anbefalingene fra den tverrinstitusjonelle arbeidsgruppe om desentraliserte byråers ressurser.
- 109) For å sikre Byråets handlefrihet bør det råde over et selvstendig budsjett der inntektene hovedsakelig kommer fra et bidrag fra Unionen. Byråets budsjett bør utarbeides i samsvar med prinsippet om resultatbasert budsjettering, idet det tas hensyn til Byråets mål og de forventede resultatene av dets oppgaver. Unionens budsjettprosedyre bør gjelde for Unionens bidrag og enhver annen støtte som belastes Unionens alminnelige budsjett. Revisjon av regnskapet bør utføres av Revisjonsretten. I ekstraordinære situasjoner der det disponible budsjettet anses for å være utilstrekkelig og budsjettprosedyren ikke tillater en tilstrekkelig reaksjon på raskt utviklende situasjoner, bør Byrådet ha mulighet til å motta tilskudd fra unionsmidler for å utføre sine oppgaver.
- 110) Direktøren bør i egenskap av anvisningsberettiget regelmessig vurdere den økonomiske risikoen i forbindelse med Byråets aktiviteter og treffe nødvendige risikoreduerende tiltak i samsvar med den finansielle rammen som gjelder for Byrådet, og underrette styret om dette.
- 111) Byrådet forventes å bli stilt overfor store utfordringer de kommende årene når det gjelder oppfyllelsen av ekstraordinære behov for å rekruttere og beholde kvalifisert personell fra et bredest mulig geografisk grunnlag.
- 112) På bakgrunn av et delt ansvar bør Byrådet kreve at personellet det ansetter, særlig den stående styrkens personell, herunder byråansatte som utplasseres for å ivareta operative aktiviteter, har samme opplæringsnivå, særlig fagkunnskap og profesjonalitet som personell utstasjonert eller ansatt av medlemsstatene. Byrådet bør derfor gjennomgå og evaluere om byråansatte opptre korrekt ved operative aktiviteter på grensekontroll- og returområdet.
- 113) Europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 883/2013¹⁷ bør få ubegrenset anvendelse på Byrådet, som bør tiltre den tverrinstitusjonelle avtalen av 25. mai 1999 mellom Europaparlamentet, Rådet for Den europeiske union og Kommisjonen for De europeiske fellesskap om interne undersøkelser som foretas av Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse (OLAF)¹⁸.

¹⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 av 11. september 2013 om undersøkelser foretatt av Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse (OLAF) og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1073/1999 og rådsforordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 av 18.9.2013, s. 1).

¹⁸ EFT L 136 av 31.5.1999, s. 15.

- 114) Den europeiske påtalemyndighet bør i henhold til rådsforordning (EU) 2017/1939¹⁹ kunne etterforske og rettsforfølge bedrageri og andre straffbare forhold som skader Unionens økonomiske interesser som fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2017/1371²⁰.
- 115) Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1049/2001²¹ bør få anvendelse på Byrået. Byrået bør være så åpent som mulig om sine aktiviteter, uten å sette målet for operasjonene i fare. Det bør offentliggjøre opplysninger om alle sine aktiviteter. Det bør dessuten sikre at offentligheten og alle berørte parter raskt får informasjon om dets arbeid.
- 116) Byrået bør også rapportere om sine aktiviteter til Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen i størst mulig omfang.
- 117) Kommisjonen bør gjennomføre en evaluering av denne forordning. Denne evalueringen bør blant annet vurdere Byråets tiltrekningskraft som arbeidsgiver ved rekruttering av byråansatte for å sikre kandidatenes kvalitet og geografisk balanse.
- 118) De ytre grensene nevnt i denne forordning er dem som bestemmelsene i avdeling II i forordning (EU) 2016/399 får anvendelse på, som omfatter Schengen-medlemsstatenes ytre grenser i samsvar med protokoll 19 om Schengen-regelverket integrert i rammen av Den europeiske union, vedlagt TEU og traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV).
- 119) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføring av denne forordning bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet. Denne myndigheten bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011²².
- 120) Ettersom målene for denne forordning, som er å utvikle og gjennomføre et system for integrert forvaltning av de ytre grensene for å sikre at Schengen-området fungerer som det skal, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene uten koordinering, men på grunn av fraværet av kontroller på de indre grensene, de betydelige migrasjonsutfordringene på de ytre grensene, behovet for å overvåke passeringene over disse grensene effektivt og bidra til en høy grad av indre sikkerhet i Unionen, bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet fastsatt i artikkel 5 i TEU. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.
- 121) Når det gjelder Island og Norge, utgjør denne forordning, i henhold til avtalen mellom Rådet for Den europeiske union og Republikken Island og Kongeriket Norge om disse to statenes assosiering i gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket, en utvikling av de bestemmelser i Schengen-regelverket²³ som er omfattet av området nevnt i artikkel 1 bokstav A i rådsbeslutning 1999/437/EF²⁴. Avtalen mellom Det europeiske fellesskap og Republikken Island og Kongeriket Norge om vilkårene for disse statenes deltakelse i Det europeiske byrå for forvaltning av det operative samarbeidet på de ytre grensene til medlemsstatene i Den europeiske union²⁵ inneholder regler for disse statenes deltakelse i Byråets arbeid, herunder bestemmelser om finansielle bidrag og personell.
- 122) Når det gjelder Sveits, utgjør denne forordning, i henhold til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds assosiering i gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket²⁶, en utvikling av de bestemmelser i Schengen-regelverket som er omfattet av området nevnt i artikkel 1 bokstav G) i

¹⁹ Rådsforordning (EU) 2017/1939 av 12. oktober 2017 om gjennomføring av forsterket samarbeid om opprettelse av Den europeiske påtalemyndighet («EPPO») (EUT L 283 av 31.10.2017, s. 1).

²⁰ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2017/1371 av 5. juli 2017 om strafferettslig bekjempelse av bedrageri rettet mot Unionens økonomiske interesser (EUT L 198 av 28.7.2017, s. 29).

²¹ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1049/2001 av 30. mai 2001 om offentlig tilgang til Europaparlamentets, Rådets og Kommisjonens dokumenter (EFT L 145 av 31.5.2001, s. 43).

²² Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).

²³ EFT L 176 av 10.7.1999, s. 36.

²⁴ Rådsbeslutning 1999/437/EF av 17. mai 1999 om visse gjennomføringsregler for avtalen inngått mellom Rådet for Den europeiske union og Republikken Island og Kongeriket Norge om de sistnevnte statenes assosiering i gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket (EFT L 176 av 10.7.1999, s. 31).

²⁵ EUT L 188 av 20.7.2007, s. 19.

²⁶ EUT L 53 av 27.2.2008, s. 52.

- beslutning 1999/437/EF sammenlignet med artikkel 3 i rådsbeslutning 2008/146/EF²⁷.
- 123) Når det gjelder Liechtenstein, utgjør denne forordning, i henhold til protokollen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap, Det sveitsiske edsforbund og Fyrstedømmet Liechtenstein om Fyrstedømmet Liechtensteins tiltredelse til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds assosiering i gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket, en utvikling av de bestemmelser i Schengen-regelverket²⁸ som er omfattet av området nevnt i artikkel 1 bokstav A i beslutning 1999/437/EF sammenlignet med artikkel 3 i rådsbeslutning 2011/350/EU²⁹.
- 124) Avtalen mellom Det europeiske fellesskap på den ene side og Det sveitsiske edsforbund og Fyrstedømmet Liechtenstein på den annen side om vilkårene for disse statenes deltakelse i Det europeiske byrå for forvaltning av det operative samarbeidet på de ytre grensene til medlemsstatene i Den europeiske union³⁰, inneholder regler for disse statenes deltakelse i Byråets arbeid, herunder bestemmelser om finansielle bidrag og personell.
- 125) I samsvar med artikkel 1 og 2 i protokoll nr. 22 om Danmarks holdning, som er vedlagt TEU og TEUV, deltar ikke Danmark i vedtak av denne forordning og er ikke bundet av den eller omfattet av dens anvendelse. Ettersom denne forordning er en utvikling av Schengen-regelverket, skal Danmark, i samsvar med artikkel 4 i protokollen, innen seks måneder etter at Rådet har truffet beslutning om denne forordning, beslutte om landet skal gjennomføre denne forordning i sin nasjonale rett.
- 126) Denne forordning utgjør en utvikling av de bestemmelser i Schengen-regelverket som Det forente kongerike ikke deltar i etter rådsbeslutning 2000/365/EF³¹; Det forente kongerike deltar derfor ikke i vedtak av denne forordning, som ikke er bindende for og ikke får anvendelse i Det forente kongerike.
- 127) Denne forordning er en utvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket som Irland ikke deltar i, i samsvar med rådsbeslutning 2002/192/EF³²; Irland deltar derfor ikke i vedtak av denne forordning og er ikke bundet av den eller omfattet av dens anvendelse.
- 128) Byrået bør legge til rette for særlige aktiviteter der medlemsstatene kan utnytte den fagkunnskap og de fasiliteter som Irland og Det forente kongerike er villige til å stille til rådighet, på vilkår som skal fastsettes i hvert enkelt tilfelle av styret. Representanter for Irland kan med henblikk på dette bli invitert til å delta på styrets møter, slik at de kan delta fullt ut i forberedelsen til slike særlige aktiviteter. Representanter for Det forente kongerike kan inviteres til å delta på styrets møter inntil den dagen traktatene opphører å få anvendelse på Det forente kongerike i henhold til artikkel 50 nr. 3 i TEU.
- 129) Selv om Det forente kongerike ikke deltar i denne forordning, har det fått mulighet til å samarbeide med Den europeiske grense- og kystvakt på bakgrunn av sin status som medlemsstat. Ettersom Det forente kongerike meddelte sin beslutning om å tre ut av Unionen i henhold til artikkel 50 i TEU, bør særlige ordninger for det operative samarbeidet med Det forente kongerike på grunnlag av denne forordning få anvendelse til traktatene opphører å få anvendelse på Det forente kongerike i henhold til artikkel 50 nr. 3 i TEU, eller forutsatt at en uttredelsesavtale inngått med Det forente kongerike i samsvar med artikkel 50 i TEU som regulerer slike særlige avtaler, er trådt i kraft.

²⁷ Rådsbeslutning 2008/146/EF av 28. januar 2008 om inngåelse, på Det europeiske fellesskaps vegne, av avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds assosiering i gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket (EUT L 53 av 27.2.2008, s. 1).

²⁸ EUT L 160 av 18.6.2011, s. 21.

²⁹ Rådsbeslutning 2011/350/EU av 7. mars 2011 om inngåelse, på Det europeiske fellesskaps vegne, av protokollen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap, Det sveitsiske edsforbund og Fyrstedømmet Liechtenstein om Fyrstedømmet Liechtensteins tiltredelse til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds assosiering i gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket, når det gjelder avskaffelse av kontrollen ved de indre grenser og bevegelse av personer (EUT L 160 av 18.6.2011, s. 19).

³⁰ EUT L 243 av 16.9.2010, s. 4.

³¹ Rådsbeslutning 2000/365/EF av 29. mai 2000 om anmodning fra Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland om å delta i visse bestemmelser i Schengen-regelverket (EFT L 131 av 1.6.2000, s. 43).

³² Rådsbeslutning 2002/192/EF av 28. februar 2002 om anmodning fra Irland om å delta i visse bestemmelser i Schengen-regelverket (EFT L 64 av 7.3.2002, s. 20).

- 130) Det foreligger en tvist mellom Kongeriket Spania og Det forente kongerike om Gibraltars grenselinjer.
- 131) Utsettelse av anvendelsen av denne forordning på Gibraltars grenser innebærer ingen endring av de berørte statenes respektive holdninger.
- 132) EUs datatilsynsmann ble rådspurt i samsvar med artikkel 28 nr. 2 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001³³ 7. november 2018 og avga uttalelse 30. november 2018.
- 133) Denne forordning har som mål å endre og utvide bestemmelsene i forordning (EU) 2016/1624 og (EU) nr. 1052/2013. Ettersom de endringene som skal foretas, er vesentlige både med hensyn til antall og art, bør disse rettsaktene av klarhetshensyn oppheves —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Kapittel I

Europeisk grense- og kystvakt

Artikkel 1

Formål

Ved denne forordning opprettes det en europeisk grense- og kystvakt for å sikre en europeisk helhetlig grenseforvaltning av de ytre grensene for å oppnå en effektiv forvaltning av disse grensene med full overholdelse av de grunnleggende rettighetene og for å øke effektiviteten av Unionens returpolitikk.

Ved denne forordning håndteres migrasjonsutfordringer og potensielle framtidige utfordringer og trusler på de ytre grensene. Den sikrer et høyt nivå av indre sikkerhet i Unionen med full overholdelse av de grunnleggende rettighetene, samtidig som den frie bevegelse for personer i Unionen ivaretas. Den bidrar til å oppdage, forebygge og bekjempe grensekryssende kriminalitet på de ytre grensene.

Artikkel 2

Definisjoner

I denne forordning menes med

- 1) «ytre grenser» ytre grenser som definert i artikkel 2 nr. 2 i forordning (EU) 2016/399,
- 2) «grenseovergang» grenseovergang som definert i artikkel 2 nr. 8 i forordning (EU) 2016/399,
- 3) «grensekontroll» grensekontroll som definert i artikkel 2 nr. 10 i forordning (EU) 2016/399,
- 4) «inn- og utreisekontroll» inn- og utreisekontroll som definert i artikkel 2 nr. 11 i forordning (EU) 2016/399,
- 5) «grenseovervåking» grenseovervåking som definert i artikkel 2 nr. 12 i forordning (EU) 2016/399,
- 6) «overvåking av luftgrensene» overvåking av enhver flygning med et bemannet eller ubemannet luftfartøy og dets passasjerer eller last til eller fra medlemsstatenes territorium som ikke er en intern flygning som definert i artikkel 2 nr. 3) i forordning (EU) 2016/399,
- 7) «situasjonsforståelse» mulighet til å overvåke, oppdage, identifisere, spore og forstå ulovlig grensekryssende aktiviteter for å finne saklige grunner til å treffe reaksjonstiltak på grunnlag av en kombinasjon av nye opplysninger og eksisterende kunnskap og for bedre å kunne redusere antallet migranter som mister livet ved, langs eller i nærheten av de ytre grensene,
- 8) «reaksjonskapasitet» evne til å gjennomføre aksjoner som har som mål å håndtere ulovlig grensekryssende aktiviteter ved, langs eller i nærheten av de ytre grensene, herunder midlene og den nødvendige tidsplanen for å reagere tilstrekkelig,
- 9) «EUROSUR» rammen for informasjonsutveksling og samarbeid mellom medlemsstatene og Det europeiske grense- og kystvaktbyrå,
- 10) «situasjonsbilde» en samling av georefererte data og opplysninger i nær sanntid mottatt fra forskjellige myndigheter, følere, plattformer og andre kilder, som sendes via sikrede kommunikasjons- og informasjonskanaler, og som kan behandles og selektivt vises og deles med andre vedkommende myndigheter for å oppnå situasjonsforståelse og støtte reaksjonskapasiteten ved, langs og i nærheten av de ytre grensene og i området før grensen,
- 11) «ytre grensestrekning» hele eller en del av en medlemsstats ytre grense som definert i nasjonal rett eller fastsatt av det nasjonale koordine-

³³ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger i Fellesskapets institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger (EFT L 8 av 12.1.2001, s. 1).

- ringssenteret eller en annen ansvarlig nasjonal myndighet,
- 12) «grensekryssende kriminalitet» enhver form for grov kriminalitet med en grensekryssende dimensjon som begås eller forsøkes begått ved, langs eller i nærheten av de ytre grensene,
- 13) «område før grensen» det geografiske området på den andre siden av de ytre grensene som er relevant for forvaltning av de ytre grensene gjennom risikoanalyse og situasjonsforståelse,
- 14) «hendelse» en situasjon i tilknytning til ulovlig innvandring, grensekryssende kriminalitet eller en trussel mot migranternes liv ved, langs eller i nærheten av de ytre grensene,
- 15) «byråansatte» personell ansatt av Det europeiske grense- og kystvaktbyrå i samsvar med vedtektene for Den europeiske unions tjenestemenn («vedtektene») og ansettelsesvilkårene for øvrige ansatte i Den europeiske union («ansettelsesvilkårene») fastsatt i rådsforordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68³⁴,
- 16) «operativt personell» grensevakter, ledsagere ved retur, eksperter på retur og annet relevant personell som utgjør den europeiske grense- og kystvakts stående styrke i henhold til de fire kategoriene fastsatt i artikkel 54 nr. 1, og som fungerer som gruppe-medlemmer med fullmakter, dersom dette er relevant, og byråansatte som er ansvarlige for driften av den sentrale enheten for det europeiske systemet for reiseinformasjon og reisetillatelse (ETIAS), og som ikke kan utplasseres som gruppe-medlemmer,
- 17) «gruppe-medlem» et medlem av Den europeiske grense- og kystvakts stående styrke utplassert via grenseforvaltningsgrupper, støttegrupper for migrasjonshåndtering og returgrupper,
- 18) «grenseforvaltningsgrupper» grupper fra Den europeiske grense- og kystvakts stående styrke som skal utplasseres under fellesoperasjoner på de ytre grensene og raske grenseinnsatser i medlemsstater og tredjestater,
- 19) «støttegrupper for migrasjonshåndtering» grupper av eksperter som yter teknisk og operativ forsterkning til medlemsstatene, herunder i hotspotområder, og som består av operativt personell, eksperter fra Det europeiske asylstøttekontor (EASO) og Europol og eventuelt eksperter fra Den europeiske unions byrå for grunnleggende rettigheter (FRA),
- andre unionsorganer, -kontorer og -byråer og medlemsstatene,
- 20) «vertsstat» en medlemsstat der en fellesoperasjon eller en rask grenseinnsats, en returoperasjon eller en returinnsats finner sted, eller som den settes i gang fra, eller der en støttegruppe for migrasjonshåndtering utplasseres,
- 21) «hjemstat» den medlemsstaten som en ansatt er utplassert eller utstasjonert til Den europeiske grense- og kystvakts stående styrke fra,
- 22) «deltakende medlemsstat» en medlemsstat som deltar i en fellesoperasjon, en rask grenseinnsats, en returoperasjon, en returinnsats eller ved utplassering av en støttegruppe for migrasjonshåndtering ved å stille den europeiske grense- og kystvakts stående styrkes tekniske utstyr eller personell til rådighet samt en medlemsstat som deltar i returoperasjoner eller returinnsatser ved å stille teknisk utstyr eller personell til rådighet, men som ikke er en vertsstat,
- 23) «hotspotområde» et område som er opprettet på anmodning fra vertsstaten, der vertsstaten, Kommisjonen, vedkommende unionsbyråer og deltakende medlemsstater samarbeider for å håndtere en eksisterende eller potensiell uforholdsmessig stor migrasjonsutfordring som kjennetegnes ved en betydelig økning i antallet migranter som ankommer på de ytre grensene,
- 24) «retur» retur som definert i artikkel 3 nr. 3 i direktiv 2008/115/EF,
- 25) «returvedtak» en administrativ eller rettslig beslutning eller rettsakt som fastslår eller erklærer at en tredjestatsborgers opphold er ulovlig, og som pålegger eller fastslår en utreiseplikt som overholder direktiv 2008/115/EF,
- 26) «person som er gjenstand for returvedtak» en tredjestatsborger med ulovlig opphold som er omfattet av et rettskraftig returvedtak,
- 27) «returoperasjon» en operasjon som organiseres eller koordineres av Det europeiske grense- og kystvaktbyrå og involverer teknisk og operativ forsterkning til en eller flere medlemsstater dit personer som er gjenstand for returvedtak fra en eller flere medlemsstater, returneres enten frivillig eller ved tvang uansett transportmiddel,
- 28) «returinnsats» en aktivitet utført av Det europeiske grense- og kystvaktbyrå som gir medlemsstatene teknisk og operativ bistand ved å utplassere returgrupper i medlemsstatene og organisere returoperasjoner,
- 29) «returgrupper» grupper fra Den europeiske grense- og kystvakts stående styrke som skal

³⁴ EFT L 56 av 4.3.1968, s. 1.

utplasseres under returoperasjoner, returinnsetninger i medlemsstater eller andre operative aktiviteter i forbindelse med gjennomføringen av returrelaterte oppgaver,

- 30) «kontaktperson for innvandringssaker» kontaktperson for innvandringssaker som definert i artikkel 2 nr. 1 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/1240³⁵.

Artikkel 3

Europeisk helhetlig grenseforvaltning

1. Europeisk helhetlig grenseforvaltning skal bestå av følgende:

- a) grensekontroll, herunder tiltak for å lette lovlig grensepassering og, dersom det er relevant, tiltak for forebygging og oppdagelse av grensekryssende kriminalitet på de ytre grensene, særlig smugling av migranter, menneskehandel og terrorisme samt ordninger og framgangsmåter for identifikasjon av sårbare personer og mindreårige uten ledsager og for identifikasjon av personer som har behov for internasjonal beskyttelse eller ønsker å søke om slik beskyttelse, ytelse av informasjon til slike personer og henvisningen av slike personer,
- b) lete- og redningsaksjoner for personer i havsnød, som utføres i samsvar med forordning (EU) nr. 656/2014 og med folkeretten, og som finner sted i situasjoner som kan oppstå under grenseovervåkingsoperasjoner til sjøs,
- c) analyse av risikoene for den indre sikkerhet og analyse av truslene som kan påvirke de ytre grensenes funksjon eller sikkerhet,
- d) informasjonsutveksling og samarbeid mellom medlemsstatene på områdene omfattet av denne forordning, og informasjonsutveksling og samarbeid mellom medlemsstatene og Det europeiske grense- og kystvaktbyrå, herunder støtten som koordineres av Det europeiske grense- og kystvaktbyrå,
- e) tverrinstitusjonelt samarbeid mellom hver medlemsstats nasjonale myndigheter, som er ansvarlige for grensekontroll eller andre oppgaver som utføres på grensen, og mellom myndighetene som er ansvarlige for

retur i hver medlemsstat, herunder regelmessig informasjonsutveksling gjennom eksisterende verktøy for informasjonsutveksling, herunder eventuelt samarbeid med nasjonale organer med ansvar for beskyttelse av grunnleggende rettigheter,

- f) samarbeid mellom relevante unionsinstitusjoner, -organer, -kontorer og -byråer på områdene omfattet av denne forordning, herunder gjennom regelmessig informasjonsutveksling,
  - g) samarbeid med tredjestater på områdene omfattet av denne forordning, med særlig fokus på naboland og på tredjestater som ved hjelp av risikoanalyse er påvist å være opprinnelsesland og/eller transitland for ulovlig innvandring,
  - h) tekniske og operative tiltak innenfor Schengen-området som er knyttet til grensekontroll, og som er utformet for å håndtere ulovlig innvandring og bekjempe grensekryssende kriminalitet,
  - i) retur av tredjestatsborgere som er gjenstand for returvedtak utstedt av en medlemsstat,
  - j) bruk av den nyeste teknologien, herunder store informasjonssystemer,
  - k) et kvalitetskontrollsystem, særlig evalueringsmekanismen for Schengen, sårbarhetsvurderingen og mulige nasjonale systemer, som skal sikre gjennomføring av unionsretten på området grenseforvaltning,
  - l) solidaritetsmekanismer, særlig Unionens finansieringsinstrumenter.
2. Grunnleggende rettigheter, utdanning og opplæring samt forskning og nyskaping skal være overordnede komponenter i gjennomføringen av europeisk helhetlig grenseforvaltning.

Artikkel 4

Europeisk grense- og kystvakt

Medlemsstatenes nasjonale myndigheter med ansvar for grenseforvaltning, herunder kystvakter, i det omfang de utfører grensekontrolloppgaver, nasjonale myndigheter med ansvar for retur og Det europeiske grense- og kystvaktbyrå («Byrået») utgjør Den europeiske grense- og kystvakt.

Artikkel 5

Europeisk grense- og kystvaktbyrå

1. Byrået skal reguleres av denne forordning.

³⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/1240 av 20. juni 2019 om opprettelse av et europeisk nettverk av kontaktpersoner for innvandringssaker (EUT L 198, 25.7.2019, s. 88).

2. Byrået skal omfatte Den europeiske grense- og kystvaks stående styrke («den stående styrken») nevnt i artikkel 54, med en kapasitet på opptil 10 000 operativt personell i samsvar med vedlegg I.
3. For å sikre en sammenhengende europeisk helhetlig grenseforvaltning skal Byrået legge til rette for og effektivisere bruken av unionstiltak for forvaltning av de ytre grensene, særlig forordning (EU) 2016/399, og av unionstiltak for retur.
4. Byrået skal bidra til kontinuerlig og ensartet anvendelse av unionsretten, herunder Unionsens regelverk om grunnleggende rettigheter, særlig Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter («pakten»), på de ytre grensene. Byråets bidrag skal omfatte utveksling av god praksis.

Artikkel 6

Ansvarlighet

Byrået skal være ansvarlig overfor Europaparlamentet og Rådet i samsvar med denne forordning.

Artikkel 7

Felles ansvar

1. Den europeiske grense- og kystvakt skal gjennomføre europeisk helhetlig grenseforvaltning som et felles ansvar mellom Byrået og de nasjonale myndighetene med ansvar for grenseforvaltning, herunder kystvakter i det omfang de utfører grenseovervåkingsoperasjoner til sjøs og eventuelle andre grensekontrolloppgaver. Medlemsstatene skal inneha hovedansvaret for å forvalte sine ytre grensestrekninger.
2. Byrået skal yte teknisk og operativ bistand for å gjennomføre returtiltak som nevnt i artikkel 48 i denne forordning på anmodning fra den berørte medlemsstaten eller på eget initiativ og etter avtale med den berørte medlemsstaten. Medlemsstatene skal fortsatt ha enesvar for å utstede returvedtak og for å vedta tiltakene for frihetsberøvelse av personer som er gjenstand for returvedtak i samsvar med direktiv 2008/115/EF.
3. Medlemsstatene skal sikre forvaltningen av sine ytre grenser og håndhevingen av returvedtak i nært samarbeid med Byrået, i sin egen interesse og i alle medlemsstatenes felles interesse med full overholdelse av unionsretten, herunder respekt for de grunnleggende rettighetene og i samsvar med den flerårige

strategiske politiske prosessen for europeisk helhetlig grenseforvaltning nevnt i artikkel 8.

4. Byrået skal støtte anvendelsen av unionstiltak i tilknytning til forvaltning av de ytre grensene og håndheving av returvedtak ved å styrke, vurdere og koordinere medlemsstatenes tiltak og ved å yte teknisk og operativ bistand ved gjennomføring av disse tiltakene og ved retur. Byrået skal ikke støtte tiltak eller delta i aktiviteter som gjelder kontroller på de indre grensene. Byrået skal være fullt ut ansvarlig for enhver beslutning det treffer, og for enhver aktivitet som det i henhold til denne forordning er eneansvarlig for.
5. Medlemsstatene kan samarbeide på operativt plan med andre medlemsstater og med tredjestater, dersom et slikt samarbeid er forenlig med Byråets oppgaver. Medlemsstatene skal avstå fra alle aktiviteter som kan være til skade for Byråets arbeid eller dets mål. Medlemsstatene skal rapportere til Byrået om det operative samarbeidet med andre medlemsstater eller med tredjestater på de ytre grensene og på returområdet. Direktøren skal underrette styret regelmessig og minst en gang i året om slike forhold.

Artikkel 8

Flerårig strategisk politisk prosess for europeisk helhetlig grenseforvaltning

1. Kommisjonen og Den europeiske grense- og kystvakt skal sikre effektiviteten av europeisk helhetlig grenseforvaltning ved hjelp av en flerårig strategisk politisk prosess som vedtas i samsvar med framgangsmåten fastsatt i nr. 4.
2. I den flerårige strategiske politiske prosessen for europeisk helhetlig grenseforvaltning skal det fastsettes hvordan utfordringene på grenseforvaltnings- og returområdet skal tas opp på en sammenhengende, integrert og systematisk måte. Det skal fastsette de politiske prioriteringene og strategiske retningslinjer for en periode på fem år når det gjelder komponentene fastsatt i artikkel 3.
3. Den flerårige strategiske politiske prosessen for europeisk helhetlig grenseforvaltning består av fire faser som fastsatt i nr. 4–7.
4. På grunnlag av den strategiske risikoanalysen for europeisk helhetlig grenseforvaltning nevnt i artikkel 29 nr. 2 skal Kommisjonen utarbeide et politisk dokument som utvikler en flerårig strategisk politikk for europeisk helhetlig grenseforvaltning. Kommisjonen skal framlegge dette politikkdokument for Europa-

parlamentet og Rådet til drøfting. Etter denne drøftingen skal Kommisjonen vedta en melding om fastsettelse av den flerårige strategiske politikk for europeisk helhetlig grenseforvaltning.

5. For å gjennomføre den flerårige strategiske politikken for europeisk helhetlig grenseforvaltning skal Byrået ved styrets beslutning på grunnlag av et forslag fra direktøren utarbeidet i tett samarbeid med medlemsstatene og Kommisjonen, fastsette en teknisk og operativ strategi for europeisk helhetlig grenseforvaltning. Byrået skal, når det er begrunnet, ta hensyn til de spesielle situasjoner i medlemsstatene, særlig deres geografiske beliggenhet. Den tekniske og operative strategien skal være i samsvar med artikkel 3 og den flerårige strategiske politikken for europeisk helhetlig grenseforvaltning. Den skal fremme og støtte gjennomføringen av europeisk helhetlig grenseforvaltning i alle medlemsstatene.
6. For å gjennomføre den flerårige strategiske politikken for europeisk helhetlig grenseforvaltning skal medlemsstatene fastsette nasjonale strategier for europeisk helhetlig grenseforvaltning i tett samarbeid mellom alle nasjonale myndigheter med ansvar for forvaltning av de ytre grensene og retur. Disse nasjonale strategiene skal være i samsvar med artikkel 3, den flerårige strategiske politikken for europeisk helhetlig grenseforvaltning og den tekniske og operative strategien.
7. Fire år etter vedtak av den flerårige strategiske politikken for europeisk helhetlig grenseforvaltning skal Kommisjonen utføre en grundig evaluering av dens gjennomføring. Det skal tas hensyn til resultatene av evalueringen ved utarbeidelse av den påfølgende flerårige strategiske politiske prosessen. Medlemsstatene og Byrået skal gi Kommisjonen nødvendige opplysninger i rett tid for å utarbeide evalueringen. Kommisjonen skal framlegge resultatene av denne evalueringen for Europaparlamentet og Rådet.
8. Dersom situasjonen på de ytre grensene eller på returområdet krever en endring av de politiske prioriteringene, skal Kommisjonen endre den flerårige strategiske politiske prosessen for europeisk helhetlig grenseforvaltning eller de relevante delene av dette i samsvar med framgangsmåten i nr. 4.

Dersom Kommisjonen endrer den flerårige strategiske politikken som fastsatt i første ledd, skal den tekniske og operative strategien og de nasjonale strategiene om nødvendig tilpasses.

Artikkel 9

Integrert planlegging

1. På grunnlag av den flerårige strategiske politiske prosessen for europeisk helhetlig grenseforvaltning skal Den europeiske grense- og kystvakt fastsette en integrert planleggingsprosess for grenseforvaltning og retur, herunder prosesser for operativ planlegging, beredskapsplanlegging og planlegging av kapasitetsutvikling. Denne integrerte planleggingsprosessen skal fastsettes i samsvar med nr. 2, 3 og 4 i denne artikkel.
2. Medlemsstatene og Byrået skal vedta operative planer for grenseforvaltning og retur. Medlemsstatenes operative planer for grensestrekninger med høyt og kritisk påvirkningsnivå skal koordineres med nabomedlemsstater og med Byrået for å gjennomføre nødvendige grensekryssende tiltak og motta støtte fra Byrået. For Byråets aktiviteter skal det fastsettes operative planleggingsprosesser for det følgende året i et vedlegg til det samlede programdokumentet nevnt i artikkel 102. For hver spesifikk operativ aktivitet skal operative planleggingsprosesser føre til de operative planene nevnt i artikkel 38 og artikkel 74 nr. 3. De operative planene eller deler av disse kan, dersom det er relevant, klassifiseres i samsvar med artikkel 92.
3. Hver medlemsstat skal vedta en beredskapsplan for forvaltning av sine grenser og retur. I samsvar med de nasjonale strategiene for helhetlig grenseforvaltning skal beredskapsplanene inneholde en beskrivelse av alle nødvendige tiltak og ressurser for mulig kapasitetsforsterkning, herunder logistikk og støtte både på nasjonalt plan og fra Byrået.
Den delen av beredskapsplanene som krever ytterligere støtte fra Den europeiske grense- og kystvakt, skal utarbeides i fellesskap av den berørte medlemsstaten og Byrået i tett samarbeid med nabomedlemsstater.
4. Medlemsstatene skal vedta nasjonale kapasitetsutviklingsplaner for grenseforvaltning og retur i samsvar med nasjonal strategi for helhetlig grenseforvaltning. I disse nasjonale kapasitetsutviklingsplanene skal utviklingen på mellomlang til lang sikt av den nasjonale grenseforvaltnings- og returkapasiteten beskrives.

Den nasjonale kapasitetsutviklingsplanen skal omhandle utvikling av hver komponent av europeisk helhetlig grenseforvaltning, særlig rekrutterings- og opplæringspolitikken når det

gjelder grensevakter og eksperter på retur, kjøp og vedlikehold av utstyr, nødvendig forsknings- og utviklingsaktiviteter og tilhørende finansieringsbehov og kilder.

5. Beredskapsplanene og de nasjonale kapasitetsutviklingsplanene nevnt i nr. 3 og 4 er basert på scenarioer som er utledet av risikoanalyse. Disse scenarioene skal gjenspeile den mulige utviklingen i situasjonen på de ytre grensene og på området ulovlig innvandring og utfordringene som er utpekt i den flerårige strategiske politiske prosessen for europeisk helhetlig grenseforvaltning. Disse scenarioene skal fastsettes i beredskapsplanene og de nasjonale kapasitetsutviklingsplanene som de gjelder.
6. Metodikken og framgangsmåten for utarbeidelse av planene nevnt i nr. 3 og 4 skal vedtas av Byråets styre etter samråd med medlemsstatene på grunnlag av et forslag fra direktøren.
7. Byrådet skal utarbeide en oversikt over de nasjonale kapasitetsutviklingsplanene og en flerårig strategi for kjøp av Byråets utstyr nevnt i artikkel 63 og den flerårige planleggingen av personellprofiler for den stående styrken.

Byrådet skal dele denne oversikten med medlemsstatene og Kommisjonen for å identifisere mulige synergier og muligheter til samarbeid på de forskjellige områdene som er omfattet av de nasjonale kapasitetsutviklingsplanene, herunder felles innkjøp. På grunnlag av de identifiserte synergiene kan Byrådet oppfordre medlemsstatene til å delta i oppfølgingsaksjoner med sikte på samarbeid.

8. Styret skal møtes minst én gang i året for å drøfte og godkjenne Den europeiske grense- og kystvaks kapasitetsveikart. Direktøren skal framsette forslag til kapasitetsveikartet på grunnlag av oversikten over de nasjonale kapasitetsutviklingsplanene, idet det blant annet tas hensyn til resultatene av risikoanalysene og sårbarhetsvurderingene som er foretatt i henhold til artikkel 29 og 32 og Byråets egne flerårige planer. Når kapasitetsveikartet er godkjent av styret, legges det ved den tekniske og operative strategien nevnt i artikkel 8 nr. 5.

Kapittel II

Den europeiske grense- og kystvaks funksjon

Avsnitt 1

Det europeiske grense- og kystvaktbyrås oppgaver

Artikkel 10

Det europeiske grense- og kystvaktbyrås oppgaver

1. Byrådet skal utføre følgende oppgaver:
  - a) overvåke migrasjonsstrømmer og utføre risikoanalyser i alle spørsmål som gjelder helhetlig grenseforvaltning,
  - b) overvåke medlemsstatenes operative behov ved gjennomføringen av returer, herunder ved å samle inn operative data,
  - c) gjennomføre sårbarhetsvurderinger, herunder vurderinger av medlemsstatenes kapasitet og beredskap med hensyn til å håndtere trusler og utfordringer på de ytre grensene,
  - d) overvåke forvaltningen av de ytre grensene ved hjelp av Byråets kontaktpersoner i medlemsstatene,
  - e) overvåke overholdelsen av de grunnleggende rettighetene i alle sine aktiviteter på de ytre grensene og i returoperasjoner,
  - f) støtte utvikling og drift av EUROSUR,
  - g) bistå medlemsstatene i omstendigheter som krever teknisk og operativ bistand på de ytre grensene ved å koordinere og organisere fellesoperasjoner, idet det tas hensyn til at enkelte situasjoner kan innebære humanitære nødsituasjoner og redning til sjøs i samsvar med unionsretten og folkeretten,
  - h) bistå medlemsstatene i situasjoner som krever økt teknisk og operativ bistand på de ytre grensene, ved å sette inn rask grense-innsats på de ytre grensene til medlemsstater som står overfor særlige og uforholdsmessig store utfordringer, idet det tas hensyn til at enkelte situasjoner kan innebære humanitære nødsituasjoner og redning til sjøs i samsvar med unionsretten og folkeretten,
  - i) yte teknisk og operativ bistand til medlemsstater og tredjestater i samsvar med forordning (EU) nr. 656/2014 og folkeretten, i forbindelse med lete- og redningsaksjoner etter personer i havsnød, som kan oppstå under grenseovervåkingsoperasjoner til sjøs,

- j) utplassere den stående styrken i forbindelse med grenseforvaltningsgrupper, støttegrupper for migrasjonshåndtering og returgrupper (heretter samlet kalt «grupper») ved fellesoperasjoner samt raske grenseinnsatser, returoperasjoner og returinnsatser,
- k) opprette en teknisk utstyrspark, herunder en utstyrspark for rask innsats, som skal utplasseres ved fellesoperasjoner, rask grenseinnsats og i forbindelse med støttegrupper for migrasjonshåndtering samt ved returoperasjoner og returinnsatser,
- l) utvikle og forvalte, med bistand fra en intern kvalitetskontrollmekanisme, egen menneskelig og teknisk kapasitet til å bidra til den stående styrken, herunder rekruttering og opplæring av ansatte som fungerer som gruppe-medlemmer, og den tekniske utstyrsparken,
- m) i forbindelse med støttegruppene for migrasjonshåndtering i hotspotområder
  - i) utplassere operativt personell og teknisk utstyr for å yte bistand til screening, debriefing, identifikasjon og opptak av fingeravtrykk,
  - ii) fastsette en prosedyre for henvisning av og framleggelse av innledende informasjon til personer som har behov for eller ønsker å søke om internasjonal beskyttelse, herunder en prosedyre for identifikasjonen av sårbare grupper, i samarbeid med EASO og vedkommende nasjonale myndigheter,
- n) bistå i alle faser av returprosessen, uten å ta stilling til grunnlaget for returvedtak som alene hører under medlemsstatenes ansvarsområde, bistå med koordinering og organisering av returoperasjoner, teknisk og operativ støtte til gjennomføring av forpliktelsen til å returnere personer som er gjenstand for returvedtak, og teknisk og operativ støtte til returoperasjoner og -innsatser, herunder under omstendigheter som krever økt bistand,
- o) sette opp en gruppe av observatører ved tvangsretur,
- p) utplassere returgrupper i forbindelse med returinnsatser,
- q) samarbeide, innenfor de berørte byråenes respektive mandater, med Europol og Eurojust og gi bistand til medlemsstatene i situasjoner som krever økt teknisk og operativ bistand på de ytre grensene i kampen mot grensekryssende kriminalitet og terrorisme,
- r) samarbeide med EASO innenfor deres respektive mandater, særlig om å fremme tiltak i tilfeller der tredjestatsborgere, dersom søknad om internasjonal beskyttelse er blitt avslått ved en endelig beslutning, skal returneres,
- s) samarbeide med FRA innenfor deres respektive mandater for å sikre en vedvarende og ensartet anvendelse av gjeldende unionsrett om grunnleggende rettigheter,
- t) samarbeide med Det europeiske fiskerikontrollbyrå (EFCA) og Det europeiske sjøsikkerhetsbyrå (EMSA) innenfor deres respektive mandater for å støtte nasjonale myndigheter som utfører kystvaktoppgaver som fastsatt i artikkel 69, herunder redning av liv til sjøs, ved å levere tjenester, informasjon, utstyr og opplæring og ved å koordinere operasjoner med flere formål,
- u) samarbeide med tredjestater på områdene omfattet av denne forordning, herunder ved en eventuell operativ utplassering av grenseforvaltningsgrupper i tredjestater,
- v) bistå medlemsstater og tredjestater i forbindelse med teknisk og operativt samarbeid om forhold omfattet av denne forordning,
- w) bistå medlemsstatene og tredjestater med opplæring av nasjonale grensevakter, annet relevant personell og eksperter på retur, herunder gjennom fastsettelse av felles opplæringsstandarder og -programmer og om grunnleggende rettigheter,
- x) delta i utviklingen og forvaltningen av forsknings- og nyskappingsaktiviteter som er relevante for kontrollen på de ytre grensene, herunder bruken av avansert overvåkingsteknologi, og eventuell utvikling av egne forsøksprosjekter for å utføre aktiviteter som fastsatt i denne forordning,
- y) utarbeide tekniske standarder for informasjonsutveksling,
- z) støtte utviklingen av tekniske standarder for utstyr på grensekontroll- og returområdet, herunder for sammenkopling av systemer og nettverk og støtte, dersom det er relevant, til utvikling av felles minstestandarder for overvåking av ytre grenser i samsvar med medlemsstatenes og Kommisjonens respektive kompetanse,
- aa) opprette og vedlikeholde kommunikasjonsnettverket nevnt i artikkel 14,

- ab) i samsvar med forordning (EU) nr. 2018/1725 utvikle og drifte informasjonsystemer som gjør det mulig å foreta rask og pålitelig informasjonsutveksling om nye risikoer i forbindelse med forvaltning av de ytre grensene, ulovlig innvandring og retur, i nært samarbeid med Kommisjonen, unionsorganer, -kontorer og -byråer samt det europeiske migrasjonsnettverket opprettet ved rådsvedtak 2008/381/EF³⁶,
- ac) yte nødvendig bistand til utvikling av et felles miljø for informasjonsutveksling, herunder systemers driftskompatibilitet, dersom det er relevant,
- ad) etterleve høye standarder for grenseforvaltning som gir mulighet for åpenhet og offentlig kontroll med full overholdelse av gjeldende rett og sikrer respekt for og beskyttelse og fremming av grunnleggende rettigheter,
- ae) forvalte og drifte systemet for falske og ekte dokumenter på nett nevnt i artikkel 79, og støtte til medlemsstatene ved å forenkle oppdagelse av dokumentfalsk,
- af) utføre oppgavene og oppfyllelse av pliktene som påhviler Byrået i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1240³⁷, og sikre opprettelse og drift av den sentrale ETIAS-enheten i samsvar med artikkel 7 i nevnte forordning,
- ag) bistå medlemsstatene ved å legge til rette for at personer kan passere de ytre grensene.
2. Byrået skal kommunisere om forhold som er omfattet av dets mandat. Det skal gi offentligheten nøyaktige, detaljerte, rettidige og uttømmende opplysninger om dets aktiviteter.

Slik kommunikasjon skal ikke være til skade for oppgavene nevnt i nr. 1 i denne artikkel og skal særlig ikke oppdage operative opplysninger som, dersom de offentliggjøres, ville sette målet for operasjonene i fare. Byrået skal kommunisere, uten at det berører artikkel 92

³⁶ Rådsvedtak 2008/381/EF av 14. mai 2008 om opprettelse av et europeisk migrasjonsnettverk (EUT L 131 av 21.5.2008, s. 7).

³⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1240 av 12. september 2018 om opprettelse av et europeisk system for reiseinformasjon og reisetillatelse (ETIAS) og om endring av forordning (EU) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226 (EU L 236 av 19.9.2018, s. 1).

og i samsvar med de relevante kommunikasjons- og formidlingsplanene som styret har vedtatt, og eventuelt i nært samarbeid med andre organer, kontorer og byråer.

Avsnitt 2

Informasjonsutveksling og samarbeid

Artikkel 11

Plikt til å samarbeide lojalt

Byrået, de nasjonale myndighetene med ansvar for grenseforvaltning, herunder kystvakter, i det omfang de utfører grensekontrolloppgaver, og de nasjonale myndighetene med ansvar for retur skal ha plikt til å samarbeide lojalt og til å utveksle opplysninger.

Artikkel 12

Plikt til å utveksle opplysninger

1. For å utføre oppgavene de er pålagt i henhold til denne forordning, skal Byrået, de nasjonale myndighetene med ansvar for grenseforvaltning, herunder kystvakter, i det omfang de utfører grensekontrolloppgaver, og de nasjonale myndighetene med ansvar for retur i samsvar med denne forordning og annen relevant unionsrett og nasjonal rett vedrørende informasjonsutveksling i rett tid og på korrekt måte dele alle nødvendige opplysninger.
2. Byrået skal treffe egnede tiltak for å legge til rette for utveksling av opplysninger som er relevante for dets oppgaver, med Kommisjonen og medlemsstatene.

Dersom opplysninger er relevante for utførelsen av dets oppgaver, skal Byrået utveksle slike opplysninger med andre relevante unionsorganer, -kontorer og -byråer med sikte på risikoanalyse, innsamling av statistiske data, vurdering av situasjonen i tredjestater, opplæring og støtte til medlemsstatene med tanke på beredskapsplanlegging. For det formål skal unionsorganene, -kontorene og -byråene sammen utvikle nødvendige redskaper og strukturer.

3. Byrået skal treffe alle nødvendige tiltak for å legge til rette for utveksling av opplysninger som er relevante for dets oppgaver, med Irland og Det forente kongerike, dersom disse opplysningene er knyttet til aktivitetene som de deltar i i samsvar med artikkel 70 og artikkel 100 nr. 5.

*Artikkel 13***Nasjonale kontaktpunkter**

1. Hver medlemsstat skal utpeke et nasjonalt kontaktpunkt for kommunikasjon med Byrået om alle spørsmål som vedrører Byråets aktiviteter, uten at dette berører de nasjonale koordineringssentrene rolle. De nasjonale kontaktpunktene skal kunne kontaktes til enhver tid og skal sikre rettidig formidling av alle opplysninger fra Byrået til alle relevante myndigheter i den berørte medlemsstaten, særlig medlemmene av styret og det nasjonale koordineringssenteret.
2. Medlemsstatene kan utnevne opptil to ansatte som representerer deres nasjonale kontaktpunkt til å bli tilknyttet Byrået som kontaktpersoner. Kontaktpersonene skal forenkle kommunikasjon mellom det nasjonale kontaktpunktet og Byrået og kan, dersom det er nødvendig, delta i relevante møter.
3. Byrået skal stille nødvendige lokaler ved sitt hovedkontor til rådighet for kontaktpersonene og yte hensiktsmessig støtte til at de kan utføre sine oppgaver. Alle andre kostnader i forbindelse med utplassering av kontaktpersoner skal dekkes av medlemsstaten. Styret skal angi de reglene og vilkårene som gjelder for utplasseringen, og reglene for egnet støtte som skal ytes.

*Artikkel 14***Kommunikasjonsnettverk**

1. Byrået skal opprette og opprettholde et kommunikasjonsnettverk for å stille kommunikasjons- og analyseredskaper til rådighet og muliggjøre utveksling av følsomme ikke-graderte og graderte opplysninger på en sikker måte og i nær sanntid med og mellom de nasjonale koordineringssentrene.

Alle systemer og applikasjoner som bruker kommunikasjonsnettverket, skal overholde unionsretten om personvern i hele deres livs- syklus.

Kommunikasjonsnettverket skal være operativt til alle døgnets timer alle ukens dager og skal muliggjøre

- a) bilateral og multilateral informasjonsutveksling i nær sanntid,
- b) audio- og videokonferanser,
- c) sikker håndtering, lagring, overføring og behandling av følsomme ikke-graderte opplysninger,

d) sikker håndtering, lagring, overføring og behandling av graderte EU-opplysninger opp til nivået CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL eller tilsvarende nasjonale klassifiseringsnivåer, som skal sikre at graderte opplysninger håndteres, lagres, overføres og behandles i en særlig og tilstrekkelig akkreditert del av kommunikasjonsnettverket.

2. Byrået skal yte teknisk støtte og sikre at kommunikasjonsnettverket er permanent tilgjengelig og kan støtte kommunikasjons- og informasjonssystemene Byrået forvalter.

*Artikkel 15***System for informasjonsutveksling og applikasjoner som forvaltes av Byrået**

1. Byrået kan treffe nødvendige tiltak for å legge til rette for utveksling av opplysninger som er relevante for dets oppgaver, med Europaparlamentet, Rådet, Kommisjonen, medlemsstatene og eventuelt andre unionsinstitusjoner samt unionsorganene, -kontorene og -byråene og de internasjonale organisasjonene angitt i artikkel 68 nr. 1 og tredjestater som nevnt i artikkel 71.
2. Byrået skal utvikle, bruke og forvalte et informasjonssystem som kan utveksle graderte og følsomme ikke-graderte opplysninger med aktørene nevnt i nr. 1 i denne artikkel, og utveksle personopplysninger som nevnt i artikkel 86-91 i samsvar med artikkel 92.
3. Byrået skal bruke informasjonssystemene nevnt i nr. 2 i denne artikkel på kommunikasjonsnettverket nevnt i artikkel 14 dersom det er relevant.

*Artikkel 16***Tekniske standarder for informasjonsutveksling**

Byrået skal i samarbeid med medlemsstatene utarbeide tekniske standarder for

- a) å sammenkople kommunikasjonsnettverket nevnt i artikkel 14 med nasjonale nettverk som brukes til å opprette nasjonale situasjonsbilder nevnt i artikkel 25, og andre relevante informasjonssystemer i henhold til denne forordning,
- b) å utvikle og opprette grensesnitt mellom Byråets og medlemsstatenes relevante systemer og programvare for informasjonsutveksling i henhold til denne forordning,
- c) å kringkaste situasjonsbilder og eventuelt særlige situasjonsbilder som nevnt i artikkel 27 og sikre kommunikasjonen mellom vedkom-

mende nasjonale myndigheters relevante enheter og sentre og med gruppene utplassert av Byrået ved bruk av forskjellige kommunikasjonsmidler som satellittkommunikasjon og radionettverk,

- d) å rapportere sine egne ressursers stilling og i den forbindelse best mulig utnytte den teknologiske utvikling av det satellittbaserte navigasjonssystemet som er opprettet i forbindelse med Galileo-programmet i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1285/2013³⁸.

Artikkel 17

Informasjonssikkerhet

Medlemsstatene skal via sitt nasjonale koordineringssenter og under tilsyn av vedkommende nasjonale myndigheter sikre at deres nasjonale myndigheter, byråer og andre organer ved bruk av kommunikasjonsnettverket nevnt i artikkel 14 og Byråets informasjonsutvekslingssystemer

- har tilstrekkelig og kontinuerlig adgang til Byråets relevante systemer og nettverk eller til systemer og nettverk koplet til dem,
- etterlever de relevante tekniske standardene nevnt i artikkel 16,
- anvender sikkerhetsregler og -standarder som svarer til dem Byrået anvender til å behandle graderte opplysninger,
- utveksler, behandler og lagrer følsomme ikke-graderte og graderte opplysninger i samsvar med artikkel 92.

Avsnitt 3

EUROSUR

Artikkel 18

EUROSUR

Ved denne forordning opprettes EUROSUR som en integrert ramme for informasjonsutveksling og operativt samarbeid internt i Den europeiske grense- og kystvakt for å forbedre situasjonsforståelse og øke reaksjonskapasitet med tanke på grenseforvaltning, herunder oppdagelse, forebygging og bekjempelse av ulovlig innvandring og grensekryssende kriminalitet og bidra til å sikre beskyttelsen av migranter og redde deres liv.

³⁸ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1285/2013 av 11. desember 2013 om oppbygging og drift av de europeiske satellittnavigasjonssystemene og om oppheving av rådsforordning (EF) nr. 876/2002 og europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 683/2008 (EUT L 347 av 20.12.2013, s. 1).

Artikkel 19

Virkeområde for EUROSUR

- EUROSUR skal brukes til inn- og utreisekontroll ved autoriserte grenseoverganger og til overvåking av de ytre land-, sjø- og luftgrensene, herunder overvåking, oppdagelse, identifikasjon, sporing, forebygging og pågripelse i forbindelse med uautoriserte grensepasseringer for å oppdage, forebygge og bekjempe ulovlig innvandring og grensekryssende kriminalitet og bidra til å sikre beskyttelsen av migranter og redde deres liv.
- EUROSUR skal ikke brukes til rettslige eller administrative tiltak som treffes når en medlemsstats vedkommende myndigheter har fanget opp grensekryssende kriminell aktiviteter eller pågrepet personer som uautorisert har passert de ytre grensene.

Artikkel 20

EUROSURs elementer

- Medlemsstatene og Byrået skal bruke EUROSUR for informasjonsutveksling og samarbeid på grensekontrollområdet, idet det tas hensyn til eksisterende mekanismer for samarbeid og informasjonsutveksling. EUROSUR består av følgende deler:
  - nasjonale koordineringssentre som nevnt i artikkel 21,
  - nasjonale situasjonsbilder som nevnt i artikkel 25,
  - et europeisk situasjonsbilde som nevnt i artikkel 26, herunder opplysninger om ytre grensestrekkninger med tilsvarende påvirkningsnivåer,
  - særlige situasjonsbilder som nevnt i artikkel 27,
  - EUROSURs fusjonstjenester som nevnt i artikkel 28,
  - integrert planlegging som nevnt i artikkel 9.
- De nasjonale koordineringssentrene skal via kommunikasjonsnettverket nevnt i artikkel 14 og relevante systemer forsyne Byrået med opplysninger fra deres nasjonale situasjonsbilder og, dersom det er relevant, fra særlige situasjonsbilder som kreves for å utarbeide og vedlikeholde det europeiske situasjonsbildet.
- Byrået skal via kommunikasjonsnettverket gi de nasjonale koordineringssentrene ubegrenset tilgang til alle døgnets timer alle ukens dager til særlige situasjonsbilder og til det europeiske situasjonsbildet.

*Artikkel 21***Nasjonale koordineringssentre**

1. Hver medlemsstat skal utpeke, drive og opprettholde et nasjonalt koordineringssenter som sikrer koordinering og informasjonsutveksling mellom alle myndigheter med ansvar for kontroll på de ytre grensene på nasjonalt plan og med andre nasjonale koordineringssentre og Byrået. Hver medlemsstat skal underrette Kommisjonen om opprettelse av sitt nasjonale koordineringssenter, og Kommisjonen skal straks underrette øvrige medlemsstater og Byrået om dette.
2. Uten at det berører artikkel 13 og innenfor rammen av EUROSUR skal det nasjonale koordineringssenteret være det eneste kontaktpunktet for informasjonsutveksling og for samarbeid med andre nasjonale koordineringssentre og med Byrået.
3. De nasjonale koordineringssentrene skal
  - a) sikre rettidig informasjonsutveksling og samarbeid mellom alle nasjonale myndigheter med ansvar for kontroll på de ytre grensene på nasjonalt plan og med andre nasjonale koordineringssentre og Byrået,
  - b) sikre rettidig informasjonsutveksling med lete- og redningstjenester, myndigheter for håndheving av loven samt asyl- og innvandringsmyndigheter og forvalte formidlingen av relevante opplysninger på nasjonalt plan,
  - c) bidra til en effektiv og virkningsfull forvaltning av ressurser og personell,
  - d) utarbeide og vedlikeholde de nasjonale situasjonsbildene i henhold til artikkel 25,
  - e) støtte koordineringen, planleggingen og gjennomføringen av nasjonal grensekontroll,
  - f) koordinere de nasjonale grensekontrollsystemene i henhold til nasjonal rett,
  - g) bidra til regelmessig å måle virkningene av nasjonal grensekontroll ved anvendelse av denne forordning,
  - h) koordinere operative tiltak med andre medlemsstater og tredjestater, uten at dette berører Byråets og de andre medlemsstatenes fullmakter,
  - i) utveksle relevante opplysninger med deres medlemsstats kontaktpersoner for innvandringsaker, dersom slike er utpekt, gjennom hensiktsmessige strukturer opprettet på nasjonalt plan, for å bidra til det europeiske situasjonsbildet og støtte grensekontrolloperasjoner,

- j) under vedkommende nasjonale myndigheters tilsyn bidra til informasjonssikkerhet av nasjonale informasjonssystemer og Byråets informasjonssystemer.
4. Medlemsstatene kan gi regionale, lokale, funksjonelle eller andre myndigheter som kan treffe operative beslutninger, i oppgave på deres respektive kompetanseområder å sikre situasjonsforståelsen og reaksjonskapasiteten, herunder oppgavene og kompetansen angitt i nr. 3 bokstav c), e) og f).
5. En medlemsstats beslutning om å overdra oppgaver i samsvar med nr. 4 skal ikke påvirke det nasjonale koordineringssenterets mulighet til å samarbeide og utveksle opplysninger med andre nasjonale koordineringssentre og Byrået.
6. I tilfeller fastsatt på forhånd på nasjonalt plan kan et nasjonalt koordineringssenter gi en myndighet nevnt i nr. 4 fullmakt til å kommunisere og utveksle opplysninger med de regionale myndighetene eller det nasjonale koordineringssenteret i en annen medlemsstat eller vedkommende myndigheter i en tredjestat, forutsatt at en slik myndighet med fullmakt regelmessig underretter sitt eget nasjonale koordineringssenter om en slik kommunikasjon og informasjonsutveksling.
7. Det nasjonale koordineringssenteret skal fungere til alle døgnets timer alle ukens dager.

*Artikkel 22***EUROSUR-håndbok**

1. Kommisjonen skal i nært samarbeid med Byrået og andre relevante unionsorganer, -kontorer eller -byråer vedta og stille til rådighet en praktisk håndbok for gjennomføring og forvaltning av EUROSUR («EUROSUR-håndbok»). EUROSUR-håndboken skal inneholde tekniske og operative retningslinjer, anbefalinger og beste praksis, herunder om samarbeid med tredjestater. Kommisjonen skal vedta EUROSUR-håndboken i form av en anbefaling.
2. Kommisjonen kan i samråd med medlemsstatene og Byrået beslutte å klassifisere deler av EUROSUR-håndboken som RESTREINT UE/EU RESTRICTED i samsvar med Kommisjonens forretningsorden.

*Artikkel 23***Overvåking i EUROSUR**

1. Byrået og medlemsstatene skal sikre at det finnes framgangsmåter for å overvåke EURO-

SURs tekniske og operative funksjon i lys av målene om å sikre en hensiktsmessig situasjonsforståelse og reaksjonskapasitet på de ytre grensene.

2. Byrået skal kontinuerlig overvåke kvaliteten på tjenesten som tilbys av kommunikasjonsnettverket nevnt i artikkel 14 og kvaliteten på opplysningene som utveksles i det europeiske situasjonsbildet.
3. Byrået skal sende opplysninger samlet inn som ledd i overvåkingen i henhold til nr. 2 til de nasjonale koordineringssentrene og de relevante kommando- og kontrollstrukturene som brukes til Byråets drift som ledd i EURO-SUR-fusjonstjenestene. Disse opplysningene skal klassifiseres RESTREINT UE/EU RESTRICTED.

Avsnitt 4

Situasjonsforståelse

Artikkel 24

Situasjonsbilder

1. De nasjonale situasjonsbildene, det europeiske situasjonsbildet og det særlige situasjonsbildet skal utarbeides ved hjelp av innsamling, evaluering, bearbeiding, analyse, tolking, generering, visualisering og formidling av opplysninger.

Situasjonsbildene nevnt i første ledd skal omfatte følgende informasjonssjikt:

- a) et hendelsessjikt som omfatter episoder og hendelser vedrørende uautoriserte grensepasseringer og grensekryssende kriminalitet og eventuelt opplysninger om uautoriserte sekundære bevegelser for å forstå migrasjonstendenser, -antall og -ruter,
  - b) et operativt sjikt som omfatter opplysninger om operasjoner, herunder utplasseringsplanen, det operative området og posisjon, tidspunkt og status og art av ressurser som framgår av den operative planen,
  - c) et analysesjikt som omfatter analyserte opplysninger som er relevante i henhold til denne forordning og særlig er relevante når det gjelder fastsettelsen av påvirkningsnivåer for de ytre grensestrekningene, f.eks. bilder og geodata, de viktigste utviklingstrekk og indikatorer, analyserapporter og andre relevante underbyggende opplysninger.
2. Situasjonsbildene nevnt i nr. 1 skal gjøre det mulig å identifisere og spore hendelser, opera-

sjoner og tilsvarende analyser av situasjoner der menneskers liv er i fare.

3. Kommisjonen skal vedta en gjennomføringsrettsakt som fastsetter de nærmere opplysningene situasjonsbildenes informasjonssjikt skal inneholde, og reglene for utarbeidelse av særlige situasjonsbilder. Gjennomføringsrettsakten skal angi hvilken type opplysninger som skal framlegges, hvilke enheter som er ansvarlige for innsamling, behandling, arkivering og oversending av særlige opplysninger, siste frist for rapportering, regler for datasikkerhet og vern av personopplysninger og tilknyttede kvalitetskontrollmekanismer. Denne gjennomføringsrettsakten skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 122 nr. 2.

Artikkel 25

Nasjonale situasjonsbilder

1. Hvert nasjonalt koordineringssenter skal utarbeide og vedlikeholde et nasjonalt situasjonsbilde for å gi alle myndigheter med ansvar for kontroll på de ytre grensene på nasjonalt plan effektive, nøyaktige og aktuelle opplysninger.
2. Det nasjonale situasjonsbildet skal bestå av opplysninger som er samlet inn fra følgende kilder:
  - a) det nasjonale grenseovervåkingssystemet i henhold til nasjonal rett,
  - b) stasjonære og mobile sensorer som forvaltes av de nasjonale myndighetene som har ansvar for overvåking av de ytre grensene,
  - c) patruljer på grenseovervåking og andre overvåkingsoppdrag,
  - d) lokale, regionale og andre koordineringssentre,
  - e) andre relevante nasjonale myndigheter og systemer, herunder kontaktpersoner for innvandringssaker, operative sentre og kontaktpunkter,
  - f) inn- og utreisekontroll,
  - g) Byrået,
  - h) nasjonale koordineringssentre i andre medlemsstater,
  - i) tredjestatsmyndigheter på grunnlag av bilaterale eller multilaterale avtaler og regionale nettverk nevnt i artikkel 72,
  - j) fartøysrapporteringssystemer i henhold til deres respektive rettslige grunnlag,
  - k) andre relevante europeiske og internasjonale organisasjoner
  - l) andre kilder.

3. Hvert nasjonalt koordineringssenter skal tildele hver hendelse i hendelsessjiktet i det nasjonale situasjonsbildet et enkelt veiledende påvirkningsnivå som går fra «lavt» og «mel-lomhøyt» til «høyt» og «svært høyt». Alle hendelser skal meddeles Byrået.
4. Hvert nasjonalt koordineringssenter kan på anmodning fra vedkommende nasjonale myndighet beslutte å begrense tilgangen til opplysninger om nasjonal sikkerhet, herunder militære ressurser bare til tilfeller der tilgang er nødvendig.
5. De nasjonale koordineringssentrene i nabo-medlemsstater kan innbyrdes direkte og i nær sanntid utveksle situasjonsbilder av tilstøtende ytre grensestrekninger, herunder posisjon og status for og arten av egne ressurser som opererer i tilstøtende ytre grensestrekninger.
  - a) episoder og andre hendelser som finnes i hendelsessjiktet i de nasjonale situasjonsbildene,
  - b) episoder og andre hendelser som finnes i de særlige situasjonsbildene som fastsatt i artikkel 27,
  - c) hendelser i det operative området der Byrået koordinerer en fellesoperasjon eller rask innsats, eller i et hotspotområde.
4. Det operative sjiktet i det europeiske situasjonsbildet skal inneholde opplysninger om fellesoperasjoner og raske innsatser som koordineres av Byrået, og om hotspotområder, og skal omfatte oppdragsbeskrivelser, plasseringer, status, varighet, opplysninger om medlemsstatene og andre aktører som er involvert, daglige og ukentlige situasjonsrapporter, statistiske data og informasjonspakker til mediene.
5. Opplysningene om egne ressurser i det operative sjiktet i det europeiske situasjonsbildet kan eventuelt klassifiseres som RESTREINT UE/EU RESTRICTED.
6. I det europeiske situasjonsbildet skal Byrået ta hensyn til påvirkningsnivåene som de nasjonale koordineringssentrene har tildelt spesifikke hendelser i de nasjonale situasjonsbildene. For alle hendelser som inntreffer i området før grensen, skal Byrået tildele et enkelt veiledende påvirkningsnivå og underrette de nasjonale koordineringssentrene om dette.

Artikkel 26

Europeisk situasjonsbilde

1. Byrået skal utarbeide og vedlikeholde et europeisk situasjonsbilde for å gi de nasjonale koordineringssentrene og Kommisjonen effektive, presise og aktuelle opplysninger og analyser som omfatter de ytre grensene, området før grensen og uautoriserte sekundære bevegelser.
2. Det europeiske situasjonsbildet skal bestå av opplysninger som er samlet inn fra følgende kilder:
  - a) nasjonale koordineringssentre, og nasjonale situasjonsbilder og opplysninger og rapporter mottatt fra kontaktpersoner for innvandringssaker i det omfang det er påkrevd i henhold til denne artikkel,
  - b) Byrået, herunder opplysninger og rapporter, som dets kontaktpersoner framlegger i samsvar med artikkel 31 og 77,
  - c) unionsdelegasjoner og oppdrag og operasjoner under den felles sikkerhets- og forsvarspolitikken (FSFP) som fastsatt i artikkel 68 nr. 1 annet ledd bokstav j),
  - d) andre relevante unionsorganer, -kontorer og -byråer samt internasjonale organisasjoner angitt i artikkel 68 nr. 1,
  - e) tredjestatsmyndigheter på grunnlag av bilaterale eller multilaterale avtaler og regionale nettverk som nevnt i artikkel 72 og samarbeidsordninger som nevnt i artikkel 73 nr. 4,
  - f) andre kilder.
3. Hendelsessjiktet i det europeiske situasjonsbildet skal omfatte opplysninger om

Artikkel 27

Spesielle situasjonsbilder

1. Byrået og medlemsstatene kan opprette og vedlikeholde særlige situasjonsbilder for å støtte særlige operative aktiviteter på de ytre grensene eller utveksle opplysninger med unionsinstitusjoner, -organer, -kontorer og -byråer og internasjonale organisasjoner angitt i artikkel 68 nr. 1, eller tredjestater som fastsatt i artikkel 75.
2. De spesielle situasjonsbildene består av en delmengde opplysninger fra de nasjonale og europeiske situasjonsbildene.
3. Nærmere regler for utarbeidelse og deling av de spesielle situasjonsbildene skal fastsettes i en operativ plan for den berørte operative aktivitetene og i en bilateral eller multilateral avtale, dersom et særlig situasjonsbilde er utarbeidet i forbindelse med et bilateralt eller multilateralt samarbeid med tredjestater. Enhver deling av opplysninger i henhold til

dette ledd skal gjennomføres i samsvar med prinsippet om opphavers samtykke.

Artikkel 28

EUROSURs fusjonstjenester

1. Byrået skal koordinere EUROSURs fusjonstjenester for regelmessig å gi de nasjonale koordineringssentrene, Kommisjonen og Byrået selv opplysninger om de ytre grensene og området før grensen på en pålitelig og kostnadseffektiv måte.
2. Byrået skal på anmodning fra et nasjonalt koordineringssenter gi disse opplysningene om de ytre grensene i den medlemsstaten som det tilhører, og om området før grensen som kan stamme fra
  - a) selektiv overvåking av utpekte havner og kyster i tredjestater, som ved hjelp av risikoanalyse og opplysninger er blitt kartlagt som avreise- eller transittsteder for fartøyer eller andre transportmidler som brukes til ulovlig innvandring eller grensekryssende kriminalitet,
  - b) sporing av fartøyer eller andre transportmidler i åpent hav og sporing av luftfartøyer, dersom disse fartøyene, andre transportmidler eller luftfartøyer mistenkes å bli brukt til, eller er blitt identifisert som brukt til, ulovlig innvandring eller grensekryssende kriminalitet, herunder når det gjelder personer i havsnød, for å sende disse opplysningene til vedkommende myndigheter for lete- og redningsoperasjoner,
  - c) overvåking av utpekte havområder for å oppdage, identifisere og spore fartøyer og andre transportmidler som blir brukt til eller mistenkes å bli brukt til ulovlig innvandring eller grensekryssende kriminalitet, herunder når det gjelder personer i havsnød for å sende disse opplysningene til vedkommende myndigheter for lete- og redningsoperasjoner,
  - d) overvåking av utpekte luftgrenseområder for å oppdage, identifisere og spore luftfartøyer og andre former for utstyr som blir brukt til eller mistenkes å bli brukt til ulovlig innvandring eller grensekryssende kriminalitet,
  - e) miljøvurdering i utpekte havområder og områder ved de ytre land- og luftgrensene for å optimere overvåkings- og patruljeringsaktivitetene,
  - f) selektiv overvåking av utpekte områder før de ytre grensene, som ved hjelp av en

risikoanalyse og opplysninger er blitt kartlagt som potensielle avreise- eller transittsteder for ulovlig innvandring eller grensekryssende kriminalitet,

- g) overvåking av migrasjonsstrømmer til og innenfor Unionen når det gjelder tendenser, antall og ruter,
  - h) medieovervåking, etterretning innhentet fra åpne kilder og analyse av internettaktiviteter i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/680 eller eventuelt forordning (EU) 2016/679 for å hindre ulovlig innvandring eller grensekryssende kriminalitet,
  - i) analyse av opplysninger som stammer fra store informasjonssystemer for å oppdage endringer i ruter og metoder som brukes til ulovlig innvandring og grensekryssende kriminalitet.
3. Byrået kan avvise en anmodning fra et nasjonalt koordineringssenter av tekniske, økonomiske eller operative årsaker. Byrået skal i god tid underrette det nasjonale koordineringssenteret om begrunnelsen for et slikt avslag.
  4. Byrået kan på eget initiativ bruke overvåkingsredskapene nevnt i nr. 2 til innsamling av opplysninger om området før grensen som er relevante for det europeiske situasjonsbildet.

Avsnitt 5

Risikoanalyse

Artikkel 29

Risikoanalyse

1. Byrået skal overvåke migrasjonsstrømmene til Unionen og i Unionen når det gjelder migrasjonstendenser, -antall og -ruter og andre tendenser eller mulige utfordringer på de ytre grensene og med hensyn til retur. For det formål skal Byrået etter beslutning av styret på grunnlag av direktørens forslag opprette en felles integrert risikoanalysemodell, som skal anvendes av Byrået og medlemsstatene. Den felles integrerte risikoanalysemodellen skal opprettes og ajourføres om nødvendig på grunnlag av resultatet av evalueringen av gjennomføringen av den flerårige strategiske politiske prosessen for europeisk helhetlig grenseforvaltning nevnt i artikkel 8 nr. 7.
2. Byrået skal utarbeide generelle årlige risikoanalyser som skal framlegges for Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen ved anvendelse av sikkerhetsreglene vedtatt i samsvar med artikkel 92 samt skreddersydde risiko-

analyser for operative aktiviteter. Annethvert år skal Byrået i tett samråd med medlemsstatene utarbeide og framlegge for Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen en strategisk risikoanalyse for europeisk helhetlig grenseforvaltning. Det skal tas hensyn til slike strategiske risikoanalyser ved utarbeidelsen av den flerårige strategiske politiske prosessen for europeisk helhetlig grenseforvaltning. Byrået skal utarbeide slike generelle årlige risikoanalyser og strategiske risikoanalyser på grunnlag av mottatte opplysninger, herunder fra medlemsstatene. Personlige opplysninger skal anonymiseres i resultatene av slike risikoanalyser.

3. Risikoanalysene nevnt i nr. 2 skal dekke alle aspekter som er relevante for europeisk helhetlig grenseforvaltning for å utvikle en forvarslingsmekanisme.
4. Byrået skal offentliggjøre omfattende opplysninger om den felles integrerte risikoanalysemodellen.
5. Medlemsstatene skal framlegge for Byrået alle nødvendige opplysninger om situasjonen, utviklingstendenser og mulige trusler på de ytre grensene og på returområdet. Medlemsstatene skal regelmessig eller på Byråets anmodning oversende alle relevante opplysninger, f.eks. statistiske og operative opplysninger som er samlet inn i forbindelse med europeisk helhetlig grenseforvaltning og er inkludert på listen over obligatoriske opplysninger og data som skal utveksles med Byrået som nevnt i artikkel 100 nr. 2 bokstav e), og opplysninger fra analysesjiktet i det nasjonale situasjonsbildet som fastsatt i artikkel 25.
6. Resultatene av risikoanalysen skal framlegges for styret og deles i rett tid og på riktig måte med vedkommende myndigheter i medlemsstatene.
7. Medlemsstatene skal ta hensyn til resultatene av risikoanalysen når de planlegger sine operasjoner og aktiviteter på de ytre grensene samt sine aktiviteter med hensyn til retur.
8. Byrået skal innarbeide resultatene av en felles integrert risikoanalysemodell i utformingen av felles grunnleggende opplæringsplaner som nevnt i artikkel 62.

Avsnitt 6

Forebygging og reaksjonskapasitet

Artikkel 30

Fastsettelse av ytre grensestrekninger

Hver medlemsstat skal ved anvendelse av denne forordning dele sine ytre grenser i ytre grensestrekninger. Disse strekningene skal bestå av land-, sjø- og, dersom en medlemsstat beslutter det, luftgrensestrekninger. Hver medlemsstat skal underrette Byrået om slike ytre grensestrekninger.

Medlemsstatene skal underrette Byrået i rett tid om enhver endring av ytre grensestrekninger for å sikre kontinuitet i Byråets risikoanalyse.

Artikkel 31

Byråets kontaktpersoner i medlemsstatene

1. Byrået skal sikre regelmessig overvåking av alle medlemsstatenes forvaltning av de ytre grensene og retur ved hjelp av Byråets kontaktpersoner.

Byrået kan beslutte at en kontaktperson dekker opptil fire medlemsstater som geografisk ligger i nærheten av hverandre.

2. Direktøren skal utnevne eksperter blant byråansatte som utplasseres som kontaktpersoner. Direktøren skal på grunnlag av en risikoanalyse og i samråd med de berørte medlemsstatene utarbeide et forslag om typen av utplassering og vilkårene for den, om hvilke medlemsstater eller regioner en kontaktperson skal utplasseres i, og eventuelle oppgaver som ikke omfattes av nr. 3. Forslaget fra direktøren skal godkjennes av styret. Direktøren skal underrette den berørte medlemsstaten om utnevelsen og sammen med denne medlemsstaten fastsette hvor vedkommende skal utplasseres.
3. Kontaktpersonene skal handle på vegne av Byrået, og deres rolle skal bestå i å fremme samarbeid og dialog mellom Byrået og de nasjonale myndighetene som har ansvar for grenseforvaltning, herunder kystvakter i det omfang de utfører grensekontrolloppgaver, og de nasjonale myndighetene med ansvar for retur. Kontaktpersonene skal særlig
  - a) fungere som et forbindelsesledd mellom Byrået og de nasjonale myndighetene med ansvar for grenseforvaltning og retur, herunder kystvakter i det omfang de utfører grensekontrolloppgaver, og de nasjonale myndighetene med ansvar for retur,

- b) støtte innsamlingen av opplysninger som Byrået anmoder om for å overvåke ulovlig innvandring og foreta risikoanalyser nevnt i artikkel 29,
  - c) støtte innsamlingen av opplysninger som er nevnt i artikkel 32, og som Byrået anmoder om for å utføre sårbarhetsvurderinger og utarbeide en rapport for det formål,
  - d) overvåke tiltakene som medlemsstatene treffer ved de ytre grensestrekningene som er blitt tildelt et høyt eller kritisk påvirkningsnivå i samsvar med artikkel 34,
  - e) bidra til å fremme anvendelsen av Unionens regelverk i forbindelse med forvaltningen av de ytre grensene og retur, herunder når det gjelder overholdelsen av grunnleggende rettigheter,
  - f) samarbeide med den ansvarlige for grunnleggende rettigheter, dersom det er nødvendig, for å fremme respekten for de grunnleggende rettighetene i Byråets arbeid i samsvar med bokstav e),
  - g) dersom det er mulig, hjelpe medlemsstatene med å utarbeide beredskapsplaner for grenseforvaltning,
  - h) legge til rette for kommunikasjon mellom medlemsstatene og Byrået, dele relevante opplysninger fra Byrået med den berørte medlemsstaten, herunder opplysninger om pågående operasjoner,
  - i) rapportere regelmessig og direkte til direktøren om situasjonen på de ytre grensene og om den berørte medlemsstatens kapasitet til å håndtere situasjonen på de ytre grensene effektivt, samt også rapportere om gjennomføringen av returoperasjoner overfor relevante tredjestater,
  - j) overvåke tiltakene truffet av medlemsstaten i forbindelse med en situasjon som krever hastetiltak på de ytre grensene som nevnt i artikkel 42,
  - k) overvåke tiltakene truffet av medlemsstaten i forbindelse med retur, og støtte innsamlingen av opplysninger som Byrået trenger for å utføre aktivitetene nevnt i artikkel 48.
4. Dersom rapporteringen fra kontaktpersonen nevnt i nr. 3 bokstav i) stiller spørsmål ved ett eller flere aspekter som er relevante for den berørte medlemsstaten, skal direktøren omgående underrette medlemsstaten.
  5. I henhold til nr. 3 skal kontaktpersonen i samsvar med nasjonale regler og unionsregler om sikkerhet og personvern
    - a) motta opplysninger fra det berørte nasjonale koordineringssenteret og det relevante nasjonale situasjonsbildet opprettet i samsvar med artikkel 25,
    - b) holde regelmessig kontakt med nasjonale myndigheter med ansvar for grenseforvaltning, herunder kystvakter, i det omfang de utfører grensekontrolloppgaver, og de nasjonale myndighetene med ansvar for retur, samtidig som de underretter det berørte nasjonale kontaktpunktet.
  6. Kontaktpersonens rapport som nevnt i nr. 3 bokstav c) i denne artikkel skal inngå som en del av sårbarhetsvurderingen nevnt i artikkel 32. Rapporten skal oversendes til den berørte medlemsstaten.
  7. Kontaktpersonene skal ved utførelsen av sine oppgaver ta imot instruksjoner bare fra Byrået.

Artikkel 32

Sårbarhetsvurdering

1. Byrået skal fastsette en felles metodikk for sårbarhetsvurderingen ved en beslutning truffet av styret på grunnlag av et forslag fra direktøren utarbeidet i tett samarbeid med medlemsstatene og Kommisjonen. Denne metodikken skal omfatte objektive kriterier som Byrået skal utarbeide sårbarhetsvurderingen ut fra, hyppigheten av slike vurderinger, hvordan etterfølgende sårbarhetsvurderinger skal gjennomføres, og ordningene for et effektivt system for overvåking av gjennomføringen av direktørens anbefalinger som nevnt i nr. 7.
2. Byrået skal overvåke og vurdere tilgangen til teknisk utstyr, systemer, kapasitet, ressurser, infrastruktur og personell med tilstrekkelig kompetanse og opplæring i medlemsstatene, som kreves for grensekontroll som nevnt i artikkel 3 nr. 1 bokstav a). Byrået skal i den forbindelse vurdere de nasjonale planene for kapasitetsutvikling nevnt i artikkel 9 nr. 4 når det gjelder kapasiteten til å utføre grensekontroll, idet det tas hensyn til det forhold at visse nasjonale kapasiteter til dels kan brukes til andre formål enn grensekontroll. For framtidig planlegging skal Byrået gjennomføre slik overvåking og vurdering som et forebyggende tiltak på grunnlag av risikoanalysene utarbeidet i samsvar med artikkel 29 nr. 2. Byrået skal utføre slik overvåking og vurdering minst én gang i året, med mindre direktøren på grunnlag av risikoanalyse eller en tidligere sårbarhetsvurdering beslutter noe annet. I alle tilfel-

- ler skal hver medlemsstat overvåkes og vurderes minst én gang hvert tredje år.
3. Uten at det berører artikkel 9, skal medlemsstatene på Byråets anmodning framlegge opplysninger om teknisk utstyr, personell og så vidt mulig de økonomiske ressursene som er tilgjengelige på nasjonalt plan for å utføre grensekontroll. Medlemsstatene skal dessuten på Byråets anmodning framlegge opplysninger om sine beredskapsplaner for grenseforvaltning.
  4. Målet med sårbarhetsvurderingen er at Byrådet skal vurdere kapasiteten og beredskapen i medlemsstatene til å møte nåværende og framtidige utfordringer på de ytre grensene, til å identifisere, særlig for de medlemsstatene som står overfor spesifikke og uforholdsmessig store utfordringer, mulige umiddelbare konsekvenser på de ytre grensene og påfølgende konsekvenser for Schengen-området funksjon, vurdere medlemsstatenes kapasitet til å bidra til den stående styrken og den tekniske utstyrsparken, herunder utstyrsparken for rask reaksjon, og vurdere medlemsstatenes kapasitet når det gjelder mottak av støtte fra Den europeiske grense- og kystvakt i samsvar med artikkel 9 nr. 3. Denne vurderingen skal ikke berøre evalueringsmekanismen for Schengen.
  5. I forbindelse med sårbarhetsvurderingen skal Byrådet vurdere medlemsstatenes kvalitative og kvantitative kapasitet til å utføre alle grenseforvaltningsoppgaver, herunder kapasiteten til å håndtere det store antallet mennesker som kan ankomme til deres territorium.
  6. De foreløpige resultatene av sårbarhetsvurderingen skal oversendes til de berørte medlemsstatene. De berørte medlemsstatene kan kommentere denne vurderingen.
  7. Når det er nødvendig, skal direktøren i samråd med den berørte medlemsstaten gi en anbefaling som fastsetter de nødvendige tiltakene som den berørte medlemsstaten skal treffe, og fristen for gjennomføringen av disse tiltakene. Direktøren skal oppfordre de berørte medlemsstatene til å treffe nødvendige tiltak på grunnlag av en handlingsplan utarbeidet av medlemsstaten i samråd med direktøren.
  8. Direktøren skal basere tiltakene som skal anbefales til de berørte medlemsstatene, på resultatene av sårbarhetsvurderingen, idet det tas hensyn til Byråets risikoanalyse, den berørte medlemsstatens kommentarer og resultatene av evalueringsmekanismen for Schengen.
- De anbefalte tiltakene skal ha som mål å fjerne sårbarhetene identifisert ved vurderingen, slik at medlemsstatene kan øke sin beredskap til å håndtere nåværende og kommende utfordringer på de ytre grensene ved å utvide eller forbedre sin kapasitet, sitt tekniske utstyr, sine systemer, sine ressurser og sine beredskapsplaner. Direktøren kan tilby medlemsstatene Byråets tekniske fagkunnskap for å støtte gjennomføringen av de anbefalte tiltakene.
9. Direktøren skal overvåke gjennomføringen av de anbefalte tiltakene ved hjelp av regelmessige rapporter som skal framlegges av medlemsstatene på bakgrunn av handlingsplanene nevnt i nr. 7.
- Dersom det er risiko for at en medlemsstat ikke vil gjennomføre et anbefalt tiltak innen fristen fastsatt i samsvar med nr. 7, skal direktøren straks underrette den berørte medlemsstatens medlem av styret og Kommisjonen. I samråd med den berørte medlemsstatens medlem av styret skal direktøren spørre vedkommende myndigheter i den aktuelle medlemsstaten om grunnene til forsinkelsen og yte støtte til Byrådet for å forenkle gjennomføringen av tiltaket som er anbefalt.
10. Dersom en medlemsstat ikke gjennomfører de nødvendige tiltakene i anbefalingen innen fristen nevnt i nr. 7 i denne artikkel, skal direktøren henvise saken til styret og underrette Kommisjonen. Styret skal på forslag fra direktøren vedta en beslutning som fastsetter de nødvendige tiltakene som skal treffes av den berørte medlemsstaten, og fristen for å gjennomføre slike tiltak. Styrets beslutning skal være bindende for medlemsstaten. Dersom medlemsstaten ikke gjennomfører tiltakene innen fristen fastsatt i denne beslutningen, skal styret underrette Rådet og Kommisjonen, og det kan bli iverksatt ytterligere tiltak i samsvar med artikkel 42.
  11. Sårbarhetsvurderingen, herunder en detaljert redegjørelse for resultatet av sårbarhetsvurderingen, tiltakene truffet av medlemsstatene som svar på sårbarhetsvurderingen og status for gjennomføringen av eventuelle tiltak som tidligere er anbefales, skal i samsvar med artikkel 92 regelmessig, og minst én gang i året oversendes til Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen.

*Artikkel 33***Synergier mellom sårbarhetsvurderingen og evalueringsmekanismen for Schengen**

1. Synergiene mellom sårbarhetsvurderingen og evalueringsmekanismen for Schengen skal maksimeres for å skape et bedre situasjonsbilde av hvordan Schengen-området fungerer, unngå dobbeltarbeid på medlemsstatenes side i videst mulig omfang og sikre en bedre koordinert bruk av de relevante finansielle unionsinstrumentene til støtte for forvaltningen av de ytre grensene.
2. For formålet nevnt i nr. 1 skal Kommisjonen og Byrået opprette nødvendige ordninger for å sikre en regelmessig, sikker og rettidig deling av alle opplysninger vedrørende resultatene av sårbarhetsvurderinger og resultatene av vurderingene som er gjennomført i forbindelse med evalueringsmekanismen for Schengen på grenseforvaltningsområdet. Disse ordningene for deling av opplysninger skal omfatte rapporter om sårbarhetsvurderinger og rapporter om besøk i forbindelse med Schengen-evalueringer, etterfølgende anbefalinger, handlingsplaner og eventuelle ajourføringer vedrørende gjennomføringen av medlemsstatenes handlingsplaner.
3. Når det gjelder evalueringsmekanismen for Schengen, slik den gjelder forvaltningen av de ytre grensene, skal Kommisjonen dele resultatene av sårbarhetsvurderingene med alle medlemmer av evalueringsgruppene for Schengen som er involvert i evalueringen av den berørte medlemsstaten. Slike opplysninger skal anses som følsomme i henhold til forordning (EU) nr. 1053/2013 og behandles i samsvar med dette.
4. Ordningene nevnt i nr. 2 skal omfatte resultatene av vurderingene som er gjennomført i forbindelse med evalueringsmekanismen for Schengen på returområdet for å sikre at Byrået fullt ut har kjennskap til de identifiserte manglene, slik at det er i stand til å foreslå egnede tiltak for å støtte de berørte medlemsstatene i denne forbindelse.

*Artikkel 34***Tildeling av de ytre grensestrekingenes påvirkningsnivå**

1. På grunnlag av Byråets risikoanalyse og sårbarhetsvurdering og etter avtale med den berørte medlemsstaten skal Byrået tildele

eller endre følgende påvirkningsnivåer for hver ytre grensestreking:

- a) lavt påvirkningsnivå, dersom hendelsene i tilknytning til ulovlig innvandring eller grensekryssende kriminalitet som finner sted i den relevante grensestrekingen, har uvesentlig innvirkning på grensesikkerheten,
  - b) mellomhøyt påvirkningsnivå, dersom hendelsene i tilknytning til ulovlig innvandring eller grensekryssende kriminalitet som finner sted i den relevante grensestrekingen, har moderat innvirkning på grensesikkerheten,
  - c) høyt påvirkningsnivå, dersom hendelsene i tilknytning til ulovlig innvandring eller grensekryssende kriminalitet som finner sted i den relevante grensestrekingen, har vesentlig innvirkning på grensesikkerheten,
2. For raskt å kunne håndtere en krisesituasjon i en gitt grensestreking, dersom Byråets risikoanalyse viser at hendelsene i tilknytning til ulovlig innvandring eller grensekryssende kriminalitet som finner sted i den relevante ytre grensestrekingen, har avgjørende innvirkning på grensesikkerheten i et slikt omfang at de risikerer å sette Schengen-områdets funksjon i fare, skal Byrået etter avtale med den berørte medlemsstaten tildele denne grensestrekingen et midlertidig «kritisk» påvirkningsnivå.
  3. Dersom det ikke er enighet mellom den berørte medlemsstaten og Byrået om tildelingen av et påvirkningsnivå til en ytre grensestreking, skal påvirkningsgraden som tidligere var tildelt denne grensestrekingen, forbli uendret.
  4. Det nasjonale koordineringssenteret skal løpende i nært samarbeid med andre vedkommende nasjonale myndigheter vurdere om det er behov for å endre påvirkningsnivået for en ytre grensestreking ved å ta hensyn til opplysningene i det nasjonale situasjonsbildet, og skal informere Byrået om dette.
  5. Byrået skal angi påvirkningsnivåene for de ytre grensestrekingene i det europeiske situasjonsbildet.

*Artikkel 35***Reaksjon tilsvarende påvirkningsnivå**

1. Medlemsstatene skal sikre at grensekontroll ved de ytre grensestrekingene svarer til påvirkningsnivået fastsatt for dem på følgende måte:

- a) Dersom det for en ytre grensestrekning er fastsatt et lavt påvirkningsnivå, skal de nasjonale myndighetene med ansvar for kontroll på de ytre grensene regelmessig organisere grensekontroll på grunnlag av en risikoanalyse og sikre at det holdes tilstrekkelig personell og ressurser til rådighet for denne grensestrekningen.
- b) Dersom det for en ytre grensestrekning er fastsatt et mellomhøyt påvirkningsnivå, skal de nasjonale myndighetene med ansvar for kontroll på de ytre grensene, i tillegg til tiltakene truffet i henhold til bokstav a) i dette nummer, sikre at det treffes egnede grensekontrolltiltak i denne grensestrekningen; dersom det treffes slike grensekontrolltiltak, skal det nasjonale koordineringssenteret underrettes om dette; det nasjonale koordineringssenteret skal koordinere all støtte som gis i samsvar med artikkel 21 nr. 3.
- c) Dersom det for en ytre grensestrekning er fastsatt et høyt påvirkningsnivå, skal den berørte medlemsstaten, i tillegg til tiltakene truffet i henhold til bokstav b) i dette nummer, via det nasjonale koordineringssenteret sikre at de nasjonale myndighetene som opererer i den aktuelle grensestrekningen får nødvendig støtte, og at det treffes skjerpede grensekontrolltiltak; nevnte medlemsstat kan anmode Byrået om støtte med forbehold om vilkårene for å innlede fellesoperasjoner eller raske innsatser som fastsatt i artikkel 36.
- d) Dersom det for en ytre grensestrekning er fastsatt et kritisk påvirkningsnivå, skal Byrået underrette Kommisjonen om dette; direktøren skal, i tillegg til tiltakene truffet i henhold til bokstav c) i dette nummer utstede en anbefaling i samsvar med artikkel 41 nr. 1, idet Byråets løpende støtte skal tas i betraktning; den berørte medlemsstaten skal reagere på anbefalingen i samsvar med artikkel 41 nr. 2.
2. De nasjonale koordineringssentrene skal regelmessig underrette Byrået om tiltakene truffet på nasjonalt plan i henhold til nr. 1 bokstav c) og d).
3. Dersom det er fastsatt et mellomhøyt, høyt eller kritisk påvirkningsnivå for en ytre grensestrekning som støter opp til en grensestrekning i en annen medlemsstat eller i en tredjestat som avtaler, ordninger eller regionale nettverk som nevnt i artikkel 72 og 73 er på plass for, skal det nasjonale koordineringssenteret kontakte det nasjonale koordineringssenteret i nabomedlemsstaten eller vedkommende myndighet i nabotredjestaten og arbeide for å koordinere de nødvendige grensekryssende tiltakene med Byrået.
4. Byrået skal sammen med den berørte medlemsstaten evaluere fastsettelsen av påvirkningsnivåer og tilsvarende tiltak truffet på nasjonalt plan og unionsplan. Denne evalueringen skal bidra til sårbarhetsvurderingen som Byrået skal utføre i henhold til artikkel 32.

Avsnitt 7

Byråets tiltak på de ytre grensene

Artikkel 36

Byråets tiltak på de ytre grensene

- En medlemsstat kan anmode Byrået om bistand til å oppfylle sine forpliktelser med hensyn til kontroll på de ytre grensene. Byrået skal også gjennomføre tiltak i samsvar med artikkel 41 og 42.
- Byrået skal organisere egnet teknisk og operativ bistand til vertsstaten, og det kan ved å handle i samsvar med relevant unionsrett og folkeretten, herunder non-refoulement-prinsippet, treffe ett eller flere av følgende tiltak:
  - koordinere fellesoperasjoner for én eller flere medlemsstater og utplassere den stående styrken og teknisk utstyr,
  - organisere raske grenseinnsatser og utplassere den stående styrken og teknisk utstyr,
  - koordinere aktiviteter for én eller flere medlemsstater og tredjestater på de ytre grensene, herunder fellesoperasjoner med tredjestater,
  - utplassere den stående styrken i forbindelse med støttegrupper for migrasjonshåndtering, blant annet i hotspotområder, for å yte teknisk og operativ bistand, herunder om nødvendig i forbindelse med returaktiviteter,
  - i forbindelse med operasjonene nevnt i bokstav a), b) og c) i dette nummer, og i samsvar med forordning (EU) nr. 656/2014 og folkeretten, gi operativ og teknisk bistand til medlemsstater og tredjestater i forbindelse med lete- og redningsaksjoner etter personer i havsnød som kan oppstå under grenseovervåkingsoperasjoner til sjøs,
  - gi forrang til EUROSURs fusjonstjenester.

3. Byrået skal finansiere eller samfinansiere aktivitetene nevnt i nr. 2 gjennom sitt budsjett i samsvar med de finansielle reglene som gjelder for Byrået.
4. Dersom Byrået har betydelige ytterligere finansielle behov på grunn av en situasjon på de ytre grensene, skal det omgående underrette Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen om dette.

Artikkel 37

Iverksetting av fellesoperasjoner og raske grenseinnsatser på de ytre grensene

1. En medlemsstat kan anmode Byrået om å iverksette fellesoperasjoner for å håndtere kommende utfordringer, herunder ulovlig innvandring, nåværende eller framtidige trusler på de ytre grensene eller grensekryssende kriminalitet, eller for å gi økt teknisk og operativ bistand når den oppfyller sine forpliktelser til kontroll på de ytre grensene. Som en del av en slik anmodning kan en medlemsstat også angi profilene for operativt personell som er nødvendig for den aktuelle fellesoperasjonen, herunder personell med fullmakter, dersom det er relevant.
2. På anmodning fra en medlemsstat som står overfor en situasjon med spesifikke og uforholdsmessig store utfordringer, særlig dersom et stort antall tredjestatsborgere ankommer til steder på de ytre grensene og forsøker å ta seg inn på medlemsstatens territorium uten tillatelse, kan Byrået sette inn en rask grenseinnsats i et begrenset tidsrom på vertsstatens territorium.
3. Direktøren skal evaluere, godkjenne og koordinere forslag til fellesoperasjoner eller raske grenseinnsatser som framlegges av medlemsstatene. Forut for fellesoperasjoner og raske grenseinnsatser skal det foretas en grundig, pålitelig og oppdatert risikoanalyse, slik at byrået kan fastsette en prioriteringsrekkefølge for de foreslåtte fellesoperasjonene og de raske grenseinnsatsene, samtidig som det tas hensyn til påvirkningsnivåene på de ytre grensestrekingene i samsvar med artikkel 34 og de tilgjengelige ressursene.
4. Målene for en fellesoperasjon eller en rask grenseinnsats kan oppnås som en del av en operasjon med flere formål. Slike operasjoner kan omfatte kystvaktoppgaver og forebygging av grensekryssende kriminalitet som fokuserer på bekjempelse av smugling av migranter eller menneskehandel, og migrasjonshåndte-

ring som fokuserer på identifikasjon, registrering, debriefing og retur.

Artikkel 38

Operative planer for fellesoperasjoner

1. For å forberede en fellesoperasjon skal direktøren i samarbeid med vertsstaten utarbeide en liste over teknisk utstyr, personell og det nødvendige personellets profiler, herunder personell med eventuelle fullmakter, og som skal gis fullmakt i samsvar med artikkel 82 nr. 2. Denne listen skal utarbeides med hensyn til vertsstatens tilgjengelige ressurser og vertsstatens anmodning i henhold til artikkel 37. På grunnlag av disse elementene skal Byrået fastsette en pakke bestående av teknisk og operativ forsterkning samt kapasitetsoppbygging som skal tas med i den operative planen.
2. Direktøren skal utarbeide en operativ plan for fellesoperasjoner på de ytre grensene. Direktøren og vertsstaten skal, i nært og rettidig samråd med de deltakende medlemsstatene, bli enige om den operative planen med nærmere detaljer om de organisatoriske og prosedyremessige aspektene ved fellesoperasjonen.
3. Den operative planen er bindende for Byrået, vertsstaten og de deltakende medlemsstatene. Den skal omfatte alle aspekter som anses som nødvendige for å utføre fellesoperasjonen, herunder følgende:
  - a) en beskrivelse av situasjonen med opplysninger om utplasseringens opplegg og mål, herunder det operative målet,
  - b) den beregnede perioden fellesoperasjonen forventes å vare for at dens mål skal kunne oppnås,
  - c) det geografiske området der fellesoperasjonen vil finne sted,
  - d) en beskrivelse av oppgavene, herunder oppgaver som krever myndighetsutøvelse, ansvaret, også med hensyn til overholdelse av grunnleggende rettigheter og krav til vern av personopplysninger, og særlige instruksjoner for gruppene, herunder om tillatte databasesøkinger og tillatte tjenestevåpen samt tillatt ammunisjon og utstyr i vertsstaten,
  - e) sammensetningen av gruppene samt utplasseringen av annet relevant personell,
  - f) bestemmelser om kommando og kontroll, herunder navn og grad på vertsstatens grensevakter med ansvar for samarbeidet med gruppemedlemmer og Byrået, særlig navn og grad på de grensevaktene som har

- kommandoen i utplasseringsperioden, og gruppemedlemmenes plass i kommandolinjen,
- g) det tekniske utstyret som skal utplasseres under fellesoperasjonen, herunder særlige krav som bruksvilkår, personell som det er anmodet om, transport og annen logistikk samt finansielle bestemmelser,
  - h) detaljerte bestemmelser om Byråets umiddelbare rapportering av hendelser til styret og relevante nasjonale myndigheter,
  - i) en rapporterings- og evalueringsordning med referanseverdier for evalueringsrapporten, herunder med hensyn til vern av grunnleggende rettigheter, og siste frist for oversending av den endelige evalueringsrapporten,
  - j) når det gjelder operasjoner til sjøs, særlige opplysninger om relevant jurisdiksjon og gjeldende regelverk i det geografiske området der fellesoperasjonen finner sted, herunder henvisninger til nasjonal rett, folkerett og unionsrett om oppbringning, redning til sjøs og ilandsetting; i den forbindelse skal den operative planen utarbeides i samsvar med forordning (EU) nr. 656/2014,
  - k) vilkårene for samarbeid med tredjestater, andre unionsorganer, -kontorer og -byråer eller internasjonale organisasjoner,
  - l) generelle instruksjoner om hvordan det sikres vern av de grunnleggende rettighetene under Byråets operative aktivitet,
  - m) prosedyrer som henviser personer med behov for internasjonal beskyttelse, ofre for menneskehandel, mindreårige uten ledsager og sårbare personer til vedkommende nasjonale myndigheter for å få hensiktsmessig støtte,
  - n) prosedyrer som oppretter en ordning for å motta og oversende til Byrådet klager rettet mot alle personer som deltar i en operativ aktivitet under Byrådet, herunder grensevakter eller annet relevant personell i vertsstaten og gruppemedlemmer, med påstand om brudd på de grunnleggende rettighetene i forbindelse med deres deltakelse i en operativ aktivitet under Byrådet,
  - o) logistikkordninger, herunder informasjon om arbeidsforhold og omgivelser i områdene der det er planlagt å gjennomføre en fellesoperasjon.
4. Alle endringer eller tilpassinger av den operative planen skal kreve godkjenning fra direktøren og vertsstaten, etter samråd med de deltagende medlemsstatene. Byrådet skal omgående

oversende en kopi av den endrede eller tilpassede operative planen til de deltagende medlemsstatene.

5. Denne artikkel får tilsvarende anvendelse på alle Byråets operasjoner.

Artikkel 39

Prosedyre for å iverksette en rask grenseinnsats

1. En anmodning fra en medlemsstat om å iverksette en rask grenseinnsats skal omfatte en beskrivelse av situasjonen, mulige mål og forutsette behov samt de nødvendige personellprofiler, herunder personell med eventuelle fullmakter. Direktøren kan, dersom det er påkrevd, umiddelbart sende eksperter fra Byrådet for å vurdere situasjonen ved den berørte medlemsstatens ytre grenser.
2. Direktøren skal omgående underrette styret om en medlemsstats anmodning om å iverksette en rask grenseinnsats.
3. Når direktøren treffer beslutning om en medlemsstats anmodning, skal vedkommende ta hensyn til konklusjonene i Byråets risikoanalyser og analysesjiktet i det europeiske situasjonsbildet samt resultatet av sårbarhetsvurderingen nevnt i artikkel 32, og alle andre relevante opplysninger fra den berørte medlemsstaten eller en annen medlemsstat.
4. Direktøren skal straks vurdere mulighetene for omfordeling av tilgjengelige gruppemedlemmer fra den stående styrken, særlig byråansatte og personell utstasjonert til Byrådet fra medlemsstatene, i andre operative områder. Direktøren skal også vurdere ytterligere behov for å utplassere operativt personell i samsvar med artikkel 57 og, når personell innenfor de påkrevde profilene er oppbrukt, aktivere reserven for rask innsats i samsvar med artikkel 58.
5. Direktøren skal treffe en beslutning om anmodningen om å iverksette en rask grenseinnsats innen to virkedager fra datoen for mottak av anmodningen. Direktøren skal samtidig underrette den berørte medlemsstaten og styret skriftlig om beslutningen. Beslutningen skal angi hvilke viktigste begrunnelser den bygger på.
6. Når direktøren treffer beslutningen nevnt i nr. 5 i denne artikkel, skal vedkommende underrette medlemsstatene om muligheten til å anmode om ytterligere operativt personell i samsvar med artikkel 57 og eventuelt artikkel 58 ved å angi de mulige personellantall og -pro-

- filer som den enkelte medlemsstaten skal stilles til rådighet.
7. Dersom direktøren beslutter å iverksette en rask grenseinnsats, skal vedkommende utplassere tilgjengelige grenseforvaltningsgrupper fra den stående styrken og utstyr fra den tekniske utstyrsparken i samsvar med artikkel 64 og om nødvendig beslutte om det omgående skal utplasseres forsterkning fra en eller flere grenseforvaltningsgrupper i samsvar med artikkel 57.
  8. Direktøren skal sammen med vertsstaten utarbeide og bli enig om en operativ plan som nevnt i artikkel 38 nr. 2 omgående og ikke under noen omstendigheter senere enn tre virkedager etter beslutningsdatoen.
  9. Så snart den operative planen er blitt godkjent og stilt til rådighet for medlemsstatene, skal direktøren straks utplassere operativt personell som er til rådighet, ved hjelp av omfordelinger fra andre operative områder eller andre oppgaver.
  10. Parallelt med utplasseringen nevnt i nr. 9, og dersom det er nødvendig for å sikre øyeblikkelig forsterkning av grenseforvaltningsgruppene som er omfordelt fra andre områder eller oppgaver, skal direktøren anmode hver medlemsstat om å angi de supplerende personellantall og -profiler som skal utplasseres fra deres nasjonale lister for kortvarige utplasseringer som nevnt i artikkel 57.
  11. Dersom det oppstår en situasjon der grenseforvaltningsgruppene nevnt i nr. 7 i denne artikkel og personellet nevnt i nr. 10 i denne artikkel er utilstrekkelig, kan direktøren aktivere reserven for rask innsats ved å anmode hver medlemsstat om de supplerende personellantall og -profiler som skal utplasseres i henhold til artikkel 58.
  12. Opplysningene nevnt i nr. 10 og 11 skal oversendes skriftlig til de nasjonale kontaktpunktene og angi datoen da utplasseringen av personell fra hver kategori skal finne sted. Det skal også oversendes en kopi av den operative planen til de nasjonale kontaktpunktene.
  13. Medlemsstatene skal sikre at personellantallene og -profilene straks stilles til rådighet for Byrået for å sikre en komplett utplassering i samsvar med artikkel 57 og eventuelt artikkel 58.
  14. Utplasseringen av de første grenseforvaltningsgruppene som omfordes fra andre områder og oppgaver, skal finne sted senest fem virkedager etter datoen da direktøren og vertsstaten inngikk avtale om den operative

planen. Utplasseringen av ytterligere grenseforvaltningsgrupper skal om nødvendig finne sted senest 12 arbeidsdager etter datoen det ble oppnådd enighet om den operative planen.

15. Dersom den raske grenseinnsatsen skal finne sted, skal direktøren i samråd med styret umiddelbart vurdere prioriteringene med hensyn til Byråets pågående og planlagte fellesoperasjoner ved andre ytre grenser, slik at det kan fastsettes en mulig omfordeling av ressurser til de områdene på de ytre grensene der det er størst behov for en forsterket utplassering.

Artikkel 40

Støttegrupper for migrasjonshåndtering

1. Når en medlemsstat står overfor uforholdsmessig store migrasjonsutfordringer i visse hotspotområder ved sine ytre grenser, som kjennetegnes av store innkommende blandede migrasjonsstrømmer, kan denne medlemsstaten be om teknisk og operativ forsterkning fra støttegrupper for migrasjonshåndtering bestående av eksperter fra vedkommende unionsorganer, -kontorer og -byråer som skal opptre i samsvar med sine mandater.

Den aktuelle medlemsstaten skal oversende en anmodning om forsterkning og en behovsvurdering til Kommisjonen. På grunnlag av nevnte behovsvurdering skal Kommisjonen, dersom det er relevant, oversende anmodningen til Byrået, EASO, Europol og andre vedkommende unionsorganer, -kontorer og -byråer.

2. Vedkommende unionsorganer, -kontorer og -byråer skal i samsvar med sitt respektive mandat undersøke medlemsstatens anmodning om forsterkning og behovsvurderingen for å fastsette en omfattende forsterkningspakke bestående av forskjellige aktiviteter som koordineres av vedkommende unionsorganer, -kontorer og -byråer, og som den berørte medlemsstaten skal godkjenne. Kommisjonen skal koordinere denne prosessen.
3. Kommisjonen skal i samarbeid med vertsstaten og vedkommende unionsorganer, -kontorer og -byråer i samsvar med deres respektive mandater fastsette vilkårene for samarbeid i hotspotområdet og være ansvarlig for koordineringen av aktivitetene til støttegrupper for migrasjonshåndtering.
4. Den tekniske og operative forsterkningen som ytes med full respekt for de grunnleggende rettighetene av den stående styrken i forbin-

delse med støttegrupper for migrasjonshåndtering, kan omfatte

- a) bistand med full respekt for de grunnleggende rettighetene til screening av tredjestatsborgere ved ankomsten til de ytre grensene, herunder identifikasjon, registrering og debriefing av disse tredjestatsborgerne og på medlemsstatens anmodning opptak av tredjestatsborgernes fingeravtrykk og at det gis opplysninger om formålet med disse prosedyrene,
  - b) innledende opplysninger til personer som ønsker å søke om internasjonal beskyttelse, og henvisning av disse personene til den berørte medlemsstatens vedkommende nasjonale myndigheter eller til eksperter utplassert av EASO,
  - c) teknisk og operativ bistand på returområdet i samsvar med artikkel 48, herunder forberedelse og organisering av returoperasjoner,
  - d) nødvendig teknisk utstyr.
5. Støttegrupper for migrasjonshåndtering skal om nødvendig omfatte personell med fagkunnskap innen beskyttelse av barn, menneskehandel, beskyttelse mot kjønnsbasert forfølgelse eller grunnleggende rettigheter.

Artikkel 41

Foreslåtte tiltak på de ytre grensene

1. På grunnlag av resultatene av sårbarhetsvurderingen eller dersom et kritisk påvirkningsnivå knyttes til én eller flere ytre grensestrekninger, og idet det tas hensyn til de relevante elementene i medlemsstatens beredskapsplaner, Byråets risikoanalyse og analyse-sjiktet i det europeiske situasjonsbildet, skal direktøren anbefale den berørte medlemsstaten å innlede, gjennomføre eller tilpasse fellesoperasjoner, raske grenseinnsatser eller enhver annen relevant innsats fra Byråets side som fastsatt i artikkel 36.
2. Den berørte medlemsstaten skal svare på direktørens anbefaling nevnt i nr. 1 innen seks arbeidsdager. Dersom svaret på anbefalingen er negativt, skal medlemsstaten også gi de begrunnelser som ligger til grunn for dette svaret. Direktøren skal straks underrette styret og Kommisjonen om de foreslåtte tiltakene og om begrunnelsene for det negative svaret for å vurdere om det kan være behov for hastetiltak i samsvar med artikkel 42.

Artikkel 42

Situasjoner på de ytre grensene som krever hastetiltak

1. Dersom kontrollen på de ytre grensene blir så ineffektiv at den kan sette Schengen-området i fare, fordi
  - a) en medlemsstat ikke treffer nødvendige tiltak i samsvar med en beslutning av styret som nevnt i artikkel 32 nr. 10, eller
  - b) en medlemsstat som står overfor spesifikke og uforholdsmessig store utfordringer på de ytre grensene, enten ikke har bedt om tilstrekkelig støtte fra Byrådet i henhold til artikkel 37, 39 eller 40, eller ikke har tatt nødvendige skritt for å gjennomføre tiltak i henhold til nevnte artikler eller i henhold til artikkel 41,

kan Rådet på forslag fra Kommisjonen omgående vedta en beslutning ved hjelp av en gjennomføringsrettsakt, der de tiltakene som skal redusere disse risikoene, og som Byrådet skal gjennomføre, fastsettes, og der det kreves at den berørte medlemsstaten samarbeider med Byrådet ved gjennomføringen av disse tiltakene. Kommisjonen skal rådspørre Byrådet før den framsetter sitt forslag.
2. Dersom det oppstår en situasjon som krever hastetiltak, skal Europaparlamentet omgående underrettes om situasjonen og om etterfølgende tiltak og beslutninger som treffes i anledning av situasjonen.
3. For å minske risikoen for å sette Schengen-området i fare skal rådsbeslutningen nevnt i nr. 1 omfatte ett eller flere tiltak som skal treffes av Byrådet:
  - a) organisere og koordinere raske grenseinnsatser og utplassere den stående styrken, herunder grupper fra reserven for rask innsats,
  - b) utplassere den stående styrken i forbindelse med støttegruppene for migrasjonshåndtering, særlig i hotspotområder,
  - c) koordinere aktiviteter for én eller flere medlemsstater og tredjestater på de ytre grensene, herunder fellesoperasjoner med tredjestater,
  - d) utplassere teknisk utstyr,
  - e) organisere returinnsatser.
4. Direktøren skal senest to virkedager fra datoen for vedtak av rådsbeslutningen nevnt i artikkel 1
  - a) beslutte hvilke tiltak som skal treffes for den praktiske gjennomføringen av tiltakene

angitt i denne beslutningen, herunder det tekniske utstyret og de operative personellantall og -profiler som er nødvendig for å oppnå målene i nevnte beslutning,

- b) utarbeide et utkast til den operative planen og framlegge det for de berørte medlemsstatene.
5. Direktøren og den berørte medlemsstaten skal komme til enighet om den operative planen nevnt i nr. 4 bokstav b) senest tre virkedager fra oversendelsesdatoen.
6. Byrået skal, omgående og under alle omstendigheter senest fem virkedager etter at den operative planen ble utarbeidet, utplassere nødvendig operativt personell fra den stående styrken for den praktiske gjennomføringen av tiltakene angitt i rådsbeslutningen nevnt i nr. 1. Ytterligere grupper skal utplasseres etter behov i en andre fase, og under alle omstendigheter senest 12 virkedager etter fastsettelse av den operative planen.
7. Byrået og medlemsstatene skal straks og under alle omstendigheter innen 10 virkedager fra datoen for fastsettelse av den operative planen sende nødvendig teknisk utstyr og kompetent personell til utplasseringsbestemmelsesstedet med tanke på den praktiske gjennomføringen av tiltakene angitt i rådsbeslutningen nevnt i nr. 1.

Ytterligere teknisk utstyr skal utplasseres i det omfang det er nødvendig i andre fase i samsvar med artikkel 64.
8. Medlemsstatene skal overholde rådsbeslutningen nevnt i nr. 1. For det formål skal den omgående samarbeide med Byrået og treffe nødvendige tiltak for å legge til rette for gjennomføringen av denne beslutningen og den praktiske gjennomføringen av tiltakene fastsatt i beslutningen og i den operative planen avtalt med direktøren, særlig ved å gjennomføre forpliktelsene fastsatt i artikkel 43, 82 og 83.
9. I samsvar med artikkel 57 og eventuelt artikkel 39 skal medlemsstatene stille operativt personell til rådighet som fastsatt av direktøren i samsvar med nr. 4 i denne artikkel.
10. Kommisjonen skal overvåke gjennomføringen av tiltakene fastsatt i rådsbeslutningen nevnt i nr. 1 og tiltakene som Byrået har truffet for det formål. Dersom den berørte medlemsstaten ikke overholder rådsbeslutningen nevnt i nr. 1 innen 30 dager og ikke samarbeider med Byrået i samsvar med nr. 8 i denne artikkel, kan Kommisjonen utløse prosedyren i artikkel 29 i forordning (EU) 2016/399.

Artikkel 43

Instruks til gruppene

1. Under utplassering av grenseforvaltningsgrupper, returgrupper og støttegrupper for migrasjonshåndtering skal vertsstaten eller — dersom det dreier seg om samarbeid med en tredjestat i samsvar med en statusavtale — den berørte tredjestaten, utstede instruks til gruppene i samsvar med den operative planen.
2. Byrået kan gjennom sin koordineringsansvarlige meddele vertsstaten sine synspunkter på instruksene gitt til gruppene. I så fall skal vertsstaten ta hensyn til disse synspunktene og så vidt mulig følge dem.
3. Dersom instruksene utstedt til gruppene ikke er i samsvar med den operative planen, skal den koordineringsansvarlige umiddelbart rapportere til direktøren, som om nødvendig kan treffe tiltak i samsvar med artikkel 46 nr. 3.
4. Gruppemedlemmene skal, når de utfører sine oppgaver og utøver sine fullmakter, fullt ut overholde grunnleggende rettigheter, herunder tilgangen til asylprosedyrer og respekten for menneskeverdet, og skal særlig være oppmerksomme på sårbare personer. Tiltak som treffes når de utfører sine oppgaver og utøver sine fullmakter, skal stå i forhold til målene for slike tiltak. De skal, når de utfører sine oppgaver og utøver sine fullmakter, ikke forskjellsbehandle personer på grunnlag av kjønn, rase, hudfarge, etnisk eller sosial opprinnelse, genetiske anlegg, språk, religion eller tro, politiske eller andre meninger, tilknytning til et nasjonalt mindretall, eiendomsforhold, fødsel, funksjonshemming, alder eller seksuell orientering i samsvar med artikkel 21 i pakten.
5. Gruppemedlemmer som ikke er byråansatte, skal fortsatt kunne ilegges disiplinære sanksjoner av sin hjemstat. Hjemstaten skal fastsette passende disiplinære eller andre sanksjoner i samsvar med sin nasjonale rett om overtreddelser av grunnleggende rettigheter eller forpliktelser til å yte internasjonal beskyttelse under en operativ aktivitet som Byrået gjennomfører.
6. Byråansatte utplassert som gruppemedlemmer skal ilegges disiplinære sanksjoner som fastsatt i vedtektene og ansettelsesvilkårene og de disiplinære sanksjonene fastsatt i tilsynsmekanismen nevnt i artikkel 55 nr. 5 bokstav a).

*Artikkel 44***Koordineringsansvarlig**

1. Byrået skal sikre den operative gjennomføringen av alle organisatoriske aspekter ved fellesoperasjoner, forsøksprosjekter eller raske grenseinnsatser, herunder tilstedeværelse av byråansatte.
2. Uten at det berører artikkel 60, skal direktøren utpeke en eller flere eksperter fra byråansatte som skal utplasseres som koordineringsansvarlig for hver fellesoperasjon eller rask grenseinnsats. Direktøren skal underrette vertsstaten om utnevnelsen.
3. Den koordineringsansvarlige skal handle på Byråets vegne med hensyn til alle aspekter ved utplasseringen av gruppene. Rollen til den koordineringsansvarlige skal være å fremme samarbeid og koordinering mellom vertsstater og deltakende medlemsstater. Minst én observatør av grunnleggende rettigheter skal bistå og gi råd til den koordineringsansvarlige. Den koordineringsansvarlige skal særlig
  - a) fungere som et forbindelsesledd mellom Byrået, vertsstaten og gruppemedlemmene, yte bistand på vegne av Byrået i alle spørsmål som angår vilkårene for deres utplassering i gruppene,
  - b) overvåke at den operative planen gjennomføres på korrekt måte, herunder i samarbeid med observatørene av grunnleggende rettigheter når det gjelder vern av grunnleggende rettigheter, og rapportere til direktøren om dette,
  - c) handle på Byråets vegne i forbindelse med alle aspekter ved utplasseringen av gruppene og rapportere til Byrået om alle disse aspektene,
  - d) rapportere til direktøren, dersom vertsstatenes instruksjoner til gruppene ikke er i samsvar med den operative planen, særlig med hensyn til de grunnleggende rettighetene, og dersom det er relevant, foreslå at direktøren vurderer å treffe en beslutning i samsvar med artikkel 46.
4. I forbindelse med fellesoperasjoner eller raske grenseinnsatser kan direktøren gi den koordineringsansvarlige fullmakt til å bistå med å løse eventuelle uenigheter om utførelsen av den operative planen og utplassering av gruppene.

*Artikkel 45***Kostnader**

1. Byrået skal fullt ut dekke følgende kostnader som bæres av medlemsstatene når de stiller sitt personell til rådighet for utplassering fra den stående styrken som gruppemedlemmer til medlemsstatene og til tredjestater kortvarig i samsvar med artikkel 57 eller til medlemsstatene via reserven for rask innsats i samsvar med artikkel 58:
  - a) reisekostnader fra hjemstaten til vertsstaten, fra vertsstaten til hjemstaten, innenfor vertsstaten for utplassering eller omfordeling innenfor den aktuelle vertsstaten eller til en annen vertsstat, og for utplasseringer til og omfordelinger innenfor eller til en annen tredjestat,
  - b) kostnader knyttet til vaksinasjoner,
  - c) kostnader knyttet til særlige forsikringsbehov,
  - d) kostnader knyttet til helsetjenester, herunder psykologhjelp,
  - e) dagpenger, herunder bostøtte.
2. På forslag fra direktøren skal styret vedta nærmere regler, når det gjelder godtgjøring av utgifter for personellet som er utplassert kortvarig i samsvar med artikkel 57 og 58, og skal ajourføre dem om nødvendig. For å sikre at gjeldende rettslige ramme overholdes, skal direktøren framlegge et slikt forslag etter å ha mottatt en positiv uttalelse fra Kommissjonen. De nærmere reglene skal så vidt mulig være basert på forenklede kostnadmuligheter i samsvar med artikkel 125 nr. 1 bokstav c), d) og e) i forordning (EU, Euratom) 2018/1046. Styret skal, dersom det er relevant, sikre at det er samsvar med reglene for byråansattes utgifter til tjenestereiser.

*Artikkel 46***Beslutninger om å innstille, avslutte eller unnlate å iverksette aktiviteter**

1. Direktøren skal avslutte Byråets aktiviteter dersom vilkårene for å gjennomføre disse aktivitetene ikke lenger er oppfylt. Direktøren skal underrette de berørte medlemsstatene før slik avslutning.
2. Medlemsstater som deltar i en operativ aktivitet under Byrået, kan anmode direktøren om å avslutte den aktuelle operative aktiviteten. Direktøren skal underrette styret om en slik anmodning.

3. Direktøren kan, etter å ha underrettet den berørte medlemsstaten, trekke finansieringen av en aktivitet eller innstille eller avslutte den, dersom vertsstaten ikke overholder den operative planen.
4. Direktøren skal, etter samråd med den ansvarlige for grunnleggende rettigheter og etter å ha underrettet den berørte medlemsstaten, trekke finansieringen av enhver av Byråets aktiviteter eller innstille eller avslutte enhver av Byråets aktiviteter helt eller delvis, dersom vedkommende finner at det har skjedd overtredelser av de grunnleggende rettighetene eller av forpliktelser med hensyn til internasjonal beskyttelse, som er knyttet til den aktuelle aktiviteten, og som er av alvorlig art eller som sannsynligvis vil vare ved.
5. Etter å ha rådspurt den ansvarlige for grunnleggende rettigheter skal direktøren beslutte ikke å iverksette aktiviteter under Byrådet dersom vedkommende vurderer at det fra starten av aktiviteten vil være alvorlig grunn til å innstille eller avslutte den fordi den kan føre til overtredelser av alvorlig art av de grunnleggende rettighetene eller av forpliktelser med hensyn til internasjonal beskyttelse. Direktøren skal underrette den berørte medlemsstaten om nevnte beslutning.
6. Beslutningene nevnt i nr. 4 og 5 skal være basert på gode begrunnelser. Når direktøren treffer slike beslutninger, skal vedkommende ta hensyn til relevante opplysninger, som antallet registrerte klager som ikke er blitt løst av en nasjonal vedkommende myndighet, og klagenes innhold, rapporter om alvorlige hendelser og rapporter fra koordineringsansvarlige, vedkommende internasjonale organisasjoner og unionsinstitusjoner, -organer, -kontorer og -byråer på områdene omfattet av denne forordning. Direktøren skal underrette styret om slike beslutninger og begrunne dem.
7. Dersom direktøren beslutter å innstille eller avslutte Byråets utplassering av en støttegruppe for migrasjonshåndtering, skal vedkommende underrette andre vedkommende organer, kontorer og byråer som er aktive i det aktuelle hotspotområdet om denne beslutningen.

Artikkel 47

Evaluering av aktiviteter

Direktøren skal evaluere resultatene av alle Byråets operative aktiviteter. Vedkommende skal oversende detaljerte evalueringsrapporter senest 60

dager etter avslutning av disse aktivitetene til styret, sammen med merknadene fra den ansvarlige for grunnleggende rettigheter. Direktøren skal foreta en omfattende analyse av disse resultatene for å forbedre de framtidige aktivitetenes kvalitet, sammenheng og effektivitet, og skal ta med denne analysen i Byråets årlige aktivitetsrapport. Direktøren skal sikre at Byrådet tar analysen av disse resultater i betraktning i framtidig operative aktiviteter.

Avsnitt 8

Byråets tiltak på returområdet

Artikkel 48

Retur

1. Uten å ta stilling til innholdet i returvedtak, som fortsatt hører under medlemsstatenes eneansvar, og i samsvar med respekten for de grunnleggende rettighetene og generelle unionsrettslige og folkerettslige prinsipper, herunder forpliktelsen til å yte internasjonal beskyttelse, respekt for prinsippet om non-refoulement og barns rettigheter, skal Byrådet når det gjelder retur
  - a) yte teknisk og operativ bistand til medlemsstatene på returområdet, herunder
    - i) innsamling av de opplysninger som er nødvendige for å treffe returvedtak, identifikasjon av tredjestatsborgere omfattet av returprosedyrer og medlemsstatenes øvrige aktiviteter før retur, i forbindelse med retur, etter ankomst og etter retur, for å skape et integrert system for forvaltning av retur mellom medlemsstatenes vedkommende myndigheter med deltakelse av vedkommende tredjestatsmyndigheter og andre relevante berørte parter,
    - ii) anskaffelse av reisedokumenter, blant annet via konsulært samarbeid, uten å overføre opplysninger om at det er innlevert en søknad om internasjonal beskyttelse, eller enhver annen opplysning som ikke er nødvendig for retur,
    - iii) organisering og koordinering av returoperasjoner og ytelse av støtte i forbindelse med frivillige returer i samarbeid med medlemsstatene,
    - iv) ved frivillige returer fra medlemsstatene ytelse av bistand til personer som er gjenstand for returvedtak før retur, i forbindelse med retur, etter ankomst og

- etter retur, idet det tas hensyn til sårbare personers behov,
- b) yte teknisk og operativ bistand til medlemsstater som står overfor utfordringer med hensyn til sine retursystemer,
  - c) i samråd med den ansvarlige for grunnleggende rettigheter utvikle en ikke-bindende referansomal for nasjonale it-systemer for forvaltning av retur som beskriver strukturen av slike systemer, og yte teknisk og operativ bistand til medlemsstatene til utvikling av slike systemer som er forenlige med malen,
  - d) drive og videreutvikle en integrert plattform for forvaltning av retur og en kommunikasjonsinfrastruktur som gjør det mulig å forbinde medlemsstatenes systemer for forvaltning av retur med plattformen, for utveksling av data og opplysninger, herunder automatisert overføring av statistiske data samt ytelse av teknisk og operativ bistand til medlemsstatene med hensyn til tilkøpling til kommunikasjonsstrukturen,
  - e) organisere, fremme og koordinere aktiviteter som gjør det mulig for medlemsstatene å utveksle opplysninger og kartlegge og sammenligne beste praksis når det gjelder retursaker,
  - f) finansiere eller samfinansiere fra budsjettet, i samsvar med de finansielle bestemmelsene som gjelder for Byrådet, operasjonene, innsatsene og aktivitetene nevnt i dette kapittel, herunder godtgjøre kostnadene til nødvendig tilpasning av de nasjonale it-systemene for behandling av retursaker for å sikre sikker kommunikasjon til den integrerte plattformen for forvaltning av retur.
2. Den tekniske og operative bistanden nevnt i nr. 1 bokstav b) skal omfatte aktiviteter for å hjelpe medlemsstatene med å gjennomføre vedkommende nasjonale myndigheters returprosedyrer, ved hjelp av særlig følgende:
    - a) tolketjenester,
    - b) praktiske opplysninger, herunder analyse av slike opplysninger, og anbefalinger fra Byrådet vedrørende de tredjestatene som det skjer retur til, og som er relevante for gjennomføringen av denne forordning, dersom det er relevant, i samarbeid med andre unionsorganer, -kontorer og -byråer, særlig EASO,
    - c) rådgivning om gjennomføring og forvaltning av returprosedyrer i samsvar med direktiv 2008/115/EF,
    - d) rådgivning og bistand ved gjennomføring av tiltak som medlemsstatene treffer i samsvar med direktiv 2008/115/EF og folkeretten, og som er nødvendige for å sikre at personer som er gjenstand for returvedtak, er til stede, og for å hindre at slike personer forsvinner, samt rådgivning og bistand ved alternativer til frihetsberøvelse,
    - e) utstyr, ressurser og fagkunnskap til gjennomføring av returvedtak og til identifikasjon av tredjestatsborgere.
  3. Byrådet skal ha som mål å skape synergier og føre sammen unionsfinansierte nettverk og programmer på returområdet i nært samarbeid med Kommisjonen og med støtte fra relevante berørte parter, herunder det europeiske migrasjonsnettverket.

Artikkel 49

Systemer for informasjonsutveksling og håndtering av retur

1. Byrådet skal i samsvar med artikkel 48 nr. 1 bokstav d) drive og videreutvikle en integrert plattform for forvaltning av retur for behandling av opplysninger, herunder personopplysninger som overføres via medlemsstatenes systemer for forvaltning av retur, og som er nødvendige for at Byrådet kan yte teknisk og operativ bistand. Personopplysninger skal omfatte bare biografiske opplysninger eller passasjerlister. Personopplysninger skal overføres bare dersom de er nødvendige for Byrådet for å bistå med koordinering eller organisering av returoperasjoner til tredjestater, uansett transportmiddel. Slike personopplysninger skal overføres til plattformen bare når det er truffet en beslutning om å iverksette en returoperasjon, og de skal slettes så snart operasjonen er avsluttet.

Biografiske opplysninger skal overføres til plattformen bare dersom gruppemedlemmene ikke har tilgang til dem i samsvar med artikkel 17 nr. 3 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1860³⁹.

Byrådet kan også bruke plattformen for sikker overføring av biografiske eller biometriske opplysninger, herunder alle typer dokumenter som kan betraktes som bevis eller umiddelbart bevis for statsborgerskap for tredjestatsbor-

³⁹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1860 av 28. november 2018 om bruk av Schengen-informasjonssystemet for retur av tredjestatsborgere med ulovlig opphold (EUT L 312 av 7.12.2018, s. 1).

gere som er gjenstand for returvedtak, dersom overføringen av slike personopplysninger er nødvendig for at Byrået kan bistå, på anmodning fra en medlemsstat, med å bekrefte tredjestatsborgeres identitet og statsborgerskap i individuelle saker. Slike opplysninger skal ikke lagres på plattformen og skal slettes umiddelbart etter en bekreftelse av mottaket.

2. Byrået skal utvikle, bruke og drive informasjonssystemer og programvare som muliggjør informasjonsutveksling med tanke på retur innenfor Den europeiske grense- og kystvakt og med tanke på utveksling av de personopplysninger.
3. Personopplysninger skal behandles i samsvar med artikkel 86, 87, 88 og 91, etter hva som er relevant.

Artikkel 50

Returoperasjoner

1. Uten å ta stilling til innholdet i returvedtak, som fortsatt hører under medlemsstatenes eneansvar, skal Byrået yte teknisk og operativ bistand til medlemsstatene og sikre koordinering eller organisering av returoperasjoner, herunder i form av chartring av luftfartøyer med tanke på slike operasjoner og organisering av returer på ruteflygninger eller med andre transportmidler. Byrået kan på eget initiativ og etter avtale med den berørte medlemsstaten koordinere eller organisere returoperasjonene.
2. Medlemsstatene skal via plattformen nevnt i artikkel 49 nr. 1 framlegge de operative opplysningene om retur som er nødvendige for at Byrået kan vurdere behovene for retur, og skal underrette Byrået om deres veiledende planlegging vedrørende antallet personer som er gjenstand for returvedtak, og de tredjestater som det skal skje retur til, både når det gjelder de relevante nasjonale returoperasjonene, og når det gjelder deres behov for Byråets bistand eller koordinering. Byrået skal utarbeide og opprettholde en løpende operativ plan for å gi de medlemsstatene som anmoder om det, den operative bistanden og forsterkingen som er nødvendig, herunder i form av teknisk utstyr. Byrået kan enten på eget initiativ og med samtykke fra den berørte medlemsstaten eller på anmodning fra en medlemsstat, etter å ha gjennomført en behovsvurdering, legge inn datoer og bestemmelsessteder for returoperasjoner i den løpende operative planen, dersom Byrået mener dette er nødvendig.

Styret skal på forslag fra direktøren treffe en beslutning om opplegget for den løpende operative planen. Den berørte medlemsstaten skal bekrefte overfor Byrået at alle personer som er gjenstand for returvedtak, og som er omfattet av en returoperasjon som organiseres eller koordineres av Byrået, er omfattet av et rettskraftig returvedtak.

Dersom gruppe medlemmer utplasseres, skal de, før en person som er gjenstand for returvedtak, returneres, gjøre søk i Schengeninformasjonssystemet for å kontrollere om returvedtaket som er utstedt for denne personen som er gjenstand for returvedtak, er blitt innstilt, eller om håndhevingen er blitt utsatt.

Den løpende operative planen skal inneholde elementer som er nødvendige for å gjennomføre en returoperasjon, herunder dem som vedrører respekt for grunnleggende rettigheter, og skal henvise til blant annet relevante atferdsregler og framgangsmåter for overvåking, rapportering og ordningen for behandling av klager.

3. Byrået kan yte teknisk og operativ bistand til medlemsstatene og kan også, enten på eget initiativ og etter avtale med den berørte medlemsstaten eller på de deltakende medlemsstatenes anmodning, sikre koordinering eller organisering av returoperasjoner der en tredjestat som det skjer retur til, stiller transportmidler og ledsagere ved retur til rådighet («tredjestatsassisterte returoperasjoner»). De deltakende medlemsstatene og Byrået skal sikre at de grunnleggende rettighetene og non-refoulement-prinsippet overholdes, og at det er en forholdsmessig bruk av tvangsmidler, og at menneskeverdet respekteres med hensyn til personen som er gjenstand for returvedtak, gjennom hele returoperasjonen. Minst én representant for medlemsstatene og én observatør ved tvangsretur fra reserven opprettet i henhold til artikkel 51, eller fra overvåkingssystemet i den deltakende medlemsstaten, skal være til stede under hele returoperasjonen fram til ankomst til den tredjestaten som mottar personene som er gjenstand for et returvedtak.
4. Direktøren skal straks utarbeide en returplan for tredjestatsassisterte returoperasjoner. Direktøren og eventuelle deltakende medlemsstater skal inngå en avtale om planen, som understreker de organisatoriske og prosedyremessige sidene ved den tredjestatsassisterte returoperasjonen, idet det tas hensyn til de grunnleggende rettighetene og

risikoer ved slike operasjoner. Alle endringer eller tilpasninger av denne planen skal godkjennes av partene nevnt i nr. 3 og i dette nummer.

Returplanen for tredjestatsassisterte returoperasjoner skal være bindende for Byrået og alle deltakende medlemsstater. Den skal omfatte alle de tiltak som er nødvendige for å gjennomføre tredjestatsassisterte returoperasjoner.

5. Det skal i samsvar med artikkel 8 nr. 6 i direktiv 2008/115/EF føres tilsyn med hver returoperasjon som Byrået har organisert eller koordinert. Overvåkingen av tvangsreturer skal gjennomføres av observatøren ved tvangsretur på grunnlag av objektive og gjennomsiktige kriterier og skal omfatte hele returoperasjonen til personene som er gjenstand for et returvedtak, fra før avreisen til de overleveres til den tredjestaten som de returneres til. Observatøren ved tvangsretur skal oversende en rapport om hver tvangsretur til direktøren, den ansvarlige for grunnleggende rettigheter og vedkommende nasjonale myndigheter i alle de medlemsstatene som er involvert i den aktuelle operasjonen. Direktøren og vedkommende nasjonale myndigheter skal om nødvendig sikre en egnet oppfølging.
6. Dersom Byrået er bekymret over hvorvidt de grunnleggende rettighetene overholdes i en hvilken som helst fase i en returoperasjon, skal Byrået underrette de deltakende medlemsstatene og Kommisjonen om dette.
7. Direktøren skal evaluere resultatene av returoperasjonene og hver sjette måned oversende en detaljert evalueringsrapport til Europaparlamentet, Rådet, Kommisjonen og styret som dekker alle de returoperasjoner som er blitt gjennomført i forrige periode, sammen med synspunktene fra den ansvarlige for grunnleggende rettigheter. Direktøren skal gjennomføre en omfattende sammenlignende analyse av disse resultatene for å fremme framtidige returoperasjoners kvalitet, sammenheng og effektivitet. Direktøren skal ta med denne analysen i Byråets årlige aktivitetsrapport.
8. Byrået skal finansiere eller samfinansiere returoperasjoner over sitt budsjett i henhold til de finansielle bestemmelsene som gjelder for Byrået, og følgelig prioritere innsats som gjøres av flere enn én medlemsstat, eller som skjer fra hotspotsområder.

Artikkel 51

Styrke av observatører ved tvangsretur

1. Byrået skal etter å ha tatt tilstrekkelig hensyn til holdningen hos den ansvarlige for grunnleggende rettigheter opprette en styrke av observatører ved tvangsretur fra medlemsstatenes vedkommende organer som gjennomfører kontroll av tvangsretur i samsvar med artikkel 8 nr. 6 i direktiv 2008/115/EF, og som er lært opp i samsvar med artikkel 62 i denne forordning.
2. Styret skal på forslag fra direktøren fastsette antallet og profilen av observatørene ved tvangsretur som skal stilles til rådighet for styrken. Samme framgangsmåte skal anvendes ved alle senere endringer av profilen og det samlede antallet.

Medlemsstatene skal være ansvarlige for å bidra til styrken ved å utnevne observatører ved tvangsretur som har den fastsatte profilen, uten at det berører disse observatørenes uavhengighet i henhold til nasjonal rett, dersom nasjonal rett foreskriver dette. Byrået skal også bidra med observatører av grunnleggende rettigheter som nevnt i artikkel 110 til styrken. Observatører ved tvangsretur med særlig fagkunnskap om vern av barn skal inngå i reserven.
3. Medlemsstatenes bidrag med observatører ved tvangsretur og returinnsats for det kommende året skal planlegges på grunnlag av årlige bilaterale forhandlinger og avtaler mellom Byrået og medlemsstatene. I henhold til disse avtalene skal medlemsstatene stille observatører ved tvangsretur til rådighet for utplassering på anmodning fra Byrået, med mindre de befinner seg i en ekstraordinær situasjon som i høy grad påvirker gjennomføringen av de nasjonale oppgavene. En slik anmodning skal rettes minst 21 virkedager før den planlagte utplasseringen, eller fem virkedager dersom det er snakk om en rask returinnsats.
4. Byrået skal på anmodning stille observatører ved tvangsretur til rådighet for deltakende medlemsstater, som på medlemsstatenes vegne overvåker at returoperasjonene og returinnsatsene gjennomføres på en korrekt måte hele den tiden de varer. Byrået skal stille til rådighet observatører ved tvangsretur som har særlig fagkunnskap om vern av barn ved alle returoperasjoner som omfatter barn.
5. Observatører ved tvangsretur vil fortsatt være omfattet av sine hjemstaters disiplinære sank-

sjoner i forbindelse med en returoperasjon eller en returinnsats. Byråansatte utplassert som observatører ved tvangsretur er omfattet av de disiplinære sanksjonene fastsatt i vedtektene og ansettelsesvilkårene.

Artikkel 52

Returgrupper

1. Byrådet kan utplassere returgrupper enten på eget initiativ og etter avtale med den berørte medlemsstaten eller på anmodning fra denne medlemsstaten. Byrådet kan utplassere slike returgrupper under returinnsatser innenfor rammene av støttegrupper for migrasjonshåndtering eller i det omfang som er nødvendig for å yte ytterligere teknisk og operativ bistand på returområdet. Dersom det er nødvendig, skal returgrupper omfatte ansatte med særlig fagkunnskap om vern av barn.
2. Artikkel 40 nr. 2–5 og artikkel 43, 44 og 45 får tilsvarende anvendelse på returgruppene.

Artikkel 53

Returinnsatser

1. Dersom en medlemsstat står overfor en byrde i forbindelse med gjennomføring av forpliktelsen til å returnere personer som er gjenstand for returvedtak, skal Byrådet enten på eget initiativ etter avtale med den berørte medlemsstaten eller på anmodning fra den aktuelle medlemsstaten yte egnet teknisk og operativ bistand i form av en returinnsats. En slik innsats kan bestå i utplassering i vertsstaten av returgrupper som yter bistand ved gjennomføring av returprosedyrer og organisering av returoperasjoner fra vertsstaten.
Artikkel 50 får anvendelse også på returoperasjoner som Byrådet organiserer eller koordinerer i forbindelse med returinnsatser.
2. Dersom en medlemsstat står overfor særlige og uforholdsmessig store utfordringer i forbindelse med gjennomføring av forpliktelsen til å returnere personer som er gjenstand for returvedtak, skal Byrådet yte egnet teknisk og operativ bistand i form av en rask returinnsats, enten på eget initiativ etter avtale med den berørte medlemsstaten eller på anmodning fra den aktuelle medlemsstaten. En rask returinnsats kan bestå i rask utplassering i vertsstaten av returgrupper som yter bistand ved gjennomføring av returprosedyrer og organisering av returoperasjoner fra vertsstaten.

3. I forbindelse med en returinnsats skal direktøren umiddelbart utarbeide en operativ plan etter avtale med vertsstaten og deltakende medlemsstater. Bestemmelsene i artikkel 38 får tilsvarende anvendelse.
4. Direktøren skal snarest mulig treffe beslutning om den operative planen, og i tilfellet nevnt i nr. 2, innen fem virkedager. De berørte medlemsstatene og styret skal umiddelbart underrettes skriftlig om beslutningen.
5. Byrådet skal finansiere eller samfinansiere returinnsatser over sitt budsjett i henhold til de finansielle bestemmelsene som gjelder for Byrådet.

Avsnitt 9

Kapasitetsspørsmål

Artikkel 54

Europeisk grense- og kystvakts stående styrke

1. En europeisk grense- og kystvakts stående styrke med kapasiteten fastsatt i vedlegg I skal inngå som en del av Byrådet. Den stående styrken skal bestå av følgende fire kategorier av operativt personell i samsvar med den årlige tilgjengelighetsordningen fastsatt i vedlegg I:
  - a) kategori 1: byråansatte utplassert som gruppemedlemmer i operative områder i samsvar med artikkel 55 samt personell som er ansvarlig for driften av den sentrale ETIAS-enhet,
  - b) kategori 2: personell fra medlemsstatene som er utstasjonert langvarig til Byrådet som en del av den stående styrken i samsvar med artikkel 56,
  - c) kategori 3: personell fra medlemsstatene som er parat til å bli stilt til rådighet for Byrådet for kortvarig utplassering som en del av den stående styrken i samsvar med artikkel 57, og
  - d) kategori 4: reserven for rask innsats bestående av personell fra medlemsstatene som er parat til å bli utplassert i samsvar med artikkel 58 med tanke på raske grenseinnsatser i samsvar med artikkel 39.
2. Byrådet skal utplassere medlemmene av den stående styrken som medlemmer av grenseforvaltningsgruppene, støttegruppene for migrasjonshåndteringene og returgruppene i forbindelse med fellesoperasjoner, raske grenseinnsatser, returinnsatser eller andre relevant operative aktiviteter i medlemsstatene eller i tredjestater. Slik aktiviteter skal bare utføres med medlemsstatens eller den aktuelle

tredjestats tillatelse. Det faktiske antall ansatte utplassert fra den stående styrken skal avhenge av de operative behovene.

Utplasseringen av den stående styrken skal fungere som supplement til medlemsstatenes innsats.

3. Når medlemmer av den stående styrken som utplasseres som gruppemedlemmer, yter støtte til medlemsstatene, skal de kunne utføre grensekontroll eller returoppgaver, herunder oppgaver som krever myndighetsutøvelse fastsatt i den relevante nasjonale rett eller, for byråansatte, oppgaver som krever myndighetsutøvelse fastsatt i artikkel 55 nr. 7.

Medlemmene av den stående styrken skal oppfylle kravene til spesialisert opplæring og profesjonalitet som fastsatt i artikkel 16 nr. 1 tredje ledd i forordning (EU) 2016/399 eller andre relevante instrumenter.

4. På forslag fra direktøren som tar hensyn til Byråets risikoanalyse, resultatene av sårbarhetsvurderingen og den flerårige strategiske politiske prosessen for europeisk helhetlig grenseforvaltning og med utgangspunkt i de personellantall og -profiler som er til rådighet for Byrådet gjennom byråansatte og igangværende utstasjoneringer, skal styret senest 31. mars hvert år treffe beslutning om
  - a) fastsettelse av profiler for og krav til operativt personell,
  - b) antallet ansatte per spesifikk profil under kategori 1, 2 og 3 som skal inngå i gruppene det følgende året, basert på forventede operative behov for det følgende året,
  - c) nærmere fastsettelse av bidragene fastsatt i vedlegg II og III ved å fastsette de særlige personellantall og -profiler per medlemsstat som skal utstasjoneres til Byrådet i samsvar med artikkel 56, og som skal innstilles i samsvar med artikkel 57 det følgende året,
  - d) nærmere fastsettelse av bidragene fastsatt i vedlegg IV ved å fastsette de særlige personellantall og -profiler per medlemsstat under reserven for rask innsats som skal stilles til rådighet i det følgende året i tilfelle raske grenseinnsatser i samsvar med artikkel 39 og 58, og
  - e) fastsettelse av en veiledende flerårig planlegging av profiler for de følgende årene for å forenkle den langsiktige planleggingen av medlemsstatenes bidrag og rekrutteringen av byråansatte.
5. Mannskapet til det tekniske utstyr som stilles til rådighet i samsvar med artikkel 64, skal tas i betraktning som del av medlemsstatenes

bidrag til kortvarige utplasseringer fra medlemsstatene i henhold til artikkel 57 for det følgende året. For å utarbeide den relevante beslutningen av styret nevnt i nr. 4 i denne artikkel skal den berørte medlemsstaten underrette Byrådet om sin hensikt om å utplassere det tekniske utstyret med det relevante mannskapet innen utgangen av januar hvert år.

6. I henhold til artikkel 73 skal Byrådet utvikle og sikre kommando- og kontrollstrukturene for å sikre en effektiv utplassering av den stående styrken på tredjestaters område.
7. Byrådet kan ansette tilstrekkelig byråansatte som kan utgjøre opptil 4 % av det samlede antall i den stående styrken som fastsatt i vedlegg I, som personell med støttende eller overvåkende funksjoner i forbindelse med opprettelsen av den stående styrken, for planlegging og forvaltning av dets virksomhet og kjøp av Byråets eget utstyr.
8. Personell nevnt i nr. 7, og personell som er ansvarlig for driften av den sentrale ETIAS-enheten, skal ikke brukes som gruppemedlemmer, men skal imidlertid regnes som kategori 1-personell med tanke på vedlegg I.

Artikkel 55

Byråansatte i den stående styrken

1. Byrådet skal bidra med medlemmer av byråansatte (kategori 1) til den stående styrken, som skal utplasseres i operative områder som gruppedlemmer med oppgaver og fullmakter fastsatt i artikkel 82, herunder oppgaven med å betjene Byråets eget utstyr.
2. Byrådet skal, når det ansetter personell, sikre at det bare velger kandidater som utviser en høy grad av profesjonalitet, som overholder høye etiske verdier, og som har nødvendige språkkunnskaper.
3. I henhold til artikkel 62 nr. 2 skal byråansatte som skal utplasseres som gruppemedlemmer, etter ansettelsen gjennomgå den nødvendige opplæring for grensevakter eller vedrørende retur, herunder om grunnleggende rettigheter, etter hva som er relevant for de profiler som er besluttet av styret i samsvar med artikkel 54 nr. 4, idet det tas hensyn til deres tidligere oppnådde kvalifikasjoner og yrkeserfaring på de relevante områdene.

Opplæringen nevnt i første ledd skal finne sted i forbindelse med egne opplæringsplaner som Byrådet har utformet, og på grunnlag av avtaler med utvalgte medlemsstater, og skal gjen-

nomføres ved deres spesialiserte opplæringsinstitusjoner, herunder på Byråets partnerskapsentre i medlemsstatene. Det skal utarbeides egnede opplæringskart for hver ansatt etter dennes ansettelse for å sikre at vedkommende alltid er faglig kompetent til å kunne utføre oppgaver som grensevakt eller i forbindelse med retur. Opplæringskartene skal ajourføres regelmessig. Utgiftene til opplæring skal dekkes fullt ut av Byrådet.

Byråansatte som fungerer som teknisk mannskap for betjening av Byråets eget utstyr, skal ikke måtte gjennomgå et fullt opplæringsforløp for grensekontroll eller retur.

4. Byrådet skal under hele ansettelsen sikre at byråansatte utfører sine oppgaver som gruppe-medlemmer i samsvar med de høyeste standarder og i fullt samsvar med de grunnleggende rettighetene.
5. På forslag fra direktøren skal styret
  - a) opprette en egnet tilsynsmekanisme for overvåking av bruken av bestemmelsene om byråansattes bruk av makt, herunder bestemmelser om rapportering og særlige tiltak, f.eks. disiplinære sanksjoner, når det gjelder bruken av makt under utplasseringer,
  - b) fastsette regler for direktørens fullmakter til å tillate personellet å bære og bruke våpen i samsvar med artikkel 82 og vedlegg V, herunder om obligatorisk samarbeid med vedkommende nasjonale myndigheter, særlig i medlemsstaten der vedkommende er statsborger, i bostedsstaten og i medlemsstaten for den første opplæringen; disse reglene skal også omhandle hvordan direktøren skal sikre at vilkårene for å utstede slike tillatelser fortsetter å være oppfylt av byråansatte, særlig når det gjelder håndtering av våpen, herunder utførelse av regelmessige skyteprøver,
  - c) fastsette særlige regler for å legg til rette for oppbevaring av våpen, ammunisjon og annet utstyr i sikrede fasiliteter og transport av disse til det operative området.

Når det gjelder reglene nevnt i bokstav a) i første ledd i dette nummer, skal Kommissjonen avgi uttalelse om overholdelse av vedtektene og ansettelsesvilkårene i samsvar med artikkel 110 nr. 2 i vedtektene. Den ansvarlige for grunnleggende rettigheter skal rådspørres om direktørens forslag når det gjelder disse reglene.

6. Personell hos Byrådet som ikke er kvalifisert til å utføre oppgaver som grensevakt eller i forbindelse med retur, skal bare utplasseres under fellesoperasjoner til koordinering, tilsyn med grunnleggende rettigheter og andre tilknyttede oppgaver. De skal ikke være en del av gruppene.
7. Byråansatte som skal utplasseres som gruppe-medlemmer, skal ha mulighet for å utføre, i samsvar med artikkel 82, følgende oppgaver som krever myndighetsutøvelse, i samsvar med personellprofilene og relevant opplæring:
  - a) kontroll av personers identitet og nasjonalitet, herunder søk i relevante unionsdatabaser og nasjonale databaser,
  - b) tillatelse til innreise der innreisevilkårene som fastsatt i artikkel 6 i forordning (EU) 2016/399 er oppfylt,
  - c) nektet innreise i samsvar med artikkel 14 i forordning (EU) 2016/399,
  - d) stempeling av reisedokumenter i samsvar med artikkel 11 i forordning (EU) 2016/399,
  - e) utstedelse av eller avslag på visum på grensen i samsvar med artikkel 35 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 810/2009⁴⁰ og innlegging av de relevante opplysningene i visuminformasjonsystemet,
  - f) grenseovervåking, herunder patruljering mellom grenseoverganger for å hindre uautorisert grensepassering, bekjempe grensekryssende kriminalitet og treffe tiltak overfor personer som har passert grensen ulovlig, herunder tilbakeholdelse eller pågripelse,
  - g) registrering av fingeravtrykk av personer som pågripes ved ulovlig passering av en ytre grense, i Eurodac i samsvar med kapittel III i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 603/2013⁴¹,

⁴⁰ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 810/2009 av 13. juli 2009 om innføring av fellesskapsregler for visum (visumregler) (EUT L 243 av 15.9.2009, s. 1).

⁴¹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 603/2013 av 26. juni 2013 om opprettelse av «Eurodac» for sammenligning av fingeravtrykk med henblikk på effektiv anvendelse av forordning (EU) nr. 604/2013 om fastsettelse av kriterier og ordninger for å avgjøre hvilken medlemsstat som har ansvaret for behandling av en søknad om internasjonal beskyttelse inngitt i en medlemsstat av en tredjestatsborger eller en statsløs, og om medlemsstatenes lovhåndhevingsmyndigheters og Europols tilgang til å anmode om sammenligning med Eurodac-opplysninger med henblikk på lovhåndheving, og om endring av forordning (EU) nr. 1077/2011 om opprettelse av et europeisk byrå for driftsforvaltning av store it-systemer innenfor området frihet, sikkerhet og rettferdighet (EUT L 180 av 29.6.2013, s. 1).

- h) ivaretagelse av kontakten med tredjestater for å identifisere og få reisedokumenter til personer som er gjenstand for returvedtak,
- i) ledsage tredjestatsborgere som er gjenstand for tvangsretur.

Artikkel 56

Medlemsstatenes deltakelse i den stående styrken med langvarig utstasjonering

1. Medlemsstatene skal bidra til den stående styrken ved å utstasjonere operativt personell til Byrået som gruppemedlemmer (kategori 2). De enkelte utstasjoneringene skal være 24 måneder. Med vertsstatens og Byråets samtykke kan individuelle utstasjoneringer forlenges én gang med ytterligere 12 eller 24 måneder. For å lette gjennomføringen av systemet for økonomisk støtte nevnt i artikkel 61 skal utstasjoneringen som hovedregel starte i begynnelsen av et kalenderår.
2. Hver medlemsstat skal være ansvarlig for å sikre operativt personells fortsatte bidrag som utstasjonerte gruppemedlemmer i samsvar med vedlegg II. Betalingen av utgiftene til personell som utplasseres i henhold til denne artikkel, skal skje i samsvar med reglene vedtatt i henhold til artikkel 95 nr. 6.
3. Operativt personell som utstasjoneres til Byrået, skal ha de oppgaver og fullmakter som gruppemedlemmene har i samsvar med artikkel 82. Den medlemsstaten som har utstasjonert det operative personellet, skal anses som deres hjemstat. Under utstasjoneringen skal direktøren treffe beslutning om de utstasjonerte gruppemedlemmenes plasseringer og varigheten av utplasseringene i samsvar med de operative behovene. Byrået skal sikre løpende opplæring av operativt personell under utstasjoneringen.
4. Senest 30. juni hvert år skal hver medlemsstat angi kandidatene til utstasjonering blant sitt operative personell i samsvar med de særlige personellantall og -profiler som styret har truffet avgjørelse om for det følgende år som nevnt i artikkel 54 nr. 4. Byrået skal kontrollere om operativt personell som medlemsstatene foreslår, svarer til de fastsatte personellprofilene og har de nødvendige språkkunnskapene. Senest 15. september skal Byrået godkjenne de foreslåtte kandidatene eller, i tilfelle uoverensstemmelse med de påkrevde profilene, utilstrekkelige språkkunnskaper, forsømmelse eller overtredelse av gjeldende regler under tidligere utplasseringer, skal Byrået

avvise de aktuelle kandidatene og anmode medlemsstaten om å foreslå andre kandidater til utstasjonering.

5. Dersom et bestemt operativt personell som følge av force majeure ikke kan utstasjoneres eller ikke kan fortsette sin utstasjonering, skal den berørte medlemsstaten sørge for at dette personellet skiftes ut med annet operativt personell som har den påkrevde profilen.

Artikkel 57

Medlemsstatenes deltakelse i den stående styrken med kortvarig utplassering

1. I tillegg til utstasjoneringer i henhold til artikkel 56 skal medlemsstatene senest 30. juni hvert år bidra til den stående styrken ved å utnevne grensevakter og annet relevant personell til den foreløpige nasjonale listen over tilgjengelig operativt personell til kortvarig utplassering (kategori 3) i samsvar med bidragene fastsatt i vedlegg III, og i samsvar med de særlige personellantall og -profiler som styret har truffet beslutning om for det følgende året som nevnt i artikkel 54 nr. 4. De foreløpige nasjonale listene over innstilt operativt personell skal meddeles Byrået. Den endelige sammensetningen av den årlige listen skal bekrefte overfor Byrået etter at de årlige bilaterale forhandlingene er avsluttet innen 1. desember samme år.
2. Hver medlemsstat skal sikre at innstilt operativt personell er til rådighet på anmodning fra Byrået i samsvar med ordningene fastsatt i denne artikkel. Hver ansatt skal stå til rådighet i en periode på opptil fire måneder innenfor et kalenderår. Medlemsstatene kan imidlertid beslutte å utplassere en enkelt ansatt i mer enn fire måneder. En slik forlengelse skal betraktes som denne medlemsstatens separate bidrag til den samme profilen eller en annen nødvendig profil, dersom den ansatte har den nødvendige kompetansen. Betalingen av utgiftene til personellet som utplasseres i henhold til denne artikkel, skal skje i samsvar med reglene vedtatt i henhold til artikkel 45 nr. 2.
3. Operativt personell som utplasseres i henhold til denne artikkel, skal ha de oppgaver og fullmakter som gruppemedlemmene har i samsvar med artikkel 82.
4. Byrået kan kontrollere om operativt personell som medlemsstatene innstiller til kortvarige utplasseringer, svarer til de fastsatte personellprofilene og har de nødvendige språkkunnskapene. Byrået skal avslå innstilt operativt perso-

nell i tilfelle utilstrekkelige språkkunnskaper, forsømmelse eller overtredelse av gjeldende regelverk under tidligere utplasseringer. Byrået skal også avslå innstilt operativt personell i tilfelle manglende overholdelse av de påkrevde profilene, med mindre den aktuelle operative ansatt er kvalifisert til en annen profil som er tildelt den aktuelle medlemsstaten. Ved avslag av personell skal den aktuelle medlemsstaten sørge for at det aktuelle personellet erstattes av annet operativt personell som har den påkrevde profilen.

5. Senest 31. juli hvert år skal Byrået anmode medlemsstatene om å bidra med bestemt operativt personell for utplassering som del av fellesoperasjoner for det følgende året innenfor det påkrevde antall og med de påkrevde profilene. De enkelte utplasseringsperiodene skal fastsettes på grunnlag av de årlige bilaterale forhandlingene og avtalene mellom Byrået og medlemsstatene.
6. Etter de årlige bilaterale forhandlingene skal medlemsstatene stille operativt personell fra de nasjonale listene nevnt i nr. 1 til rådighet for særlige utplasseringer innenfor de antall og profiler som er angitt i Byråets anmodning.
7. Dersom bestemt operativt personell som følge av force majeure ikke kan utplasseres i samsvar med avtalene, skal den berørte medlemsstat sikre at slikt personell erstattes med annet personell fra listen med den påkrevde profil.
8. I tilfelle økt behov for å styrke en igangværende felles operasjon, et behov for å iverksette en rask grenseinnsats eller en ny fellesoperasjon som ikke er spesifisert i det relevante årlige arbeidsprogrammet eller i det tilsvarende resultatet av de årlige bilaterale forhandlingene, skal utplasseringen utføres innenfor bidragene fastsatt i vedlegg III. Direktøren skal straks underrette medlemsstatene om ytterligere behov ved å angi mulige personellantall og -profiler som skal stilles til rådighet av den enkelte medlemsstat. Når direktøren og vertsstaten har vedtatt en endret operativ plan eller eventuelt en ny operativ plan, skal direktøren innlevere den formelle anmodningen om operative personellantall og -profiler. Uten at det berører artikkel 39, skal gruppe medlemmene utplasseres fra hver medlemsstat innen 20 arbeidsdager etter den formelle anmodningen.
9. Dersom risikoanalysen eller en tilgjengelig sårbarhetsvurdering viser at en medlemsstat står overfor en situasjon som i vesentlig grad vil berøre utførelsen av dens nasjonale opp-

gaver, skal den aktuelle medlemsstaten bidra med operativt personell i samsvar med anmodningene nevnt i nr. 5 eller 8 i denne artikkel. Disse bidragene skal imidlertid ikke kumulativt overstige halvparten av den aktuelle medlemsstatens bidrag for det aktuelle året som fastsatt i vedlegg III. Dersom en medlemsstat påberoper seg en slik ekstraordinær situasjon, skal den skriftlig gi en utførlig begrunnelse og opplysninger om situasjonen til Byrået, og dette skal inngå i rapporten nevnt i artikkel 65.

10. Utplasseringens varighet for en særlig operasjon skal bestemmes av hjemstaten, men skal ikke i noe tilfelle være under 30 dager, med mindre varigheten av den operasjonen som utplasseringen er en del av, er under 30 dager.
11. Det tekniske mannskapet som tas i betraktning for medlemsstatenes bidrag i henhold til artikkel 54 nr. 5, skal utplasseres bare i samsvar med avtaler som stammer fra de årlige bilaterale forhandlingene om det tilsvarende tekniske utstyret nevnt i artikkel 64 nr. 9.

Som unntak fra nr. 1 i denne artikkel skal medlemsstatene først ta med i sine årlige lister det tekniske mannskapet nevnt i første ledd i dette nummer dette først etter at de årlige bilaterale forhandlingene er avsluttet. Medlemsstatene kan tilpasse de relevante årlige listene i tilfelle eventuelle endringer av det tekniske mannskapet i løpet av det aktuelle året. Medlemsstatene skal meddele disse endringene til Byrået.

Kontrollen nevnt i nr. 4 i denne artikkel skal ikke gjelde kompetansen til å betjene det tekniske utstyret.

Medlemmer av mannskapet som utelukkende har tekniske oppgaver, skal angis bare etter funksjon på nasjonale årlige lister.

Varigheten av de tekniske mannskapenes utplassering skal fastsettes i samsvar med artikkel 64.

Artikkel 58

Medlemsstatenes deltakelse i den stående styrken via reserven for rask innsats

1. Medlemsstatene skal bidra med operativt personell til den stående styrken ved hjelp av en reserve for rask innsats (kategori 4), som skal aktiveres til raske grenseinnsatser i samsvar med artikkel 37 nr. 2 og artikkel 39, forutsatt at operativt personell i kategori 1, 2 og 3 allerede fullt ut er utplassert til den aktuelle raske grenseinnsatsen.

2. Hver medlemsstat skal være ansvarlig for å sikre at operativt personell er tilgjengelig i det antall og med de profiler som svarer til det styret har besluttet for det følgende året som nevnt i artikkel 54 nr. 4 på anmodning fra Byrået innenfor bidragene fastsatt i vedlegg IV og i samsvar med ordningene fastsatt i denne artikkel. Hvert operativt personell skal stå til rådighet i en periode på opptil fire måneder innenfor et kalenderår.
3. De særlige utplasseringene innenfor rammen av raske grenseinnsatser fra reserven for rask innsats skal finne sted i samsvar med artikkel 39 nr. 11 og 13.

Artikkel 59

Evaluering av den stående styrken

1. Senest 31. desember 2023 skal Kommisjonen særlig på grunnlag av rapportene nevnt i artikkel 62 nr. 10 og artikkel 65 framlegge en evaluering for Europaparlamentet og Rådet av den stående styrkens samlede antall og sammensetning, herunder størrelsen på de enkelte medlemsstatenes bidrag til den stående styrken, og av den stående styrkens operative personells fagkunnskap og profesjonalitet og av den opplæring den mottar. Evalueringen skal også undersøke om det er nødvendig å opprettholde reserven for rask innsats som en del av den stående styrken.

Evalueringen skal beskrive og ta hensyn til eksisterende og potensielle operative behov for den stående styrken, som dekker den raske reaksjonskapasiteten, vesentlige forhold som påvirker medlemsstatenes muligheter til å bidra til den stående styrken, og utviklingen av byråansatte når det gjelder Byråets bidrag til den stående styrken.

2. Kommisjonen skal senest 29. februar 2024 ved behov framlegge egnede forslag til endring av vedlegg I, II, III og IV. Dersom Kommisjonen ikke framlegger forslag, skal den forklare årsakene til dette.

Artikkel 60

Lokalkontorer

1. Forutsatt at det er en avtale med vertsstaten om dette eller denne muligheten uttrykkelig er tatt inn i statusavtalen som er inngått med vertstredjestaten, kan Byrået opprette lokalkontorer på denne medlemsstatens eller denne tredjestatens territorium for å forenkle og forbedre koordineringen av operative akti-

viteter, herunder på returområdet, som organiseres av Byrået i den aktuelle medlemsstaten, i naboregionen eller i den aktuelle tredjestaten, og for å sikre en effektiv forvaltning av Byråets menneskelige og tekniske ressurser. Lokalkontorene skal etableres i samsvar med de operative behovene for tidsrommet som er nødvendig for at Byrået kan utføre vesentlig operative aktiviteter i den bestemte medlemsstaten, i naboregionen eller i den berørte tredjestaten. Dette tidsrommet kan om nødvendig forlenges.

Før det opprettes et lokalkontor, skal alle budsjettmessige konsekvenser vurderes og beregnes nøye, og de relevante beløp skal budsjetteres på forhånd.

2. Byrået og vertsstaten eller vertstredjestaten der lokalkontoret opprettes, skal treffe nødvendige ordninger for å sikre best mulige vilkår for utførelse av oppgaver som pålegges lokalkontoret. Tjenestestedet for personell som arbeider på lokalkontorer, skal fastsettes i samsvar med artikkel 95 nr. 2.
3. Lokalkontorene skal, dersom det er relevant,
  - a) yte operativ og logistisk støtte og sikre koordinering av Byråets aktiviteter i de berørte operative områdene,
  - b) yte operativ støtte til medlemsstaten eller tredjestaten i de berørte operative områdene,
  - c) overvåke gruppenes aktiviteter og regelmessig rapportere til Byråets hovedkontor,
  - d) samarbeide med vertsstaten eller vertstredjestaten om alle spørsmål vedrørende praktisk gjennomføring av de operative aktivitetene, som Byrået har organisert i den aktuelle medlemsstaten eller tredjestaten, herunder eventuelle ytterligere spørsmål som kan ha oppstått i forbindelse med disse aktivitetene,
  - e) støtte den koordineringsansvarlige nevnt i artikkel 44 i forbindelse med dennes samarbeid med de deltakende medlemsstatene om alle spørsmål vedrørende deres bidrag til de operative aktivitetene som Byrået har organisert, og eventuelt samarbeide med Byrået,
  - f) bistå den koordineringsansvarlige og observatørene av grunnleggende rettigheter som har som oppgave å overvåke operativ aktivitet, med eventuelt å legge til rette for koordinering og kommunikasjon mellom Byråets grupper og vedkommende

- myndigheter i vertsstaten eller vertstredjestaten samt alle relevante oppgaver,
- g) organisere logistisk støtte i forbindelse med utplassering av gruppemedlemmene og utplassering og bruk av teknisk utstyr,
  - h) yte all annen logistisk støtte på det operative området som et bestemt lokalkontor er ansvarlig for, slik at det legges til rette for smidig gjennomføring av de operative aktivitetene som Byrået har organisert,
  - i) støtte Byråets kontaktpersoner, uten at dette berører oppgavene og funksjonene nevnt i artikkel 31, i å kartlegge aktuelle eller framtidige utfordringer for grenseforvaltningen i det området som et gitt lokalkontor er ansvarlig for, med gjennomføring av gjeldende unionsrett om retur og regelmessig rapportere til Byråets hovedkontor,
  - j) sikre en effektiv forvaltning av Byråets eget utstyr i områdene omfattet av dets aktiviteter, herunder mulig registrering og langsiktig vedlikehold av dette utstyret og eventuell nødvendig logistisk støtte.
4. Hvert lokalkontor skal ledes av en representant for Byrået som direktøren utnevner som leder av et lokalkontor. Lederen av lokalkontoret skal føre tilsyn med kontorets overordnede arbeid og fungere som sentralt kontaktpunkt med Byråets hovedkontor.
  5. På bakgrunn av et forslag fra direktøren skal styret treffe beslutning om lokalkontorets etablering, dets sammensetning, hvor lenge det skal eksistere og om nødvendig forlengelse av varigheten av dets operasjoner under hensyn til uttalelse fra Kommisjonen og samtykke fra vertsstaten eller vertstredjestaten.
  6. Vertsstaten skal bistå Byrået med å sikre operativ kapasitet.
  7. Direktøren skal hvert kvartal framlegge rapport for styret om lokalkontorenes aktiviteter. Lokalkontorenes aktiviteter skal beskrives i et særskilt avsnitt i den årlige aktivitetsrapporten.
- Artikkel 61*
- Økonomisk støtte til utvikling av den stående styrken**
1. Medlemsstatene skal ha rett til å motta midler årlig i form av finansiering som ikke er knyttet til kostnader for å støtte utviklingen av menneskelige ressurser for dermed å sikre deres bidrag til den stående styrken som angitt i vedlegg II, III og IV i samsvar med artikkel 125 nr. 1 bokstav a) i forordning (EU, Euratom) 2018/1046. Denne finansieringen skal betales etter utløpet av det aktuelle året og etter oppfyllelse av vilkårene fastsatt i nr. 3 og 4 i denne artikkel. Finansieringen skal være basert på et referansebeløp som angitt i nr. 2 i denne artikkel og beløpe seg til, dersom det er relevant,
    - a) 100 % av referansebeløpet ganget med antallet operativt personell angitt for år N + 2 til utstasjonering i samsvar med vedlegg II,
    - b) 37 % av referansebeløpet ganget med antallet operativt personell som rent faktisk utplasseres i samsvar med artikkel 57, innenfor grensen angitt i vedlegg IV, og i samsvar med artikkel 58, innenfor grensen angitt i vedlegg IV, etter hva som er relevant,
    - c) en engangsbetaling på 50 % av referansebeløpet ganget med antallet operativt personell, som Byrået har ansatt som byråansatte; denne betalingen skal gjelde for personell som forlater de nasjonale myndighetene, og som har vært i aktiv tjeneste i høyst 15 år på det tidspunktet Byrået foretar ansettelsen.
  2. Referansebeløpet skal svare til den årlige grunnlønnen for en kontraktansatt i ansettelsesgruppe III, lønnsklasse 8, trinn 1, som fastsatt i artikkel 93 i ansettelsesvilkårene og med forbehold om korreksjonskoeffisienten som får anvendelse i den aktuelle medlemsstaten.
  3. Den årlige betalingen av beløpet nevnt i nr. 1 bokstav a) i denne artikkel skal forfalle bare dersom medlemsstatene øker respektive samlede antall nasjonale grensevakter tilsvarende ved å ansette nye operative ansatte i den aktuelle perioden. De relevante opplysningene med henblikk på rapportering skal framlegges for Byrået i forbindelse med de årlige bilaterale forhandlingene og kontrolleres ved hjelp av sårbarhetsvurderingen det følgende året. Den årlige betalingen av beløpet nevnt i nr. 1 bokstav b) i denne artikkel skal forfalle til fulle i forhold til antallet ansatte som faktisk er utplassert i en fortløpende eller ikke-fortløpende periode på fire måneder i samsvar med artikkel 57 innenfor grensen angitt i vedlegg III og artikkel 58 innenfor grensen angitt i vedlegg IV. Når det gjelder faktiske utplasseringer nevnt i nr. 1 bokstav b) i denne artikkel, skal betalingene beregnes forholdsmessig med en referanseperiode på fire måneder.

Byrået skal yte en forskuddsbetaling som er knyttet til de årlige betalingene av beløpene nevnt i nr. 1 bokstav a) og b) i denne artikkel i samsvar med gjennomføringsrettsakten nevnt i nr. 4 i denne artikkel når den bidragsytende medlemsstaten har innlevert en spesifikk og begrunnet anmodning.

4. Kommisjonen skal vedta en gjennomføringsrettsakt som fastsetter nærmere regler for den årlige betalingen og overvåkingen av gjeldende vilkår angitt i nr. 3 i denne artikkel. Disse reglene skal omfatte ordninger for forskuddsbetalinger ved oppfyllelse av vilkårene angitt i nr. 3 i denne artikkel samt ordningene for forholdsmessig beregning, herunder når det gjelder tilfeller der utplasseringen av teknisk personell unntaksvis ville overstige de maksimale nasjonale bidragene angitt i vedlegg III. Denne gjennomføringsrettsakten skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 122 nr. 2.
5. Ved gjennomføring av den økonomiske støtten i henhold til denne artikkel skal Byrået og medlemsstatene sikre at prinsippene om samfinansiering og ingen dobbeltfinansiering overholdes.

Artikkel 62

Opplæring

1. Byrået skal, idet det tar hensyn til det eventuelle kapasitetsveikartet nevnt i artikkel 9 nr. 8 i samarbeid med de hensiktsmessige opplæringsinstitusjonene i medlemsstatene og eventuelt EASO, FRA, Den europeiske unions byrå for driftsforvaltning av store it-systemer innenfor området frihet, sikkerhet og rettferdighet (eu-LISA) og Den europeiske unions byrå for politiutdanning (CEPOL) utvikle særlige opplæringsverktøy, herunder særlig opplæring i vern av barn og andre personer i en sårbar situasjon. Opplæringsinnholdet skal ta hensyn til relevante forskningsresultater og beste praksis. Byrået skal sikre grensevakter, eksperter på retur, ledsagere ved retur og annet relevant personell, som er medlem av den stående styrken, samt observatører ved tvangsretur og observatører av grunnleggende rettigheter, den spesialiserte opplæring som er relevant for deres oppgaver og fullmakter. Byrået skal avholde regelmessige øvelser med de aktuelle grensevaktene og andre gruppedlemmer i samsvar med den planen for spesialisert opplæring som er nevnt i Byråets årlige arbeidsprogram.
2. Byrået skal sikre at alt byråansatte som skal utplasseres som gruppedlemmer, i tillegg til opplæringen nevnt i artikkel 55 nr. 3, har mottatt fullstendig opplæring i relevant unionsrett og folkerett, herunder om de grunnleggende rettighetene, tilgang til internasjonal beskyttelse, retningslinjer for identifikasjon av personer som søker beskyttelse, og henvisning av dem til de korrekte prosedyrer, retningslinjer for håndtering av særlige behov som barn, herunder mindreårige uten ledsager, ofre for menneskehandel, personer med behov for akutt legehjelp og andre særlig sårbare personer har, og dersom det er hensikten at ansatte skal delta i operasjoner til sjøs, lete- og redningstjenester før de utplasseres i forbindelse med de operative aktivitetene som Byrået organiserer.

Slik opplæring skal også omfatte bruk av makt i samsvar med vedlegg V.
3. I henhold til nr. 2 skal Byrået på grunnlag av avtaler med utvalgte medlemsstater gjennomføre nødvendige opplæringsplaner i disse medlemsstatenes spesialiserte opplæringsinstitusjoner, herunder Byråets partnerskapsentre i medlemsstatene. Byrået skal sikre at opplæringen følger det felles grunnleggende opplæringsprogrammet, er harmonisert og fremmer gjensidig forståelse og en felles kultur som er basert på verdiene nedfelt i traktatene. Utgiftene til opplæring skal dekkes fullt ut av Byrået.

Byrået kan med styrets godkjenning opprette et opplæringscenter under Byrået for å gjøre det lettere å integrere en felles europeisk kultur i den tilbudte opplæringen.
4. Byrået skal ta nødvendige initiativer for å sikre at alt personell fra medlemsstater som deltar i gruppene fra den stående styrken, har mottatt opplæringen nevnt i nr. 2 første ledd.
5. Byrået skal ta nødvendige initiativer for å sikre opplæring av personell involvert i returrelaterte oppgaver som tildeles den stående styrken eller reserven nevnt i artikkel 51. Byrået skal sikre at byråansatte og alt personell som deltar i returoperasjoner eller returinnsatser, har fått opplæring i relevant unionsrett og folkerett, herunder de grunnleggende rettighetene, tilgang til internasjonal beskyttelse og henvisning av sårbare personer, før det deltar i operative aktiviteter organisert av Byrået.
6. Byrået skal utarbeide og videreutvikle felles grunnleggende opplæringsprogrammer for å lære opp grensevakter og tilby opplæring på europeisk plan for instruktører som lærer opp

medlemsstatenes grensevakter, herunder om grunnleggende rettigheter, adgang til internasjonal beskyttelse og relevant sjørett samt et felles opplæringsprogram for opplæring av personell som deltar i oppgaver i forbindelse med retur. De felles grunnleggende opplæringsprogrammene har som formål å fremme de høyeste standardene og beste praksis i forbindelse med gjennomføringen av Unionens regelverk om grenseforvaltning og retur. Byrået skal utarbeide de felles grunnleggende opplæringsprogrammene etter å ha rådspurt det rådgivende forumet nevnt i artikkel 108 («det rådgivende forumet») og den ansvarlige for grunnleggende rettigheter. Medlemsstatene skal innarbeide de felles grunnleggende opplæringsprogrammene i den opplæringen de tilbyr sine nasjonale grensevakter og personell som arbeider med returrelaterte oppgaver.

7. Byrået skal også tilby videregående opplæringskurs og seminarer for personell i vedkommende nasjonale myndigheter i medlemsstatene, og eventuelt i tredjestater, om emner i tilknytning til kontroll på de ytre grensene og retur av tredjestatsborgere.
8. Byrået kan organisere opplæringsaktiviteter i samarbeid med medlemsstatene og tredjestater på deres territorium.
9. Byrået skal opprette et utvekslingsprogram, slik at grensevakter som deltar i dets grupper, og personell som deltar i returinnsatsgruppene, kan tilegne seg kunnskap eller særlig fagkunnskap fra erfaringer og god praksis i utlandet ved å arbeide sammen med grensevakter og personell som er involvert i returrelaterte oppgaver i en annen medlemsstat enn deres egen.
10. Byrået skal opprette og videreutvikle en intern kvalitetskontrollmekanisme for å sikre et høyt opplæringsnivå, fagkunnskap og profesjonalitet hos byråansatte, særlig byråansatte som deltar i Byråets operative aktiviteter. På grunnlag av gjennomføringen av kvalitetskontrollmekanismen skal Byrået utarbeide en årlig evalueringsrapport som legges ved den årlige aktivitetsrapporten.

Artikkel 63

Kjøp eller leie av teknisk utstyr

1. Byrået kan enten selv eller i fellesskap med en medlemsstat kjøpe eller leie teknisk utstyr for utplassering i forbindelse med fellesoperasjoner, forsøksprosjekter, raske grenseinnsatser,

aktiviteter på returområdet, herunder returoperasjoner og returinnsatser, utplasseringer av støttegrupper for migrasjonshåndtering eller prosjekter vedrørende teknisk bistand i henhold til de finansielle bestemmelsene som gjelder for Byrået.

2. På forslag fra direktøren skal styret vedta en samlet flerårig strategi for hvordan Byråets egen tekniske kapasitet skal utvikles under hensyn til den flerårige strategiske politiske prosessen for europeisk helhetlig grenseforvaltning, herunder kapasitetsveikartet nevnt i artikkel 9 nr. 8, dersom det foreligger, og budsjettmidlene som stilles til rådighet for dette formål i den flerårige finansielle rammen. For å sikre at gjeldende rettslige, finansielle og politiske rammer overholdes, skal direktøren framlegge forslaget først etter å ha mottatt en positiv uttalelse fra Kommissjonen.

Den flerårige strategien skal ledsages av en detaljert gjennomføringsplan med angivelse av tidsplanen for kjøp eller leie, innkjøpsplanlegging og risikobegrensning. Dersom styret ved vedtak av strategien og planen beslutter ikke å følge Kommissjonens uttalelse, skal den gi Kommissjonen en begrunnelse for dette. Etter at den flerårige strategien er vedtatt, skal gjennomføringsplanen bli en del av den flerårige programkomponenten i det samlede programdokumentet som er omfattet av artikkel 100 nr. 2 bokstav k).

3. Byrået kan kjøpe teknisk utstyr ved en beslutning som direktøren treffer i samråd med styret og i samsvar med gjeldende innkjøpsregler. For kjøp eller leie av utstyr som medfører vesentlige kostnader for Byrået, skal det foretas en grundig behovsanalyse og en nytte- og kostnadsanalyse. Enhver utgift til slikt kjøp eller slik leie skal avsettes i Byråets budsjett som vedtas av styret.
4. Når Byrået kjøper eller leier mer omfattende teknisk utstyr som luftfartøyer, servicekjøretøyer eller fartøyer, får følgende vilkår anvendelse:
  - a) Dersom utstyret kjøpes av Byrået eller i fellesskap med andre, skal Byrået inngå en avtale med én medlemsstat om at denne medlemsstaten skal sørge for å registrere at utstyret er i statlig tjeneste i samsvar med gjeldende rett i denne medlemsstaten, herunder privilegier og immunitet for slikt teknisk utstyr i henhold til folkeretten,
  - b) Dersom utstyret skal leies, skal det være registrert i en medlemsstat.

5. På grunnlag av en standardavtale som er utarbeidet av Byrået og godkjent av styret, skal registreringsmedlemsstaten og Byrået bli enige om vilkår som sikrer de driftstekniske kravene til utstyret. Når det gjelder ressurser som eies i fellesskap, skal vilkårene også omfatte de tidsrom der Byrået har full rådighet over ressursene, og angi hvordan disse ressursene skal brukes, herunder særlige bestemmelser om rask utplassering under raske grenseinnsatser og finansieringen av disse ressursene.
6. Dersom Byrået ikke har nødvendige kvalifiserte byråansatte, skal registreringsmedlemsstaten eller leverandøren av det tekniske utstyr stille til rådighet nødvendige eksperter og nødvendig teknisk mannskap til å betjene det tekniske utstyret på en juridisk holdbar og sikker måte i samsvar med standardavtalen nevnt i nr. 5 i denne artikkel, og planlagt på grunnlag av de årlige bilaterale forhandlingene og avtalene nevnt i artikkel 64 nr. 9. I et slikt tilfelle skal teknisk utstyr som Byrået eier alene, stilles til rådighet for Byrået på Byråets anmodning, og registreringsmedlemsstaten kan ikke påberope seg at det dreier seg om en ekstraordinær situasjon som nevnt i artikkel 64 nr. 9.

Når Byrået anmoder en medlemsstat om å stille teknisk utstyr og personell til rådighet, skal det ta hensyn til de særlige operative utfordringene som den aktuelle medlemsstaten står overfor på tidspunktet for anmodningen.

Artikkel 64

Teknisk utstyrspark

1. Byrået skal utarbeide og ajourføre en sentral liste over utstyret i en teknisk utstyrspark som består av utstyr som tilhører medlemsstatene eller Byrået, samt utstyr som eies av medlemsstatene og Byrået i fellesskap, til bruk i forbindelse med Byråets operative aktiviteter.
2. Utstyr som Byrået er eneeier av, skal stå til full rådighet for utplassering til enhver tid.
3. Utstyr som Byrået eier mer enn 50 % av, skal også stilles til rådighet for utplassering i samsvar med en avtale mellom en medlemsstat og Byrået som er inngått i samsvar med artikkel 63 nr. 5.
4. Byrået skal sikre at det utstyret som er registrert i den tekniske utstyrsparken, er forenlig og driftskompatibelt.
5. I henhold til nr. 4 skal Byrået i nært samarbeid med medlemsstatene og Kommisjonen eventuelt definere tekniske standarder for utstyret som skal utplasseres i Byråets aktiviteter. Utstyr som Byrået kjøper alene eller i fellesskap, og utstyr som medlemsstatene eier, og som er registrert i den tekniske utstyrsparken, skal oppfylle kravene i disse standardene.
6. På forslag fra direktøren under hensyn til Byråets risikoanalyse og resultatene av sårbarhetsvurderinger skal styret senest 31. mars hvert år fastsette minste antall enheter av teknisk utstyr som kreves for å dekke Byråets behov det følgende året, særlig når det gjelder gjennomføring av fellesoperasjoner, utplassering av støttegrupper for migrasjonshåndtering, raske grenseinnsatser og aktiviteter på returområdet, herunder returoperasjoner og returinnsatser. Byråets eget utstyr skal regnes med i det minste antall enheter av teknisk utstyr. Den aktuelle beslutningen skal fastsette regler for utplassering av teknisk utstyr i de operative aktivitetene.
Dersom det minste antallet enheter av teknisk utstyr viser seg å være utilstrekkelig for å gjennomføre den operative planen som er vedtatt for slike aktiviteter, skal Byrået revidere dette antallet på grunnlag av begrunnede behov og en avtale med medlemsstatene.
7. Den tekniske utstyrsparken skal inneholde det minste antallet enheter som Byrået har fastsatt som nødvendig, inndelt per type teknisk utstyr. Utstyret som er registrert i den tekniske utstyrsparken, skal utplasseres under fellesoperasjoner, utplasseringer av støttegrupper for migrasjonshåndtering, forsøksprosjekter, raske grenseinnsatser, returoperasjoner eller returinnsatser.
8. Den tekniske utstyrsparken skal omfatte en utstyrspark for rask innsats som inneholder et begrenset antall enheter av utstyr som er nødvendig for eventuelle raske grenseinnsatser. Medlemsstatenes bidrag til utstyrsparken for rask innsats skal planlegges i henhold til de årlige bilaterale forhandlingene og avtalene nevnt i nr. 9 i denne artikkel. Når det gjelder utstyret på listen over enhetene i denne parken, kan medlemsstatene ikke gjøre den ekstraordinære situasjonen nevnt i nr. 9 i denne artikkel gjeldende.
Den berørte medlemsstaten skal sende utstyret på denne listen sammen med de nødvendige eksperter og teknisk mannskap til bestemmelsesstedet for utplassering så raskt som mulig og under alle omstendigheter senest 10 dager etter datoen det ble oppnådd enighet om den operative planen.

Byrået skal bidra til denne reserven med utstyr som står til Byråets rådighet som nevnt i artikkel 63 nr. 1.

9. Medlemsstatene skal bidra til den tekniske utstyrsparken. Medlemsstatenes bidrag til parken og utplassering av teknisk utstyr til særlige operasjoner skal planlegges på grunnlag av årlige bilaterale forhandlinger og avtaler mellom Byrået og medlemsstatene. I samsvar med disse avtalene og i den grad det inngår i det minste antallet enheter av teknisk utstyr som er fastsatt for det aktuelle året, skal medlemsstatene stille sitt tekniske utstyr til rådighet for utplassering på anmodning fra Byrået, med mindre de står overfor en ekstraordinær situasjon som i vesentlig grad påvirker utføringen av nasjonale oppgaver. Dersom en medlemsstat påberoper seg en slik ekstraordinær situasjon, skal den gi en utførlig, skriftlig begrunnelse og opplysninger til Byrået om situasjonen, hvis innhold skal inngå i den rapporten som er nevnt i artikkel 65 nr. 1. Byråets anmodning skal framlegges minst 45 dager før den planlagte utplasseringen av mer omfattende teknisk utstyr og 30 dager før den planlagte utplasseringen av annet utstyr. Bidragene til den tekniske utstyrsparken skal gjennomgås hvert år.
10. På forslag fra direktøren skal styret hvert år treffe beslutning om reglene som gjelder for teknisk utstyr, herunder det minste samlede antall enheter av teknisk utstyr som kreves per type teknisk utstyr, og vilkårene for utplassering og refusjon av utgifter samt det begrensede antall enheter av teknisk utstyr for en utstyrspark for rask innsats. Av budsjettmessige grunner skal beslutningen om dette treffes av styret senest 31. mars hvert år.
11. Dersom en rask grenseinnsats finner sted, får artikkel 39 nr. 15 tilsvarende anvendelse.
12. Dersom det oppstår uventede behov for teknisk utstyr til en fellesoperasjon eller en rask grenseinnsats etter at det minste antall enheter av teknisk utstyr er blitt fastsatt, og disse behovene ikke kan dekkes via den tekniske utstyrsparken eller utstyrsparken for rask innsats, skal medlemsstatene, når det er mulig, og fra gang til gang, stille det tekniske utstyret som er nødvendig med tanke på utplassering, til rådighet for Byrået.
13. Direktøren skal regelmessig rapportere til styret om sammensetning og utplassering av utstyr som inngår i den tekniske utstyrsparken. Dersom det minste antall enheter av teknisk utstyr som er nødvendig for parken,

ikke er oppfylt, skal direktøren straks underrette styret om dette. Styret skal treffe hastebeslutning om prioriteringen av utplassering av det tekniske utstyret og treffe de tiltakene som er nødvendige for å avhjelpe denne mangelen. Styret skal underrette Kommisjonen om manglene og om hvilke tiltak det har truffet. Kommisjonen skal deretter underrette Europaparlamentet og Rådet om dette og om sin egen vurdering.

14. Medlemsstatene skal registrere i den tekniske utstyrsparken alle transportmidler og alt driftsutstyr som er kjøpt inn i forbindelse med spesifikke aksjoner innenfor rammen av fondet for indre sikkerhet i henhold til artikkel 7 nr. 1 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 515/2014⁴², eller, dersom det er relevant, andre øremerkede unionsmidler som stilles til rådighet for medlemsstatene for å øke Byråets operative kapasitet. Dette tekniske utstyret skal inngå i det minste antall enheter av teknisk utstyr for det aktuelle året.

På anmodning fra Byrået i forbindelse med de årlige bilaterale forhandlingene skal medlemsstatene stille det tekniske utstyret som samfinansieres under de spesifikke aksjonene under fondet for indre sikkerhet eller enhver annen form for framtidige øremerkede unionsmidler som spesifisert i første ledd i dette nummer til rådighet for utplassering i Byrået. Hver enhet av utstyret skal stilles til rådighet for en periode på opptil fire måneder som planlagt i de årlige bilaterale forhandlingene. Medlemsstatene kan beslutte å bruke utstyr ut over fire måneder. Ved en operativ aktivitet nevnt i artikkel 39 eller 42 i denne forordning kan medlemsstatene ikke påberope seg at det dreier seg om en ekstraordinær situasjon som nevnt i nr. 9 i denne artikkel.

15. Byrået skal forvalte registrene over den tekniske utstyrsparken på følgende måte:
  - a) klassifisering etter type utstyr og type operasjon,
  - b) klassifisering etter eier (medlemsstat, Byrået eller andre),
  - c) samlet antall enheter av utstyr som kreves,
  - d) eventuelle krav til mannskapet,
  - e) andre opplysninger, som nærmere opplysninger om registrering, krav til transport og vedlikehold, gjeldende nasjonale

⁴² Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 515/2014 av 16. april 2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av fondet for indre sikkerhet, og om oppheving av vedtak nr. 574/2007/EF (EUT L 150 av 20.5.2014, s. 143).

eksportordninger, tekniske veiledninger eller andre opplysninger som er relevante for å kunne betjene utstyret på en korrekt måte,

f) angivelse av om utstyr er finansiert med unionsmidler.

16. Byrået skal finansiere 100 % av utplasseringen av teknisk utstyr som inngår i det minste fastsatte antallet enheter av teknisk utstyr som den aktuelle medlemsstaten skal bidra med i det aktuelle året. Utplassering av teknisk utstyr som ikke inngår i det minste fastsatte antallet enheter av teknisk utstyr, skal samfinansieres av Byrået med høyst 100 % av de støtteberettigede kostnadene, idet det tas hensyn til de særlige omstendighetene i den medlemsstaten som utplasserer slikt teknisk utstyr.

Artikkel 65

Rapportering om Byråets kapasitet

1. På forslag fra direktøren skal styret vedta og framlegge for Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen en årsrapport om gjennomføringen av artikkel 51, 55, 56, 57, 58, 63 og 64 («årlig gjennomføringsrapport»).
2. Den årlige gjennomføringsrapporten skal særlig inneholde opplysninger om
  - a) antallet ansatte som hver medlemsstat har avsatt til den stående styrken, herunder via reserven for rask innsats, og til gruppen av observatører ved tvangsretur,
  - b) antallet byråansatte som Byrået har avsatt til den stående styrken,
  - c) antallet ansatte som faktisk er utplassert fra den stående styrken fra hver medlemsstat og fra Byrået per profil det foregående året,
  - d) antallet enheter av teknisk utstyr som hver medlemsstat og Byrået har avsatt til den tekniske utstyrsparken,
  - e) antallet enheter av teknisk utstyr som hver medlemsstat og Byrået har utplassert fra den tekniske utstyrsparken det foregående året,
  - f) tilsagn om og utplassering av utstyr fra utstyrsparken,
  - g) utvikling av Byråets egen menneskelige og tekniske kapasitet.
3. Den årlige gjennomføringsrapporten skal angi hvilke medlemsstater som i foregående år har påberopt seg en ekstraordinær situasjon som nevnt i artikkel 57 nr. 9 og artikkel 64 nr. 9 og omfatte de begrunnelsene og opp-

lysningene som den berørte medlemsstaten har angitt.

4. For å sikre åpenhet skal direktøren hvert kvartal underrette styret om elementene angitt i nr. 2 for det inneværende året.

Artikkel 66

Forskning og nyskaping

1. Byrået skal proaktivt følge og bidra til forsknings- og nyskappingsaktiviteter som er av betydning for europeisk helhetlig grenseforvaltning, herunder vedrørende bruken av avansert teknologi til grensekontroll, idet det tas hensyn til kapasitetsveikartet nevnt i artikkel 9 nr. 8. Byrået skal formidle resultatene av denne forskningen til Europaparlamentet, medlemsstatene og Kommisjonen i samsvar med artikkel 92. Det kan, dersom det er relevant, bruke resultatene i forbindelse med fellesoperasjoner, raske grenseinnsatser, returoperasjoner og returinnsatser.
2. Byrået skal, idet det tar hensyn til kapasitetsveikartet nevnt i artikkel 9 nr. 8, bistå medlemsstatene og Kommisjonen med å identifisere viktige forskningsområder. Byrået skal bistå medlemsstatene og Kommisjonen med å utarbeide og gjennomføre Unionens relevante rammeprogrammer for forskning og nyskaping.
3. Byrået skal gjennomføre de delene av rammeprogrammet for forskning og nyskaping som gjelder grensesikkerhet. Byrået skal for det formål, og dersom Kommisjonen har delegert relevante fullmakter i denne forbindelse, ha følgende oppgaver:
  - a) forvalte noen faser av programgjennomføringen og noen faser av spesifikke prosjekters levetid på grunnlag av de relevante arbeidsprogrammene som Kommisjonen har vedtatt,
  - b) vedta virkemidler for gjennomføring av budsjettet når det gjelder inntekter og utgifter, og treffe alle de tiltakene som er nødvendige for å forvalte programmet,
  - c) gi støtte i forbindelse med gjennomføringen av programmet.
4. Byrået kan planlegge og gjennomføre forsøksprosjekter for spørsmål omfattet av denne forordning.
5. Byrået skal offentliggjøre opplysninger om sine forskningsprosjekter, herunder demonstrasjonsprosjekter, de involverte samarbeidspartnerne og budsjettet for prosjektet.

*Avsnitt 10***Det europeiske systemet for reiseinformasjon og reisetillatelse (ETIAS)***Artikkel 67***Den sentrale ETIAS-enheten**

Byrået skal sikre opprettelse og drift av en sentral ETIAS-enhet som nevnt i artikkel 7 i forordning (EU) 2018/1240.

*Avsnitt 11***Samarbeid***Artikkel 68***Byråets samarbeid med unionsinstitusjoner, -organer, -kontorer, -byråer og internasjonale organisasjoner**

1. Byrået skal samarbeide med unionsinstitusjoner, -organer, -kontorer og -byråer og kan samarbeide med internasjonale organisasjoner, innenfor deres respektive rettslige rammer, og gjøre bruk av de eksisterende opplysninger, ressurser og systemer som er tilgjengelige i forbindelse med EUROSUR.

I samsvar med første ledd skal Byrået særlig samarbeide med

- a) Kommisjonen og den europeiske tjeneste for utenriksforbindelser (EEAS),
- b) Europol,
- c) EASO,
- d) FRA,
- e) Eurojust,
- f) Den europeiske unions satellittsenter,
- g) EFCA og EMSA,
- h) eu-LISA,
- i) Det europeiske flysikkerhetsbyrå (EASA) og nettadministratoren for Det europeiske nett for lufttrafikkstyring (EATMN)
- j) oppdrag og operasjoner under FSFP i samsvar med deres mandater for å sikre følgende:
  - i) fremming av standarder for europeisk helhetlig grenseforvaltning,
  - ii) situasjonsforståelse og risikoanalyse.

Byrået kan også samarbeide med følgende internasjonale organisasjoner, dersom det er relevant for dets oppgaver, innenfor deres respektive rettslige rammer:

- a) De forente nasjoner via dets relevante kontorer, byråer, organisasjoner og andre enheter, særlig De forente nasjoners høykommissær for flyktninger, Høykommissa-

riatet for menneskerettigheter, Den internasjonale organisasjon for migrasjon, De forente nasjoners kontor for narkotikakontroll og kriminalitetsbekjempelse og Den internasjonale organisasjon for sivil luftfart,

- b) Den internasjonale kriminalpolitiorganisasjon (INTERPOL),
  - c) Organisasjonen for sikkerhet og samarbeid i Europa,
  - d) Europarådet og Europarådets kommissær for menneskerettigheter,
  - e) Maritime Analysis and Operations Centre – Narcotics (MAOC-N).
2. Samarbeidet nevnt i nr. 1 skal finne sted innenfor rammen av samarbeidsordningene inngått med enhetene nevnt i nr. 1. Disse ordningene skal være underlagt forhåndsgodkjenning av Kommisjonen. Byrået skal underrette Europaparlamentet og Rådet om alle slike ordninger.
3. Når det gjelder håndtering av graderte opplysninger, skal samarbeidsordningene nevnt i nr. 2 foreskrive at unionsorganet, -kontoret eller -byrået eller den berørte internasjonale organisasjon skal overholde sikkerhetsregler og -standarder tilsvarende dem som anvendes av Byrået. Et vurderingsbesøk skal gjennomføres før inngåelse av en ordning, og Kommisjonen skal underrettes om resultatet av vurderingsbesøket.
4. Selv om det faller utenfor virkeområdet for denne forordning, skal Byrået også samarbeide med Kommisjonen og eventuelt med medlemsstatene og den europeiske tjeneste for utenriksforbindelser om aktiviteter vedrørende tollområdet, herunder risikostyring, dersom disse aktivitetene støtter hverandre. Dette samarbeidet skal ikke berøre Kommisjonens, Unionens høyrepresentant for utenriksaker og sikkerhetspolitikks og medlemsstatenes eksisterende fullmakter.
5. Unionsinstitusjoner, -organer, -kontorer, -byråer og internasjonale organisasjoner som nevnt i nr. 1 skal bruke informasjon som er mottatt fra Byrået bare innenfor rammene av sine fullmakter og i den grad de overholder grunnleggende rettigheter, herunder krav om vern av personopplysninger.

Overføring av personopplysninger som behandles av Byrået, til andre unionsinstitusjoner, -organer, -kontorer og -byråer i henhold til artikkel 87 nr. 1 bokstav c) og d), skal være underlagt særlige samarbeidsordninger om utveksling av personopplysninger.

Samarbeidsordningene nevnt i annet ledd skal omfatte en bestemmelse som skal sikre at

personopplysninger som Byrået overfører til unionsinstitusjoner, -organer, -kontorer og -byråer, bare kan behandles til andre formål dersom Byrået har gitt tillatelse til dette, og dersom det er forenlig med det opprinnelige formålet som opplysningene ble samlet inn og overført av Byrået for. Disse unionsinstitusjonene, -organene, -kontorene og -byråene skal føre skriftlige registre over forenlighetsvurderingen fra sak til sak.

Enhver overføring av personopplysninger som utføres av Byrået til internasjonale organisasjoner i henhold til artikkel 87 nr. 1 bokstav c), skal finne sted i samsvar med bestemmelsene om vern av personopplysninger fastsatt i kapittel IV avsnitt 2.

Byrået skal særlig sikre at enhver samarbeidsordning som inngås med internasjonale organisasjoner vedrørende utveksling av personopplysninger i henhold til artikkel 87 nr. 1 bokstav c), overholder kapittel V i forordning (EU) 2018/1725 og er underlagt godkjenning av EUs datatilsyn, dersom det er fastsatt i nevnte forordning.

Byrået skal sikre at personopplysninger som overføres til internasjonale organisasjoner, bare behandles for de formål de ble overført.

6. Utvekslingen av opplysninger mellom Byrået og unionsinstitusjonene, -organene, -kontorene og -byråene og de internasjonale organisasjonene nevnt i nr. 1 skal skje via kommunikasjonsnettverket nevnt i artikkel 14 eller andre akkrediterte systemer for informasjonsutveksling som oppfyller kriteriene for tilgjengelighet, fortrolighet og integritet.

Artikkel 69

Europeisk samarbeid om kystvaktoppgaver

1. Uten at dette berører EUROSUR, skal Byrået i samarbeid med EFCA og EMSA støtte de nasjonale myndighetene som utfører kystvaktoppgaver på nasjonalt plan og unionsplan og, dersom det er relevant, på internasjonalt plan ved å
  - a) dele, samkjøre og analysere opplysninger som er tilgjengelige i meldingssystemer for fartøyer og andre informasjonssystemer som disse Byråene er vert for eller har tilgang til, i samsvar med deres respektive rettslige grunnlag, og uten at dette berører medlemsstatens eiendomsrett til data,
  - b) levere overvåkings- og kommunikasjonstjenester basert på den nyeste teknologien,

herunder rombasert og bakkebasert infrastruktur og følere på enhver form for plattform,

- c) bygge opp kapasitet ved å utarbeide retningslinjer og anbefalinger og ved å etablere beste praksis samt sørge for opplæring og utveksling av personell,
  - d) styrke informasjonsutveksling og samarbeid om kystvaktoppgaver, herunder ved å analysere operative utfordringer og nye risikoer på det maritime området,
  - e) dele kapasitet ved å planlegge og gjennomføre operasjoner med flere formål, og ved å dele ressurser og andre midler, i den grad disse aktivitetene koordineres av disse byråene og godtas av vedkommende myndigheter i de berørte medlemsstatene.
2. De nærmere formene for samarbeid om kystvaktoppgaver mellom Byrået, EFCA og EMSA skal fastsettes i en samarbeidsordning i samsvar med deres respektive mandater og de finansielle bestemmelsene som gjelder for disse byråene. En slik ordning skal godkjennes av Byråets styre og av styrene i EFCA og EMSA. Byrået, EFCA og EMSA skal bruke opplysninger som er mottatt i forbindelse med deres samarbeid bare innenfor deres rettslige rammer og med overholdelse av de grunnleggende rettighetene, herunder krav til vern av personopplysninger.
  3. Kommisjonen skal i nært samarbeid med medlemsstatene, Byrået, EFCA og EMSA stille til rådighet en praktisk håndbok om europeisk samarbeid om kystvaktoppgaver. Denne håndboken skal inneholde retningslinjer, anbefalinger og beste praksis for informasjonsutveksling. Kommisjonen skal vedta håndboken i form av en rekommandasjon.

Artikkel 70

Samarbeid med Irland og Det forente kongerike

1. Byrået skal legge til rette for medlemsstatenes operative samarbeid med Irland og Det forente kongerike om særlig aktiviteter:
2. Når det gjelder EUROSUR, kan informasjonsutvekslingen og samarbeidet med Irland og Det forente kongerike skje på grunnlag av bilaterale eller multilaterale avtaler mellom henholdsvis Irland eller Det forente kongerike og en eller flere nabomedlemsstater eller via regionale nettverk på grunnlag av disse avtalene. De nasjonale koordineringssentrene skal utgjøre kontaktpunktene for informasjonsutvekslingen med tilsvarende myndigheter i

Irland og Det forente kongerike innenfor EUROSUR.

3. Avtalene nevnt i nr. 2 skal begrenses til utveksling av følgende opplysninger mellom et nasjonalt koordineringssenter og den tilsvarende myndighet i Irland eller Det forente kongerike:
  - a) opplysninger som inngår i medlemsstatens nasjonale situasjonsbilde, i det omfang slike opplysninger overføres til Byrået i forbindelse med det europeiske situasjonsbildet,
  - b) opplysninger som Irland eller Det forente kongerike har samlet inn, og som er relevante for det europeiske situasjonsbildet,
  - c) opplysninger som nevnt i artikkel 25 nr. 5.
4. Opplysninger fra Byrået eller en medlemsstat som ikke er part i en avtale som nevnt i nr. 2, skal i forbindelse med EUROSUR ikke utveksles med Irland eller Det forente kongerike uten at det foreligger en forhåndsgodkjenning fra Byrået eller den aktuelle medlemsstaten. Medlemsstatene og Byrået skal være bundet av forbudet mot å utveksle disse opplysningene med Irland eller Det forente kongerike.
5. Videresending eller annen kommunikasjon til tredjestater eller tredjeparter av opplysninger som er utvekslet i henhold til denne artikkel, skal være forbudt.
6. Avtalene nevnt i nr. 2 skal inneholde bestemmelser om de finansielle kostnadene ved Irlands eller Det forente kongerikes deltakelse i gjennomføringen av disse avtalene.
7. Den støtten som Byrået skal gi i henhold til artikkel 10 nr. 1 bokstav n), o) og p), skal omfatte organisering av medlemsstatenes returoperasjoner som Irland eller Det forente kongerike også deltar i.
8. Anvendelsen av denne forordningen på Gibraltars grenser skal innstilles til den datoen da det oppnås enighet om virkeområdet for de tiltak som gjelder personers passering av de ytre grensene.

Artikkel 71

Samarbeid med tredjestater

1. Medlemsstatene og Byrået skal samarbeide med tredjestater om europeisk helhetlig grenseforvaltning og migrasjonspolitikk i samsvar med artikkel 3 nr. 1 bokstav g).
2. På grunnlag av de politiske prioriteringene som er fastsatt i samsvar med artikkel 8 nr. 4, skal Byrået yte teknisk og operativ bistand til tredjestater i forbindelse med Unionens politikk for opptreden utad, herunder med hensyn til vern

av grunnleggende rettigheter og personopplysninger og non-refoulement-prinsippet.

3. Byrået skal overholde unionsretten, herunder normer og standarder som utgjør en del av Unionens regelverk, også når samarbeid med tredjestater finner sted på disse tredjestatenes territorium.
4. Inngåelse av et samarbeid med tredjestater skal brukes til å fremme standarder for europeisk helhetlig grenseforvaltning.

Artikkel 72

Medlemsstatenes samarbeid med tredjestater

1. Medlemsstatene kan samarbeide på operativt plan med én eller flere tredjestater på områdene omfattet av denne forordning. Et slikt samarbeid kan omfatte informasjonsutveksling og kan skje på grunnlag av bilaterale eller multilaterale avtaler, andre former for ordninger eller gjennom regionale nettverk som er opprettet på grunnlag av disse avtalene.
2. Ved inngåelse av de bilaterale og multilaterale avtalene nevnt i nr. 1 i denne artikkel kan medlemsstatene ta inn bestemmelser om informasjonsutveksling og samarbeid med tanke på EUROSUR i samsvar med artikkel 75 og 89.
3. De bilaterale og multilaterale avtalene og andre former for ordninger nevnt i nr. 1 skal overholde unionsretten og folkeretten om grunnleggende rettigheter og internasjonal beskyttelse, herunder pakten, Den europeiske konvensjon om beskyttelse av menneskerettighetene og de grunnleggende friheter og Konvensjonen av 1951 om flyktningers stilling, dens protokoll av 1967 og særlig non-refoulement-prinsippet. Ved gjennomføringen av slike avtaler og ordninger skal medlemsstatene regelmessig vurdere den generelle situasjonen i tredjestaten og ta hensyn til den samt ta hensyn til artikkel 8.

Artikkel 73

Samarbeid mellom Byrået og tredjestater

1. Byrået kan, i det omfang som er nødvendig for å utføre sine oppgaver, samarbeide med vedkommende tredjestatsmyndigheter på områder omfattet av denne forordning. Byrået skal overholde unionsretten, herunder normer og standarder som utgjør en del av Unionens regelverk, også når samarbeid med tredjestater finner sted på disse tredjestatenes territorium.

2. Under samarbeid med tredjestatsmyndigheter som nevnt i nr. 1 i denne artikkel skal Byrået handle innen rammen av Unionens politikk for opptreden utad, herunder med hensyn til vern av grunnleggende rettighetene og personopplysninger, non-refoulement-prinsippet, forbudet mot vilkårlig frihetsberøvelse og forbudet mot tortur og umenneskelig eller nedverdiggende behandling eller straff, med støtte fra og koordinert med Unionens delegasjoner og eventuelt FSFP-opppdrag og -operasjoner i samsvar med artikkel 68 nr. 1 annet ledd bokstav j).
3. I situasjoner som krever utplassering av grenseforvaltningsgrupper fra den stående styrken til en tredjestat der gruppemedlemmene vil utøve myndighet, skal Unionen inngå en statusavtale som skal utarbeides på grunnlag av standardstatusavtalen nevnt i artikkel 76 nr. 1, med den berørte tredjestaten på grunnlag av artikkel 218 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUF). Statusavtalen skal omfatte alle aspekter som er nødvendige for å gjennomføre tiltakene. Avtalen fastsetter særlig operasjonens omfang, bestemmelser om sivil- og strafferettslig ansvar, gruppemedlemmenes oppgaver og fullmakter, tiltak vedrørende opprettelse av et lokalkontor og praktiske tiltak vedrørende respekten for de grunnleggende rettighetene. Statusavtalen skal sikre at de grunnleggende rettighetene respekteres fullt ut under disse operasjonene, og skal inneholde en ordning for behandling av klager. EUs datatilsyn skal rådspørres om statusavtalens bestemmelser vedrørende overføring av opplysninger, dersom disse bestemmelsene avviker vesentlig fra standardstatusavtalen.
4. Dersom det er inngått samarbeidsordninger med tredjestatsmyndighetene nevnt i nr. 1 i denne artikkel, skal Byrået dessuten handle innen rammen av disse i samsvar med unionsretten og Unionens politikk i samsvar med artikkel 76 nr. 4.

Samarbeidsordningene nevnt i første ledd i dette nummer skal angi samarbeidets omfang, art og formål og skal gjelde forvaltningen av det operative samarbeidet. Slike samarbeidsordninger kan omfatte bestemmelser om utveksling av følsomme ikke-graderte opplysninger, og samarbeid i forbindelse med EURO-SUR i samsvar med artikkel 74 nr. 3.

Byrået skal sikre at de tredjestater som opplysninger overføres til, bare behandler disse opplysningene til de formål de ble overført for.

Eventuelle samarbeidsordninger om utveksling av graderte opplysninger skal inngås i samsvar med artikkel 76 nr. 4 i denne forordning. Byrået skal anmode om forhåndsgodkjenning fra EUs datatilsyn, dersom disse samarbeidsordningene tillater overføring av personopplysninger, og dersom det er fastsatt i forordning (EU) 2018/1725.

5. Byrået skal bidra til gjennomføringen av Unionens eksterne politikk for retur og tilbaketaking i forbindelse med Unionens politikk for opptreden utad og for forhold omfattet av denne forordning.
6. Byrået kan motta unionsmidler i samsvar med bestemmelsene i de relevante instrumentene som støtter tredjestater og aktiviteter vedrørende dem. Den kan innlede og finansiere prosjekter for teknisk bistand i tredjestater på områder omfattet av denne forordning og i samsvar med de finansielle reglene som gjelder for Byrået. Slike prosjekter skal inngå i det samlede programdokumentet nevnt i artikkel 102.
7. Byrået skal underrette Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen om aktivitetene det har utført i henhold til denne artikkel, og særlig om aktiviteter i forbindelse med teknisk og operativ bistand på grenseforvaltnings- og returområdet i tredjestater og utplassering av kontaktpersoner, og skal gi dem detaljerte opplysninger om overholdelse av de grunnleggende rettighetene. Byrået skal offentliggjøre avtalene, samarbeidsordningene, forsøksprosjektene og prosjektene for teknisk bistand med tredjestater i samsvar med artikkel 114 nr. 2.
8. Byråets årsrapporter skal inneholde en vurdering av samarbeidet med tredjestater.

Artikkel 74

Teknisk og operativ støtte fra Byrået til tredjestater

1. Byrået kan koordinere operativt samarbeid mellom medlemsstatene og tredjestater og yte teknisk og operativ bistand til tredjestater i forbindelse med europeisk helhetlig grenseforvaltning.
2. Byrået kan treffe tiltak i forbindelse med europeisk helhetlig grenseforvaltning på et tredjestats område, forutsatt at den aktuelle tredjestaten har samtykket til dette.
3. Operasjoner på en tredjestats territorium skal inngå i det årlige arbeidsprogrammet som vedtas av styret i samsvar med artikkel 102 og gjennomføres på grunnlag av en operativ plan som avtales mellom Byrået og den berørte

tredjestaten og i samråd med de deltakende medlemsstatene. Dersom en eller flere medlemsstater grenser opp til tredjestaten eller dennes operative område, skal den operative planen og enhver endring av denne være underlagt godkjenning av den eller de aktuelle medlemsstatene. Artikkel 38, 43, 46, 47 og 54–57 får tilsvarende anvendelse på utplasseringer i tredjestater.

4. Direktøren skal ivareta sikkerheten for personell utplassert i tredjestater.

I henhold til første ledd skal medlemsstatene underrette direktøren om eventuelle bekymringer med hensyn til sikkerheten for deres statsborgere, dersom de skulle bli utplassert på visse tredjestaters territorium.

Dersom sikkerheten for en ansatt som utplasseres i tredjestater, ikke kan garanteres, skal direktøren treffe egnede tiltak ved å innstille eller avslutte de relevante aspektene ved den tekniske og operative bistand som Byrået yter den aktuelle tredjestaten.

5. Uten at dette berører utplasseringen av medlemmene av den stående styrken i samsvar med artikkel 54–58, skal medlemsstatenes deltakelse i operasjoner på tredjestaters territorier være frivillig.

Dersom det deltakende personellet sikkerhet ikke kan garanteres til medlemsstatens tilfredshet, kan den aktuelle medlemsstaten som supplement til den relevante mekanismen nevnt i artikkel 57 nr. 9, og i nr. 4 i denne artikkel, avholde seg fra å yte sitt respektive bidrag til operasjonen i den aktuelle tredjestaten. Dersom en medlemsstat påberoper seg en slik ekstraordinær situasjon, skal den skriftlig gi en utførlig begrunnelse og opplysninger om situasjonen til Byrået, og dette skal inngå i rapporten nevnt i artikkel 65. Slik begrunnelse og slike opplysninger skal gis under de årlige bilaterale forhandlingene eller senest 21 dager før utplasseringen. Utplassering av personell som er utstasjonert i samsvar med artikkel 56, skal kreve hjemstatens samtykke som meddeles etter underrettelse fra Byrået og senest 21 dager før utplasseringen.

6. Operative planer som nevnt i nr. 3 kan inneholde bestemmelser om informasjonsutveksling og samarbeid med tanke på EUROSUR i samsvar med artikkel 75 og 89.

Artikkel 75

Informasjonsutveksling med tredjestater i forbindelse med EUROSUR

1. De nasjonale koordineringssentrene og eventuelt Byrået er kontaktpunktene for informasjonsutvekslingen og for samarbeidet med tredjestater med tanke på EUROSUR.
2. Bestemmelsene om informasjonsutveksling og samarbeid med tanke på EUROSUR i de bilaterale eller multilaterale avtalene nevnt i artikkel 72 nr. 2 skal omhandle
  - a) de særlige situasjonsbildene som deles med tredjestater,
  - b) opplysninger fra tredjestater som kan utveksles i det europeiske situasjonsbildet, og framgangsmåtene for å dele disse opplysningene,
  - c) de framgangsmåter og vilkår som EUROSURs fusjonstjenester kan leveres til tredjestatsmyndigheter på,
  - d) nærmere regler for samarbeid og informasjonsutveksling med tredjestater med observatørstatus i forbindelse med EUROSUR.
3. Opplysninger som Byrået eller en medlemsstat som ikke er part i en avtale som nevnt i artikkel 72 nr. 1, gir i forbindelse med EUROSUR, skal ikke deles med en tredjestat i henhold til nevnte avtale uten forhåndsgodkjenning fra Byrået eller den aktuelle medlemsstaten. Medlemsstatene og Byrået skal være bundet av avvisningen av å dele disse opplysningene med den aktuelle tredjestaten.

Artikkel 76

Kommisjonens rolle i samarbeidet med tredjestater

1. Kommisjonen skal etter samråd med medlemsstatene, Byrået, FRA og EUs datatilsyn utarbeide en standardstatusavtale for aksjoner som gjennomføres på tredjestaters territorium.
2. Kommisjonen skal i samarbeid med medlemsstatene og Byrået utarbeide standardbestemmelser for informasjonsutvekslingen i forbindelse med EUROSUR i samsvar med artikkel 70 nr. 2 og artikkel 72 nr. 2.

Kommisjonen skal etter samråd med Byrået og andre relevante unionsorganer, -kontorer eller -byråer, herunder FRA og EUs datatilsyn, utarbeide en mal for samarbeidsordningene nevnt i artikkel 73 nr. 4. Denne malen skal omfatte bestemmelser om de grunnleggende

rettighetene og personvernbestemmelsene som fastsetter praktiske tiltak.

3. Før det inngås en ny bilateral eller multilateral avtale som nevnt i artikkel 72 nr. 1, skal de berørte medlemsstatene meddele Kommisjonen utkastet til bestemmelsene om grenseforvaltning og retur.

De berørte medlemsstatene skal meddele bestemmelsene i slike eksisterende og nye bilaterale og multilaterale avtaler om grenseforvaltning og retur til Kommisjonen, som skal underrette Rådet og Byrået om dette.

4. Før styret godkjenner samarbeidsordninger mellom Byrået og vedkommende tredjestatsmyndigheter, skal Byrået meddele dem til Kommisjonen, som skal gi sin forutgående godkjenning. Før det inngås en slik samarbeidsordning, skal Byrået gi Europaparlamentet detaljerte opplysninger om partene i samarbeidsordningen og dens tiltenkte innhold.
5. Byrået skal underrette Kommisjonen om de operative planene nevnt i artikkel 74 nr. 3. Ethvert vedtak om å utplassere kontaktpersoner i tredjestater i samsvar med artikkel 77 forutsetter at Kommisjonen får uttale seg om dette på forhånd. Europaparlamentet skal straks underrettes fullt ut om disse aktivitetene.

Artikkel 77

Kontaktpersoner i tredjestater

1. Byrået kan utplassere eksperter fra byråansatte og andre eksperter som kontaktpersoner, som skal ha fordel av størst mulig beskyttelse når de utfører sine oppgaver i tredjestater. De skal inngå i de lokale eller regionale samarbeidsnettverkene av kontaktpersoner for innvandringssaker og Unionens og medlemsstatenes sikkerhetsekspert, herunder nettverket som er opprettet i henhold til rådsforordning (EU) 2019/1240. Byrået kan ved beslutning truffet av styret fastsette særlige profiler for kontaktpersoner, avhengig av de operative behovene i forbindelse med den berørte tredjestaten.
2. I forbindelse med Unionens politikk for oppreden utad skal det ved utplasseringen av kontaktpersoner gis prioritet til de tredjestatene som ut fra en risikoanalyse utgjør et opprinnelsesland eller et transitland for ulovlig innvandring. Byrået kan på gjensidig grunnlag ta imot kontaktpersoner fra disse tredjestatene. Styret skal hvert år på forslag fra direktøren vedta prioriteringslisten. Utplasseringen

av kontaktpersoner skal godkjennes av styret etter uttalelse fra Kommisjonen.

3. Oppgavene til Byråets kontaktpersoner omfatter opprettelse og vedlikehold av kontakter med vedkommende myndigheter i den tredjestaten de tilknyttes for å bidra til forebygging og bekjempelse av ulovlig innvandring og til retur av personer som er gjenstand for returvedtak, herunder ved å yte teknisk bistand til å identifisere tredjestatsborgere og framskaffe reisedokumenter. Slike oppgaver skal utføres i samsvar med unionsretten og med respekt for de grunnleggende rettighetene. Byråets kontaktpersoner skal koordinere tett med Unionens delegasjoner, med medlemsstatene i samsvar med forordning (EU) 2019/1240 og eventuelt med FSFP-oppdrag og -operasjoner, som angitt i artikkel 68 nr. 1 annet ledd bokstav j). Dersom det er mulig, skal de ha sine kontorer i de samme lokalene som Unionens delegasjoner.
4. I tredjestater der Byrået ikke utplasserer kontaktpersoner, kan Byrået støtte en medlemsstats utplassering av en kontaktperson for retur for å yte støtte til medlemsstatene og støtte Byråets aktiviteter i samsvar med artikkel 48.

Artikkel 78

Observatører som deltar i Byråets aktiviteter

1. Byrået kan, etter avtale med de berørte medlemsstatene invitere observatører fra unionsinstitusjoner, -organer, -kontorer, -byråer eller internasjonale organisasjoner og FSFP-oppdrag og -operasjoner nevnt i artikkel 68 nr. 1 bokstav j) til å delta i Byråets aktiviteter, særlig i fellesoperasjoner og forsøksprosjekter, risikoanalyser og opplæring, i den grad deres nærvær er forenlig med målene for disse aktivitetene, kan bidra til å forbedre samarbeidet og utveksling av beste praksis og ikke påvirker den generelle sikkerheten for disse aktivitetene. Disse observatørene kan delta i risikoanalyser og opplæring bare etter avtale med de berørte medlemsstatene. Når det gjelder fellesoperasjoner og forsøksprosjekter, skal observatørens deltakelse avtales med vertstaten. Nærmere regler for observatørens deltakelse skal være fastsatt i den operative planen. Disse observatørene skal ha fått passende opplæring fra Byrået før de deltar.
2. Byrået kan, etter avtale med de berørte medlemsstatene, invitere observatører fra tredjestater til å delta i dets aktiviteter på de ytre

grensene, returoperasjoner, returinnsatser og opplæring som nevnt i artikkel 62 i den grad deres nærvær er forenlig med målene for disse aktivitetene, kan bidra til forbedring av samarbeidet og utveksling av beste praksis og ikke påvirker den generelle sikkerheten for disse aktivitetene. Nærmere regler for observatørens deltakelse skal være fastsatt i den operative planen. Disse observatørene skal ha fått passende opplæring fra Byrået før de deltar. De skal være forpliktet til å overholde Byråets atferdsregler mens de deltar i dets aktiviteter.

3. Byrået skal sikre at tilstedeværelsen av observatører ikke utgjør noen risiko for respekten for de grunnleggende rettighetene.

Kapittel III

Systemet for falske og ekte dokumenter på nett (FADO)

Artikkel 79

Byrået skal overta og drive systemet for falske og ekte dokumenter på nett («FADO»), som er opprettet i samsvar med felles handling 98/700/JIS.

Kapittel IV

Alminnelige bestemmelser

Avsnitt 1

Alminnelige bestemmelser

Artikkel 80

Vern av og en strategi for grunnleggende rettigheter

1. Når Det europeiske grense- og kystvaktbyrå utfører sine oppgaver i henhold til denne forordning, skal det sikre vern av de grunnleggende rettighetene i samsvar med relevant unionsrett, særlig pakten, relevante bestemmelser i folkeretten, herunder Konvensjonen av 1951 om flyktningers stilling, tilhørende protokoll av 1967, Konvensjonen om barnets rettigheter og forpliktelsene i forbindelse med adgangen til internasjonal beskyttelse, særlig non-refoulement-prinsippet.

Med bidrag og godkjenning fra den ansvarlige for grunnleggende rettigheter skal Byrået for dette formål utarbeide, gjennomføre og videreutvikle en strategi og handlingsplan for grunnleggende rettigheter som omfatter en effektiv ordning for å overvåke at de grunnleg-

gende rettighetene overholdes i forbindelse med alle aktivitetene til Byrået.

2. Den europeiske grense- og kystvakt skal ved utførelsen av sine oppgaver sørge for at ingen i strid med prinsippet om non-refoulement tvinges til å bli satt i land, tvinges til innreise i eller føres til et land eller på annen måte overdras eller returneres til myndighetene i et land, dersom det blant annet er en alvorlig risiko for at vedkommende ville bli idømt dødsstraff eller utsatt for tortur, forfølgelse eller annen umenneskelig eller nedverdiggende straff eller behandling, eller dersom vedkommendes liv eller frihet ville være truet på grunn av vedkommendes rase, religion, nasjonalitet, seksuelle orientering, tilknytning til en bestemt sosial gruppe eller politisk mening, eller som vedkommende risikerer å bli utvist, utsendt, utlevert eller returnert fra til et annet land i strid med prinsippet om non-refoulement.
3. Den europeiske grense- og kystvakt skal, når den utfører sine oppgaver, ta hensyn til de særlige behovene til barn, mindreårige uten ledsager, personer med funksjonshemming, ofre for menneskehandel, personer med behov for legehjelp, personer med behov for internasjonal beskyttelse, personer i havsnød og andre særlig sårbare personer og skal ta høyde for disse behov innenfor sitt mandat. Den europeiske grense- og kystvakt skal, når den utfører alle sine oppgaver, ta særlig hensyn til barns rettigheter og sikre at barnets beste ivaretas.
4. Byrået skal, når det utfører sine oppgaver, i sine forbindelser med medlemsstatene og i samarbeid med tredjestater, ta hensyn til rapportene fra det rådgivende forumet nevnt i artikkel 108 og rapportene fra den ansvarlige for grunnleggende rettigheter.

Artikkel 81

Atferdsregler

1. Byrået skal i samarbeid med det rådgivende forumet utarbeide og videreutvikle atferdsregler som gjelder for alle grensekontrolloperasjoner som koordineres av Byrået, og for alle personer som deltar i Byråets aktiviteter. Atferdsreglene skal fastsette prosedyrer for å sikre prinsippet om rettsstaten og om overholdelse av de grunnleggende rettighetene, med særlig vekt på sårbare personer, herunder barn, mindreårige uten ledsager og andre sårbare personer samt personer som søker internasjonal beskyttelse.

2. Byrået skal i samarbeid med det rådgivende forumet utarbeide og videreutvikle atferdsregler for returoperasjoner og returinnsatser, som får anvendelse under alle de returoperasjonene og returinnsatsene som Byrået koordinerer eller organiserer. Atferdsreglene skal inneholde en beskrivelse av felles standardprosedyrer for å forenkle organiseringen av returoperasjoner og returinnsatser og sikre retur på en human måte og med full overholdelse av de grunnleggende rettighetene, særlig prinsippet om menneskeverd, forbudet mot tortur og umenneskelig eller nedverdiggende behandling eller straff, retten til frihet og sikkerhet og retten til vern av personopplysninger og likebehandling.
3. Atferdsreglene for retur skal særlig ta hensyn til medlemsstatenes forpliktelse til å sikre en effektiv ordning for kontroll av tvangsretur som fastsatt i artikkel 8 nr. 6 i direktiv 2008/115/EF og til strategien for grunnleggende rettigheter.

Artikkel 82

Oppgaver og fullmakter for gruppe-medlemmene

1. Gruppemedlemmene skal ha kapasitet til å utføre oppgaver og utøve myndighet når det gjelder grensekontroll og returer samt de oppgavene og fullmaktene som er nødvendige for å oppfylle målene i forordning (EU) nr. 656/2014 og (EU) 2016/399 og direktiv 2008/115/EF.
2. Gruppemedlemmers utførelse av oppgaver og utøvelse av myndighet, særlig dem som krever myndighetsutøvelse, skal kreve tillatelse fra vertsstaten på dens område og med overholdelse av gjeldende unionsrett, nasjonal rett eller folkerett, særlig forordning (EU) nr. 656/2014, som beskrevet i de operative planene nevnt i artikkel 38.
3. Gruppemedlemmene skal, når de utfører sine oppgaver og utøver sine fullmakter, sikre full overholdelse av grunnleggende rettigheter og overholde unionsretten og folkeretten og vertsstatens nasjonale rett.
4. Når det gjelder byråansatte, skal gruppemedlemmene, uten at det berører artikkel 95 nr. 1, bare utføre oppgaver og utøve fullmakter i henhold til instruksene fra, og som hovedregel under tilstedeværelse av, grensevakter eller personell som er involvert i vertsstatens returrelaterte oppgaver. Vertsstaten kan gi gruppemedlemmene tillatelse til å handle på dens vegne.
5. Vertsstaten kan rapportere hendelser vedrørende et gruppemedlems manglende overholdelse av den operative planen, herunder i forbindelse med de grunnleggende rettighetene, til Byrået via den koordineringsansvarlige med tanke på eventuell oppfølging som kan omfatte disiplinære sanksjoner.
6. Byråansatte som er gruppemedlemmer, skal bære den stående styrkens uniform når de utfører sine oppgaver og utøver sine fullmakter. De gruppemedlemmene som er utstasjonert fra medlemsstatene i lengre tid eller utplassert kortvarig, bærer egen uniform under utførelsen av sine oppgaver og utøvelsen av sine fullmakter.

Som unntak fra første ledd i dette nummer skal styrets beslutning nevnt i artikkel 54 nr. 4 bokstav a) angi hvilke profiler som ikke er omfattet av forpliktelsen til å bære uniform som følge av den operative aktivitetens særlige karakter.

Alle gruppemedlemmer skal bære synlig personlig identifikasjon og et blått armbind med Unionens og Byråets insignier på sin uniform, som viser at de deltar i en fellesoperasjon, en utplassering av støttegrupper for migrasjonshåndtering, et forsøksprosjekt, en rask grenseinnsats, en returoperasjon eller en returinnsats. For at gruppemedlemmene skal kunne identifisere seg for vertsstatenes nasjonale myndigheter, skal de alltid ha et akkrediteringsdokument med seg, som de skal vise fram på anmodning.

Utformingen av og spesifikasjonene for byråansattes uniformer skal fastsettes ved en beslutning truffet av styret på grunnlag av et forslag fra direktøren som utarbeides etter uttalelse fra Kommissjonen.
7. For personell som er utstasjonert til Byrået eller utplassert kortvarig fra en medlemsstat, skal muligheten til å bære og bruke tjenestevåpen, ammunisjon og utstyr være underlagt hjemstatens nasjonale rett.

Mulighet til å bære og bruke tjenestevåpen, ammunisjon og utstyr for byråansatte som utplasseres som gruppemedlemmer, skal være underlagt de rammer og detaljerte regler som er fastsatt i denne artikkel og vedlegg V.

Ved gjennomføringen av dette nummer kan direktøren tillate at byråansatte bærer og bruker våpen i samsvar med de regler som styret har vedtatt i samsvar med artikkel 55 nr. 5 bokstav b).

8. Gruppemedlemmer, herunder byråansatte, skal ha tillatelse av vertsstaten for de relevante profilene til å utføre oppgaver under en utplassering som krever bruk av makt, herunder bære og bruke tjenestevåpen, ammunisjon og utstyr, og skal kreve godkjenning av enten hjemstaten eller, for byråansatte, Byrået. Bruken av makt, herunder bære og bruke tjenestevåpen, ammunisjon og utstyr, skal utøves i samsvar med vertsstatens nasjonale rett og under tilstedeværelse av vertsstatens grensevakter. Vertsstaten kan med hjemstatens eller Byråets samtykke eventuelt gi gruppemedlemmene tillatelse til å bruke makt på sitt territorium i fravær av vertsstatens grensevakter.

Vertsstaten kan forby dem å bære bestemte typer tjenestevåpen, ammunisjon eller utstyr, forutsatt at samme forbud gjelder i henhold til vertsstatens nasjonale rett for dens egne grensevakter eller personell som er involvert i returrelaterte oppgaver. Før gruppemedlemmene utplasseres, skal vertsstaten underrette Byrået om hvilke typer tjenestevåpen, ammunisjon og utstyr som er tillatt, og hvilke vilkår som gjelder for å bruke disse. Byrået skal gjøre disse opplysningene tilgjengelige for medlemsstatene.

9. Tjenestevåpen, ammunisjon og utstyr kan brukes til lovlig selvforsvar og til lovlig forsvar av gruppemedlemmer eller av andre personer i samsvar med vertsstatens nasjonale rett i tråd med relevante prinsipper i internasjonal bindende folkerett om menneskerettigheter og pakten.
10. I henhold til denne forordning skal vertsstaten gi gruppemedlemmene tillatelse til å foreta søk i EU-databaser som er nødvendige for å oppfylle de operative målene som er fastsatt i den operative planen om inn- og utreisekontroll, grenseovervåking og retur, gjennom deres nasjonale grensesnitt eller andre former for tilgang i henhold til de unionsrettsakter som oppretter slike databaser, etter hva som er relevant. Vertsstaten kan dessuten gi gruppemedlemmer tillatelse til å søke i sine nasjonale databaser dersom det er nødvendig av samme årsaker. Medlemsstatene skal sikre at det gis adgang til databasene på en effektiv og virkningsfull måte. Gruppemedlemmene skal bare søke de opplysningene som er strengt nødvendige for at de skal kunne utføre sine oppgaver og utøve sine fullmakter. Før gruppemedlemmene utplasseres, skal vertsstaten underrette Byrået om hvilke nasjonale databaser og EU-databaser det kan foretas søk i.

Byrået skal stille disse opplysningene til rådighet for alle medlemsstater som deltar i utplasseringen.

Slike søk skal utføres i henhold til unionens personvernlovgivning og vertsstatens nasjonale personvernlovgivning.

11. Beslutninger om å nekte innreise etter artikkel 14 i forordning (EU) 2016/399 og beslutninger om avslag på søknad om visum på grensen i samsvar med artikkel 35 i forordning (EF) nr. 810/2009 skal bare treffes av vertsstatens grensevakter eller av gruppemedlemmer, dersom vertsstaten har gitt dem tillatelse til å handle på dens vegne.

Artikkel 83

Akkrediteringsdokument

- Byrået skal i samarbeid med vertsstaten utstede et dokument på vertsstatens offisielle språk og et annet av unionsinstitusjonenes offisielle språk til gruppemedlemmene slik at de kan identifiseres, og som bevis på innehaverens rett til å utføre de oppgavene og utøve de fullmaktene som er nevnt i artikkel 82. Dette dokumentet skal inneholde følgende opplysninger om hvert gruppemedlem:
  - navn og nasjonalitet,
  - grad eller stilling,
  - et nyere digitalt fotografi, og
  - de oppgavene som medlemmene har tillatelse til å utføre under utplasseringen.
- Dokumentet skal sendes tilbake til Byrået på slutten av hver fellesoperasjon, en utplassering av en støttegruppe for migrasjonshåndtering, et forsøksprosjekt, en rask grenseinnsats, en returoperasjon eller en returinnsats.

Artikkel 84

Sivilrettslig ansvar for gruppemedlemmene

- Når gruppemedlemmer utfører oppgaver i en vertsstat, er denne medlemsstaten i henhold til sin nasjonale rett ansvarlig for den skaden de måtte forvolde når de utfører sine oppgaver, uten at dette berører artikkel 95.
- Dersom skaden er forvoldt av gruppemedlemmer som er utstasjonert eller utplassert av medlemsstatene, ved grov uaktsomhet eller bevisst forsømmelse, kan vertsstaten anmode hjemstaten om å godtgjøre ethvert beløp som vertsstaten har utbetalt til skadelidte eller personer som er berettiget til å motta slike beløp på skadelidtes vegne.

Dersom skaden er forvoldt av byråansatte ved grov uaktsomhet eller bevisst forsømmelse, kan vertsstaten anmode Byrået om å godtgjøre ethvert beløp vertsstaten har utbetalt til skadelidte eller personer som er berettiget til å motta slike beløp på skadelidtes vegne. Dette skal ikke berøre muligheten til å anlegge sak ved Den europeiske unions domstol («Domstolen») mot Byrået i samsvar med artikkel 98.

3. Med forbehold om eventuelle rettigheter overfor tredjeparter frafaller hver medlemsstat alle sine krav mot vertsstaten eller en annen medlemsstat for skade som den har lidt, med unntak av tilfeller av grov uaktsomhet eller bevisst forsømmelse.
4. Tvister mellom medlemsstatene, eller mellom en medlemsstat og Byrået, om anvendelsen av nr. 2 og 3 i denne artikkel som ikke kan løses gjennom forhandlinger mellom partene, skal partene innbringe for Domstolen.
5. Med forbehold om eventuelle rettigheter overfor tredjeparter skal Byrået dekke kostnader i forbindelse med skader på Byråets utstyr under utplassering, med unntak av tilfeller av grov uaktsomhet eller bevisst forsømmelse.

Artikkel 85

Strafferettslig ansvar for gruppedeltakerne

Under en fellesoperasjon, et forsøksprosjekt, utplassering av støttegrupper for migrasjonshåndtering, en rask grenseinnsats, en returoperasjon eller en returinnsats skal gruppedeltakerne på vertsstatens territorium, herunder byråansatte, sidestilles med tjenestemenn fra vertsstaten når det gjelder eventuelle straffbare forhold som begås mot eller av dem, uten at dette berører artikkel 95.

Avsnitt 2

Den europeiske grense- og kystvakts behandling av personopplysninger

Artikkel 86

Alminnelige regler for Byråets behandling av personopplysninger

1. Byrået skal anvende forordning (EU) 2018/1725 når det behandler personopplysninger.
2. Styret skal vedta interne regler om Byråets anvendelse av forordning (EU) 2018/1725, herunder regler om Byråets personvernombud.

Byrået kan i samsvar med artikkel 25 i forordning (EU) 2018/1725 vedta interne regler som begrenser anvendelsen av artikkel 14-22, 35 og 36 i nevnte forordning. Byrået kan særlig fastsette, av hensyn til utførelsen av dets oppgaver på returområdet, interne regler som begrenser bruken av de aktuelle bestemmelsene fra sak til sak, så lenge bruken av de aktuelle bestemmelsene ville risikere å sette returprosedyrer i fare. Slike begrensninger skal respektere kjernen i de grunnleggende rettighetene og frihetene, være nødvendige og stå i rimelig forhold til de forfulgte mål og eventuelt inneholde særlige bestemmelser som nevnt i artikkel 25 nr. 2 i forordning (EU) 2018/1725.

3. Byrået kan overføre personopplysningene nevnt i artikkel 49, 88 og 89 til en tredjestat eller til en internasjonal organisasjon i samsvar med kapittel V i forordning (EU) 2018/1725, i det omfang en slik overføring er nødvendig for utførelsen av Byråets oppgaver. Byrået skal sikre at personopplysninger som overføres til en tredjestat eller til en internasjonal organisasjon, bare behandles for de formål de ble overført. Byrået skal på tidspunktet for overføring av personopplysninger til en tredjestat eller til en internasjonal organisasjon angi om tilgangen til eller bruken av disse opplysningene generelt eller konkret skal begrenses, herunder med hensyn til overføring, sletting eller tilintetgjøring. Dersom behovet for slike begrensninger oppstår etter overføringen av personopplysninger, skal Byrået underrette tredjestaten eller den internasjonale organisasjonen om dette. Byrået skal sikre at den aktuelle tredjestaten eller den aktuelle internasjonale organisasjonen overholder slike begrensninger.
4. Overføring av personopplysninger til tredjestater skal ikke berøre rettighetene til søkere om internasjonal beskyttelse og personer med internasjonal beskyttelse, særlig vedrørende non-refoulement og forbudet mot å gi eller innhente opplysninger fastsatt i artikkel 30 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/32/EU⁴³.
5. Medlemsstatene og eventuelt Byrået skal sikre at opplysninger som overføres eller utleveres til tredjestater i henhold til denne forordning, ikke videresendes til andre tredjestater eller til tredjeparter. Det skal inntas bestem-

⁴³ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/32/EU av 26. juni 2013 om felles prosedyrer for innvilgelse og tilbaketrekking av internasjonal beskyttelse (EUT L 180 av 29.6.2013, s. 60).

melser for det formål i enhver avtale eller ordning som inngås med tredjestater, og som omfatter informasjonsutveksling.

Artikkel 87

Formål med behandling av personopplysninger

1. Byrået kan behandle personopplysninger bare for følgende formål:
  - a) utføre sine oppgaver med å organisere og koordinere fellesoperasjoner, forsøksprosjekter, raske grenseinnsatser og innenfor rammen av støttegrupper for migrasjonshåndtering som nevnt i artikkel 37–40,
  - b) utføre sine oppgaver med å støtte medlemsstater og tredjestater før og i forbindelse med returaktiviteter, forvalte retur-systemer og koordinere eller organisere returoperasjoner og yte teknisk og operativ bistand til medlemsstater og tredjestater i samsvar med artikkel 48,
  - c) fremme informasjonsutveksling med medlemsstatene, Kommisjonen, den europeiske tjeneste for utenriksforbindelser og følgende unionsorganer, -kontorer og -byråer og internasjonale organisasjoner: EASO, Den europeiske unions satellittsenter, EFCA, EMSA, EASA og nettadministratoren for EATMN i samsvar med artikkel 88,
  - d) forenkle informasjonsutveksling med medlemsstatenes myndigheter for håndheving av loven, Europol eller Eurojust i samsvar med artikkel 90,
  - e) utføre Byråets risikoanalyse i samsvar med artikkel 29,
  - f) utføre sine oppgaver gjennom EUROSUR i samsvar med artikkel 89,
  - g) betjene FADO-systemet i samsvar med artikkel 79,
  - h) utføre administrative oppgaver.
2. Medlemsstatene og deres myndigheter for håndheving av loven, Kommisjonen, den europeiske tjeneste for utenriksforbindelser og unionsorganene, -kontorene og -byråene og de internasjonale organisasjonene nevnt i nr. 1 bokstav c) og d) som gir personopplysninger til Byrået, skal bestemme til hvilke formål opplysningene skal behandles som nevnt i nr. 1. Byrået skal bare beslutte å behandle slike personopplysninger for et annet formål som også er omfattet av nr. 1, fra sak til sak etter å ha vurdert at en slik behandling er forenlig med det opprinnelige formålet som personopplysningene ble samlet inn for, og dersom den par-

ten som har gitt de aktuelle opplysningene, har gitt tillatelse til dette. Byrået skal føre et skriftlig register over forenlighetsvurderingene fra sak til sak.

3. Byrået, medlemsstatene og deres myndigheter for håndheving av loven, Kommisjonen, den europeiske tjeneste for utenriksforbindelser og unionsorganene, -kontorene og -byråene og de internasjonale organisasjonene nevnt i nr. 1 bokstav c) og d) kan på tidspunktet for overføring av personopplysninger angi begrensninger av tilgangen til disse opplysningene eller generelt eller konkret bruken av slike opplysninger, herunder med hensyn til overføring, sletting eller tilintetgjøring av slike opplysninger. Dersom behovet for slike begrensninger oppstår etter overføringen av personopplysninger, skal de underrette mottakerne om dette. Mottakerne skal overholde slike begrensninger.

Artikkel 88

Behandling av personopplysninger som samles inn under fellesoperasjoner, returoperasjoner, returinnsatser, forsøksprosjekter, raske grenseinnsatser og utplassering av støttegrupper for migrasjonshåndtering

1. Før hver fellesoperasjon, hver returoperasjon, hver returinnsats, hvert forsøksprosjekt, hver rask grenseinnsats eller hver utplassering av støttegrupper for migrasjonshåndtering skal Byrået og vertsstaten på en åpen måte fastsette ansvaret for overholdelse av forpliktelsene til vern av personopplysninger. Når Byrået og vertsstaten i fellesskap avgjør for hvilke formål og med hvilke hjelpemidler det skal foretas behandling, er de felles behandlingsansvarlige ved at de inngår en ordning seg imellom.

For formålene nevnt i artikkel 87 nr. 1 bokstav a), b), c), e) og f) skal Byrået behandle bare følgende kategorier av personopplysninger, som samles inn av medlemsstater, av gruppedlemmene, av dets personell eller av EASO, som er blitt overført til det i forbindelse med fellesoperasjoner, returoperasjoner, returinnsatser, forsøksprosjekter, raske grenseinnsatser og utplassering av støttegrupper for migrasjonshåndtering:

- a) personopplysningene for personer som uten tillatelse passerer de ytre grensene,
- b) personopplysninger som er nødvendige for å bekrefte tredjestatsborgeres identitet og

- nasjonalitet i forbindelse med returaktivitetene, herunder passasjerlister,
- c) registreringsnumre, kjøretøyers understellsnumre, telefonnumre eller identifiseringsnumre for fartøyer og luftfartøyer som er knyttet til personer nevnt i bokstav a) og b), og som er nødvendige for å analysere ruter og metoder som brukes til ulovlig innvandring.
2. Byrået kan behandle personopplysningene nevnt i nr. 1 i følgende tilfeller:
- a) når overføring av disse opplysningene til vedkommende medlemsstaters myndigheter som er ansvarlige for grensekontroll, migrasjon, asyl eller retur, eller til vedkommende unionsorganer, -kontorer og -byråer, er nødvendig for at disse myndighetene eller unionsorganene, -kontorene eller -byråene kan utføre sine oppgaver i samsvar med unionsretten og nasjonal rett,
  - b) dersom overføring av disse opplysningene til myndighetene i vedkommende medlemsstater, vedkommende unionsorganer, -kontorer og -byråer, tredjestater som retur skjer til, eller internasjonale organisasjoner er nødvendig for å identifisere tredjestatsborgere, kjøpe reisedokumenter eller muliggjøre eller støtte retur,
  - c) når det er nødvendig for å utarbeide risikoanalyser.

Artikkel 89

Behandling av personopplysninger gjennom EUROSUR

1. Dersom det nasjonale situasjonsbildet krever behandling av personopplysninger, skal disse opplysningene behandles i samsvar med forordning (EU) 2016/679 og eventuelt direktiv (EU) 2016/680. Hver medlemsstat skal utpeke myndigheten som skal betraktes som behandlingsansvarlig i henhold til artikkel 4 nr. 7 i forordning (EU) 2016/679 eller eventuelt artikkel 3 nr. 8 i direktiv (EU) 2016/680, og som har hovedansvaret for den aktuelle medlemsstatens behandling av personopplysninger. Hver medlemsstat skal meddele Kommisjonen detaljer om denne myndigheten.
2. Identifikasjonssnumre for fartøyer og luftfartøyer skal være de eneste personopplysningene som kan være tilgjengelige i det europeiske situasjonsbildet og særlige situasjonsbilder og EUROSUR-fusjonstjenestene.
3. Dersom behandlingen av opplysninger i EUROSUR unntaksvis krever behandling av

andre personopplysninger enn identifiseringsnumre for fartøyer og luftfartøyer, skal slik behandling strengt begrenses til det som er nødvendig for EUROSUR i samsvar med artikkel 18.

4. All utveksling av personopplysninger med tredjestater i forbindelse med EUROSUR skal være strengt begrenset til det som er absolutt nødvendig i henhold til denne forordning. Den skal foretas av Byrået i samsvar med kapittel V i forordning (EU) 2018/1725 og av medlemsstatene i samsvar med kapittel V i forordning (EU) 2016/679 og med kapittel V i direktiv (EU) 2016/680, etter hva som er relevant, og med vedkommende nasjonale bestemmelser om personvern som innarbeider nevnte direktiv.
5. All informasjonsutveksling i henhold til artikkel 72 nr. 2, artikkel 73 nr. 3 og artikkel 74 nr. 3, som gir en tredjestat opplysninger som kan brukes til å identifisere personer eller grupper av personer, dersom anmodning om tilgang til internasjonal beskyttelse er i ferd med å bli behandlet, eller som er i alvorlig fare for å bli utsatt for tortur, umenneskelig og nedverdiggende behandling eller straff eller alle andre krenkelser av de grunnleggende rettighetene, skal være forbudt.
6. Medlemsstatene og Byrået skal føre registre over behandlingsaktivitetene i samsvar med artikkel 30 i forordning (EU) 2016/679, artikkel 24 i direktiv (EU) 2016/680 og artikkel 31 i forordning (EU) 2018/1725, etter hva som er relevant.

Artikkel 90

Behandling av operative personopplysninger

1. Dersom Byrået under utførelse av sine oppgaver i henhold til artikkel 10 nr. 1 bokstav q) i denne forordning behandler personopplysninger som det har samlet inn under overvåking av migrasjonsstrømmer, under utførelse av risikoanalyser eller som ledd i sine operasjoner for å identifisere mistenkte for grensekryssende kriminalitet, skal det behandle slike personopplysninger i samsvar med kapittel IX i forordning (EU) 2018/1725. Personopplysninger som behandles for det formål, herunder registreringsnumre, kjøretøyers understellsnumre, telefonnumre og identifiseringsnumre for fartøyer eller luftfartøyer som er knyttet til slike personer, skal vedrøre fysiske personer som vedkommende myndigheter i medlemsstatene, Europol, Eurojust eller Byrået har

rimelige grunner til å anta er innblandet i grensekryssende kriminalitet. Slike personopplysninger kan omfatte personlige opplysninger om ofre eller vitner, der disse personopplysningene supplerer personopplysningene om mistenkte som behandles av Byrådet i samsvar med denne artikkel.

2. Byrådet skal utveksle personopplysninger bare som nevnt i nr. 1 i denne artikkel med
  - a) Europol eller Eurojust, dersom de er strengt nødvendige for å utøve deres respektive mandater og i samsvar med artikkel 68,
  - b) vedkommende myndigheter for håndheving av loven i medlemsstatene, dersom de er strengt nødvendige for disse myndighetene for å forebygge, oppdage, etterforske eller rettsforfølge grov grensekryssende kriminalitet.

Artikkel 91

Lagring av opplysninger

1. Byrådet skal slette personopplysninger så snart de er blitt overført til vedkommende myndigheter i medlemsstatene, andre unionsorganer, -kontorer og -byråer, særlig EASO, eller overført til tredjestater eller internasjonale organisasjoner eller brukt til å utarbeide risikoanalyser. Lagringstiden skal under ingen omstendigheter overstige 90 dager etter datoen for innsamling av opplysningene. Opplysninger skal være anonymisert i resultatene av risikoanalysene.
2. Personopplysninger som behandles for å utføre returrelaterte oppgaver, skal slettes så snart det formålet de er samlet inn for, er oppnådd, og skal slettes senest 30 dager etter at disse oppgavene er avsluttet.
3. Operative personopplysninger som behandles i henhold til artikkel 90, skal slettes så snart det formålet de er samlet inn for, er oppnådd av Byrådet. Byrådet skal løpende vurdere om det er nødvendig å lagre slike opplysninger, særlig ofres og vitners personopplysninger. Byrådet skal under alle omstendigheter vurdere om det er nødvendig å lagre slike opplysninger senest tre måneder etter at den første behandlingen av slike opplysninger er påbegynt, og deretter hver sjette måned. Byrådet skal treffe beslutning om fortsatt lagring av personopplysninger, særlig ofres og vitners personopplysninger, inntil neste vurdering, bare dersom en slik lagring fortsatt er nødvendig for å

utføre Byråets oppgaver i henhold til artikkel 90.

4. Denne artikkel får ikke anvendelse på personopplysninger som samles inn i forbindelse med FADO-systemet.

Artikkel 92

Sikkerhetsregler for vern av graderte opplysninger og følsomme ikke-graderte opplysninger

1. Byrådet skal vedta sine egne sikkerhetsregler på grunnlag av prinsippene og reglene fastsatt i Kommisjonens sikkerhetsforskrifter for vern av graderte EU-opplysninger (EUCI) og følsomme ikke-graderte opplysninger, herunder blant annet bestemmelser om utveksling av slike opplysninger med tredjestater og behandling og lagring av slike opplysninger som fastsatt i kommisjonsbeslutning (EU, Euratom) 2015/443-) og (EU, Euratom) 2015/444. Alle administrative ordninger om utveksling av graderte opplysninger med vedkommende myndigheter i en tredjestat eller, i mangel av en slik ordning, enhver ekstraordinær adhoc-overføring av EUCI til disse myndighetene skal være underlagt Kommisjonens forhåndsgodkjenning.
2. Styret skal vedta Byråets sikkerhetsregler etter at Kommisjonen har godkjent dem. Når Kommisjonen vurderer de foreslåtte sikkerhetsreglene, skal den sikre at de er forenlige med beslutning (EU, Euratom) 2015/443 og (EU, Euratom) 2015/444.
3. Klassifisering skal ikke utelukke at opplysninger stilles til rådighet for Europaparlamentet. Overføring og håndtering av opplysninger og dokumenter som er overført til Europaparlamentet i samsvar med denne forordning, skal skje i samsvar med reglene for overføring og håndtering av graderte opplysninger som gjelder mellom Europaparlamentet og Kommisjonen.

Avsnitt 3

Byråets allmenne ramme og organisering

Artikkel 93

Rettslig status og hovedkontor

1. Byrådet skal være et unionsorgan. Det skal være et eget rettssubjekt.
2. Byrådet skal i hver medlemsstat ha den mest omfattende rettslige handleevne som juridiske personer kan ha i henhold til vedkommende stats rett. Det kan særlig erverve eller

- avhende løsøre og fast eiendom og kan være en part i rettergang.
3. Byrået skal være uavhengig ved gjennomføring av sitt tekniske og operative mandat.
  4. Byrået skal være representert av sin direktør.
  5. Byråets hovedkontor skal ligge i Warszawa i Polen.

Artikkel 94

Vertsstatsavtale

1. De nødvendige ordningene for å skaffe lokaler til Byrået i medlemsstatene der Byrået har sitt hovedkontor, og de fasilitetene som denne medlemsstaten skal stille til rådighet, samt de særlige reglene som skal gjelde for direktøren, stedfortredende direktører, medlemmene av styret, Byråets personell og deres familiemedlemmer, skal fastsettes i en vertsstatsavtale mellom Byrået og den medlemsstaten der Byrået har sitt hovedkontor.
2. Vertsstatsavtalen skal inngås etter at styret har godkjent den.
3. Den medlemsstaten der Byrået har sitt hovedkontor, skal legge forholdene best mulig til rette for å sikre at Byrået fungerer slik det skal, for eksempel med flerspråklig Europaorientert skolegang og hensiktsmessige transportforbindelser.

Artikkel 95

Personale

1. Vedtektene, ansettelsesvilkårene og reglene som unionsinstitusjonene i fellesskap har vedtatt for å gjennomføre disse vedtektene og ansettelsesvilkårene, gjelder for byråansatte.
2. Tjenestestedet skal i prinsippet være den medlemsstat der Byråets hovedkontor ligger.
3. Byråansatte som er underlagt ansettelsesvilkårene, skal i prinsippet i første omgang ansettes for en fast periode på fem år. Deres kontrakter kan i prinsippet forlenges bare én gang for en fast periode på høyst fem år. Enhver ytterligere forlengelse skal være på ubestemt tid.
4. Ved gjennomføringen av artikkel 31 og 44 kan bare byråansatte omfattet av vedtektene eller avdeling II i ansettelsesvilkårene utnevnes som kontaktpersoner eller koordineringsansvarlige. Ved gjennomføringen av artikkel 55 kan bare byråansatte omfattet av vedtektene eller ansettelsesvilkårene utplasseres som gruppedlemmer.

5. Styret skal vedta gjennomføringsregler for å sette vedtektene og ansettelsesvilkårene i kraft etter avtale med Kommisjonen i henhold til artikkel 110 nr. 2 i vedtektene.
6. Med forbehold om Kommisjonens forutgående godkjenning skal styret vedta regler om personell fra medlemsstatene som skal utstasjoneres til Byrået i samsvar med artikkel 56, og ajourføre dem etter behov. Disse reglene skal særlig inneholde de økonomiske ordningene i forbindelse med disse utstasjoneringene, herunder forsikring, og opplæring. Disse reglene skal ta hensyn til at personellet utstasjoneres for å bli utplassert som gruppedlemmer og skal ha de oppgavene og fullmaktene som er fastsatt i artikkel 82. Slike regler skal inneholde bestemmelser om vilkårene for utplassering. Styret skal, dersom det er relevant, sikre at det er samsvar med reglene for godtgjøring av byråansattes utgifter til tjenestereiser.

Artikkel 96

Privilegier og immunitet

Protokoll nr. 7 om Den europeiske unions privilegier og immunitet vedlagt traktaten om Den europeiske union (TEU) og TEUF får anvendelse på Byrået og byråansatte.

Artikkel 97

Erstatningsansvar

1. Uten at det berører artikkel 84 og 85, skal Byrået være ansvarlig for alle aktiviteter det har utført i henhold til denne forordning.
2. Byråets ansvar i kontraktsforhold skal reguleres av den rett som gjelder for den aktuelle kontrakten.
3. Domstolen skal ha myndighet til å treffe beslutning i henhold til en voldgiftsklausul i en kontrakt inngått av Byrået.
4. Med hensyn til ansvar utenfor kontraktforhold skal Byrået i samsvar med de allmenne prinsipper som er felles for medlemsstatenes rettsystemer, erstatte den skade som dets avdelinger eller personell volder i tjenesten, herunder knyttet til myndighetsutøvelse.
5. Domstolen skal ha myndighet til å avgjøre tvister om skadeserstatning nevnt i nr. 4.
6. Byråansattes personlige ansvar overfor Byrået skal være underlagt bestemmelsene i vedtektene eller ansettelsesvilkårene som gjelder for dem.

*Artikkel 98***Søksmål ved Domstolen**

1. Det kan anlegges sak ved Domstolen for annullering av rettsakter vedtatt av Byrådet som skal ha rettsvirkning overfor tredjepart i samsvar med artikkel 263 i TEUF, og for unnlattelse av å treffe beslutning i samsvar med artikkel 265 i TEUF, for ansvar utenfor kontraktforhold for skader forårsaket av Byrådet og, i henhold til en voldgiftsbestemmelse, for ansvar i kontraktforhold for skader forårsaket av Byrådet i samsvar med artikkel 340 i TEUF.
2. Byrådet skal treffe nødvendige tiltak for å etterkomme Domstolens dommer.

*Artikkel 99***Byrådets ledelses- og forvaltningsstruktur**

Byrådets ledelses- og forvaltningsstruktur skal omfatte

- a) et styre,
- b) en direktør,
- c) stedfortredende direktører, og
- d) en ansvarlig for grunnleggende rettigheter,

Et rådgivende forum skal bistå Byrådet som rådgivende organ.

*Artikkel 100***Styrets oppgaver**

1. Styret skal være ansvarlig for å treffe strategiske beslutninger for Byrådet i samsvar med denne forordning.
2. Styret skal
  - a) utnevne direktøren på forslag fra Kommisjonen i samsvar med artikkel 107,
  - b) utnevne de stedfortredende direktørene på forslag fra Kommisjonen i samsvar med artikkel 107,
  - c) treffe beslutninger om etablering av lokalkontorer eller om forlengelse av varigheten av dets operasjoner i samsvar med artikkel 60 nr. 5, med et flertall på to tredeler av medlemmene med stemmerett,
  - d) treffe beslutninger om utførelse av sårbarhetsvurderingen i samsvar med artikkel 32 nr. 1 og 10, idet beslutninger som fastsetter tiltak vedtatt i henhold til artikkel 32 nr. 10, vedtas med et flertall på to tredeler av medlemmene med stemmerett,
  - e) treffe beslutninger om lister over obligatoriske opplysninger og data som de nasjonale myndighetene med ansvar for grense-

forvaltning, herunder kystvakter, i det omfang de utfører grensekontrolloppgaver, samt nasjonale myndigheter med ansvar for retur, skal utveksle med Byrådet, slik at Byrådet kan utføre sine oppgaver, uten at det berører forpliktelsene som er fastsatt i denne forordning, særlig i artikkel 49 og 86-89,

- f) treffe beslutninger om utarbeidelse av en felles integrert risikoanalysemodell i samsvar med artikkel 29 nr. 1,
- g) treffe beslutninger om arten av og vilkårene for utplassering av kontaktpersoner i medlemsstatene i samsvar med artikkel 31 nr. 2,
- h) vedta en teknisk og operativ strategi for europeisk helhetlig grenseforvaltning i samsvar med artikkel 8 nr. 5,
- i) treffe beslutninger om profilene og antallet operativt personell til grenseforvaltning og migrasjonshåndtering innenfor den stående styrken i samsvar med artikkel 54 nr. 4,
- j) vedta Byrådets årlige aktivitetsrapport for det foregående året og senest 1. juli hvert år oversende den til Europaparlamentet, Rådet, Kommisjonen og Revisjonsretten,
- k) hvert år før 30. november, og etter å ha tatt i tilstrekkelig betraktning Kommisjonens uttalelse, med et flertall på to tredeler av medlemmene med stemmerett vedta et samlet programdokument som blant annet inneholder Byrådets flerårige program og dets arbeidsprogram for det følgende året, og oversende det til Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen,
- l) fastsette framgangsmåter for direktørens beslutningstaking vedrørende Byrådets tekniske og operative oppgaver,
- m) vedta med et flertall på to tredeler av medlemmene med stemmerett, Byrådets årsbudsjett og utføre andre oppgaver i forbindelse med Byrådets budsjett i henhold til avsnitt 4 i dette kapittel,
- n) utøve disiplinærmyndighet over direktøren og, i samråd med direktøren, over de stedfortredende direktørene,
- o) fastsette sin forretningsorden,
- p) fastsette Byrådets organisasjonsstruktur og vedta Byrådets personellpolitikk,
- q) vedta en strategi for bedrageribekjempelse, som står i rimelig forhold til risikoen for bedrageri, idet det tas hensyn til nytte-kostnadsforholdene for tiltakene som skal gjennomføres,

- r) vedta interne regler for forebygging og håndtering av interessekonflikter med hensyn til sine medlemmer,
  - s) i samsvar med nr. 8, med hensyn til byråansatte, utøve de fullmakter som er tillagt ansettelsesmyndigheten etter vedtektene, og som i ansettelsesvilkårene er tillagt den myndigheten som kan inngå en ansettelseskontrakt («ansettelsesmyndighetens fullmakter»),
  - t) vedta gjennomføringsregler for å gjennomføre vedtektene og ansettelsesvilkårene i samsvar med artikkel 110 nr. 2 i vedtektene,
  - u) sikre egnet oppfølging av resultater og anbefalinger som stammer fra interne eller eksterne revisjonsrapporter og evalueringer samt fra undersøkelser utført av Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse (OLAF),
  - v) vedta og regelmessig ajourføre kommunikasjons- og formidlingsplanene nevnt i artikkel 10 nr. 2 annet ledd,
  - w) utnevne en regnskapsfører som omfattes av vedtektene og ansettelsesvilkårene, og som er helt uavhengig ved utøvelsen av sine oppgaver,
  - x) treffe beslutning om en felles metodikk for sårbarhetsanalyse, herunder objektive kriterier som Byrået skal utarbeide sårbarhetsvurderingen ut fra, hyppigheten av slike vurderinger og hvordan etterfølgende sårbarhetsvurderinger skal gjennomføres.
  - y) treffe beslutning om utvidet vurdering og overvåking av en medlemsstat som nevnt i artikkel 32 nr. 2,
  - z) utnevne den ansvarlige for grunnleggende rettigheter og en stedfortredende ansvarlig for grunnleggende rettigheter i samsvar med artikkel 109,
    - aa) fastsette særlige regler for å sikre at den ansvarlige for grunnleggende rettigheter er uavhengig i utførelsen av sitt verv,
    - ab) godkjenne samarbeidsordningene med tredjestater,
    - ac) vedta etter Kommissjonens forutgående godkjenning Byråets sikkerhetsregler for beskyttelse av EUCI og følsomme ikke-graderte opplysninger som nevnt i artikkel 92,
    - ad) utnevne en sikkerhetsansvarlig som er omfattet av vedtektene og ansettelsesvilkårene, og som er ansvarlig for sikkerheten internt i Byrået, herunder for vern av graderte opplysninger og følsomme ikke-graderte opplysninger,
  - ae) treffe beslutning om alle andre spørsmål, dersom det er fastsatt i denne forordning.

Den årlige aktivitetsrapporten nevnt i bokstav j) skal offentliggjøres.
3. Forslag til styrets beslutninger som nevnt i nr. 2 om særlige aktiviteter som Byrået skal gjennomføre ved eller i umiddelbar nærhet av en bestemt medlemsstats ytre grenser, og om samarbeidsordninger med tredjestater som nevnt i artikkel 73 nr. 4, skal vedtas bare dersom det medlemmet av styret som representerer henholdsvis denne bestemte medlemsstaten eller den medlemsstat som grenser opp til den aktuelle tredjestaten, stemmer for vedtaket.
  4. Styret kan gi direktøren råd i alle saker som er knyttet til utvikling av operativ forvaltning av de eksterne grensene og opplæring, herunder forskningsrelaterte aktiviteter.
  5. Styret skal treffe beslutning om en eventuell anmodning fra Irland eller Det forente kongerike om deltakelse i særlige aktiviteter.

Styret skal treffe beslutning fra sak til sak. Dersom styret treffer beslutning, skal det vurdere om Irlands eller Det forente kongerikes deltakelse vil bidra til gjennomføringen av den aktuelle aktiviteten. Beslutningene skal redegjøre for det finansielle bidraget fra Irland eller Det forente kongerike til den aktiviteten som det er anmodet om deltakelse i.
  6. Styret skal hvert år oversende Europaparlamentet og Rådet («budsjetmyndigheten») alle opplysninger som har betydning for resultatet av de evalueringsprosedyrene som Byrået har gjennomført.
  7. Styret kan nedsette et forretningsutvalg bestående av opptil fire representanter for styret, herunder dets leder, og en representant for Kommissjonen, som skal bistå styret og direktøren med forberedelsen av beslutninger, programmer og aktiviteter som skal vedtas av styret, og treffe visse foreløpige hastebeslutninger på styrets vegne når det er nødvendig. Forretningsutvalget skal ikke treffe beslutninger som må vedtas med et flertall på to tredeler av styret. Styret kan delegere visse klart definerede oppgaver til forretningsutvalget, særlig når dette forbedrer Byråets effektivitet. Den kan ikke delegere oppgaver til forretningsutvalget vedrørende beslutninger som må vedtas med to tredelers flertall i styret.

8. Styret skal i samsvar med artikkel 110 i vedtektene treffe en beslutning basert på artikkel 2 nr. 1 i vedtektene og på artikkel 6 i ansettelsesvilkårene som delegerer som ansettelsesmyndighet relevante fullmakter til direktøren og fastsetter vilkårene for å innstille denne delegeringen av fullmakter. Direktøren skal ha myndighet til å videredelegere disse fullmaktene.

Når ekstraordinære omstendigheter krever det, kan styret ved en beslutning midlertidig trekke tilbake delegeringen av ansettelsesmyndighetens fullmakter til direktøren og de fullmakter som sistnevnte har videredelegert. Det kan da utøve dem selv eller delegerer dem til et av sine medlemmer eller til en annen byråansatt enn direktøren.

Artikkel 101

Styrets sammensetning

1. Med forbehold om nr. 3 skal styret bestå av én representant fra hver medlemsstat og to representanter fra Kommisjonen, hver med stemmerett. Hver medlemsstat skal for dette formål utnevne et styremedlem og et varamedlem som skal representere medlemmet i vedkommendes fravær. Kommisjonen skal utnevne to medlemmer og to varamedlemmer. Mandatet skal vare i fire år. Mandatet skal kunne fornyes.
2. Styremedlemmene skal utnevnes på grunnlag av relevant erfaring på høyt nivå og sakkunnskap på områdene operativt samarbeid om grenseforvaltning og retur, og deres relevante ferdigheter innen ledelse, administrasjon og budsjett. Medlemsstatene og Kommisjonen skal prøve å oppnå en kjønnsbalansert representasjon i styret.
3. Stater som er assosiert i gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket, skal delta i Byrået. De skal hver ha én representant og én vararepresentant i styret. De ordningene som er utviklet i henhold til relevante bestemmelser i assosieringsavtalene, som angir typen og omfanget av, og nærmere regler for, disse statenes deltakelse i Byråets arbeid, herunder bestemmelser om finansielle bidrag og personell, får anvendelse.

Artikkel 102

Flerårig program og årlige arbeidsprogrammer

1. Styret skal senest 30. november hvert år vedta et samlet programdokument som blant annet

inneholder Byråets flerårige program og årlige program for det følgende året på grunnlag av et utkast framlagt av direktøren og godkjent av styret. Det samlede programdokumentet skal vedtas, idet det tas hensyn til en positiv uttalelse fra Kommisjonen, og når det gjelder det flerårige programmet, etter samråd med Europaparlamentet og Rådet. Dersom styret beslutter ikke å ta hensyn til elementer i Kommisjonens uttalelse, skal det gi en grundig begrunnelse. Plikten til å gi en grundig begrunnelse skal også gjelde for de elementene som Europaparlamentet og Rådet tar opp under samrådet. Styret skal straks sende dokumentet til Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen.

2. Dokumentet nevnt i nr. 1 skal bli endelig når det alminnelige budsjettet er endelig vedtatt. Det skal eventuelt justeres tilsvarende.
3. Det flerårige programmet skal i samsvar med den flerårige strategiske politiske prosessen for europeisk helhetlig grenseforvaltning fastsette det overordnede strategiske programmet på mellomlang og lang sikt, noe som omfatter mål, forventede resultater, ytelsesindikatorer og ressursplanlegging, herunder det flerårige budsjettet, personellet og utviklingen av Byråets egen kapasitet, herunder en veiledende flerårig planlegging av personalprofiler til den stående styrken. Det flerårige programmet skal fastsette de strategiske innsatsområdene og hva som må gjøres for å nå målene. Den skal inneholde strategiske tiltak for gjennomføring av strategien for grunnleggende rettigheter nevnt i artikkel 80 nr. 1 og en strategi for forbindelser med tredjestater og internasjonale organisasjoner samt for tiltakene knyttet til denne strategien.
4. Det flerårige programmet skal gjennomføres ved hjelp av årlige arbeidsprogrammer, og skal ved behov ajourføres etter resultatet av en evaluering som er utført i henhold til artikkel 121. Konklusjonene av disse evalueringene skal også, når det er relevant, gjenspeiles i det årlige arbeidsprogrammet for det følgende året.
5. Det årlige arbeidsprogrammet skal inneholde en beskrivelse av aktivitetene som skal finansieres, herunder detaljerte mål og forventede resultater samt ytelsesindikatorer. Programmet skal også inneholde en angivelse av økonomiske og menneskelige ressurser som er tilordnet hver aktivitet, i samsvar med prinsippene for aktivitetsbasert budsjettering og forvaltning. Det årlige arbeidsprogrammet skal

være i samsvar med det flerårige programmet. Det skal klart angi hvilke oppgaver som er blitt tilføyd, endret eller slettet i forhold til det foregående regnskapsåret.

6. Det årlige arbeidsprogrammet skal vedtas i samsvar med Unionens regelverksprogram på relevante områder av forvaltningen av de ytre grensene og retur.
7. Dersom styret etter vedtak av et årlig arbeidsprogram får tildelt en ny oppgave, skal styret endre det årlige arbeidsprogrammet.
8. Enhver vesentlig endring av det årlige arbeidsprogrammet, særlig en endring som fører til en omfordeling av budsjettmidlene på over 2 % av årsbudsjettet, skal vedtas etter samme framgangsmåte som den som gjaldt for vedtak av det opprinnelige årlige arbeidsprogrammet. Styret kan delegere fullmakten til å foreta ikke-vesentlige endringer i det årlige arbeidsprogrammet til direktøren.

Artikkel 103

Styrets leder

1. Styret skal velge en leder og en nestleder blant medlemmene med stemmerett. Lederen og nestlederen skal velges med et flertall på to tredeler av styrets medlemmer med stemmerett. Nestlederen skal automatisk ta lederens plass dersom vedkommende er forhindret fra å utføre sine oppgaver.
2. Lederens og nestlederens mandat skal utløpe når deres respektive medlemskap i styret opphører. Med forbehold om denne bestemmelsen skal lederens og nestlederens mandat ha en varighet på fire år. Disse mandatene kan forlenges én gang.

Artikkel 104

Styrets møter

1. Styrets leder skal innkalle til styrets møter.
2. Direktøren skal delta i drøftingene uten stemmerett.
3. Styret skal avholde minst to ordinære møter i året. I tillegg skal det tre sammen på initiativ fra lederen, på anmodning fra Kommissjonen eller fra minst en tredel av styrets medlemmer. Styret kan om nødvendig avholde felles møter med styret for EASO og Europol.
4. Irland skal inviteres til å være til stede på styrets møter.
5. Det forente kongerike skal inviteres til å være til stede på styrets møter som finner sted før den dagen traktatene opphører å få anvendelse

på Det forente kongerike i henhold til artikkel 50 nr. 3 i TEU.

6. Representanter for EASO og Europol skal inviteres til å være til stede på styrets møter. En representant for FRA skal inviteres til å være til stede på styrets møter dersom punkter som er relevante for beskyttelsen av de grunnleggende rettighetene, er på dagsordenen.
7. Styrets leder kan også invitere en ekspert fra Europaparlamentet til å være til stede på styrets møter. Styret kan også invitere representanter for andre relevante unionsinstitusjoner, -organer, -kontorer og -byråer. Styret kan, i samsvar med sin forretningsorden, invitere andre personer som kan komme med uttalelser av interesse, til å være til stede på møter som observatører.
8. Styremedlemmene kan med forbehold om bestemmelsene i forretningsordenen bistås av rådgivere eller eksperter.
9. Byrådet skal ivareta styrets sekretariat.

Artikkel 105

Avstemning

1. Uten at det berører artikkel 100 nr. 2 bokstav c), d), k) og m), artikkel 103 nr. 1 og artikkel 107 nr. 2 og 4, skal styret treffe beslutning med absolutt flertall blant sine medlemmer med stemmerett,
2. Hvert medlem skal ha én stemme. Er et medlem ikke til stede, skal vedkommendes varamedlem ha rett til å utøve stemmeretten. Direktøren skal ikke stemme.
3. Forretningsordenen skal fastsette nærmere regler for avstemningen. Disse reglene skal omfatte vilkårene for at et medlem kan handle på vegne av et annet, og eventuelle krav til beslutningsdyktighet.
4. Representantene for statene som deltar i gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket, skal ha begrenset stemmerett i samsvar med deres respektive ordninger. For at de assosierte statene skal kunne utøve sin stemmerett, skal Byrådet angi på dagsordenen hvilke punkter som omfattes av en begrenset stemmerett.

Artikkel 106

Direktørens oppgaver og fullmakter

1. Byrådet skal ledes av sin direktør, som skal være fullstendig uavhengig ved utførelsen av sine oppgaver. Uten at unionsinstitusjonenes og styrets respektive kompetanse berøres,

- skal direktøren verken anmode om eller ta imot instruks fra noen regjering eller fra noe annet organ.
2. Europaparlamentet eller Rådet kan oppfordre direktøren til å avgi rapport om utførelsen av sine oppgaver. Dette omfatter rapportering av Byråets aktiviteter, gjennomføringen og overvåkingen av strategien for grunnleggende rettigheter, Byråets årlige aktivitetsrapport for foregående år, arbeidsprogrammet for kommende år og Byråets flerårige program og andre forhold knyttet til Byråets aktiviteter. Direktøren skal dessuten på anmodning avgi en uttalelse overfor Europaparlamentet og skriftlig besvare ethvert spørsmål som framsettes av et medlem av Europaparlamentet, senest 15 kalenderdager etter mottak av et slikt spørsmål. Direktøren skal framlegge regelmessig rapport for Europaparlamentets relevante organer og komiteer.
  3. Unntatt i de tilfeller der særlige frister er fastsatt i denne forordning, skal direktøren sikre at rapporter oversendes til Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen så raskt som mulig og i hvert fall senest seks måneder etter avslutning av rapporteringsperioden, med mindre direktøren gir en god begrunnelse for forsinkelsen.
  4. Direktøren er ansvarlig for forberedelse og gjennomføring av strategiske beslutninger som treffes av styret, og for å ta beslutninger knyttet til Byråets operative aktiviteter i samsvar med denne forordning. Direktøren skal ha følgende oppgaver og fullmakter:
    - a) foreslå, forberede og gjennomføre strategiske beslutninger og programmer og aktiviteter vedtatt av styret, innenfor begrensningene fastsatt i denne forordning, dens gjennomføringsregler og gjeldende regelverk,
    - b) treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at Byråets daglige administrasjon og virksomhet er i samsvar med denne forordning, herunder vedta interne administrative instruks og offentliggjøre meldinger,
    - c) hvert år utarbeide utkastet til det samlede programdokumentet og framlegge det for styret for godkjenning før nevnte utkast oversendes til Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen senest 31. januar,
    - d) hvert år utarbeide den årsrapporten om Byråets aktiviteter og framlegge den for styret,
    - e) utarbeide et utkast til overslag over Byråets inntekter og utgifter som en del av det samlede programdokumentet i henhold til artikkel 115 nr. 3, og gjennomføre budsjettet i henhold til artikkel 116 nr. 1,
    - f) delegerer sine fullmakter til andre byråansatte etter nærmere regler som skal vedtas i samsvar med artikkel 100 nr. 2 bokstav o),
    - g) vedta en anbefaling om tiltak i samsvar med artikkel 32 nr. 7, herunder beslutninger med forslag om at medlemsstatene iverksetter og gjennomfører fellesoperasjoner, raske grenseinnsatser eller andre tiltak nevnt i artikkel 36 nr. 2,
    - h) evaluere, godkjenne og koordinere medlemsstaters forslag til fellesoperasjoner eller raske grenseinnsatser i samsvar med artikkel 37 nr. 3,
    - i) evaluere, godkjenne og koordinere medlemsstaters anmodninger om returoperasjoner og returinnsatser i samsvar med artikkel 50 og 53,
    - j) sikre gjennomføringen av de operative planene nevnt i artikkel 38 og 42 og artikkel 53 nr. 3,
    - k) sikre gjennomføringen av rådsbeslutningen nevnt i artikkel 42 nr. 1,
    - l) trekke finansieringen av aktiviteter i samsvar med artikkel 46,
    - m) før enhver operativ aktivitet vurdere om det har skjedd krenkelser av de grunnleggende rettighetene eller forpliktelsene med hensyn til internasjonal beskyttelse, som er alvorlige eller kan forventes å være ved i samsvar med artikkel 46 nr. 4 og 5,
    - n) evaluere resultatene av aktivitetene i samsvar med artikkel 47,
    - o) fastsette det minste antallet enheter av teknisk utstyr som kreves for å oppfylle Byråets behov, særlig når det gjelder gjennomføring av fellesoperasjoner, utplassering av støttegrupper for migrasjonshåndtering, gjennomføring av raske grenseinnsatser, returoperasjoner og returinnsatser i samsvar med artikkel 64 nr. 6,
    - p) foreslå opprettelse av lokalkontorer eller forlengelse av varigheten av deres operasjon i samsvar med artikkel 60 nr. 5,
    - q) utnevne lederne av lokalkontorene i samsvar med artikkel 60 nr. 4,
    - r) utarbeide en handlingsplan som oppfølging av konklusjonene i interne eller eksterne revisjonsrapporter og evalueringer samt OLAFs undersøkelser, og framlegge framdriftsrapporter to ganger i året til Kommisjonen og regelmessig til styret,

- s) beskytte Unionens økonomiske interesser ved hjelp av forebyggende tiltak mot bedrageri, korrupsjon og andre ulovlige aktiviteter gjennom å utføre effektive kontroller, og dersom uregelmessigheter påvises, ved å inn drive urettmessig betalte beløp, og når det er hensiktsmessig, ved å pålegge administrative og økonomiske sanksjoner som er effektive, står i rimelig forhold til formålet og er avskrekkende,
  - t) utarbeide Byråets strategi for bekjempelse av bedrageri og framlegge den for styret til godkjenning.
5. Direktøren skal være ansvarlig for sine aktiviteter overfor styret.
  6. Direktøren skal være Byråets rettslige representant.

Artikkel 107

Utnevnelse av direktør og stedfortredende direktører

1. Kommisjonen skal foreslå minst tre kandidater til stillingen som direktør og til hver av stillingene som stedfortredende direktører på grunnlag av en liste etter offentliggjøring av stillingen i Den europeiske unions tidende og, dersom det er relevant, i annen presse eller på nettsteder.
2. På grunnlag av forslag fra Kommisjonen som fastsatt i nr. 1 skal styret utnevne direktøren på grunnlag av kvalifikasjoner og dokumenterte administrasjons- og ledelsesferdigheter på høyt nivå, herunder relevant erfaring på høyt nivå innenfor forvaltning av de ytre grensene og retur. Før utnevnelsen skal kandidatene styret har foreslått, anmodes om å avgi en erklæring til Europaparlamentets vedkommende komité(er) og besvare spørsmål fra komitémedlemmene.

Etter slike erklæringer skal Europaparlamentet vedta en uttalelse der det gjør rede for sitt syn og angi hvilken kandidat som foretrekkes.

Styret skal utnevne direktøren samtidig som det tas hensyn til disse synspunktene. Styret skal treffe beslutning med to tredels flertall av medlemmene som har stemmerett.

Dersom styret beslutter å utnevne en annen kandidat enn den som Europaparlamentet har angitt som sin foretrukne kandidat, skal styret skriftlig underrette Europaparlamentet og Rådet om på hvilken måte det ble tatt hensyn til uttalelsen fra Europaparlamentet.

Styret har fullmakt til å avsette direktøren på forslag fra Kommisjonen.

3. Direktøren skal bistås av tre stedfortredende direktører. Hver av disse stedfortredende direktørene skal tildeles et særlig ansvarsområde. Dersom direktøren har forfall, skal en av de stedfortredende direktørene tre i vedkommendes sted.
4. På forslag fra Kommisjonen som fastsatt i nr. 1 skal styret utnevne de stedfortredende direktørene på grunnlag av egnethet og relevante administrasjons- og ledelsesferdigheter, herunder relevant yrkeserfaring innenfor forvaltning av de ytre grensene og retur. Direktøren skal delta i utvelgelsesprosessen. Styret skal treffe beslutning med to tredels flertall av medlemmene som har stemmerett.

Styret skal ha myndighet til å avsette de stedfortredende direktørene etter framgangsmåten fastsatt i første ledd.

5. Direktørens mandat skal være fem år. Ved utgangen av denne perioden skal Kommisjonen foreta en vurdering som tar hensyn til en evaluering av direktørens resultater og Byråets framtidige oppgaver og utfordringer.
6. Styret kan på forslag fra Kommisjonen, og samtidig som det tar hensyn til evalueringen nevnt i nr. 5, forlenge direktørens mandat én gang, for en ny periode på høyst fem år.
7. De stedfortredende direktørenes mandat skal være fem år. Styret kan på forslag fra Kommisjonen forlenge denne perioden én gang med en ny periode på høyst fem år.
8. Direktøren og de stedfortredende direktørene skal ansettes som midlertidig ansatte i Byrådet i henhold til artikkel 2 bokstav a) i ansettelsesvilkårene.

Artikkel 108

Rådgivende forum

1. Byrådet skal opprette et rådgivende forum som skal bistå det ved å gi uavhengig rådgivning i spørsmål om de grunnleggende rettighetene. Direktøren og styret kan i samarbeid med den ansvarlige for grunnleggende rettigheter rådspørre det rådgivende forumet om ethvert spørsmål om grunnleggende rettigheter.
2. Byrådet skal invitere EASO, FRA, De forente nasjoners høykommissær for flyktninger og andre relevante organisasjoner til å delta i det rådgivende forumet. På forslag fra den ansvarlige for grunnleggende rettigheter som ble utarbeidet etter samråd med direktøren, skal styret treffe beslutning om det rådgivende for-

umets sammensetning og nærmere vilkår for oversending av opplysninger til det rådgivende forumet. Det rådgivende forum skal etter samråd med styret og direktøren fastsette sine arbeidsmetoder og utarbeide sitt arbeidsprogram.

3. Det rådgivende forumet skal rådspørres om videreutvikling og gjennomføring av strategien for grunnleggende rettigheter, om virkemåten til en ordning for behandling av klager, om atferdsregler og om felles grunnleggende opplæringsprogrammer. Byrået skal underrette det rådgivende forumet om oppfølgingen av dets anbefalinger.
4. Det rådgivende forumet skal utarbeide en årsrapport om sine aktiviteter. Rapporten skal offentliggjøres.
5. Uten at det berører oppgavene for den ansvarlige for grunnleggende rettigheter, skal det rådgivende forumet gis effektiv tilgang på en rettidig og effektiv måte til alle opplysninger om overholdelsen av grunnleggende rettigheter, herunder gjennom kontrollbesøk på stedet i forbindelse med fellesoperasjoner eller raske grenseinnsatser etter avtale med vertsstaten eller eventuelt tredjestaten i hotspotområder og til returoperasjoner og returinnsatser, herunder i tredjestater. Dersom vertsstaten ikke samtykker i at det rådgivende forumet foretar et kontrollbesøk til en fellesoperasjon eller en rask grenseinnsats som finner sted på vertsstatens territorium, skal den skriftlig gi Byrået gode begrunnelser.

Artikkel 109

Ansvarlig for grunnleggende rettigheter

1. Styret skal utnevne en ansvarlig for grunnleggende rettigheter på grunnlag av en liste med tre kandidater, etter samråd med det rådgivende forumet. Den ansvarlige for grunnleggende rettigheter skal ha nødvendige kvalifikasjoner, fagkunnskap og yrkeserfaring innenfor grunnleggende rettigheter.
2. Den ansvarlige for grunnleggende rettigheter skal utføre følgende oppgaver:
  - a) bidra til Byråets strategi for grunnleggende rettigheter og den tilhørende handlingsplanen, herunder ved å utstede anbefalinger for å forbedre dem,
  - b) overvåke at Byrået overholder de grunnleggende rettighetene, herunder ved å gjennomføre undersøkelser av all dets aktiviteter,

- c) fremme Byråets overholdelse av de grunnleggende rettighetene,
- d) bistå Byrået med råd, dersom vedkommende anser det som nødvendig eller på anmodning, i forbindelse med noen av Byråets aktiviteter, uten at disse aktivitetene forsinkes,
- e) avgi uttalelser om de operative planene som utarbeides for Byråets operative aktiviteter, forsøksprosjekter og prosjekter for teknisk bistand i tredjestater,
- f) avgi uttalelser om samarbeidsordninger,
- g) gjennomføre kontrollbesøk i forbindelse med fellesoperasjoner, raske grenseinnsatser, forsøksprosjekter, utplasserte støttegrupper for migrasjonshåndtering, returoperasjoner eller returinnsatser, herunder i tredjestater,
- h) ivareta sekretariatet for det rådgivende forumet,
- i) underrette direktøren om mulige krenkelses av grunnleggende rettigheter i forbindelse med Byråets aktiviteter,
- j) velge og forvalte observatørene av grunnleggende rettigheter,
- k) utføre alle andre oppgaver når det er fastsatt i denne forordning.

Sekretariatet nevnt i bokstav h) i første avsnitt skal ta imot instruks direkte fra det rådgivende forumet.

3. Ved anvendelse av nr. 2 første avsnitt bokstav j) skal den ansvarlige for grunnleggende rettigheter særlig
  - a) utnevne observatørene av grunnleggende rettigheter,
  - b) tildele observatører av grunnleggende rettigheter til operasjoner og aktiviteter i samsvar med artikkel 110 nr. 3,
  - c) innstille observatører av grunnleggende rettigheter som observatører ved tvangsretur for reserven nevnt i artikkel 51,
  - d) sikre at observatører av grunnleggende rettigheter har tilstrekkelig opplæring,
  - e) rapportere til direktøren om mulige krenkelses av de grunnleggende rettighetene som er rapportert til vedkommende av observatørene av grunnleggende rettigheter, dersom den ansvarlige for grunnleggende rettigheter anser det som nødvendig.

Direktøren skal svare den ansvarlige for grunnleggende rettigheter om hvordan bekymringer om mulige krenkelses som nevnt i bokstav e) i første ledd er blitt håndtert.

Den ansvarlige for grunnleggende rettigheter kan overdra enhver av de spesifikke oppgavene som er fastsatt i nr. 2 første ledd bokstav a)–i) og k), til en av observatørene av grunnleggende rettigheter.

4. Styret skal fastsette særlige regler for den ansvarlige for grunnleggende rettigheter for å sikre at den ansvarlige for grunnleggende rettigheter og vedkommendes personell er uavhengige når de utfører sine oppgaver. Den ansvarlige for grunnleggende rettigheter skal rapportere direkte til styret og samarbeide med det rådgivende forumet. Styret skal sikre at det treffes tiltak når det gjelder anbefalinger fra den ansvarlige for grunnleggende rettigheter. Den ansvarlige for grunnleggende rettigheter skal dessuten offentliggjøre årlige rapporter om sine aktiviteter og om i hvilket omfang Byråets aktiviteter respekterer de grunnleggende rettighetene. Disse rapportene skal inneholde opplysninger om ordningen for behandling av klager og gjennomføringen av strategien for grunnleggende rettigheter.
5. Byrådet skal sikre at den ansvarlige for grunnleggende rettigheter kan handle selvstendig og uavhengig utføre sine oppgaver. Den ansvarlige for grunnleggende rettigheter skal ha tilstrekkelige og egnede menneskelige og finansielle ressurser som vedkommende trenger for å utføre sine oppgaver.

Den ansvarlige for grunnleggende rettigheter skal velge sitt personell, og dette personellet skal rapportere bare til vedkommende.

6. Den ansvarlige for grunnleggende rettigheter skal bistås av en stedfortredende ansvarlig for grunnleggende rettigheter. Den stedfortredende ansvarlige for grunnleggende rettigheter skal utnevnes av styret fra en liste med minst tre kandidater som den ansvarlige for grunnleggende rettigheter har framlagt. Den stedfortredende ansvarlige for grunnleggende rettigheter skal ha nødvendige kvalifikasjoner og erfaring på området grunnleggende rettigheter og uavhengig utføre sine oppgaver. Der som den ansvarlige for grunnleggende rettigheter har forfall, skal den stedfortredende ansvarlige for grunnleggende rettigheter overta den ansvarlige for grunnleggende rettigheters oppgaver og plikter.
7. Den ansvarlige for grunnleggende rettigheter skal ha tilgang til alle opplysninger om overholdelsen for de grunnleggende rettighetene i alle Byråets aktiviteter.

Artikkel 110

Observatører av grunnleggende rettigheter

1. Observatører av grunnleggende rettigheter, ansatt som byråansatte, skal løpende vurdere om de operative aktivitetene overholder de grunnleggende rettighetene, yter rådgivning og bistand i denne forbindelse og bidrar til å fremme de grunnleggende rettighetene som ledd i europeisk helhetlig grenseforvaltning.
2. Observatører av grunnleggende rettigheter skal ha følgende oppgaver:
  - a) overvåke overholdelsen av de grunnleggende rettighetene og yte rådgivning og bistand vedrørende de grunnleggende rettighetene i forbindelse med forberedelse, gjennomføring og evaluering av Byråets operative aktiviteter som vedkommende er blitt utpekt til å overvåke av den ansvarlige for grunnleggende rettigheter,
  - b) fungere som observatører ved tvangsretur,
  - c) bidra til Byråets opplæringsaktiviteter om grunnleggende rettigheter som fastsatt i artikkel 62, herunder ved å tilby opplæring i grunnleggende rettigheter.

I henhold til første ledd bokstav a) skal observatører av grunnleggende rettigheter særlig

- a) følge utarbeidelsen av operative planer og rapportere til den ansvarlige for grunnleggende rettigheter, slik at vedkommende kan utføre sine oppgaver som nevnt i artikkel 109 nr. 2 bokstav e),
  - b) gjennomføre besøk, herunder langvarige besøk, der operative aktiviteter finner sted,
  - c) samarbeide med den koordineringsansvarlige som fastsatt i artikkel 44 og yte vedkommende rådgivning og bistand,
  - d) underrette den koordineringsansvarlige og rapportere til den ansvarlige for grunnleggende rettigheter om eventuelle bekymringer vedrørende mulige krenkelser av de grunnleggende rettighetene i forbindelse med Byråets operative aktiviteter, og
  - e) bidra til evalueringen av aktiviteter som nevnt i artikkel 47.
3. Uten at det berører nr. 4, skal den ansvarlige for grunnleggende rettigheter utnevne minst én observatør av grunnleggende rettigheter til hver operasjon. Den ansvarlige for grunnleggende rettigheter kan også beslutte å utnevne observatører av grunnleggende rettigheter til å overvåke enhver annen operativ aktivitet som vedkommende anser som relevant.

Observatører av grunnleggende rettigheter skal ha tilgang til alle områder der Byråets operative aktivitet finner sted, og til alle dets dokumenter som er relevante for gjennomføringen av den aktuelle aktiviteten.

4. Den ansvarlige for grunnleggende rettigheter kan innstille observatører av grunnleggende rettigheter som observatører ved tvangsretur til reserven nevnt i artikkel 51. Dersom observatører av grunnleggende rettigheter fungerer som observatører ved tvangsretur, får artikkel 50 nr. 5 og artikkel 51 tilsvarende anvendelse.
5. Den ansvarlige for grunnleggende rettigheter skal utnevne observatørene av grunnleggende rettigheter, og de skal være under vedkommendes hierarkiske tilsyn. Observatørene av grunnleggende rettigheter skal uavhengig utføre sine oppgaver. Når observatører av grunnleggende rettigheter er til stede i et operativt område, skal de bære insignier som klart gjør det mulig å identifisere dem som observatører av grunnleggende rettigheter.
6. Byrådet skal sikre at det senest ... [ett år etter at denne forordning er trådt i kraft] har rekruttert minst 40 observatører av grunnleggende rettigheter. Direktøren skal hvert år i samråd med den ansvarlige for grunnleggende rettigheter vurdere behovet for å øke antallet observatører av grunnleggende rettigheter. Direktøren skal på grunnlag av denne vurderingen om nødvendig foreslå for styret at antallet observatører av grunnleggende rettigheter økes for det følgende året, avhengig av operative behov.
7. Etter rekruttering skal observatørene av grunnleggende rettigheter gjennomgå utvidet opplæring i grunnleggende rettigheter, idet det tas hensyn til kvalifikasjoner og yrkeserfaring de tidligere har tilegnet seg på de relevante områdene. Byrådet skal under hele ansettelsen sikre at observatører av grunnleggende rettigheter utfører sine oppgaver i samsvar med de høyeste standarder. Det skal utarbeides egnede opplæringskart for hver observatør av grunnleggende rettigheter for å sikre deres fortsatte faglige utvikling, slik at de kan utføre sin rolle som observatører av grunnleggende rettigheter.

Artikkel 111

Ordning for behandling av klager

1. Byrådet skal, i samarbeid med den ansvarlige for grunnleggende rettigheter, treffe nødvendige tiltak for å opprette og videreutvikle en

uavhengig og effektiv ordning for behandling av klager i samsvar med denne artikkel for å overvåke og sikre overholdelse av de grunnleggende rettigheter innen alle aktivitetene under Byrådet.

2. En person som påvirkes direkte av handlingene eller unnlatelsen av å handle til personell som deltar i en fellesoperasjon, et forsøksprosjekt, en rask grenseinnsats, utplassering av støttegrupper for migrasjonshåndtering, en returoperasjon, en returinnsats eller en operativ aktivitet fra Byråets side i en tredjestat, og som mener at vedkommendes grunnleggende rettigheter er blitt krenket som følge av disse handlingene eller unnlatelsen av å handle, eller en part som representerer en slik person, kan levere en skriftlig klage til Byrådet.
3. Bare klager som er begrunnet og gjelder konkrete overtredelser av de grunnleggende rettighetene, kan behandles.
4. Den ansvarlige for grunnleggende rettigheter skal være ansvarlig for å behandle klager som er mottatt av Byrådet i samsvar med retten til god forvaltning. For dette formål skal den ansvarlige for grunnleggende rettigheter kontrollere om en klage kan behandles, registrere klager som kan behandles, oversende alle registrerte klager til direktøren og oversende klager som gjelder gruppe-medlemmer til hjemstaten, herunder vedkommende myndighet eller vedkommende organ for grunnleggende rettigheter i en medlemsstat med tanke på videre tiltak i samsvar med deres mandat. Den ansvarlige for grunnleggende rettigheter skal dessuten registrere og sikre Byråets eller medlemsstatens oppfølging av klagen.
5. I samsvar med retten til god forvaltning skal klageren, dersom klagen kan behandles, underrettes om at klagen er blitt registrert, at en vurdering er blitt iverksatt, og at et svar kan forventes så snart det er tilgjengelig. Dersom en klage oversendes til nasjonale myndigheter eller organer, skal klageren få deres kontaktopplysninger. Dersom en klage ikke kan behandles, skal klageren underrettes om grunnene til dette, og om mulig underrettes om andre klagemuligheter.

Byrådet skal fastsette en egnet framgangsmåte for tilfeller der en klage erklæres uantakelig eller ubegrunnet.

Enhver beslutning skal være skriftlig og begrunnet. Den ansvarlige for grunnleggende rettigheter skal ta opp saken til ny vurdering dersom klageren framlegger nye beviser i situ-

asjoner der klagen er blitt erklært uantakelig eller ubegrunnet.

6. Dersom det registreres en klage som gjelder en av Byråets ansatte, skal den ansvarlige for grunnleggende rettigheter anbefale direktøren egnet oppfølging av klagen, herunder disiplinære sanksjoner, og eventuelt henvisning til innledning av sivil- eller strafferettslige prosedyrer i samsvar med denne forordning og nasjonal rett. Direktøren skal sørge for egnet oppfølging og innen en nærmere fastsatt frist og om nødvendig med jevne mellomrom deretter rapportere tilbake til den ansvarlige for grunnleggende rettigheter når det gjelder konklusjonene, gjennomføringen av disiplinære sanksjoner og Byråets oppfølging av klagen.

Dersom en klage gjelder problemstillinger knyttet til vern av personopplysninger, skal direktøren rådspørre Byråets personvernombud før det treffes beslutning om klagen. Den ansvarlige for grunnleggende rettigheter og personvernombudet skal utarbeide en skriftlig programmerklæring som fastsetter oppgavefordeling og samarbeid med hensyn til mottatte klager.

7. Når det gjelder en registrert klage som gjelder et gruppemedlem fra en vertsstat eller fra andre deltakende medlemsstater, herunder et utstasjonert gruppemedlem eller en utstasjonert nasjonal ekspert, skal hjemstaten sørge for egnet oppfølging av klagen, herunder disiplinære sanksjoner, henvisning til sivil- eller strafferettslige prosedyrer om nødvendig og andre sanksjoner i samsvar med nasjonal rett. Den relevante medlemsstaten skal rapportere tilbake til den ansvarlige for grunnleggende rettigheter innen en nærmere fastsatt frist om resultatet og oppfølging av klagen og om nødvendig med jevne mellomrom deretter. Byrådet skal følge opp saken, dersom det ikke har mottatt en rapport fra den relevante medlemsstaten.

Dersom den relevante medlemsstaten innen den fastsatte fristen ikke framlegger rapport eller bare gir et ufullstendig svar, skal den ansvarlige for grunnleggende rettigheter underrette direktøren og styret om dette.

8. Når et gruppemedlem viser seg å ha brutt grunnleggende rettigheter eller plikter med hensyn til internasjonal beskyttelse, skal Byrådet anmode om at medlemsstaten omgående fjerner det aktuelle medlemmet fra virksomheten som gjennomføres av Byrådet eller den stående styrken.

9. Den ansvarlige for grunnleggende rettigheter skal inkludere opplysninger om ordningen for behandling av klager i sin årsrapport som nevnt i artikkel 109 nr. 4, herunder særlige henvisninger til Byråets og medlemsstatens konklusjoner og oppfølging av klager.

10. Den ansvarlige for grunnleggende rettigheter skal i samsvar med nr. 1–9 og etter å ha rådspurt det rådgivende forumet, utarbeide et standardisert klageskjema der det kreves detaljerte og særlige opplysninger om det påståtte bruddet på grunnleggende rettigheter. Den ansvarlige for grunnleggende rettigheter skal dessuten utarbeide ytterligere nærmere regler etter behov. Den ansvarlige for grunnleggende rettigheter skal oversende dette skjemaet og slike nærmere regler til direktøren og styret.

Byrådet skal sikre at opplysningene om muligheten og framgangsmåten for å innlevere en klage er lett tilgjengelige, også for sårbare personer. Det standardiserte klageskjemaet skal gjøres tilgjengelig på Byråets nettsted og i papirutgave i forbindelse med alle Byråets aktiviteter, på språk som tredjestatsborgere forstår eller med rimelighet kan forventes å forstå. Det standardiserte klageskjemaet skal være lett tilgjengelig, herunder på mobile enheter. Byrådet skal sikre at klager har adgang til ytterligere veiledning og bistand med hensyn til klagebehandling. Klager skal behandles av den ansvarlige for grunnleggende rettigheter, selv når de ikke er blitt innlevert ved bruk av det standardiserte klageskjemaet.

11. Alle personopplysninger i klager skal håndteres og behandles av Byrådet, herunder den ansvarlige for grunnleggende rettigheter, i samsvar med forordning (EU) nr. 2018/1725 og av medlemsstatene i samsvar med forordning 2016/679 og direktiv (EU) 2016/680.

Når en klager innleverer en klage, skal klageren anses for å ha gitt sitt samtykke til at Byrådet og den ansvarlige for grunnleggende rettigheter behandler vedkommendes personopplysninger i henhold til artikkel 5 nr. 1 bokstav d) i forordning (EU) 2018/1725.

For å beskytte klagerens interesser skal klager behandles fortrolig av den ansvarlige for grunnleggende rettigheter i samsvar med nasjonal rett og unionsrett, med mindre klageren uttrykkelig gir avkall på retten til fortrolighet. Når en klager gir avkall på retten til fortrolighet, skal vedkommende anses å ha gitt samtykke til at den ansvarlige for grunnleggende rettigheter eller Byrådet ved behov opplyser om deres identi-

tet til vedkommende myndigheter eller organer i forbindelse med det det klages over.

Artikkel 112

Interparlamentarisk samarbeid

1. For å ta høyde for at Den europeiske grense- og kystvakt har den særlige karakter at den er sammensatt av nasjonale myndigheter og Byrået, og for å sikre at Europaparlamentet og de nasjonale parlamentene effektivt kan utøve sin kontrollfunksjon overfor henholdsvis Byrået og de respektive nasjonale myndighetene som fastsatt i henholdsvis traktatene og nasjonal rett, kan Europaparlamentet og de nasjonale parlamentene samarbeide i henhold til artikkel 9 i protokoll 1 om de nasjonale parlamenters rolle i Den europeiske union vedlagt TEU og TEUF.
2. Etter invitasjon fra Europaparlamentet og de nasjonale parlamentene som møtes i sammenheng med nr. 1, skal direktøren og lederen for styret delta på slike møter.
3. Byrået skal sende den årlige aktivitetsrapporten til de nasjonale parlamentene.

Artikkel 113

Språkordning

1. Forordning nr. 1⁴⁴ får anvendelse på Byrået.
2. Med forbehold om beslutninger truffet på grunnlag av artikkel 342 i TEUV skal den årlige aktivitetsrapporten og arbeidsprogrammet utarbeides på alle Unionens offisielle språk.
3. Oversettelsestjenestene som er nødvendige for Byråets arbeid, skal utføres av Oversettelsesenteret for Den europeiske unions institusjoner.

Artikkel 114

Åpenhet og kommunikasjon

1. Byrået skal være omfattet av forordning (EF) nr. 1049/2001 når det behandler søknader om innsyn i dets dokumenter.
2. Byrået skal på eget initiativ sørge for kommunikasjon på områder innenfor dets ansvarsområde. Det skal offentliggjøre relevante opplysninger, herunder den årlige aktivitetsrapporten, det årlige arbeidsprogrammet, atferdsre-

glene, strategiske risikoanalyser og omfattende opplysninger om tidligere og nåværende fellesoperasjoner, raske grenseinnsatser, forsøksprosjekter, prosjekter vedrørende teknisk bistand med tredjestater, utplassering av støt-tegrupper for migrasjonshåndtering, returope-rasjoner eller returinnsatser, herunder i tred-jestater, og samarbeidsordninger og skal, uten at det berører artikkel 92, særlig sørge for at offentligheten og alle berørte parter raskt får objektive, detaljerte, omfattende, pålitelige og lettforståelige opplysninger om dets arbeid. Byrået skal gjøre dette uten å oppdage opera-tive opplysninger, som, dersom de blir offent-liggjort, vil sette målet for operasjonene i fare.

3. Styret skal fastsette de praktiske ordningene for anvendelse av nr. 1 og 2.
4. Enhver fysisk eller juridisk person skal ha rett til å henvende seg skriftlig til Byrået på et av Unionens offisielle språk. Vedkommende skal ha rett til å få svar på samme språk.
5. Beslutninger truffet av Byrået i henhold til artikkel 8 i forordning (EF) nr. 1049/2001 kan påklages til Den europeiske ombudsmann eller bringes inn for Domstolen i henhold til vilkårene fastsatt i henholdsvis artikkel 228 og 263 i TEUV.

Avsnitt 4

Finansieringsbehov

Artikkel 115

Budsjett

1. Uten at det berører andre former for inntekter, skal Byråets inntekter bestå av
  - a) et bidrag fra Unionen som føres opp i Den europeiske unions alminnelige budsjett (seksjonen om Kommisjonen),
  - b) et bidrag fra statene som deltar i gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket, som fastsatt i de respektive ordningene som angir deres finansielle bidrag,
  - c) unionsmidler i form av bidragsavtaler eller adhoc-tilskudd i samsvar med Byråets finansielle regler nevnt i artikkel 120 og med bestemmelsene i de relevante instrumentene som støtter Unionens politikk,
  - d) gebyrer for tjenester som er ytt,
  - e) eventuelle frivillige bidrag fra medlemsstater.
2. Byråets utgifter skal omfatte utgifter til administrasjon, infrastruktur, drift og personell.

⁴⁴ Forordning nr. 1 av 15. april 1958 om fastsettelse av reglene for bruk av språk i Det europeiske økonomiske fellesskap (EFT 17 av 6.10.1958, s. 385).

3. Direktøren skal utarbeide et utkast til overslag over Byråets inntekter og utgifter for kommende regnskapsår, herunder en stillingsoversikt, og skal oversende det til styret.
4. Det skal være balanse mellom inntekter og utgifter.
5. Styret skal på grunnlag av et utkast til overslag utarbeidet av direktøren vedta et foreløpig utkast til overslag over Byråets inntekter og utgifter for kommende regnskapsår, herunder den foreløpige stillingsoversikten. Styret skal oversende dem til Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen senest 31. januar hvert år som en del av utkastet til det samlede programdokumentet.
6. Styret skal senest 31. mars hvert år oversende det endelig utkastet til overslag over Byråets inntekter og utgifter, herunder utkastet til stillingsoversikt, ledsaget av det foreløpige arbeidsprogrammet, til Kommisjonen.
7. Kommisjonen skal oversende overslaget til budsjettmyndigheten sammen med forslaget til Den europeiske unions alminnelige budsjett.
8. På grunnlag av overslaget skal Kommisjonen innta i det foreløpige utkastet til Den europeiske unions alminnelige budsjett de overslag den anser som nødvendige for stillingsoversikten og det bidrag som skal ytes over det alminnelige budsjett, og framlegge dette for budsjettmyndigheten i samsvar med artikkel 313 og 314 i TEUV.
9. Budsjettmyndigheten skal godkjenne bevilgingen av bidraget til Byrådet.
10. Budsjettmyndigheten skal vedta Byråets stillingsoversikt.
11. Styret skal vedta Byråets budsjett. Det skal bli endelig når Den europeiske unions alminnelige budsjett er endelig vedtatt. Det skal eventuelt justeres tilsvarende.
12. Enhver endring i budsjettet, herunder stillingsoversikten, skal følge samme framgangsmåte.
13. For alle byggeprosjekter som sannsynligvis kan påvirke Byråets budsjett i betydelig grad, får bestemmelsene i delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 2019/715⁴⁵ anvendelse.
14. For å finansiere utplasseringen av raske grenseinnsatser og returinnsatser skal det budsjett-

tet som styret vedtar for Byrådet, omfatte en finansiell operativ reserve som utgjør minst 2 % av bevilgingen avsatt til fellesoperasjoner ved den ytre grensen og de operative aktivitetene på returområdet. Etter utløpet av hver måned kan direktøren beslutte å omfordele et beløp tilsvarende en tolvdel av Byråets bevilgninger til andre operative aktiviteter hos Byrådet. I så fall skal direktøren underrette styret.

15. Budsjettforpliktelser til tiltak som løper over mer enn ett regnskapsår, kan fordeles på flere år i årlige transjer.

Artikkel 116

Gjennomføring og kontroll av budsjettet

1. Direktøren skal gjennomføre Byråets budsjett.
2. Byråets regnskapsfører skal senest 1. mars i et regnskapsår N + 1 oversende det foreløpige regnskapet for regnskapssåret N til Kommisjonens regnskapsfører og Revisjonsretten. Kommisjonens regnskapsfører skal konsolidere det foreløpige årsregnskapet for institusjonene og de desentraliserte organene i samsvar med artikkel 245 i forordning (EU, Euratom) 2018/1046.
3. Byrådet skal oversende en rapport om budsjett- og økonomistyringen for år N til Europaparlamentet, Rådet og Revisjonsretten senest 31. mars for år N + 1.
4. Kommisjonens regnskapsfører skal oversende Byråets foreløpige regnskap for år N, konsolidert med Kommisjonens regnskaper, til Revisjonsretten senest 31. mars for år N + 1.
5. I henhold til artikkel 246 i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 skal direktøren etter mottak av Revisjonsrettens synspunkter på Byråets foreløpige regnskap for år N, utarbeide Byråets endelige regnskap på eget ansvar og framlegge det for styret for uttalelse.
6. Styret skal avgi uttalelse om Byråets endelige regnskap for år N.
7. Direktøren skal senest 1. juli i år N + 1 oversende det endelige regnskapet til Europaparlamentet, Rådet, Kommisjonen og Revisjonsretten, sammen med styrets uttalelse.
8. Det endelige regnskapet for år N skal offentliggjøres i Den europeiske unions tidende senest 15. november i år N + 1.
9. Direktøren skal oversende et svar til Revisjonsretten på dens synspunkter senest 30. september i år N + 1. Vedkommende skal også oversende dette svaret til styret.

⁴⁵ Kommisjonens delegerte forordning (EU) 2019/715 av 18. desember 2018 om rammefinansforordningen for de organer som er nedsatt i henhold til TEUV og Euratom-traktaten og nevnt i artikkel 70 i europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) 2018/1046 (EUT L 122 av 10.5.2019, s. 1)

10. Direktøren skal framlegge for Europaparlamentet, på anmodning fra dette, alle nødvendige opplysninger for å utføre arbeidet med meddelelsen av ansvarsfrihet for år N, som fastsatt i artikkel 261 nr. 3 i forordning (EU, Euratom) 2018/1046.
11. Europaparlamentet skal etter anbefaling fra Rådet, som skal treffe sin beslutning med kvalifisert flertall, før 15. april i år N + 2 meddele Byråets direktør ansvarsfrihet for gjennomføringen av budsjettet for år N.

Artikkel 117

Bedrageribekjempelse

1. I forbindelse med bekjempelse av bedrageri, korrupsjon og andre ulovlige aktiviteter får bestemmelsene i forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ubegrenset anvendelse. Byrådet skal tiltre den tverrinstitusjonelle avtale av 25. mai 1999 om interne undersøkelser som foretas av Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse (OLAF), og umiddelbart vedta egnede bestemmelser, som får anvendelse på alle Byråets ansatte, ved å bruke malen angitt i vedlegget til nevnte avtale.
2. Revisjonsretten skal ha myndighet til å foreta revisjon av dokumenter og inspeksjon på stedet hos alle støttemottakere, leverandører og underleverandører som har mottatt unionsmidler fra Byrådet.
3. OLAF kan foreta administrative undersøkelser, herunder kontroll og inspeksjon på stedet, i samsvar med bestemmelsene og framgangsmåtene fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 og rådsforordning (Euratom, EF) nr. 2185/96⁴⁶, med sikte på å fastslå om det har forekommet bedrageri, korrupsjon eller annen ulovlig aktivitet som påvirker Unionens økonomiske interesser i forbindelse med en tilskuddsavtale, et tilskuddsvedtak eller en kontrakt som er finansiert av Byrådet.
4. Den europeiske påtalemyndighet (EPPO) kan i samsvar med forordning (EU) 2017/1939 etterforske og rettsforfølge bedrageri og andre ulovlige aktiviteter som skader Unio-

nens økonomiske interesser, som fastsatt i direktiv (EU) 2017/1371.

5. Uten at det berører nr. 1–4, skal Byråets samarbeidsordninger med tredjestater og internasjonale organisasjoner, tilskuddsavtaler, tilskuddsvedtak og kontrakter inneholde bestemmelser som uttrykkelig gir Revisjonsretten, OLAF og EPPO myndighet til å foreta slike revisjoner og undersøkelser i samsvar med deres respektive kompetanse.

Artikkel 118

Forebygging av interessekonflikter

Byrådet skal vedta interne regler som forplikter medlemmene av dets organer og dets personell til, i deres ansettelsestid eller mandatperiode, å unngå alle situasjoner som kan føre til interessekonflikter, og til å rapportere slike situasjoner.

Byrådet skal sikre at det er åpenhet om lobbyvirksomhet ved hjelp av et åpenhetsregister og ved å offentliggjøre alle sine møter med berørte tredjeparter. Åpenhetsregistret skal omfatte alle møter og kontakter mellom berørte tredjeparter og direktøren, de stedfortredende direktørene og avdelingslederne om forhold som gjelder innkjøp og anbud for tjenester, utstyr eller utkontrakterte prosjekter og studier. Byrådet skal føre et register over alle møter som dets personell holder med berørte tredjeparter om forhold som gjelder innkjøp og anbud for tjenester, utstyr eller utkontrakterte prosjekter og studier.

Artikkel 119

Administrative undersøkelser

Byråets aktiviteter skal være underlagt Den europeiske ombudsmanns undersøkelser i samsvar med artikkel 228 i TEUF.

Artikkel 120

Finansielle bestemmelser

De finansielle reglene som gjelder for Byrådet, skal vedtas av styret etter samråd med Kommisjonen. De skal ikke avvike fra delegert forordning (EU) nr. 1271/2013 med mindre dette særlig kreves for Byråets drift og Kommisjonen har gitt samtykke til dette på forhånd. Styret skal i denne forbindelse vedta særlige finansielle regler for Byråets aktiviteter for samarbeid med tredjestater på returområdet.

⁴⁶ Rådsforordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 av 11. november 1996 om kontroll og inspeksjon på stedet som foretas av Kommisjonen for å beskytte De europeiske fellesskaps økonomiske interesser mot bedrageri og andre uregelmessigheter (EFT L 292 av 15.11.1996, s. 2).

*Artikkel 121***Evaluering**

1. Uten at dette berører artikkel 59, skal Kommisjonen innen ... [fire år etter at denne forordning er trådt i kraft] og deretter hvert fjerde år evaluere denne forordning. I evalueringen skal særlig følgende vurderes:

- a) Byråets resultater i forbindelse med dets mål, mandat, ressurser og oppgaver,
- b) virkningen og effektiviteten av Byråets arbeid og dets arbeidsmetoder i tilknytning til dets mål, mandat og oppgaver,
- c) samarbeidet mellom byråer på europeisk plan, herunder gjennomføring av det europeiske samarbeid om kystvaktoppgaver,
- d) eventuelle behov for å endre Byråets mandat,
- e) de finansielle følgene av en slik endring,
- f) den stående styrkens funksjon og, fra og med den andre evalueringen, dens samlede størrelse og sammensetning,
- g) den stående styrkens opplæringsnivå, spesialiserte fagkunnskap og profesjonalitet.

Evalueringen skal omfatte en særlig analyse av hvordan pakten og annen relevant unionsrett er blitt overholdt ved anvendelsen av denne forordning.

2. Evalueringen skal vurdere Byråets tiltrekningskraft som arbeidsgiver i forbindelse med rekruttering av byråansatte for å sikre kandidatens kvalitet og geografisk balanse.
3. Ved gjennomføring av evalueringen skal Kommisjonen innhente innspill fra relevante berørte parter, herunder det rådgivende forumet og FRA.
4. Kommisjonen skal oversende evalueringsrapportene og sine konklusjoner om rapportene til Europaparlamentet, Rådet og styret. Styret kan gi anbefalinger om endringer av denne forordning til Kommisjonen. Evalueringsrapportene og konklusjonene om rapportene skal offentliggjøres. Medlemsstatene og Byrådet skal gi Kommisjonen nødvendige opplysninger for å utarbeide evalueringsrapportene. Evalueringsrapportene skal om nødvendig ledsages av forslag til regelverk.
5. Byrådet skal innen 1. desember 2021 og deretter annethvert år framlegge rapport for Europaparlamentet og Rådet om EUROSURs funksjon.

Medlemsstatene skal gi Byrådet nødvendige opplysninger for å utarbeide disse rapportene.

6. Som ledd i evalueringen nevnt i nr. 1 skal Kommisjonen gi en samlet evaluering av EURO-

SUR, som om nødvendig skal ledsages av egnede forslag til forbedring av dets funksjon.

Medlemsstatene og Byrådet skal gi Kommisjonen nødvendige opplysninger for å utarbeide den samlede evalueringen nevnt i første ledd.

Ved gjennomføring av den samlede evalueringen nevnt i første ledd skal Kommisjonen innhente innspill fra relevante berørte parter, herunder det rådgivende forumet og FRA.

*Kapittel V***Sluttbestemmelser***Artikkel 122***Komitéframgangsmåte**

1. Kommisjonen skal bistås av en komité («komiteen for Den europeiske grense- og kystvakt»). Nevnte komité skal være en komité i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

*Artikkel 123***Oppheving og overgangsbestemmelser**

1. Forordning (EU) nr. 1052/2013 oppheves med unntak av artikkel 9 nr. 3, 5, 7–10 og artikkel 10 nr. 5 og 7, som oppheves med virkning fra datoen gjennomføringsakten nevnt i artikkel 24 nr. 3 i denne forordning trer i kraft.
2. Forordning (EU) 2016/1624 oppheves med unntak av artikkel 20, 30 og 31, som oppheves med virkning fra 1. januar 2021.
3. Utplussinger i samsvar med artikkel 54–58 skal finne sted fra 1. januar 2021.
4. For utplussinger i 2021 skal styret vedta beslutningene nevnt i artikkel 54 nr. 4 og artikkel 64 nr. 6 innen 31. mars 2020.
5. For å støtte utviklingen av menneskelige ressurser og sikre medlemsstatenes bidrag til den stående styrken skal medlemsstatene ha rett til å motta midler i 2020 i samsvar med artikkel 61 nr. 1 bokstav a). Tallene i vedlegg II for 2022 skal brukes som referanse for de relevante midlene i 2020.
6. For å kunne bidra effektivt til det nødvendige antall byråansatte til de første utplussingene av den stående styrken og opprettelsen av den sentrale ETIAS-enheten skal Byrådet iverksette nødvendige forberedelser, herunder rekruttering og opplæring, fra ... [dato der denne forordning trer i kraft] og i samsvar med budsjetteglene.

7. Inntil ... [to år etter at denne forordning er trådt i kraft] kan medlemsstatene frivillig gi opplysninger til EUROSUR om inn- og utreisekontroll og overvåking av luftgrensene.
8. Henvisninger til de opphevede rettsaktene skal forstås som henvisninger til denne forordning og leses i samsvar med sammenligningstabellen i vedlegg VI i denne forordning.

forente kongerike, skal gjelde inntil dagen traktatene opphører å få anvendelse på Det forente kongerike i henhold til artikkel 50 nr. 3 i TEU eller, forutsatt at en utredelsesavtale inngått med Det forente kongerike i samsvar med artikkel 50 nr. 2 i TEU er trådt i kraft på nevnte dato, inntil utløpet av overgangsperioden i nevnte utredelsesavtale.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater i samsvar med traktatene.

Artikkel 124

Ikrafttredelse og anvendelse

1. Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i Den europeiske unions tidende.
2. Artikkel 79 får anvendelse fra datoen systemet omhandlet i nevnte artikkel faktisk overføres.
3. Artikkel 12 nr. 3, artikkel 70 og artikkel 100 nr. 5, i den grad de gjelder samarbeidet med Det

Utferdiget i Brussel,

For Europaparlamentet

For Rådet

President

President

Vedlegg I

Den stående styrkens kapasitet per år og kategori i samsvar med artikkel 54

Kategori/år	Kategori 1 Byråansatte	Kategori 2	Kategori 3	Kategori 4 Reserve for rask innsats	Totalt for den stående styrken
		Operativt personell som er langvarig utstasjonert	Operativt personell som er kortvarig utplassert		
2021	1 000	400	3 600	1 500	6 500
2022	1 000	500	3 500	1 500	6 500
2023	1 500	500	4 000	1 500	7 500
2024	1 500	750	4 250	1 500	8 000
2025	2 000	1 000	5 000	0	8 000
2026	2 500	1 250	5 250	0	9 000
2027 og deretter	3 000	1 500	5 500	0	10 000

Vedlegg II

Årlig bidrag som medlemsstatene skal stille til rådighet for den stående styrken via langvarig utstasjonering av personell i samsvar med artikkel 56

Land/år	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027 og deretter
Belgia	8	10	10	15	20	25	30
Bulgaria	11	13	13	20	27	33	40
Tsjekkia	5	7	7	10	13	17	20
Danmark	8	10	10	15	19	24	29
Tyskland	61	73	73	110	152	187	225
Estland	5	6	6	9	12	15	18
Hellas	13	17	17	25	33	42	50
Spania	30	37	37	56	74	93	111
Frankrike	46	56	56	83	114	141	170
Kroatia	17	22	22	33	43	54	65
Italia	33	42	42	63	83	104	125
Kypros	2	3	3	4	5	7	8
Latvia	8	10	10	15	20	25	30
Litauen	10	13	13	20	26	33	39
Luxembourg	2	3	3	4	5	7	8
Ungarn	17	22	22	33	43	54	65
Malta	2	2	2	3	4	5	6
Nederland	13	17	17	25	33	42	50
Østerrike	9	11	11	17	23	28	34
Polen	27	33	33	50	67	83	100
Portugal	8	10	10	15	20	25	30
Romania	20	25	25	38	50	63	75
Slovenia	9	12	12	18	23	29	35
Slovakia	9	12	12	18	23	29	35
Finland	8	10	10	15	20	25	30
Sverige	9	11	11	17	23	28	34
Sveits	4	5	5	8	11	13	16
Island	1	1	1	1	1	2	2
Liechtenstein ¹	0	0	0	0	0	0	0
Norge	5	7	7	10	13	17	20
Totalt	400	500	500	750	1 000	1 250	1 500

¹ Liechtenstein vil bidra gjennom forholdsmessig økonomisk støtte.

Vedlegg III

Årlig bidrag som medlemsstatene skal stille til rådighet for den stående styrken for kortvarig utplassering av personell i samsvar med artikkel 57

Land/år	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027 og deretter
Belgia	72	70	80	85	100	105	110
Bulgaria	96	93	107	113	133	140	147
Tsjekkia	48	47	53	57	67	70	73
Danmark	70	68	77	82	97	102	106
Tyskland	540	523	602	637	748	785	827
Estland	43	42	48	51	60	63	66
Hellas	120	117	133	142	167	175	183
Spania	266	259	296	315	370	389	407
Frankrike	408	396	454	481	566	593	624
Kroatia	156	152	173	184	217	228	238
Italia	300	292	333	354	417	438	458
Kypros	19	19	21	23	27	28	29
Latvia	72	70	80	85	100	105	110
Litauen	94	91	104	111	130	137	143
Luxembourg	19	19	21	23	27	28	29
Ungarn	156	152	173	184	217	228	238
Malta	14	14	16	17	20	21	22
Nederland	120	117	133	142	167	175	183
Østerrike	82	79	91	96	113	119	125
Polen	240	233	267	283	333	350	367
Portugal	72	0	80	85	100	105	110
Romania	180	175	200	213	250	263	275
Slovenia	84	82	93	99	117	123	128
Slovakia	84	82	93	99	117	123	128
Finland	72	70	80	85	100	105	110
Sverige	82	79	91	96	113	119	125
Sveits	38	37	43	45	53	56	59
Island	5	5	5	6	7	7	7
Liechtenstein ¹	0	0	0	0	0	0	0
Norge	48	47	53	57	67	70	73
Totalt	3 600	3 500	4 000	4 250	5 000	5 250	5 500

¹ Liechtenstein vil bidra gjennom forholdsmessig økonomisk støtte.

Vedlegg IV

Bidrag som medlemsstatene skal stille til rådighet for den stående styrken via reserven for rask innsats i samsvar med artikkel 58

Land	Antall
Belgia	30
Bulgaria	40
Tsjekkia	20
Danmark	29
Tyskland	225
Estland	18
Hellas	50
Spania	111
Frankrike	170
Kroatia	65
Italia	125
Kypros	8
Latvia	30
Litauen	39
Luxembourg	8
Ungarn	65
Malta	6
Nederland	50
Østerrike	34
Polen	100
Portugal	30
Romania	75
Slovenia	35
Slovakia	35
Finland	30
Sverige	34
Sveits	16
Island	2
Liechtenstein ¹	0
Norge	20
Totalt	1 500

¹ Liechtenstein vil bidra gjennom forholdsmessig økonomisk støtte.

Vedlegg V

Regler for bruk av makt, herunder opplæring og levering, kontroll og bruk av tjenestevåpen og utstyr som ikke er bestemt til å drepe, som får anvendelse på byråansatte som er utplassert som gruppemedlemmer

1. Alminnelige prinsipper for bruk av makt og våpen

I denne forordning menes med «bruk av makt» at byråansatte som er utplassert som gruppemedlemmer, tar i bruk fysiske midler for å utføre sine oppgaver eller for å sikre selvforsvar, noe som omfatter bruk av hender og kropp, bruk av alle instrumenter, våpen, herunder skytevåpen, eller utstyr.

Våpen, ammunisjon og utstyr skal bæres og brukes bare i forbindelse med operasjoner. Det er forbudt å bære eller bruke våpen, ammunisjon og utstyr i tjenestefri perioder.

I samsvar med artikkel 82 nr. 8 skal bruk av makt og våpen foretatt av byråansatte utplassert som gruppemedlemmer skje i samsvar med vertsstatens nasjonale rett under tilstedeværelse av vertsstatens grensevakter.

Uten at det berører tillatelsen fra vertsstaten og anvendeligheten av nasjonal rett på bruk av makt i forbindelse med operasjoner, skal bruken av makt og våpen foretatt av byråansatte utplassert som gruppemedlemmer følge nødvendighets-, forholdsmessighets- og forsiktighetsprinsippet («hovedprinsippene») som fastsatt nedenfor.

Den operative planen avtalt mellom direktøren og vertsstaten skal fastsette vilkårene for å bære og bruke våpen i henhold til nasjonal rett eller operative prosedyrer i forbindelse med operasjonene.

Nødvendighetsprinsippet

Bruk av makt, uansett om det skjer ved direkte fysisk kontakt eller ved bruk av våpen eller utstyr, skal være unntaket og skal skje bare når det er strengt nødvendig for å sikre at Byråets oppgaver kan utføres, eller i nødverge. Makt skal brukes bare som en siste utvei når det er gjort en rimelig innsats for å løse en situasjon ved hjelp av ikke-voldelige midler, herunder ved hjelp av overtalelse, forhandling eller mekling. Bruk av makt eller tvangstiltak skal aldri være villkårlig eller utilbørlig.

Forholdsmessighetsprinsippet

Når lovlig bruk av makt eller skytevåpen ikke kan unngås, skal byråansatte utplassert som gruppemedlemmer opptre i forhold til situasjonens alvor og det legitime mål som skal nås. Under operative aktiviteter skal forholdsmessighetsprinsippet styre både hvilken type makt som brukes (f.eks. behovet for å bruke våpen), og i hvilket omfang makt brukes. Byråansatte utplassert som gruppemedlemmer skal ikke bruke mer makt enn absolutt nødvendig for å oppnå det legitime målet med håndheving av loven. Dersom et skytevåpen brukes, skal byråansatte utplassert som gruppemedlemmer sikre at bruken forårsaker minst mulig personskade og begrenser person- og tingskade i videst mulig omfang. Dersom tiltakene fører til et uakseptabelt resultat, kan byråansatte utplassert som gruppemedlemmer oppgi tiltaket. I henhold til forholdsmessighetsprinsippet skal Byrået stille nødvendig utstyr og selvforsvarsmateriell for rimelig bruk av makt til rådighet for byråansatte utplassert som gruppemedlemmer.

Plikten til å utvise forsiktighet

Når byråansatte utplassert som gruppemedlemmer utfører operative aktiviteter, skal de fullt ut respektere og forsøke å bevare menneskeliv og menneskeverdet. Alle nødvendige tiltak som kan begrense risikoen for person- og tingskade, skal treffes i forbindelse med operasjoner. Denne forpliktelsen omfatter en generell plikt for byråansatte utplassert som gruppemedlemmer til å gi klare advarsler om at de har til hensikt å bruke makt, med mindre en slik advarsel vil gjøre at gruppemedlemmene uberettiget utsettes for en risiko, eller den skaper risiko for død eller alvorlig skade for andre, eller den vil være klart uegnet eller ineffektiv under de særlige omstendighetene.

2. Særlige regler for de mest vanlig benyttede instrumentene for bruk av makt (utstyr for byråansatte utplassert som gruppemedlemmer)

I samsvar med hovedprinsippene skal bruk av makt være tillatt bare i det omfang bruk av makt er nødvendig for å oppnå det umiddelbare målet med håndheving av loven, og først etter at

- forsøk på å løse en potensielt voldelig konfrontasjon ved hjelp av overtalelse, forhandling eller mekling er uttømt og slått feil,
- det er gitt en advarsel om den tiltenkte bruken av makt.

Dersom det er nødvendig å trappe opp innsatsnivået (f.eks. ved å ta i bruk et våpen eller en annen type våpen), skal det også gis en klar advarsel om en slik opptrapping, med mindre en slik advarsel gjør at gruppemedlemmene uberettiget utsettes for en risiko, eller den skaper risiko for død eller alvorlig skade for andre, eller den vil være klart uegnet eller ineffektiv under de særlige omstendighetene.

Skytevåpen

Byråansatte utplassert som gruppemedlemmer skal ikke bruke skytevåpen mot personer, unntatt under følgende omstendigheter og bare når mindre ekstreme midler er utilstrekkelige til å oppnå de nødvendige målene:

- Bruk av skytevåpen for byråansatte utplassert som gruppemedlemmer er en siste utvei i ytterste nødstilfelle, særlig dersom det er risiko for at andre tilstedeværende kan settes i fare.
- Bruk av skytevåpen for byråansatte utplassert som gruppemedlemmer er nødvendig for å forsvare dem selv eller andre mot en overhengende trussel om død eller alvorlig skade.
- Bruk av skytevåpen for byråansatte utplassert som gruppemedlemmer er for å forebygge en overhengende trussel om død eller alvorlig skade.
- Bruk av skytevåpen for byråansatte utplassert som gruppemedlemmer er for å avverge et egentlig angrep eller forebygge et nært forestående farlig angrep på vesentlige institusjoner, tjenester eller anlegg.

Før byråansatte utplassert som gruppemedlemmer bruker skytevåpen, skal de gi en klar advarsel om at de har til hensikt å bruke slike skytevåpen. Advarsler kan gis muntlig eller ved å avfyre varselskudd.

*Ikke-dødelige våpen***Batonger**

Godkjente batonger kan brukes som forsvarsmiddel eller eventuelt som våpen i samsvar med hovedprinsippene i følgende tilfeller:

- når en lavere grad av bruk av makt anses for å være klart uegnet for formålet,

- for å avverge et faktisk eller overhengende angrep.

Før byråansatte utplassert som gruppe-medlemmer bruker batonger, skal de gi en klar advarsel om at de har til hensikt å bruke batonger. Når byråansatte utplassert som gruppe-medlemmer bruker batonger, skal de alltid forsøke å begrense risikoen for skader og unngå kontakt med hodet.

Tåreframkallende stoffer (f.eks. pepperspray)

Godkjente tåreframkallende stoffer kan brukes som forsvarsmiddel eller eventuelt som våpen i samsvar med hovedprinsippene i følgende tilfeller:

- når en lavere grad av bruk av makt anses for å være klart uegnet for formålet,
- for å avverge et faktisk eller overhengende angrep.

Annet utstyr

Håndjern

Håndjern skal settes bare på personer som anses for å utgjøre en fare for seg selv eller andre, slik at frihetsberøvelse eller transport av dem foregår på sikker måte, og slik at sikkerheten for byråansatte utplassert som gruppe-medlemmer og andre gruppe-medlemmer ivaretas. Håndjern skal bare brukes i kortest mulig tid og bare når det er strengt nødvendig.

3. Praktiske regler for bruk av makt, tjenestevåpen, ammunisjon og utstyr i forbindelse med operasjoner
  - Almennelige praktiske regler for bruk av makt, våpen og annet utstyr i forbindelse med operasjoner

I samsvar med artikkel 82 nr. 8 skal byråansatte utplassert som gruppe-medlemmer utøve sin utøvende makt, herunder bruk av makt, under vertsstatens ledelse og kontroll og skal bare bruke makt, herunder våpen, ammunisjon og utstyr, under tilstedeværelse av vertsstatens grensevakter etter at vertsstatens vedkommende myndigheter har gitt tillatelse. Vertsstatens vedkommende myndigheter kan imidlertid med Byråets samtykke tillate at byråansatte utplassert som gruppe-medlemmer bruker makt, selv om vertsstatens personell ikke er til stede.

Vertsstaten kan i samsvar med artikkel 82 nr. 8 annet ledd forby at visse typer tjenestevåpen, ammunisjon og utstyr bæres.

Uten at det berører tillatelsen fra vertsstaten og anvendeligheten av nasjonal rett om bruk av makt i forbindelse med operasjoner, skal bruk av makt og våpen for byråansatte utplassert som gruppe-medlemmer

- a) overholde hovedprinsippene og de særlige reglene nevnt i del 2,
  - b) overholde de grunnleggende rettighetene garantert i henhold til folkeretten og unionsretten, herunder særlig pakten, Den europeiske konvensjon om beskyttelse av menneskerettighetene og de grunnleggende friheter, «the United Nations Basic Principles on the Use of Force and Firearms by Law Enforcement Officials» og «the United Nations Code of Conduct for Law Enforcement Officials»,
  - c) overholde Byråets atferdsregler.
4. Kontrollmekanisme

Byrådet skal gi følgende garantier i forbindelse med bruk av makt, våpen, ammunisjon og utstyr og skal gi en evaluering i sin årsrapport.

Opplæring

Opplæring som gis i samsvar med artikkel 62 nr. 2, skal omfatte teoretiske og praktiske aspekter ved forebygging og bruk av makt. Den teoretiske opplæringen skal omfatte psykologisk opplæring, herunder opplæring i utholdenhet og arbeid i pressede situasjoner, og teknikker for å unngå bruk av makt, f.eks. forhandling og meklings. Den teoretiske opplæringen skal følges av en obligatorisk og tilstrekkelig teoretisk og praktisk opplæring i bruk av makt, våpen, ammunisjon og utstyr og i relevante garantier for de grunnleggende rettighetene. For å sikre en felles praktisk forståelse og framgangsmåte skal den praktiske opplæringen avsluttes med en simulering som er relevant for aktivitetene som skal utføres under utplasseringen, og skal inkludere en praktisk simulering som omfatter operasjonalisering av garantiene for de grunnleggende rettighetene.

Byrådet skal tilby byråansatte utplassert som gruppe-medlemmer årlig videreopplæring i bruken av makt. Slik opplæring skal finne sted som ledd i opplæringen nevnt i artikkel 62 nr. 2. For at byråansatte utplassert som gruppe-medlemmer skal få tillatelse til å bære tjenestevåpen og bruke makt, skal de ha fullført den årlige videreopplæringen. Den årlige videreopplæringen skal omfatte teoretiske og praktiske

aspekter som beskrevet i første ledd. Den årlige videreopplæringen skal være minst 24 timer i alt og bestå av minst 8 timer teoretisk opplæring og 16 timer praktisk opplæring. Den praktiske opplæringen skal være delt inn i minst 8 timer fysisk opplæring med bruk av fysiske fastholdelsesteknikker og minst 8 timer til bruk av skytevåpen.

Bruk av narkotika, legemidler og inntak av alkohol

Byråansatte utplassert som gruppede-lemmer skal ikke innta eller være påvirket av alkohol når de er i tjeneste.

Byråansatte utplassert som gruppede-lemmer skal ikke være i besittelse av eller bruke narkotika eller legemidler, med mindre disse er skrevet ut av medisinske årsaker. Byråansatte utplassert som gruppede-lemmer som trenger legemidler for medisinske formål, skal straks underrette sin nærmeste overordnede om et slikt behov. Deres deltakelse i operative aktiviteter kan tas opp til fornyet vurdering med hensyn til potensielle virkninger og bivirkninger som er forbundet med inntak av stoffet.

Byrådet skal opprette en kontrollmekanisme for å sikre at byråansatte utplassert som gruppede-lemmer ikke utfører sine oppgaver under påvirkning av narkotika, legemidler eller alkohol. Denne mekanismen skal være basert på en regelmessig legeundersøkelse av byråansatte utplassert som gruppede-lemmer for å identifisere mulig forbruk av narkotika, legemidler eller alkohol. Alle positive resultater som blir funnet under disse undersøkelsene, skal straks rapporteres til direktøren.

Rapportering

Alle hendelser som innebærer bruk av makt, skal straks rapporteres gjennom kommandolinjen til koordineringsstrukturen som er relevant for hver operasjon, og til den ansvarlige for grunnleggende rettigheter og direktøren. Rapporten skal inneholde fullstendige opplysninger om hvilke omstendigheter en slik bruk av makt fant sted under.

Plikt til å samarbeide og underrette

Byråansatte utplassert som gruppede-lemmer og alle andre deltakere i operasjoner skal samarbeide om å samle inn fakta om en hen-

delse som er blitt rapportert i forbindelse med en operativ aktivitet.

Tilsynsmekanisme

Byrådet skal opprette en tilsynsmekanisme som nevnt i artikkel 55 nr. 5 bokstav a).

Ordning for behandling av klager

Alle kan rapportere mistanke om at byråansatte utplassert som gruppede-lemmer har overtrådt gjeldende regler for bruk av makt i henhold til dette vedlegg ved hjelp av ordningen for behandling av klager fastsatt i artikkel 111.

Sanksjoner

Dersom Byrådet, uten at det berører artikkel 85, fastslår at byråansatte utplassert som gruppede-lem har utført aktiviteter i strid med gjeldende regler i henhold til denne forordning, herunder de grunnleggende rettighetene beskyttet i henhold til pakten, Den europeiske konvensjon om beskyttelse av menneskerettighetene og de grunnleggende friheter og folkeretten, skal direktøren treffe egnede tiltak, som kan omfatte øyeblikkelig tilbakekalling av den aktuelle byråansatte fra de operative aktivitetene og eventuelle disiplinære tiltak i samsvar med vedtektene, herunder at den byråansatte fjernes fra Byrådet.

Oppgaven til den ansvarlige for grunnleggende rettigheter

Den ansvarlige for grunnleggende rettigheter skal kontrollere og gi tilbakemelding om innholdet i introduksjons- og oppfriskningsopplæringen, idet det legges særlig vekt på aspekter ved grunnleggende rettigheter og hvordan grunnleggende rettigheter kan beskyttes i situasjoner der det er nødvendig å bruke makt, og sikre at relevante forebyggende teknikker tas opp.

Den ansvarlige for grunnleggende rettigheter skal rapportere om overholdelsen av de grunnleggende rettighetene i forbindelse med håndheving av loven i vertsstaten eller vertstredjestaten. Denne rapporten skal framlegges for direktøren og skal tas i betraktning når den operative planen utformes.

Den ansvarlige for grunnleggende rettigheter skal sikre at hendelser som gjelder bruk av

makt og bruk av våpen, ammunisjon og utstyr undersøkes grundig og straks rapporteres til direktøren. Resultatene av slike undersøkelser skal oversendes til det rådgivende forumet.

Alle aktiviteter som gjelder bruk av makt, våpen, ammunisjon og utstyr, skal regelmessig overvåkes av den ansvarlige for grunnleggende rettigheter, og alle hendelser skal meldes i rapporter fra den ansvarlige for grunnleggende rettigheter og i Byråets årsrapport.

5. Utlevering av tjenestevåpen

Godkjenning av våpen

For å avgjøre nøyaktig hvilke typer tjenestevåpen, ammunisjon og annet utstyr byråansatte utplassert som gruppemedlemmer skal bruke, skal Byrådet stille opp en uttømmende liste over komponenter som skal inngå i det personlige utstyret.

Det personlige utstyret skal brukes av alle byråansatte utplassert som gruppemedlemmer. Byrådet kan også supplere det personlige utstyret med ytterligere våpen, ammunisjon eller annet spesifikt utstyr for å utføre spesifikke oppgaver innenfor én eller to typer grupper.

Byrådet skal sikre at alle våpen, herunder skytevåpen, all ammunisjon og alt utstyr utlevert til byråansatte utplassert som gruppemedlemmer oppfyller alle nødvendige tekniske standarder.

Våpen, ammunisjon og utstyr som er tillatt brukt, skal angis i den operative planen i samsvarende med vertsstatens krav til tillatte og forbudte våpen.

Instrukser for tjenesteperiode

Våpen, ammunisjon og utstyr kan bæres i forbindelse med operasjoner og skal brukes bare som en siste utvei. Det er ikke tillatt å bære eller bruke våpen, ammunisjon eller utstyr i tjenestefrie perioder. Byrådet skal fastsette særlige regler og tiltak for å sikre at våpen, ammunisjon og annet utstyr for byråansatte utplassert som gruppemedlemmer skal kunne oppbevares i sikrede lokaler i tjenestefrie perioder som nevnt i artikkel 55 nr. 5 bokstav c).

Vedlegg VI

Sammenligningstabell

Forordning (EU) 2016/1624	Forordning (EU) nr. 1052/2013	Denne forordning
Artikkel 1 første punktum	–	Artikkel 1 første ledd
Artikkel 1 annet punktum	–	Artikkel 1 annet ledd
Artikkel 2 nr. 1	–	Artikkel 2 nr. 1
–	–	Artikkel 2 nr. 2, 4, 5, 6, 9, 15, 16, 17, 18, 29 og 30
Artikkel 2 nr. 2	–	Artikkel 2 nr. 3
–	Artikkel 3 bokstav b), c), d), f) og g)	Artikkel 2 nr. 7, 8, 10, 11 og 13
Artikkel 2 nr. 16	Artikkel 3 bokstav e)	Artikkel 2 nr. 12
–	Artikkel 3 bokstav i)	Artikkel 2 nr. 14
Artikkel 2 nr. 9	–	Artikkel 2 nr. 19
Artikkel 2 nr. 5–7	–	Artikkel 2 nr. 20–22
Artikkel 2 nr. 10–15	–	Artikkel 2 nr. 23–28
Artikkel 4 bokstav a)–d)	–	Artikkel 3 nr. 1 bokstav a)–d)
Artikkel 4 bokstav e)	–	Artikkel 3 nr. 1 bokstav e) og f)
Artikkel 4 bokstav f)–k)	–	Artikkel 3 nr. 1 bokstav g)–l)
–	–	Artikkel 3 nr. 2
Artikkel 3 nr. 1	–	Artikkel 4
Artikkel 6	–	Artikkel 5
Artikkel 7	–	Artikkel 6
Artikkel 5 nr. 1	–	Artikkel 7 nr. 1
–	–	Artikkel 7 nr. 2
Artikkel 5 nr. 2 og 3	–	Artikkel 7 nr. 3 og 4
Artikkel 8 nr. 2	–	Artikkel 7 nr. 5
–	–	Artikkel 8 nr. 1–4
Artikkel 3 nr. 2	–	Artikkel 8 nr. 5
Artikkel 3 nr. 3	–	Artikkel 8 nr. 6
–	–	Artikkel 8 nr. 7 og 8
–	–	Artikkel 9
Artikkel 8 nr. 1 bokstav a)	–	Artikkel 10 nr. 1 bokstav a)
–	–	Artikkel 10 nr. 1 bokstav b)
Artikkel 8 nr. 1 bokstav b)	–	Artikkel 10 nr. 1 bokstav c)
Artikkel 8 nr. 1 bokstav c)	–	Artikkel 10 nr. 1 bokstav d)
–	–	Artikkel 10 nr. 1 bokstav e)

Forordning (EU) 2016/1624	Forordning (EU) nr. 1052/2013	Denne forordning
Artikkel 8 nr. 1 bokstav s)	–	Artikkel 10 nr. 1 bokstav f)
Artikkel 8 nr. 1 bokstav d)	–	Artikkel 10 nr. 1 bokstav g)
Artikkel 8 nr. 1 bokstav e)	–	Artikkel 10 nr. 1 bokstav h)
Artikkel 8 nr. 1 bokstav f)	–	Artikkel 10 nr. 1 bokstav i)
Artikkel 8 nr. 1 bokstav g)	–	Artikkel 10 nr. 1 bokstav j)
Artikkel 8 nr. 1 bokstav h)	–	Artikkel 10 nr. 1 bokstav k)
–	–	Artikkel 10 nr. 1 bokstav l)
Artikkel 8 nr. 1 bokstav i)	–	Artikkel 10 nr. 1 bokstav m)
Artikkel 8 nr. 1 bokstav l)	–	Artikkel 10 nr. 1 bokstav n)
Artikkel 8 nr. 1 bokstav n)	–	Artikkel 10 nr. 1 bokstav o)
Artikkel 8 nr. 1 bokstav o)	–	Artikkel 10 nr. 1 bokstav p)
Artikkel 8 nr. 1 bokstav m)	–	Artikkel 10 nr. 1 bokstav q)
–	–	Artikkel 10 nr. 1 bokstav r) og s)
Artikkel 8 nr. 1 bokstav t)	–	Artikkel 10 nr. 1 bokstav t)
–	–	Artikkel 10 nr. 1 bokstav u)
Artikkel 8 nr. 1 bokstav u)	–	Artikkel 10 nr. 1 bokstav v)
Artikkel 8 nr. 1 bokstav p)	–	Artikkel 10 nr. 1 bokstav w)
Artikkel 8 nr. 1 bokstav q)	–	Artikkel 10 nr. 1 bokstav x)
–	–	Artikkel 10 nr. 1 bokstav y)
Artikkel 8 nr. 1 bokstav j)	–	Artikkel 10 nr. 1 bokstav z)
–	Artikkel 6 nr. 1 bokstav a)	Artikkel 10 nr. 1 bokstav aa)
Artikkel 8 nr. 1 bokstav r)	–	Artikkel 10 nr. 1 bokstav ab)
Artikkel 8 nr. 1 bokstav s)	–	Artikkel 10 nr. 1 bokstav ac)
–	–	Artikkel 10 nr. 1 bokstav ad)–ag)
Artikkel 8 nr. 3	–	Artikkel 10 nr. 2
Artikkel 9	–	Artikkel 11
Artikkel 10	–	Artikkel 12 nr. 1
–	–	Artikkel 12 nr. 2 og 3
Artikkel 23	–	Artikkel 13 nr. 1 (første punktum)
–	–	Artikkel 13 nr. 1 annet punktum
–	–	Artikkel 13 nr. 2 og 3
–	Artikkel 7 nr. 1	Artikkel 14 nr. 1
–	Artikkel 7 nr. 2	Artikkel 14 nr. 2
Artikkel 44 nr. 1	–	Artikkel 15 nr. 1 og 2
–	–	Artikkel 15 nr. 3

Forordning (EU) 2016/1624	Forordning (EU) nr. 1052/2013	Denne forordning
-	-	Artikkel 16
-	-	Artikkel 17
-	Artikkel 1	Artikkel 18
-	Artikkel 2 nr. 1 og 2	Artikkel 19 nr. 1
-	Artikkel 2 nr. 3	Artikkel 19 nr. 2
-	Artikkel 4 nr. 1 bokstav a) og b)	Artikkel 20 nr. 1 bokstav a) og b)
-	Artikkel 4 nr. 1 bokstav d)	Artikkel 20 nr. 1 bokstav c)
-	-	Artikkel 20 nr. 1 bokstav d), e) og f)
-	Artikkel 4 nr. 2 og 3	Artikkel 20 nr. 2 og 3
-	Artikkel 5 nr. 1, 2 og 3	Artikkel 21 nr. 1, 2 og 3 bokstav a)–h)
-	-	Artikkel 21 nr. 3 bokstav i) og j)
-	Artikkel 17 nr. 1, 2 og 3	Artikkel 21 nr. 4, 5 og 6
-	Artikkel 5 nr. 4	Artikkel 21 nr. 7
-	Artikkel 21	Artikkel 22
-	Artikkel 22 nr. 1	Artikkel 23 nr. 1
-	-	Artikkel 23 nr. 2 og 3
-	Artikkel 8 nr. 1 og 2	Artikkel 24 nr. 1
-	-	Artikkel 24 nr. 2
-	-	Artikkel 24 nr. 3
-	Artikkel 9 nr. 1	Artikkel 25 nr. 1
-	Artikkel 9 nr. 2 bokstav a)–e)	Artikkel 25 nr. 2 bokstav a)–e)
-	-	Artikkel 25 nr. 2 bokstav f)
-	Artikkel 9 nr. 2 bokstav f)	Artikkel 25 nr. 2 bokstav g)
-	Artikkel 9 nr. 2 bokstav g)	Artikkel 25 nr. 2 bokstav h)
-	Artikkel 9 nr. 2 bokstav h)	Artikkel 25 nr. 2 bokstav i)
-	Artikkel 9 nr. 2 bokstav i)	Artikkel 25 nr. 2 bokstav j)
-	Artikkel 9 nr. 2 bokstav j)	Artikkel 25 nr. 2 bokstav k)
-	Artikkel 9 nr. 2 bokstav k)	Artikkel 25 nr. 2 bokstav l)
-	Artikkel 9 nr. 4	Artikkel 25 nr. 3
-	Artikkel 9 nr. 5 bokstav a) annet punktum	Artikkel 25 nr. 4
-	Artikkel 9 nr. 10	Artikkel 25 nr. 5
-	Artikkel 10 nr. 1	Artikkel 26 nr. 1
-	Artikkel 10 nr. 2 bokstav a) og b)	Artikkel 26 nr. 2 bokstav a) og b)
-	Artikkel 10 nr. 2 bokstav d)	Artikkel 26 nr. 2 bokstav c)

Forordning (EU) 2016/1624	Forordning (EU) nr. 1052/2013	Denne forordning
–	Artikkel 10 nr. 2 bokstav e)	Artikkel 26 nr. 2 bokstav d)
–	–	Artikkel 26 nr. 2 bokstav e)
–	Artikkel 10 nr. 2 bokstav f)	Artikkel 26 nr. 2 bokstav f)
–	Artikkel 10 nr. 3 bokstav a)	Artikkel 26 nr. 3 bokstav a)
–	–	Artikkel 26 nr. 3 bokstav b)
–	Artikkel 10 nr. 3 bokstav c)	Artikkel 26 nr. 3 bokstav c)
–	Artikkel 10 nr. 5	Artikkel 26 nr. 4
–	Artikkel 10 nr. 6	Artikkel 26 nr. 5
–	Artikkel 10 nr. 4	Artikkel 26 nr. 6
–	–	Artikkel 27
–	Artikkel 12 nr. 1	Artikkel 28 nr. 1
–	Artikkel 12 nr. 2 bokstav a), b) og c)	Artikkel 28 nr. 2 bokstav a), b) og c)
–	–	Artikkel 28 nr. 2 bokstav d)
–	Artikkel 12 nr. 2 bokstav d)	Artikkel 28 nr. 2 bokstav e)
–	Artikkel 12 nr. 2 bokstav e)	Artikkel 28 nr. 2 bokstav f)
–	–	Artikkel 28 nr. 2 bokstav g), h) og i)
–	Artikkel 12 nr. 4 og 5	Artikkel 28 nr. 3 og 4
Artikkel 11	–	Artikkel 29 nr. 1, 2, 3 og 5–8
–	–	Artikkel 29 nr. 4
–	Artikkel 14	Artikkel 30
Artikkel 12	–	Artikkel 31 nr. 1, 2 og 4–7 og artikkel 31 nr. 3 bokstav a)–e) og g)–j)
–	–	Artikkel 31 nr. 3 bokstav f) og k)
Artikkel 13	–	Artikkel 32 nr. 1–8, 10 og 11
–	–	Artikkel 32 nr. 9
–	–	Artikkel 33
–	Artikkel 15 nr. 1	Artikkel 34 nr. 1
–	–	Artikkel 34 nr. 2
–	–	Artikkel 34 nr. 3
–	Artikkel 15 nr. 2	Artikkel 34 nr. 4
–	Artikkel 15 nr. 3	Artikkel 34 nr. 5
–	–	Artikkel 35 nr. 1 bokstav a), b) og c) og artikkel 35 nr. 2 og 3
–	Artikkel 16 nr. 1, 2 og 3	Artikkel 35 nr. 1 bokstav d)
–	–	Artikkel 35 nr. 1 bokstav d)
–	Artikkel 16 nr. 5	Artikkel 35 nr. 4

Forordning (EU) 2016/1624	Forordning (EU) nr. 1052/2013	Denne forordning
Artikkel 14	–	Artikkel 36 nr. 1, 3 og 4 og artikkel 36 nr. 2 bokstav a)–e)
–	Artikkel 16 nr. 4 bokstav a)	Artikkel 36 nr. 2 bokstav f)
Artikkel 15 nr. 1, 2 og 3	–	Artikkel 37 nr. 1, 2 og 3
Artikkel 15 nr. 5	–	Artikkel 37 nr. 4
Artikkel 16	–	Artikkel 38 nr. 1, 2 og 4 og artikkel 38 nr. 3 bokstav a)–k) og bokstav m)–o)
–	–	Artikkel 38 nr. 3 bokstav l) og artikkel 38 nr. 5
Artikkel 17	–	Artikkel 39 nr. 1, 2, 3, 5, 7–10 og 13–15
–	–	Artikkel 39 nr. 4, 6, 11 og 12
Artikkel 18	–	Artikkel 40 nr. 1, 2, 3 og 5 og artikkel 40 nr. 4 bokstav a), b) og c)
–	–	Artikkel 40 nr. 4 bokstav d)
Artikkel 15 nr. 4	–	Artikkel 41 nr. 1
–	–	Artikkel 41 nr. 2
Artikkel 19	–	Artikkel 42
Artikkel 21	–	Artikkel 43 nr. 1–5
–	–	Artikkel 43 nr. 6
Artikkel 22	–	Artikkel 44
Artikkel 24 nr. 1 bokstav a)–e) og artikkel 24 nr. 2	–	Artikkel 45 nr. 1
–	–	Artikkel 45 nr. 2
Artikkel 25	–	Artikkel 46 nr. 1–4 og 7
–	–	Artikkel 46 nr. 5 og 6
Artikkel 26	–	Artikkel 47
Artikkel 27 nr. 1 bokstav a)	–	Artikkel 48 nr. 1 bokstav a) i)
Artikkel 27 nr. 1 bokstav c)	–	Artikkel 48 nr. 1 bokstav a) ii) og iii)
–	–	Artikkel 48 nr. 1 bokstav a) iv)
Artikkel 27 nr. 1 bokstav b)	–	Artikkel 48 nr. 1 bokstav b)
–	–	Artikkel 48 nr. 1 bokstav c) og d)
Artikkel 27 nr. 1 bokstav d)	–	Artikkel 48 nr. 1 bokstav e)
Artikkel 27 nr. 1 bokstav e)	–	Artikkel 48 nr. 1 bokstav f)
Artikkel 27 nr. 2	–	Artikkel 48 nr. 2 bokstav a)–d)
–	–	Artikkel 48 nr. 2 bokstav e)
Artikkel 27 nr. 3	–	Artikkel 48 nr. 3

Forordning (EU) 2016/1624	Forordning (EU) nr. 1052/2013	Denne forordning
–	–	Artikkel 49
Artikkel 28	–	Artikkel 50
Artikkel 29	–	Artikkel 51
–	–	Artikkel 52 nr. 1
Artikkel 32 nr. 2	–	Artikkel 52 nr. 2
Artikkel 33	–	Artikkel 53
–	–	Artikkel 54
–	–	Artikkel 55
–	–	Artikkel 56
–	–	Artikkel 57
–	–	Artikkel 58
–	–	Artikkel 59
–	–	Artikkel 60
–	–	Artikkel 61
Artikkel 36 nr. 1	–	Artikkel 62 nr. 1
–	–	Artikkel 62 nr. 2 og 3
Artikkel 36 nr. 2	–	Artikkel 62 nr. 4
Artikkel 36 nr. 4–8	–	Artikkel 62 nr. 5–9
–	–	Artikkel 62 nr. 10
Artikkel 38 nr. 1	–	Artikkel 63 nr. 1
–	–	Artikkel 63 nr. 2
Artikkel 38 nr. 2–5	–	Artikkel 63 nr. 3–6
Artikkel 39 nr. 1–12 og 14–16	–	Artikkel 64
–	–	Artikkel 65 nr. 1 og 2
Artikkel 20 nr. 12, artikkel 39 nr. 13	–	Artikkel 65 nr. 3
–	–	Artikkel 65 nr. 4
Artikkel 37	–	Artikkel 66 nr. 1–4
–	–	Artikkel 66 nr. 5
–	–	Artikkel 67
Artikkel 52 nr. 1	Artikkel 18 nr. 1, 2 og 3	Artikkel 68 nr. 1 første og annet ledd bokstav a)–g)
–	–	Artikkel 68 nr. 1 bokstav i) og j)
–	–	Artikkel 68 nr. 1 tredje ledd bokstav a)–d)

Forordning (EU) 2016/1624	Forordning (EU) nr. 1052/2013	Denne forordning
–	Artikkel 18 nr. 3	Artikkel 68 nr. 1 tredje ledd bokstav e)
Artikkel 52 nr. 2	Artikkel 18 nr. 5	Artikkel 68 nr. 2
Artikkel 52 nr. 4	Artikkel 18 nr. 5	Artikkel 68 nr. 3
Artikkel 52 nr. 3	–	Artikkel 68 nr. 4
Artikkel 52 nr. 4	Artikkel 18 nr. 6	Artikkel 68 nr. 5
–	Artikkel 18 nr. 4	Artikkel 68 nr. 6
Artikkel 53	–	Artikkel 69
Artikkel 51 nr. 1	–	Artikkel 70 nr. 1
–	Artikkel 19	Artikkel 70 nr. 2–6
Artikkel 51 nr. 2 og 3	–	Artikkel 70 nr. 7 og 8
Artikkel 54 nr. 1 og 2	–	Artikkel 71 nr. 1, 2 og 3
–	–	Artikkel 71 nr. 4
–	Artikkel 20 nr. 1	Artikkel 72 nr. 1
–	–	Artikkel 72 nr. 2
–	Artikkel 20 nr. 3	Artikkel 72 nr. 3
Artikkel 54 nr. 2	–	Artikkel 73 nr. 1 og 2
Artikkel 54 nr. 4	–	Artikkel 73 nr. 3 og 4
Artikkel 54 nr. 8	–	Artikkel 73 nr. 5
Artikkel 54 nr. 9	–	Artikkel 73 nr. 6
Artikkel 54 nr. 11	–	Artikkel 73 nr. 7 og 8
Artikkel 54 nr. 3	–	Artikkel 74 nr. 1, 2 og 3
–	–	Artikkel 74 nr. 4, 5 og 6
–	Artikkel 20 nr. 1	Artikkel 75 nr. 1 og 2
–	Artikkel 20 nr. 7	Artikkel 75 nr. 3
Artikkel 54 nr. 5	–	Artikkel 76 nr. 1
–	–	Artikkel 76 nr. 2, 3 og 4
Artikkel 55 nr. 4	–	Artikkel 76 nr. 5
Artikkel 55 nr. 1, 2 og 3	–	Artikkel 77 nr. 1, 2 og 3
–	–	Artikkel 77 nr. 4
Artikkel 52 nr. 5	–	Artikkel 78 nr. 1
Artikkel 54 nr. 7	–	Artikkel 78 nr. 2
–	–	Artikkel 78 nr. 3
–	–	Artikkel 79
Artikkel 34	–	Artikkel 80
Artikkel 35	–	Artikkel 81

Forordning (EU) 2016/1624	Forordning (EU) nr. 1052/2013	Denne forordning
Artikkel 40	–	Artikkel 82 nr. 1, 3, 4 og 6–11
–	–	Artikkel 82 nr. 2 og 5
Artikkel 41	–	Artikkel 83
Artikkel 42	–	Artikkel 84
Artikkel 43	–	Artikkel 85
Artikkel 45 nr. 1 og 2	–	Artikkel 86 nr. 1 og 2
–	–	Artikkel 86 nr. 3, 4 og 5
Artikkel 46 nr. 1	–	Artikkel 87 nr. 1 bokstav a), b), c), e), f), og h)
–	–	Artikkel 87 nr. 1 bokstav d) og g)
Artikkel 46 nr. 3 og 4	–	Artikkel 87 nr. 2 og 3
–	–	Artikkel 88 nr. 1 første ledd
Artikkel 47 nr. 1 bokstav b) og c)	–	Artikkel 88 nr. 1 annet ledd bokstav a) og c)
–	–	Artikkel 88 nr. 1 annet ledd bokstav b)
Artikkel 47 nr. 2	–	Artikkel 88 nr. 2 bokstav a) og c)
–	–	Artikkel 88 nr. 2 bokstav b)
–	Artikkel 13	Artikkel 89 nr. 1 og 2
–	–	Artikkel 89 nr. 3
–	Artikkel 20 nr. 4 og 5	Artikkel 89 nr. 4 og 5
–	–	Artikkel 89 nr. 6
–	–	Artikkel 90
–	–	Artikkel 91
Artikkel 50	–	Artikkel 92
Artikkel 56	–	Artikkel 93
Artikkel 57	–	Artikkel 94
Artikkel 58	–	Artikkel 95 nr. 1, 4, 5 og 6
–	–	Artikkel 95 nr. 2 og 3
Artikkel 59	–	Artikkel 96
Artikkel 60	–	Artikkel 97
–	–	Artikkel 98
Artikkel 61	–	Artikkel 99
Artikkel 62 nr. 1 og 3–8	–	Artikkel 100 nr. 1 og nr. 3–8
Artikkel 62 nr. 2 første ledd bokstav a)–g) og bokstav i)–z)	–	Artikkel 100 nr. 2 første ledd bokstav a), b), d), f)–z) og ab)

Forordning (EU) 2016/1624	Forordning (EU) nr. 1052/2013	Denne forordning
–	–	Artikkel 100 nr. 2 første ledd bokstav c), e), aa), ac), ad), ae)
Artikkel 62 nr. 2 annet ledd	–	Artikkel 100 nr. 2 annet ledd
Artikkel 63	–	Artikkel 101
Artikkel 64	–	Artikkel 102
Artikkel 65	–	Artikkel 103
Artikkel 66	–	Artikkel 104 nr. 1–5 og nr. 7–9
–	–	Artikkel 104 nr. 6
Artikkel 67	–	Artikkel 105
Artikkel 68 nr. 1, 2 og 3 bokstav a)–j) og bokstav l–r)	–	Artikkel 106 nr. 1, 2, 5 og 6 og artikkel 106 nr. 4 bokstav a)–l), n), o), r), s) og t)
–	–	Artikkel 106 nr. 3
–	–	Artikkel 106 nr. 4 bokstav m), p) og q)
Artikkel 69	–	Artikkel 107 nr. 1–7
–	–	Artikkel 107 nr. 8
Artikkel 70	–	Artikkel 108
Artikkel 71	–	Artikkel 109 nr. 1, 4 og 7
–	–	Artikkel 109 nr. 2, 3, 5 og 6
–	–	Artikkel 110
Artikkel 72	–	Artikkel 111
–	–	Artikkel 112
Artikkel 73	–	Artikkel 113
Artikkel 74	–	Artikkel 114
Artikkel 75	–	Artikkel 115 nr. 1–14
–	–	Artikkel 115 nr. 15
Artikkel 76	–	Artikkel 116
Artikkel 77	–	Artikkel 117 nr. 1, 2, 3 og 5
–	–	Artikkel 117 nr. 4
Artikkel 78	–	Artikkel 118
–	–	Artikkel 119
Artikkel 79	–	Artikkel 120
Artikkel 81 nr. 1	–	Artikkel 121 nr. 1 første ledd bokstav a)–e) og artikkel 121 nr. 1 annet ledd
–	–	Artikkel 121 nr. 1 første ledd bokstav f) og g)

Forordning (EU) 2016/1624	Forordning (EU) nr. 1052/2013	Denne forordning
–	–	Artikkel 121 nr. 2 og 3
Artikkel 81 nr. 2	–	Artikkel 121 nr. 4
–	Artikkel 22 nr. 2	Artikkel 121 nr. 5
–	Artikkel 22 nr. 3 og 4	Artikkel 121 nr. 6
–	–	Artikkel 122
Artikkel 82	–	Artikkel 123
Artikkel 83	–	Artikkel 124
Artikkel 2 nr. 3 og 4	–	–
Artikkel 8 nr. 1 bokstav k)	–	–
Artikkel 8 nr. 1 bokstav t) og u)	–	–
Artikkel 20 nr. 3–11	–	–
Artikkel 27 nr. 1 bokstav c)	–	–
Artikkel 27 nr. 4	–	–
Artikkel 30	–	–
Artikkel 31	–	–
Artikkel 32 nr. 1	–	–
Artikkel 36 nr. 3	–	–
Artikkel 44 nr. 2	–	–
Artikkel 45 nr. 3 og 4	–	–
Artikkel 46 nr. 2, 3 og 4	–	–
Artikkel 47 nr. 3	–	–
Artikkel 48	–	–
Artikkel 49	–	–
Artikkel 62 nr. 2 første ledd bokstav h)	–	–
–	Artikkel 2 nr. 4	–
–	Artikkel 3 bokstav a)	–
–	Artikkel 3 bokstav h)	–
–	Artikkel 4 nr. 1 bokstav c), e) og f)	–
–	Artikkel 4 nr. 4	–
–	Artikkel 6 nr. 1 bokstav b), c) og d)	–
–	Artikkel 6 nr. 2	–
–	Artikkel 7 nr. 3, 4 og 5	–
–	Artikkel 9 nr. 2 bokstav k)	–
–	Artikkel 9 nr. 5 bokstav b)	–

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2019/1896 om den europeiske grense- og kystvakten (videreutvikling av Schengen-regelverket)

Forordning (EU) 2016/1624	Forordning (EU) nr. 1052/2013	Denne forordning
-	Artikkel 9 nr. 6	-
-	Artikkel 9 nr. 7	-
-	Artikkel 9 nr. 8	-
-	Artikkel 9 nr. 9	-
-	Artikkel 9 nr. 10	-
-	Artikkel 10 nr. 2 bokstav c) og f)	-
-	Artikkel 10 nr. 7	-
-	Artikkel 11	-
-	Artikkel 12 nr. 3	-
-	Artikkel 16 nr. 4	-
-	Artikkel 20 nr. 2	-
-	Artikkel 20 nr. 6	-
-	Artikkel 20 nr. 8	-
-	Artikkel 20 nr. 9	-
-	Artikkel 23	-
-	Artikkel 24	-

=====

Bestilling av publikasjoner

Departementenes sikkerhets- og serviceorganisasjon

www.publikasjoner.dep.no

Telefon: 22 24 00 00

Publikasjonene er også tilgjengelige på

www.regjeringen.no

Trykk: Departementenes sikkerhets- og
serviceorganisasjon – 05/2022

